

Đức Tin Của Bạn

Taharah
(sự tẩy sạch) của bạnLễ nguyện Salah
của bạn

Nhịn chay của bạn

Zakah của bạn

Sự hành hương
Hajj của bạnGiao dịch tài
chính của bạnThức ăn và đồ
uống của bạn

Y phục của bạn

Gia đình của bạn

Đạo đức và nhân cách
của bạn trong IslamCuộc sống
mới của bạn

Cẩm Nang Dành Cho Người Muslim Mới Cải đạo

Và cuốn cẩm nang với những hình ảnh minh họa này cung cấp cho bạn (một người Muslim mới cải đạo) bước đầu tiên cũng như nền tảng kiến thức căn bản về tôn giáo vĩ đại này, một tôn giáo ân huệ nhất cho con người ở hầu hết các mặt của đời sống. Nó trả lời câu hỏi cấp bách của bạn và hỗ trợ bạn trong việc đối phó với thực tế xung quanh bởi cách thức đơn giản và rõ ràng cùng với các thông tin cũng như những kiến thức được dựa trên Kinh Qur'an và Sunnah của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người.

Cuốn sách là một cẩm nang chi tiết để đọc và tìm hiểu, nhưng bạn cũng có thể quay lại tham chiếu đến các chi tiết thông tin một cách dễ dàng bất cứ khi nào bạn gặp một vấn đề hoặc cần biết đến một giới luật nào đó của Allah về một vấn đề nào đó.

www.newmuslimguide.com

Cẩm

Nang Dành Cho Người
Muslim Mới Cải đạo

Các giáo điều đơn giản và các giáo lý quan trọng dành cho những người Muslim mới cải đạo về mọi lĩnh vực của cuộc sống

Fahd Salem Bahammam

NEW
MUSLIM
GUIDE9 660000 040171
ISBN. 978-603-01-5037-3Tel: +441214399144
uk@modern-guide.com

Cẩm Nang Dành Cho Người Muslim

Mới Cải đạo

Các giáo điều đơn giản và các giáo lý quan trọng dành cho những người Muslim mới cải đạo về mọi lĩnh vực của cuộc sống

Fahd Salem Bahammam

ح) فهد سالم عمر باهمام ، ١٤٣٤هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

باهمام ، فهد سالم عمر

دليل المسلم الجديد - فيتنامي / فهد سالم عمر باهمام ، الرياض

١٤٣٥هـ

٢٥٨ ص ، ١٨ ، ٥ × ٢٠ ، ٥ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٠١-٥٠٣٧-٣

١- الإسلام - مجموعات ٢- الوعظ والارشاد أ. العنوان

١٤٣٥/٤١٦٥

ديوي ٢١٠،٨

رقم الإيداع : ١٤٣٥/٤١٦٥

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٠١-٥٠٣٧-٣

First Edition

1438/2017

All rights reserved for

Modern Guide

For charitable printing and distribution of the book

Please contact

Modern Guide

Birmingham UK

B11 1AR

Tel: + 441214399144

K . S . A

Tel: + 966112922240

Fax: + 966112922205

Kiểm duyệt

Tiến sĩ: Abdu Al-Fattah Mahmud Idris

Trưởng Ban AlFiqh Al-Muqarin (Giáo Lý Hệ So Sánh)
tại Khoa Sharia và Pháp luật – trường Đại học Al-Azhar

Tiến sĩ Muhammad Jabr Al-Alfi

Chuyên gia Học viện Fiqh Islam Quốc tế thuộc Cơ
quan Hội nghị Islam

Tiến sĩ Yusuf bin Abdullah Ash-Shabily

Giáo sư bộ môn Al-Fiqh Al-Muqarin Viện Cao Học
Về Tòa Án

Đại Học Islam Al-Imam Muhammad bin Saud

Tác giả	Fahd Salem Bahammaam
Giám đốc dự án	Khalid Ahmad Al-Ahmadi
Chụp ảnh	DPI STUDIO Các trang web và các hãng chuyên ngành quốc tế
Thiết kế và chỉ đạo	Hướng dẫn hiện đại bằng công nghệ thông tin
Xuất bản và phát hành	Nhà xuất bản và phát hành Bầu trời của sách
Xuất bản điện tử	Hướng dẫn hiện đại bằng công nghệ thông tin

Lời giới thiệu của nhà xuất bản

Tất cả các số liệu thống kê đều cho thấy rằng quả thật Islam là tôn giáo phát triển nhanh nhất trong các tôn giáo: dựa theo số lượng người gia nhập hàng ngày, theo các cột hiển thị sự hài lòng của họ đối với tôn giáo cũng như Islam làm thay đổi cuộc sống của những người mới gia nhập.

Và tất nhiên, nguyên nhân cho điều đó là bởi vì Islam là tôn giáo của Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài, một tôn giáo mãi mãi phù hợp với trí tuệ, tinh thần và bản năng.

Thêm vào đó là nhờ những nỗ lực to lớn và ân phúc của những trung tâm Islam, những người chuyên rao giảng mời gọi người ngoại đạo từ khắp mọi nơi của quả địa cầu, cùng với các phương tiện kỹ thuật khác nhau và kiến thức hiện đại.

Tuy nhiên, nỗ lực ân phúc nhất là việc hướng dẫn mọi người gia nhập Islam, và không có điều gì quan trọng hơn cũng như không có mục tiêu nào được xác định rõ ràng hơn cho những người mới vào đạo là dắt tay họ trên con đường mà họ đã được hướng dẫn sau khi họ đã thốt lên lời tuyên thệ Shahadah, bởi lẽ ở phía trước họ có rất nhiều thứ để học hỏi, để đặt niềm tin và để thực hành trong tất cả các lĩnh vực của cuộc sống nhằm để đạt được sự hướng dẫn trọn vẹn trong đời sống của họ ..

Văn phòng “**Dar Sama’ Al-Kutub**” (tạm dịch) “Bầu trời của sách” hân hạnh giới thiệu cuốn sách (Cẩm nang dành cho người Muslim mới cải đạo), một cuốn sách tiêu biểu cho hệ thống đầu tiên của sản phẩm chất lượng kết hợp giữa khoa học và kỹ thuật chuyên nghiệp, cung cấp cho người Muslim mới ở tất cả các nước trên thế giới với tất cả các ngôn ngữ thông dụng.

Cuốn sách mà chúng tôi muốn giới thiệu đến quý độc giả này đây là một nền tảng căn bản mà trên đó nó được xây dựng từ tất cả các sản phẩm liên quan như trang web, mạng xã hội, các đoạn video giáo dục, các chương trình tương tác của điện thoại di động, phục vụ tất cả vì lợi ích của những người Muslim mới cải đạo đang hướng về tôn giáo của Allah ở khắp mọi nơi trên quả địa cầu.

Cầu xin Allah sự thành tâm, trung thực trong lời nói và việc làm !!!

Nhà xuất bản

Mục lục các chủ đề

Phần mở đầu

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Ân huệ lớn nhất trong sự tồn tại	22	Tôn giáo của khoa học	28
Làm thế nào để tri ân ân huệ này?	23	Tìm hiểu giáo luật Islam	28
Mục đích tồn tại của chúng ta	23	Các giáo luật	29
Islam là một tôn giáo toàn cầu	24	Năm trụ cột căn bản của Islam	29
Islam tôn trọng phong tục tập quán và truyền thống của tất cả các dân tộc	24	Làm thế nào tôi biết các giáo luật	31
Toàn bộ trái đất đều là nơi để thờ phượng Allah	24	Islam là tôn giáo cân bằng và ôn hòa	32
Không có sự trung gian giữa người bẻ tôi và Thượng Đế	25	Tôn giáo bao quát mọi mặt của cuộc sống	33
Islam tôn trọng con người và đề cao khả năng của họ	25	Sự chiêm nghiệm qua bản chất đích thực của Islam chứ không bởi thực trạng của một số tín đồ Muslim	34
Islam không ràng buộc trí tuệ của người Muslim	26	Năm điều thiết yếu	35
Islam là tôn giáo của cuộc sống	27	Tôn giáo	35
Khai phá và cải tạo đất đai	27	Tính mạng	36
Hòa nhập với mọi người	27	Trí tuệ	36
		Sinh sản	36
		Tài sản	37

1

Đức Tin Của Bạn

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Hai lời tuyên thệ Shahadah (chứng nhận), ý nghĩa và giá trị của chúng	40	Các minh chứng cho sự tồn tại của Allah qua sự giải thích	50
Tại sao không có Thượng Đế đích thực ngoài Allah?	40	Đức tin nơi Rububiyah của Allah, Đấng Tối Cao	50
Ý nghĩa của lời tuyên thệ “không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah”	40	Ý nghĩa đức tin nơi Rububiyah của Allah, Đấng Tối Cao	50
Các trụ cột của lời tuyên thệ “لا إله إلا الله”	41	Những người Ả rập thờ đa thần trong thời Thiên sứ của Allah đều có đức tin nơi Rububiyah của Allah	52
Chứng nhận rằng Muhammad là vị Thiên sứ của Allah	42	Đức tin nơi Rububiyah làm thanh thần con tim	52
Nhận biết Nabi	42	Đức tin Iman nơi Uluhiyah của Allah, Đấng Tối Cao	53
Xuất xứ của Người	42	Ý nghĩa của đức tin Iman nơi Uluhiyah của Allah, Đấng Tối Cao	53
Cuộc đời và sự nghiệp	42	Tầm quan trọng của đức tin Iman nơi Uluhiyah của Allah, Đấng Tối Cao	53
Nhận lãnh sứ mạng	43	Thờ phượng có nghĩa là gì?	55
Sự truyền bá của Người ở buổi ban đầu	43	Sự thờ phượng trong mọi khía cạnh của cuộc sống	55
Cuộc di cư của Người	44	Thờ phượng là giá trị của việc tạo hóa	55
Sự bành chướng Islam	44	Các trụ cột của thờ phượng	56
Người qua đời	45	Các điều kiện của thờ phượng	56
Ý nghĩa lời tuyên thệ Shahadah rằng Muhammad là Thiên sứ của Allah	46	Thành tâm thờ phượng một mình Allah duy nhất, không tổ hợp cùng với Ngài bất cứ một thứ gì	57
Tin tưởng các thông tin mà Người đã thông điệp về mọi mặt	46	Thờ phượng đúng theo Sunnah (đường lối) của Thiên sứ	57
Chấp hành và tuân thủ theo mệnh lệnh cũng như sự nghiêm cấm của Người	46	Shirk (sự tổ hợp với Allah một thần linh ngang vai)	58
Không được tùy tiện thờ phượng Allah ngoại trừ những gì được Người hướng dẫn và chỉ dạy chúng ta	47	Đại Shirk	58
Sáu trụ cột của đức tin Iman	49	Tiểu Shirk	59
Ý nghĩa đức tin nơi Allah, Đấng Tối cao	49	Việc nhờ vả và cầu xin con người có phải là hành vi Shirk không?	59
Đức tin vào sự tồn tại của Allah, Đấng Tối Cao	49	Đức tin Iman nơi các tên gọi và thuộc tính của Allah	61
Nhìn nhận Allah một cách tự nhiên	49	Một số tên gọi của Allah, Đấng Tối Cao	61

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Trái quả của đức tin Iman nơi các tên gọi và thuộc tính của Allah	62	Thực hiện và chấp hành theo đường lối giáo luật của vị Thiên sứ được cử phái đến cho chúng ta	74
Cấp bậc cao nhất của đức tin Iman	62	Các thuộc tính của các vị Thiên sứ	73
Một số trái quả của đức tin Iman nơi Allah, Đấng Tối Cao	63	Các dấu hiệu và phép mầu của các vị Thiên sứ	74
Đức tin nơi các Thiên thần	64	Đức tin của người Muslim đối với Nabi Ysa (Jesus – Giê-su)	75
Ý nghĩa đức tin nơi các Thiên Thần	66	Rằng Người là một trong số các vị Thiên sứ vĩ đại nhất	75
Trái quả của đức tin Iman nơi các Thiên thần	65	Rằng Ysa là con người phạm tục thuộc con cháu của Adam (tức loài người)	75
Đức tin nơi các Kinh Sách	66	Rằng Nabi Ysa là con trai của Maryam	75
Ý nghĩa của đức tin nơi các Kinh Sách	66	Rằng trong khoảng cách giữa Người và Nabi Muhammad	75
Đức tin nơi các Kinh Sách gồm những điều gì?	66	Chúng ta tin vào các phép mầu mà Allah đã ban cho Người	75
Các ưu điểm của Qur'an	67	Không ai trong nhân loại có thể hoàn thiện đức tin Iman của mình ngoại trừ y đã tin rằng Ysa	75
Bốn phần của chúng ta đối với Qur'an như thế nào?	68	Rằng Người không bị giết và cũng không bị đóng đinh vào cây thánh giá	75
Chúng ta nhìn nhận các Kinh Sách trước như thế nào?	69	Đức tin rằng Muhammad là vị Nabi và Thiên sứ	76
Trái quả của đức tin nơi các Kinh sách	70	Đặc điểm bức Thông điệp của Muhammad	77
Đức tin nơi các Thiên sứ	71	Bức Thông điệp của Muhammad là	77
Nhân loại cần đến Bức Thông điệp	71	Bức Thông điệp của Muhammad là	77
Một trong các trụ cột của đức tin Iman	71	Bức Thông điệp của Muhammad là	77
Ý nghĩa của đức tin nơi các vị Thiên sứ	74	Trái quả của đức tin nơi các Thiên sứ	78
Đức tin nơi các Thiên sứ hàm chứa điều gì?	74	Đức tin nơi Ngày Sau	79
Tin rằng các bức thông điệp củ họ là sự thật từ nơi Allah	74	Ý nghĩa của đức tin nơi Ngày Sau	79
Tin tất cả các vị Nabi và các vị Thiên sứ	74	Tại sao Qur'an lại xác nhận đức tin nơi Ngày Sau?	79
Tin tưởng những gì được xác thực đến từ thông tin của các vị Thiên sứ	74	Đức tin Iman nơi Ngày Sau mang những ý nghĩa gì?	80

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Tin vào sự phục sinh và triệu tập	80	Đức tin nơi sự tiên định gồm những điều gì?	84
Đức tin Iman nơi sự thanh toán và chiếc cân công lý	81	Con người có quyền tự do lựa chọn, có khả năng và ý muốn riêng của mình	85
Thiên Đàng và Hỏa Ngục	81	Nguy biện hay đổ thừa cho sự tiên định	86
Sự trừng phạt và sự yên nghỉ nơi cõi mộ	81	Trái quả của đức tin nơi sự tiên định	87
Trái quả của đức tin nơi Ngày Sau	83		
Đức tin nơi sự tiên định	84		
Ý nghĩa của đức tin nơi sự tiên định	84		

2 | Taharah (sự tẩy sạch) của bạn.

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Ý nghĩa của Taharah	90	Hadath nhỏ và Wudu'	93
Taharah mà giáo lý yêu cầu để dâng lễ nguyện Salah là gì?	90	Tôi làm Wudu' thế nào?	94
Taharah những thứ Najis	91	Đại Hadath và sự tắm rửa	96
Nguồn gốc của mọi thứ đều sạch	91	Những điều bắt buộc phải tắm	96
Những thứ Najis là những thứ gì?	91	Người Muslim tắm Junub hoặc để làm mất đi đại Hadath như thế nào?	97
Cách tẩy sạch Najis	91	Người không thể dùng nước	97
Cung cách tẩy rửa và giải quyết nhu cầu đại tiểu tiện	92	Lau chùi lên vớ (tất)	97
Hadath	93		

3 | Lễ nguyện Salah của bạn

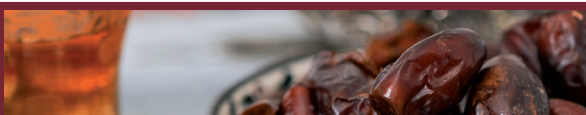

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Lễ nguyện Salah	100	Lễ nguyện Salah bắt buộc đối với ai?	102
Giá trị và ân phước của lễ nguyện Salah	100	Các điều kiện cần thiết khi muốn dâng lễ nguyện Salah?	103
Các ân phước của lễ nguyện Salah	101		

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Làm Taharah khỏi Hadath và Najis	103	Các nghi thức Sunnah của lễ nguyện Salah	120
Che kín phần Awrah	103	Sujud Sahwi	121
Phụ nữ, trẻ con, Đàn ông	103	Những điều làm hỏng lễ nguyện Salah	122
Hướng mặt về phía Qiblah	104	Những điều Makruh (đáng trách nhưng chưa đến mức Haram)	122
Vào giờ qui định lễ nguyện Salah	104	Các lễ nguyện Salah khuyến khích	123
Năm lễ nguyện Salah bắt buộc và các giờ giấc của chúng	105	Các giờ cấm dâng lễ nguyện Salah khuyến khích	124
Chỗ dâng lễ nguyện Salah	106	Salah Jama'ah (tập thể)	125
Cung cách dâng lễ nguyện Salah	109	Ý nghĩa của việc theo sau Imam	125
Niyah (sự định tâm)	109	Ai là người được đề cử làm Imam?	125
Đứng nghiêm trang và nói: (الله أكبر)	109	Đâu là vị trí đứng của Imam và những người Mأمum?	125
Khuyến khích đọc Du-a Istiftah	109	Cách hoàn tất lễ nguyện Salah thế nào khi không kịp hoàn thành cùng với Imam?	126
Đọc chương Fatihah	109	Như thế nào là bắt kịp một Rak'at cùng với Imam	126
Người không thuộc bài Fatihah và các lời tụng niệm trong lễ nguyện Salah phải làm gì?	110	Azan	127
Nội dung ý nghĩa chương Kinh Fatihah	111	Cách thức Azan và Iqamah	127
Ruku' và trở dậy sau khi Ruku'	112	Sự lặp lại theo sau người Azan	128
Sujud và ngồi giữa hai Sujud	113	Khushu'a trong lễ nguyện Salah	129
Attashahhud	114	Khushu'a là cái đích thực của Salah	129
Cho Salam	115	Những cách hỗ trợ Khushu'a trong lễ nguyện Salah	129
Những lời tụng niệm khuyến khích sau lễ nguyện Salah	115	Lễ nguyện Salah Jumu'ah (ngày thứ sáu)	131
Tôi dâng lễ nguyện Salah như thế nào? (Đứng – Ruku'a – Sujud)	116	Lễ nguyện Salah dành cho người bệnh	134
Tôi dâng lễ nguyện Salah như thế nào? (Rak'at thứ hai – Tashahhud – cho Salam)	118	Lễ nguyện Salah dành cho người đi đường xa	135
Các nghi thức trụ cột (Rukun) và các nghi thức bắt buộc (Wajib) của lễ nguyện Salah	120		

4

Nhịn chay của bạn

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Nhịn chay Ramadan	138	Người không có khả năng nhịn chay	142
Ý nghĩa của nhịn chay	138	Người lữ hành	142
Ân phúc của tháng Ramadan	138	Phụ nữ có kinh nguyệt và máu hậu sản	142
Giá trị của nhịn chay	139	Phụ nữ mang thai và cho con bú	142
Ân phước của nhịn chay	140	Giáo luật qui định thế nào đối với người không nhịn chay trong Ramadan?	143
Những điều làm hỏng nhịn chay	141	Nhịn chay tình nguyện	143
Ăn, uống	141	Ngày A-shura'	143
Truyền máu cho người bệnh	141	Ngày Arafah	143
Giao hợp qua đường âm đạo, cho dù chỉ mới đưa phần đầu dương vật vào âm đạo	141	Sáu ngày của tháng Shawwal	143
Xuất tinh có chủ ý bằng sự môn trốn, thủ dâm, hay dưới các hình thức khác.	141	Ngày lễ Eid Al-Fitri ân phúc	144
Nôn mửa một cách có chủ ý	141	Trong ngày Eid, giáo lý qui định phải làm gì?	145
Xuất máu kinh nguyệt và máu hậu sản	141	Dâng lễ nguyện Salah Eid	145
Ai được Allah cho phép không nhịn chay?	142	Zakah Fitri	146
Người bệnh	142	Giáo lý Islam khuyến khích tạo nguồn	146
		Giáo lý khuyến khích người	146

5

Zakah của bạn

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Mục đích và ý nghĩa của Zakah	150	Hàng hóa kinh doanh	151
Những loại tài sản nào bắt buộc phải xuất Zakah?	151	Những gì mọc ra từ đất	151
Vàng và bạc	151	Các loại gia súc	151
Các loại tiền	151	Zakah được chi cho những ai? (Tức đối tượng nào được hưởng nguồn Zakah?)	153

6

Sự hành hương Hajj của bạn.

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Ân phúc của Makkah và Masjid Al-Haram	156	Giáo luật qui định làm gì trong ngày đại lễ Eid Al-Adha?	164
Ý nghĩa của Hajj	158	Adhiyah là việc giết các con vật	164
Thời điểm thực hiện Hajj	158	Các điều kiện cho con vật dùng làm Adhiyah	164
Hajj bắt buộc đối với ai?	158	Làm gì với con vật Adhiyah?	164
Các trường hợp người Muslim có thể thực hiện Hajj	159	Thăm viếng thành phố Madinah Nabawiyah	166
Phụ nữ đi làm Hajj phải có người Mahram đi cùng	160	Madinah Nabawiyah	166
Các ân phúc của Hajj	160	Giáo luật qui định cho phép viếng thăm gì tại thành phố Madinah Nabawiyah?	166
Mục đích của Hajj	161		
Umrah	163		
Đại lễ Eid Al-Adha ân phúc	164		

7

Giao dịch tài chính của bạn.

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Bản chất gốc của mọi sự giao dịch đều Halal	170	Phân phối của cải không đồng đều, tạo ra sự chênh lệch quá lớn giữa người giàu và người nghèo	172
Haram về tính chất của nó	170	Lãng phí thường xuyên và không tiết kiệm	172
Thí dụ về những thứ Haram trong Islam từ bản chất của nó	170	Riba là nguyên nhân ngăn những người giàu đầu tư có lợi cho đất nước	172
Những thứ Haram từ cách thức của nó	171	Riba là nguyên nhân bôi xóa hồng phúc của tiền của và nền kinh tế suy thoái và sụp đổ	172
Riba	171	Không rõ ràng cũng như không chắc chắn	175
Riba dưới hình thức nợ	171	Ý nghĩa của sự không rõ ràng và không chắc chắn	175
Riba vay mượn	171	Các thí dụ cho hình thức mua bán không rõ ràng cũng như không chắc chắn	175
Giới luật về Riba	172		
Hình phạt dành cho Riba	172		
Sự nguy hiểm của Riba đối với cá nhân và tập thể	172		

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Khi nào sự không rõ ràng gây ảnh hưởng	175	Cờ bạc hay cá cược là gì?	178
Chiếm hữu tài sản của người khác một cách bất công và vô lý	176	Giới luật cờ bạc và cá cược	178
Cưỡng ép	176	Tác hại của cờ bạc và cá cược đối với cá nhân và tập thể	178
Gian lận và lường gạt người	176	Nó gây ra sự hận thù và căm ghét giữa mọi người	179
Tham nhũng	176	Cờ bạc làm táng gia bại sản	179
Hối lộ	177	Cờ bạc làm cho người chơi nghiện ngập không dừng lại được	179
Giới luật thế nào về việc một người cải đạo sang Islam nhưng trước kia đã từng chiếm hữu tài sản của người một cách bất công khi còn là Kafir?	177	Các loại cờ bạc	179
Cờ bạc và cá cược	178	Islam nhấn mạnh đạo đức trong giao dịch tài chính	180
		Uy tín	180
		Trung thực	181
		Chính xác và cư xử tốt	181

8

Thức ăn và đồ uống của bạn

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Nguồn gốc của thức ăn và đồ uống	184	Cách thức giết làm thịt con vật theo giáo luật	188
Cây trồng và trái quả	184	Các loại thịt trong các nhà hàng và các cửa tiệm	188
Rượu và cần	185	Săn bắt hợp giáo luật	189
Bảo vệ trí tuệ	185	Săn bắt có những điều kiện bắt buộc sau	189
Giới luật về rượu	185	Phép tắc và lễ nghĩa ăn uống	190
Những chất gây nghiện	186		
Các thực phẩm hải sản (thủy sản)	186		
Các loại động vật trên cạn	187		
Các loại động vật được phép ăn thịt của chúng là những loại nào?	187		
Các loại động vật được phép ăn thịt của chúng	188		

9

Y phục của bạn

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Y phục trong Islam	194	Những loại y phục biểu hiện sự tự cao tự đại và ngạo mạn	197
Y phục nhằm khẳng định một số yêu cầu	194	Nếu như những loại quần áo dành cho nam giới được làm bằng tơ lụa hay vàng thì quả thật Islam nghiêm cấm hai thứ đó đối với nam giới	197
Bản chất nguồn gốc của y phục	195	Các loại y phục biểu hiện sự phung phí và xa xỉ vô ích	197
Các loại y phục bị ngăn cấm	195		
Các loại y phục để lộ phần Awrah (phần nhạy cảm của cơ thể cần phải che đậy)	195		
Các loại y phục giống cả hai giới	196		
Các loại y phục bắt chước những người Kafir với những gì đặc trưng riêng biệt của họ	196		

10

Gia đình của bạn

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Vai trò của gia đình trong Islam	200	Vai trò của người phụ nữ trong Islam	201
Islam nhấn mạnh việc kết hôn và lập gia đình	200	Islam nhấn mạnh việc chăm sóc và quan tâm phụ nữ	202
Islam cho mỗi cá thể từ mỗi cá nhân của một gia đình sự tôn trọng một cách trọn vẹn	200	Mẹ	202
Islam quan tâm và xem trọng vấn đề rèn dạy phép tắc tôn trọng cha mẹ và ông bà	200	Con gái	202
Bảo phải duy trì và bảo đảm quyền lợi của con cái dù trai hay gái	200	Vợ	202
Bắt buộc người Muslim phải hàn gắn máu mủ ruột thịt	200	Islam không có chỗ xung đột giữa hai giới	203
		Phân loại phụ nữ dưới mối quan hệ với người đàn ông	203
		Phụ nữ là vợ của y	203
		Là người Mahram của y	204

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Là người phụ nữ Ajnabiyah	206	Phải được vâng lời một cách hợp giáo lý	215
Các nguyên tắc quan hệ giữa đàn ông và phụ nữ Ajnabiyah	206	Người chồng được quyền hưởng thụ	215
Hạ thấp cái nhìn xuống	206	Người vợ không được phép cho người mà chồng cô ta không thích vào nhà	215
Cư xử tốt một cách lịch sự và đạo đức	207	Người vợ không được rời khỏi nhà trừ phi có phép của người chồng	215
Cấm Khulwah	207	Người vợ phục vụ và hầu hạ cho chồng	215
Hijab (sự che kính thân thể)	208	Ly dị	216
Giới hạn của Hijab	208	Islam nhấn mạnh sự bền vững của hôn nhân	216
Các nguyên tắc Hijab	208	Được phép ly dị khi nào không thể cải thiện	216
Kết hôn lập gia đình trong Islam	209	Một số giáo luật ly dị	216
Các điều kiện của Islam đối với người vợ	209	Hiếu thảo với cha mẹ	217
Các điều kiện của Islam đối với người chồng	210	Sự nguy hiểm của việc bất hiếu và đối xử tệ bạc với cha mẹ	217
Quyền và nghĩa vụ của người chồng và người vợ	211	Vâng lời cha mẹ trong tất cả mọi việc ngoại trừ những điều nghịch lại lệnh Allah	217
Quyền lợi của người vợ	211	Ăn ở tử tế với cha mẹ đặc biệt là lúc cha mẹ ở tuổi già	217
Quyền được hưởng sự cấp dưỡng và nhà ở	211	Cha mẹ là người Kafir	218
Đối xử tử tế	212	Quyền của con cái	218
Dịu dàng và kiên nhẫn	213	Chọn người vợ ngoan đạo và đức hạnh	218
Ngủ đềm	213	Đặt tên con cái với những cái tên tốt đẹp	218
Bảo vệ nàng vì nàng là người thân và danh dự của bạn	213	Chăm sóc chúng tử tế và dạy chúng tôn giáo	218
Không được tiết lộ chuyện thầm kín của vợ chồng	213	Cấp dưỡng cho chúng đang hoàng	218
Không được vượt quá giới hạn được giáo luật qui định đối với người phụ nữ	214	Công bằng giữa các con	218
Dạy bảo và khuyên nhủ vợ	214		
Phải tuân thủ theo đúng điều kiện của vợ	214		
Quyền của người chồng	215		

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Vai trò của phẩm chất đạo đức trong Islam	222	Những hình ảnh từ cuộc sống của Nabi và phẩm chất đạo đức của Người	230
Phẩm chất đạo đức là một trong những mục đích của việc cử phái Nabi đến	222	Khiêm tốn	230
Phẩm chất đạo đức là một phần của đức tin Iman và của giáo lý	222	Nhân từ	231
Phẩm chất đạo đức luôn gắn liền với tất cả mọi hình thức thờ phượng	222	Người thương trẻ con	231
Ân phúc to lớn và phần thưởng vĩ đại mà Allah chuẩn bị dành cho người có phẩm chất đạo đức tốt	223	Người nhân từ với phụ nữ	232
		Người thương xót những kẻ yếu đuối	233
		Người thương xót loài vật	233
		Công bằng	234
		Tốt bụng và rộng lượng	234
Ưu điểm của nền đạo đức trong Islam	224		
Việc cư xử tử tế không dành riêng đối với một loại người nào đó	224		
Cư xử tử tế với những người không phải Muslim	224		
Việc cư xử tử tế không phải chỉ đối với con người	226		
Tử tế với loài vật	226		
Cư xử tử tế với môi trường	226		
Cư xử tử tế trong mọi khía cạnh của cuộc sống	227		
Gia đình	227		
Kinh doanh, mua bán	228		
Sản xuất	228		
Cư xử tử tế trong mọi hoàn cảnh	228		
Tiêu biểu đạo đức của Islam trong chiến tranh	229		

12

Cuộc sống mới của bạn.

Mục lục các chủ đề	Trang	Mục lục các chủ đề	Trang
Làm thế nào để một người gia nhập Islam?	238	Sự kêu gọi đến với Allah là chấp hành theo mệnh lệnh của Ngài	242
Nói lời tuyên thệ Shahadah	238	Sự kêu gọi đến với Allah là công việc và nhiệm vụ của tất cả các vị Thiên sứ, trong đó	243
Người Muslim mới cải đạo cần tắm rửa	238	Sự kêu gọi đến với Allah là cánh cửa không dứt điều tốt lành	243
Sám hối	239	Công đức của người kêu gọi đến với Allah tốt hơn tất cả của cải vật chất trên thế gian	244
Ý nghĩa của sự sám hối	239	Phương thức kêu gọi đúng đắn	244
Các điều kiện để sự sám hối có giá trị là gì?	239	Sự hiểu biết và có kiến thức	244
Từ bỏ việc làm tội lỗi và sai trái	239	Khéo léo trong sự mời gọi	244
Hối hận về những điều sai trái và tội lỗi đã làm	239	Kêu gọi người thân	246
Quyết không quay lại với điều tội lỗi	239	Môi trường và gia đình của bạn	248
Những bước xác định sự quyết tâm	239	Cuộc sống gia đình sau khi vào Islam	249
Điều gì sau sự sám hối?	240	Nếu cả hai vợ chồng đều cùng vào Islam	250
Sự ngọt ngào của đức tin Iman	240	Sunan Al-Fit-rah	252
Tạ ơn về ân huệ được soi sáng và sám hối	241	Cắt da qui đầu	252
Bám trụ lấy tôn giáo và kiên nhẫn chịu đựng trên những khó khăn và trở ngại trong việc giữ gìn duy trì tôn giáo	241	Tẩy lông bộ phận sinh dục	252
Nỗ lực trong việc kêu gọi đến với Allah bằng sự khéo léo, khôn ngoan và lời khuyên tốt đẹp	242	Tia râu mép	252
Sự kêu gọi đến với Islam	242	Chừa râu cằm	252
Ân phước của việc kêu gọi đến với Allah	242	Cắt móng tay, chân	252
Kêu gọi đến với Allah là con đường thành công trên cõi đời này và ở Đời Sau	242	Tẩy lông nách	252
Ràng lời nói của người kêu gọi đến với Allah tốt hơn những lời nói khác và là lời nói được Allah yêu thương	242		

Lời mở đầu của cuốn sách

Thật phúc cho bạn khi bạn được Allah phù hộ và hướng dẫn, xin chúc mừng bạn được Ngài dẫn dắt từ nơi tăm tối đến với ánh sáng, và xin chúc mừng vì bạn đã nắm lấy tôn giáo Islam thật vĩ đại này ..

Xin chúc mừng bạn vì đã can đảm và khách quan trong việc tìm kiếm chân lý, điều đã làm cho bạn có một quyết định quan trọng nhất trong cuộc sống của bạn, đó là gia nhập tôn giáo vĩ đại này ..

Và ai mua một thiết bị, hoặc tham gia vào một câu lạc bộ, nhóm, hoặc tổ chức nào đó thì y phải cần đọc để biết nó là gì, cần làm gì và làm thế nào để hành xử với tình hình mới ..

Vậy sẽ như thế nào đối với ai điếm phúc được Allah dẫn dắt từ nơi tối tăm đến với ánh sáng, được Ngài hướng dẫn đến với Chỉ đạo và tôn giáo Islam, dĩ nhiên là không nghi ngờ gì nữa rằng niềm khao khát lớn nhất đối với người đó là sự hiểu biết về các điều luật của tôn giáo để y thờ phượng Allah một cách hiểu biết và đúng mực, đồng thời để có thể ứng xử với toàn bộ những thay đổi xung quanh y theo đúng hệ thống giáo luật của Islam, một tôn giáo của sự khoan dung.

Và tin vui từ lời nói của Nabi ﷺ cho bạn trong suốt quá trình học tập của bạn: Rằng những kiến thức mà bạn đang học hỏi là di sản của các vị Nabi, ***các vị Thiên Sứ; bởi quả thật, các vị Nabi không để lại nguồn di sản tiền bạc, của cải vật chất mà di sản của họ để lại là kiến thức tôn giáo. Bởi thế, ai học hỏi kiến thức tôn giáo thì quả thật y đã đạt được phần phúc lớn lao từ nguồn di sản của sứ mạng Nabi.*** (Dawood – 88).

Và cuốn cẩm nang với những hình ảnh minh họa này cung cấp cho bạn (một người Muslim mới cải đạo) bước đầu tiên cũng như nền tảng kiến thức căn bản về tôn giáo vĩ đại này, một tôn giáo ân huệ nhất cho con người ở hầu hết các mặt của đời sống. Nó trả lời câu hỏi cấp bách của bạn và hỗ trợ bạn trong việc đối phó với thực tế xung quanh bởi cách thức đơn giản và rõ ràng cùng với các thông tin cũng như những kiến thức được dựa trên Kinh Qur'an và Sunnah của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người.

Cuốn sách là một cẩm nang chi tiết để đọc và tìm hiểu, nhưng bạn cũng có thể quay lại tham chiếu đến các chi tiết thông tin một cách dễ dàng bất cứ khi nào bạn gặp một vấn đề hoặc cần biết đến một giới luật nào đó của Allah về một vấn đề nào đó.

Cầu xin Allah tăng thêm sự hướng dẫn và che chở cho bạn, xin Ngài làm vững con tim của bạn trên sự tuân lệnh Ngài và tôn giáo của Ngài, xin Ngài ban cho ân phúc ở bất cứ nơi nào bạn có mặt .. và xin Ngài tập hợp tất cả bề tôi lại tại một nơi ân phúc và tốt đẹp nhất cùng với các vị Nabi và những vị Siddeeq ..

Tác giả

Phân mở đầu

Mục lục của phần mở đầu

Ân huệ lớn nhất trong sự tồn tại

Mục đích tồn tại của chúng ta

Islam là một tôn giáo toàn cầu

Không có sự trung gian giữa người bề tôi và Thượng Đế

Islam là tôn giáo của cuộc sống

Tìm hiểu các giáo luật Islam

Hệ thống giáo luật

Làm thế nào để biết các giáo điều?

Islam là tôn giáo cân bằng và ôn hòa

Tôn giáo bao quát mọi mặt của đời sống

Sự nhìn nhận qua bản chất thực của Islam chứ không qua thực trạng của những người Muslim

Năm yếu tố cần thiết

> Ân huệ lớn nhất trong sự tồn tại

Allah, Đấng Tối Cao đã ban cho con người biết bao ân huệ không sao kể hết, và mỗi người trong chúng ta vẫn mãi luôn nằm trong ân huệ và hồng phúc của Ngài. Ngài đã ban cho chúng ta khả năng nghe và thấy trong khi Ngài đã hạn chế khả năng đó với rất nhiều người trong nhân loại, Ngài đã ban cho chúng ta trí óc, sức khỏe, tiền tài và người thân, hơn thế nữa Ngài đã chế ngự và điều hành toàn bộ vũ trụ cho chúng ta từ mặt trời, trái đất, bầu trời và mọi vạn vật. Ngài phán:

{Và nếu các người có đếm các ân huệ của Allah (ban cho các người) thì các người không thể nào đếm hết được.} (Chương 16 – Annahl, câu 18).

Tuy nhiên, tất cả những ân huệ này sẽ chấm dứt khi cuộc sống ngắn ngủi của chúng ta kết thúc .. Ân huệ duy nhất mang lại hạnh phúc và thanh thản cho chúng ta trên thế gian và kéo dài nó đến Đời Sau chính là ân huệ được hướng dẫn đến với Islam, đây là ân huệ lớn nhất mà Allah đã ban bố cho đám bầy tôi của Ngài.

Vì lẽ đó, Allah đã qui ân huệ này cho Ngài nhằm để tôn vinh nó hơn các ân huệ khác, Ngài phán:

{Ngày hôm nay, TA (Allah) đã hoàn chỉnh cho các người tôn giáo của các người; TA cũng đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người và TA đã hài lòng lấy Islam làm tôn giáo cho các người} (Chương 5 – Al-Ma'idah, câu 3).

Còn có ân huệ nào lớn lao cho con người hơn ân huệ được Allah đưa ra khỏi nơi tâm tối đến với ánh sáng và được Ngài hướng dẫn đến với tôn giáo mà Ngài hài lòng, để khẳng định mục đích và ý nghĩa mà Ngài đã tạo hóa, đó là thờ phượng Allah giúp con người đạt được hạnh phúc trên thế gian và phần thưởng tốt đẹp ở cõi Đời Sau.

Và còn ân huệ nào lớn lao cho con người hơn ân huệ được Allah lựa chọn làm một

> Islam là ân huệ lớn nhất trong vũ trụ cần khôn

cộng đồng tốt đẹp nhất để đứng ra kêu gọi nhân loại đến với lời chúng nhận “أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” – “Không có Thượng Đế đích thực nào mà duy nhất chỉ có Allah”, lời mà Allah đã lần lượt cử phái các vị Nabi – cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho họ – kêu gọi đến với nó.

Một số người thiếu hiểu biết tưởng rằng việc họ theo Islam chỉ nhằm mục đích mang lại ân huệ và lợi ích cho Nabi ﷺ nên Allah đã lưu ý cho họ biết rằng tất cả ân huệ và hồng phúc đều ở nơi Ngài, và ân huệ và hồng phúc tốt đẹp nhất là Ngài đã hướng dẫn họ đến với tôn giáo này, Ngài phán:

{Chúng xem việc theo Islam của chúng như một ân huệ ban cho Người (Muhammad). Người hãy bảo chúng: “Các người chớ xem (việc theo) Islam của các người là một ân huệ dành cho Ta, mà chính Allah đã ban ân huệ cho các người trong việc Ngài đã hướng dẫn các người đến với đức tin, nếu các người chân thật.} (Chương 49 – Al-Hujurat, câu 17).

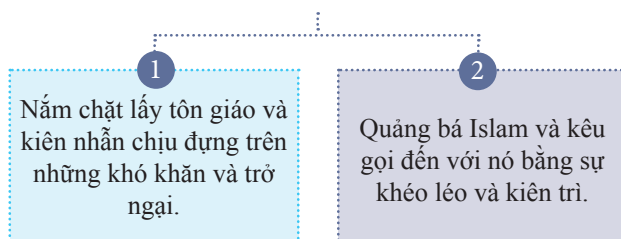
Do đó, ân huệ của Allah, Đấng Tối Cao là vô số kể, tuy nhiên, Allah chỉ đề cập đến ân huệ duy nhất mà Ngài đã ban cho chúng ta, đó là ân huệ Islam, ân huệ hướng dẫn đến với sự thờ phượng và độc tôn Ngài.

Nhưng dù thế nào thì ân huệ này cần được tri ân để nó được mãi còn và vững chắc, như Allah, Đấng Tối Cao đã phán:

{**Nếu các người biết ơn, TA (Allah) sẽ ban thêm ân huệ cho các người.**} (Chương 14 – Ibrahim, câu 7).

Làm thế nào để tri ân ân huệ này?

Việc tri ân qua hai điều:

> Mục đích tôn tại của chúng ta

Nhiều nhà trí thức, các nhà tư tưởng cũng như những người bình thường đều bối rối và mơ hồ như nhau trong việc trả lời câu hỏi quan trọng nhất về sự sống của chúng ta:

Tại sao chúng ta tồn tại?

Mục đích sự sống của chúng ta là gì?

Quả thật, Kinh Qur'an đã xác định mục đích và ý nghĩa sự tồn tại của con người trong cuộc sống này một cách rõ ràng và chính xác qua lời phán của Allah, Đấng Tối Cao:

{**Và TA tạo hóa loài Jinn và loài người mục đích chỉ để chúng thờ phượng riêng TA**} (Chương 51 – Azh-zharyyat, câu 56).

Như vậy, thờ phượng là mục đích tồn tại của chúng ta trên trái đất này, còn những gì khác nó là các phương tiện, là những thứ bổ sung và hoàn thiện cho nó.

Tuy nhiên, thờ phượng theo khái niệm của Islam không phải là sự tu hành khổ hạnh, lánh xa đời sống thế tục, cắt đứt mọi thú vui và hưởng lạc của cuộc đời, mà nó là sự bao quát mọi mặt của đời sống, không những chỉ là lễ nguyện Salah, nhịn chay, Zakah mà nó bao

hàm tất cả mọi hành vi, các việc làm, lời nói, các mối quan hệ, những phát minh, thậm chí kể cả sự vui chơi và hưởng lạc, khi nào người chủ thể có sự định tâm mong muốn điều tốt đẹp thì những việc sinh hoạt đời thường trong cuộc sống vẫn là sự thờ phượng. Đây là lý do tại sao Nabi ﷺ nói: **“Ngay cả việc giao hợp (vợ chồng) của ai đó trong các người cũng là một việc thiện”** (Muslim 1006), có nghĩa là người Muslim sẽ đạt được ân phước và công đức ngay cả ở việc y thụ hưởng khoái lạc từ nơi người bạn đời của mình.

Bởi lẽ đó, bản chất của thờ phượng mang mục tiêu của cuộc sống và là bản chất của cuộc sống. Cho nên, toàn bộ đời sống của người Muslim đều là các hình thức thờ phượng, như Allah, Đấng Tối Cao phán:

{**Hãy bảo họ (Muhammad!): “Quả thật, việc dâng lễ nguyện Salah của ta, việc tế lễ của ta, cuộc sống và cái chết của ta đều hiến trọn cho Allah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài”.**} (Chương 6 – Al-An'am, câu 162).

> *Islam là một tôn giáo toàn cầu*

Tôn giáo Islam mang đến sự nhân từ và hướng dẫn cho tất cả các dân tộc trong nền văn hóa, phong tục, truyền thống và quốc gia khác nhau, như Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Và TA (Allah) gửi Người (Muhammad) đến cốt chỉ để mang đến hồng phúc cho toàn nhân loại.} (Chương 21 – Al-Ambiya’, câu 107).

Chính vì lẽ này mà Islam rất tôn trọng tất cả mọi phong tục truyền thống của các dân tộc, các cộng đồng. Những người Muslim mới cải đạo không bắt buộc phải thay đổi phong tục tập quán riêng của họ trừ phi phong tục tập quán đó nghịch lại với giáo luật Islam, bởi bất cứ phong tục tập quán nào nghịch lại với Islam thì bắt buộc phải thay đổi nó cho phù hợp với giáo điều của Islam vì quả thật Allah chính là Đấng có quyền bảo ban hay ngăn cấm, và Ngài là Đấng Hiêu biết và Am tường mọi sự việc, chúng ta phải có đức tin Iman nơi Allah và qui phục hệ thống giáo luật của Ngài.

Những phong tục tập quán không có liên quan đến Islam cũng như không liên quan đến hệ thống giáo luật của nó mà những người Muslim đang duy trì thì Islam không qui định người Muslim mới cải đạo phải noi theo chúng, mà đích thực chúng chỉ là những phong tục tập quán được phép của một dân tộc hay một quốc gia nào đó mà thôi.

Toàn bộ trái đất đều là nơi để thờ phượng Allah:

Islam coi toàn bộ trái đất đều là nơi tốt đẹp để sinh sống và thờ phượng Allah. Không có một quốc gia nào, một xứ sở nào hay một địa điểm cụ thể nào được qui định cho những người Muslim phải dời cư đến sống ở đó, mà vấn đề là ở chỗ người Muslim có được tự do thờ phượng Allah hay không.

Người Muslim không nhất thiết phải di chuyển dời cư đến một nơi khác trừ trường hợp y bị cản trở trong việc thờ phượng Allah, nếu bị cản trở thờ phượng Allah thì y có thể di chuyển đến một nơi khác để thờ phượng Ngài, như Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Hỡi các bầy tôi có đức tin của TA, quả thật trái đất của TA rộng thênh thang và bao la, bởi thế các người hãy thờ phượng riêng một mình TA!} (Chương 29 – Al-Ankabut, câu 56).

> Không có sự trung gian giữa người bề tôi và Thượng Đế

Nhiều tôn giáo đã cho một số cá nhân một vị thế tôn giáo vượt hơn những cá nhân khác trong cộng đồng tín đồ. Các tôn giáo đó thường liên kết sự thờ phượng của mọi người cũng như đức tin của họ với sự hài lòng của những cá nhân có vị thế và chức sắc đó. Theo các tôn giáo này, thì những người có vị thế và chức sắc đó là những vị trung gian giữa các tín đồ và Thần linh, họ có quyền tha thứ tội lỗi, có thể nói họ được cho là hiểu biết về cõi vô hình, cho nên – theo cách nghĩ sàm bậy của họ - ai trái lời họ là nguyên nhân dẫn đến sự thua thiệt không tốt lành.

Nhưng Islam đến làm cho giá trị con người được tôn trọng và được đề cao nhất, nó dẹp tan quan niệm rằng sự hạnh phúc, sự sám hối, hoặc sự thờ phượng của con người phạm tục đều có liên quan đến một số người cụ thể nào đó cho dù những người này đã đạt đến mức đạo đức và phúc lành như thế nào đi chăng nữa.

Cho nên, sự thờ phượng của người Muslim là giữa y với Allah, không có bất cứ một ai trong nhân loại có quyền can thiệp hay liên quan. Bởi lẽ, Allah luôn rất gần kề với các bậy tôi của Ngài, Ngài nghe thấy lời cầu nguyện của người bề tôi, Ngài

> Không có sự trung gian giữa người bề tôi và Thượng Đế

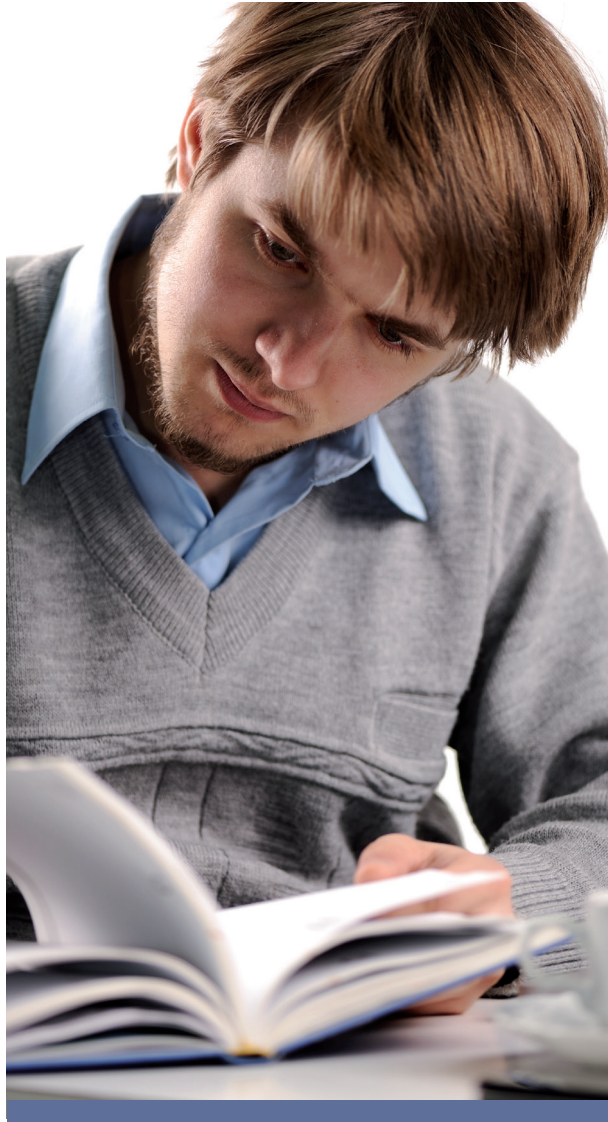
đáp lại và quan sát thấy tất cả những hành động thờ phượng của họ, không có bất cứ một người phạm nào có quyền tha thứ hay tiếp nhận sự sám hối. Bất cứ khi nào người bề tôi thành tâm sám hối với Allah thì Ngài sẽ đón nhận sự sám hối của y và sẽ tha thứ tội lỗi cho y, và không có một ai có quyền lực gây ảnh hưởng đến vũ trụ này mà tất cả mọi sự việc đều do sự định đoạt của riêng một mình Allah.

Islam cho phép trí não của người Muslim được tự do, nó kêu gọi người Muslim suy ngẫm, quyết định dựa trên Qur'an và những gì được xác thực từ lời nói và hành động của Nabi ﷺ một khi có sự bất đồng quan điểm. Không có bất cứ ai luôn đúng một cách tuyệt đối để bắt buộc phải tuân thủ theo lệnh của y về bất cứ điều gì y nói ngoại trừ Thiên Sứ của Allah ﷺ bởi vì Người ﷺ không hề nói theo ý của bản thân mà lời nói của Người đều là mặc khải và truyền dạy từ nơi Allah, Đấng Tối Cao như Ngài đã phán:

{Và Y (Muhammad) không nói theo ý muốn ngẫu hứng của bản thân mà đích thực nó là lời mặc khải được mặc khải cho y.}

(Chương 53 – Al-najm, câu 3, 4).

Như vậy, có ân huệ nào to lớn hơn ân huệ được Allah ban cho chúng ta tôn giáo này, tôn giáo luôn phù hợp với bản chất tự nhiên của con người, tôn giáo cho con người làm chủ bản thân của y và ngăn nó thờ phượng và phủ phục ai khác ngoài Allah, Đấng Tối Cao.

> *Islam là tôn giáo của cuộc sống*

Islam là tôn giáo cân bằng hài hòa giữa đời sống thế tục và cuộc sống ở cõi Đời Sau. Thế gian là nơi người Muslim gieo trồng những điều tốt đẹp của mọi mặt trong cuộc sống để được ban cho công đức và phần thưởng ở đời này và Đời Sau. Và sự trồng trọt này cần đến sự có mặt của đời sống một cách lạc quan và quyết tâm, và điều này được phản ánh trong những điều dưới đây:

Khai phá và cải tạo đất đai

Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Ngài (Allah) cho sinh sản các người từ trái đất và định cư các người nơi đó}

(Chương 11 – Hud, câu 61).

Quả thật, Allah đã tạo hóa chúng ta và để cho chúng ta sinh sống trên trái đất, Ngài bảo chúng ta khai phá và làm phát triển nó bằng nền văn minh và kiến trúc xây dựng để phục vụ con người nhưng không nghịch lại với hệ thống giáo luật cho phép của Islam. Không những thế, Ngài còn xem việc xây dựng kiến trúc, phát triển và cải hóa đất đai là những mục đích và hành vi thờ phượng, và cũng chính vì lẽ này, *Nabi ﷺ đã lưu ý rằng người Muslim nên tích cực trồng cây nếu có khả năng vì vào Ngày Phán Xét những cây trồng đó sẽ là những việc làm công đức của y.* (Musnad 2712).

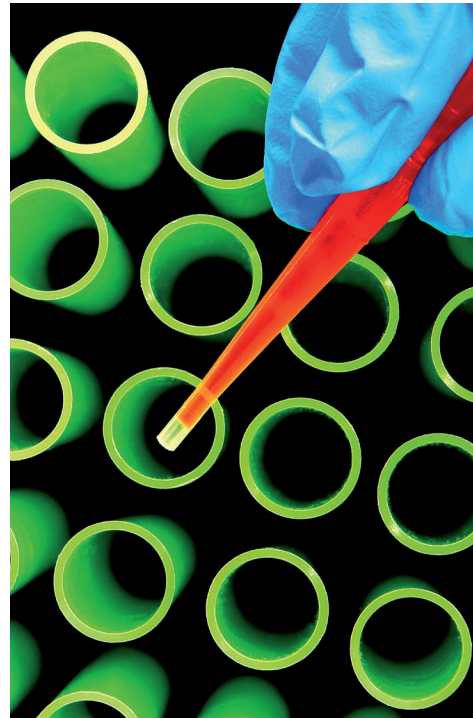
Hòa nhập với mọi người

Islam kêu gọi tham gia cùng với mọi người trong việc xây dựng, phát triển và cải cách nền văn minh hiện đại. Islam kêu gọi hòa nhập, quan hệ và kết nối với mọi người bằng phong thái và cung cách cư xử tốt đẹp cũng như nên giao tiếp với họ bằng phẩm chất đạo đức ở mức cao nhất khi mà các nền văn hóa và tôn giáo có sự khác biệt; Islam cảnh báo rằng sự cô lập và giữ khoảng cách với mọi người không phải đường lối và phong cách của những

người truyền giáo và cải thiện. Cũng chính vì lẽ này, Thiên Sứ của Allah ﷺ **đã cho rằng người tín đồ biết hòa nhập với mọi người và kiên nhẫn chịu đựng gian truân, chịu đựng tổn hại từ phía mọi người là người tín đồ tốt đẹp hơn người tín đồ luôn giữ mình cô lập và xa cách mọi người.** (Ibnu Majah: 4032)

Tôn giáo của khoa học:

Không phải là một sự ngẫu nhiên khi mà từ đầu tiên của Kinh Qur'an được mặc khải xuống cho Nabi ﷺ là “Hãy đọc!”, mà thực chất đây chính là điều xác nhận rằng Islam luôn ủng hộ tất cả các nguồn kiến thức mang lại lợi ích cho nhân loại. Và Islam cho rằng việc tìm kiếm con đường

> Islam không phải là tôn giáo có sự mâu thuẫn giữa tôn giáo và khoa học như các tôn giáo khác

để tìm tòi kiến thức cũng như sự hiểu biết chính là cách và con đường tìm đến Thiên Đàng như Nabi ﷺ đã có nói: **“Ai tìm đường học hỏi và nghiên cứu kiến thức, Allah sẽ giúp người đó dễ dàng tìm thấy con đường dẫn đến Thiên Đàng”** (Ibnu Hibban: 84).

Islam không phải là tôn giáo gây chiến và chống đối khoa học như đã được nói trong các tôn giáo khác mà nó hoàn toàn ngược lại với những gì được nói, bởi vì nó chính là khoa học, nó ủng hộ khoa học và kêu gọi đến với khoa học nếu như kiến thức khoa học đó mang lại lợi ích cho nhân loại.

Không những thế, Islam còn xem trọng những người hiểu biết truyền dạy điều tốt và hữu ích cho người, Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, tất cả mọi tạo vật đều cầu nguyện cho người truyền dạy điều tốt đẹp cho người”** (Tirmizhi: 2685).

> Tìm hiểu giáo luật Islam

Người Muslim nên duy trì việc tìm hiểu và học hỏi giáo luật về mọi mặt của đời sống, giáo luật về thờ phượng, cư xử và quan hệ giao tế để thi hành sự thờ phượng của mình một cách hiểu biết và khoa học, như Thiên Sứ của Allah ﷺ có nói: **“Ai mà Allah muốn cho y điều tốt đẹp thì Ngài sẽ cho y thông hiểu giáo lý”** (Albukhari: 71, Muslim: 1037).

Người Muslim phải có bốn phận học hỏi và tìm hiểu các giáo luật bắt buộc như cách thức dâng lễ nguyện Salah, tẩy rửa thân thể, điều gì được phép và không được phép trong ăn uống và những vấn đề khác, đồng thời cũng khuyến khích tìm hiểu các giáo luật mang tính khuyến khích không bắt buộc.

> Ai mà Allah muốn cho y điều tốt thì Ngài sẽ cho y thông hiểu giáo lý

> Các giáo luật

Tất cả lời nói, hành vi của con người trong giáo luật đều không nằm ngoài năm giới luật sau:

<i>Wajib</i> (bắt buộc)	Những điều Allah ra lệnh phải thi hành, người thực hiện sẽ được ân phước còn người không thực hiện sẽ bị trừng phạt, chẳng hạn như năm lễ nguyện <i>Salah</i> , nhịn chay Ramadan.
<i>Haram</i> (nghiêm cấm)	Những điều Allah nghiêm cấm, người chấp hành sẽ được ân phước còn người không chấp hành sẽ bị trừng phạt, chẳng hạn như Zina (quan hệ nam nữ ngoài hôn nhân), uống rượu ..
<i>Sunnah, Mustahab</i> (khuyến khích)	Những điều Islam khuyến khích làm, người thực hiện sẽ được ân phước còn người không thực hiện cũng chẳng bị trừng phạt, chẳng hạn như mỉm cười với mọi người, chào Salam, dẹp bỏ những chướng ngại vật trên lối đi.
<i>Makruh</i> (đáng ghét nhưng chưa đến mức bị nghiêm cấm)	Những điều Islam khuyến khích từ bỏ, người chấp hành sẽ được ân phước nhưng người không chấp hành cũng sẽ không bị trừng phạt, chẳng hạn như những cử động của tay không liên quan trong lúc dâng lễ nguyện <i>Salah</i> .
<i>Mubah</i> (không cấm cũng không khuyến khích)	Những điều mà người tín đồ làm hay không làm không liên quan đến mệnh lệnh hay cấm kỵ, chẳng hạn như buôn bán kinh doanh, lời nói, đi lại.

> Năm trụ cột căn bản của Islam

Nabi ﷺ nói: **“Islam được dựng trên năm trụ cột nền tảng: lời chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah, dâng lễ nguyện *Salah*, xuất *Zakah*, đi hành hương *Hajj* và nhịn chay Ramadan”** (Albukhari 8, Muslim 16).

Năm trụ cột nền tảng này là những căn bản của tôn giáo, là xương cột sống chống đỡ cơ thể Islam. Chúng tôi sẽ giảng giải và nói rõ các giáo luật của nó trong các mục cụ thể sắp tới.

Mục đầu tiên là đức tin *Iman* và *Tawhid*, và đây là mục tiếp theo với tiêu đề (Đức tin của bạn).

Mục tiếp sau đó là lễ nguyện *Salah*, một hình thức thờ phượng thiêng liêng và cao quý nhất trong các hình thức thờ phượng, Nabi ﷺ nói: **“và trụ cột của nó là *Salah*”** (*Tirmizhi*), tức trụ cột của Islam là lễ nguyện *Salah* có nghĩa là không có Islam nếu như không có lễ nguyện *Salah*.

Tuy nhiên, *Salah* chỉ có giá trị khi nào người Muslim thực hiện nó trong trạng thái *Taharah* (tẩy rửa thân thể). Do đó, tiếp theo sau mục (Đức tin của bạn) là mục (*Taharah* của bạn), kế đến là (Lễ nguyện *Salah* của bạn), cứ như thế.

1

Lời chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài.

2

Dâng lễ nguyện *Salah*.

3

Xuất *Zakah*.

4

Nhịn chay *Ramadan*.

5

Đi hành hương Hajj tại ngôi đền *Ka'bah*.

Các trụ cột nền tảng của Islam

1	Lời chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài.
2	Dâng lễ nguyện <i>Salah</i> .
3	Xuất <i>Zakah</i> .
4	Nhịn chay <i>Ramadan</i> .
5	Đi hành hương Hajj tại ngôi đền <i>Ka'bah</i> .

> *Làm thế nào tôi biết các giáo luật*

Ai bị bệnh muốn điều trị căn bệnh thì sẽ tìm đến thầy thuốc giỏi và am hiểu nhất về y thuật để mong được điều trị thành công, y sẽ không bao giờ bắt cần mà đại dột chọn đại một thầy thuốc bởi vì đối với y mạng sống của y rất quý giá.

Và tôn giáo của con người quý giá hơn những gì y sở hữu được, cho nên, y phải nỗ lực trong việc tìm hiểu tôn giáo của y, phải cố gắng học hỏi những điều y chưa biết từ những người hiểu biết trung thực và đáng tin cậy.

Và việc bạn đọc cuốn sách này là bước đi trên con đường đúng đắn, như Allah đã phán:

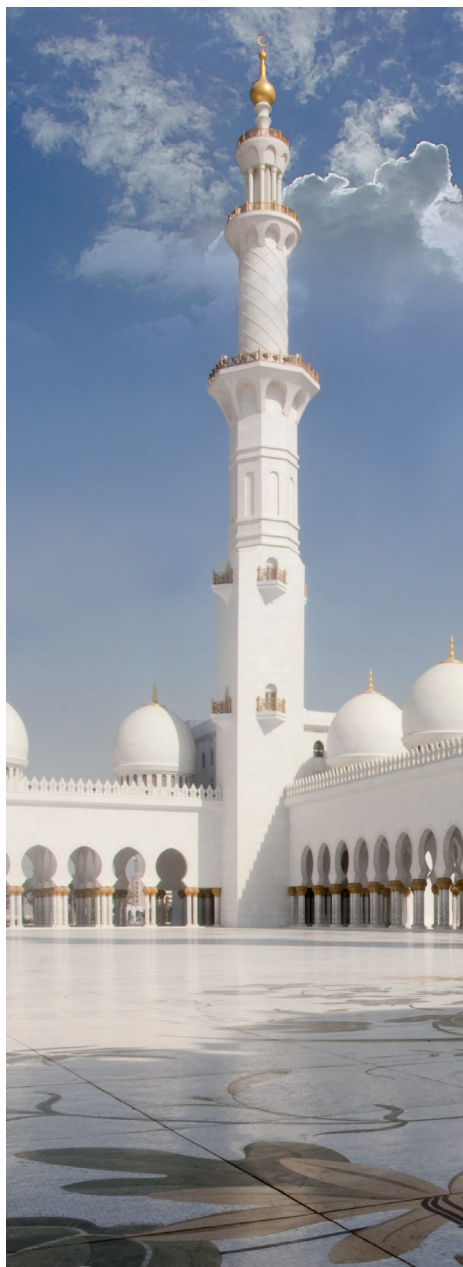
{Các người hãy hỏi những người hiểu biết nếu các người không biết.} (Chương 16 – Annahl, câu 43).

Cho nên, bạn phải đi các bước đi khác nữa khi mà có những khúc mắc chưa rõ, tức bạn phải thông qua các trung tâm Islam, các Masjid lân cận với bạn và bạn cũng có thể tìm hiểu thêm qua các trang mạng.

www.newmuslimguide.com

Bạn nên trở lại tìm hiểu qua các trang internet đáng tin cậy cũng như các trang mạng nói rõ sự thực về tôn giáo, chẳng hạn như:

www.guide-muslim.com

> Người Muslim mới cải đạo nên liên hệ với các trung tâm Islam lân cận, nên đọc tìm hiểu qua các sách cũng như các trang mạng internet đáng tin cậy.

> *Islam là tôn giáo cân bằng và ôn hòa*

Islam là tôn giáo cân bằng, không lơ là hời hợt hay quá nghiêm khắc và sùng đạo thái quá. Và bản chất này đều được phản ánh trong mọi nghi lễ và thờ phượng.

Cũng chính vì lẽ này mà Thượng Đế bảo Thiên Sứ ﷺ, các vị Sahabah của Người cùng những người có đức tin phải luôn cân bằng và ôn hòa giữa hai điều:

1

Trung trực, ngay chính trên tôn giáo và tôn vinh các biểu hiệu của Allah trong tim.

2

Ngăn cấm sự thái quá, vượt mức giới hạn và làm điều tội lỗi.

Allah, Đấng Tối Cao phán:

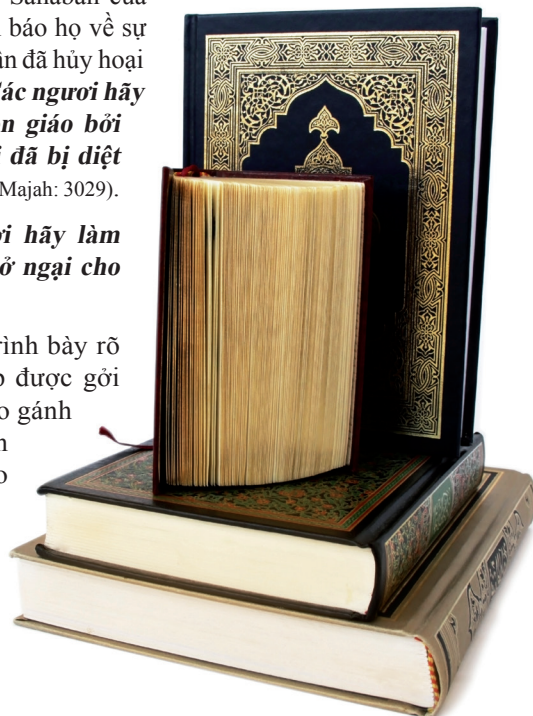
{Bởi thế, Người (Muhammad) hãy đứng vững một cách ngay chính như đã được sắc lệnh, và những ai sám hối (với Allah) cùng với Người và chớ dùng phạm giới bởi vì Ngài (Allah) hằng thấy điều các ngươi làm.} (Chương 11 – Hud, câu 112).

Có nghĩa là thẳng bước trên điều chân lý, cố gắng duy trì điều đó một cách không thái quá hoặc gây khó khăn cho bản thân.

Và khi Thiên Sứ của Allah ﷺ dạy các Sahabah của Người cách thức làm Hajj thì Người cảnh báo họ về sự thái quá và lưu ý họ rằng đây là nguyên nhân đã hủy hoại các cộng đồng trước đây, Người ﷺ nói: **“Các ngươi hãy coi chừng chớ dùng thái quá trong tôn giáo bởi lẽ những người ở thời trước các ngươi đã bị diệt vong vì đã thái quá trong tôn giáo”** (Ibnu Majah: 3029).

Và Nabi ﷺ cũng có nói: **“Các ngươi hãy làm những điều không gây khó khăn và trở ngại cho bản thân các ngươi”** (Albukhari: 1100).

Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ đã trình bày rõ cho biết bản chất của bức Thông Điệp được gửi đến rằng nó không gây khó khăn hay tạo gánh nặng cho nhân loại mà nó đến để truyền dạy, tạo sự khôn ngoan và dễ dàng cho họ. Người ﷺ nói: **“Quả thật Allah không cử phái Ta đến để gây khó khăn mà Ngài cử Ta đến để truyền dạy và tạo sự dễ dàng cho mọi người”** (Muslim: 1478).

> *Tôn giáo bao quát mọi mặt của cuộc sống*

Islam không phải chỉ là nhu cầu tinh thần được người Muslim biểu hiện trong các Masjid qua lời cầu nguyện và dâng lễ nguyện Salah không thôi ..

và cũng không phải chỉ là những đức tin trong lòng ..

không phải chỉ là một hệ thống kinh tế tổng hợp ..

không phải chỉ là các nguyên tắc, những lý thuyết để thiết lập hệ thống và xã hội ..

không phải chỉ là những phạm trù đạo đức và phong thái trong cách hành xử với người khác ..

mà nó là hệ thống tổng hợp tất cả mọi khía cạnh của cuộc sống, bao trùm và tổng quát.

Quả thật, Allah đã hoàn tất cho những người Muslim ân huệ này và hài lòng cho chúng ta về tôn giáo hoàn chỉnh này như Ngài đã phán:

{Ngày hôm nay TA (Allah) đã hoàn chỉnh cho các người tôn giáo của các người; TA cũng đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người và TA đã hài lòng lấy Islam làm tôn giáo cho các người} (Chương 5 – Al-Ma'idah, câu 3).

Và khi mà một người thờ đa thần đã nói một cách chế giễu với một vị Sahabah, Salman Al-Fa-risy rằng “Có phải người bạn của mấy người (ý nói Thiên Sứ của Allah) đã dạy mấy người tất cả mọi thứ ngay cả việc đi tiêu và đại tiện ư?” thì vị Sahabah này trả lời: **“Vâng, Người đã dạy chúng tôi”**. Sau đó, ông đã nói cho người đa thần đó nghe các giáo luật của Islam và cung cách về vấn đề được hỏi. (Muslim: 262).

> Islam là hệ thống nguyên tắc toàn vẹn cho mọi khía cạnh của cuộc sống

> *Sự chiêm nghiệm qua bản chất đích thực của Islam chứ không bởi thực trạng của một số tín đồ Muslim*

Khi bạn nhìn thấy một bác sĩ thường thực hiện các thói quen có hại đến sức khỏe hoặc một giáo viên có hành vi cư xử không đúng đắn thì chắc chắn bạn sẽ cảm thấy ngạc nhiên và kỳ lạ cho thói quen và hành vi đi ngược lại với sự hiểu biết và địa vị của người đó, nhưng bạn sẽ không bao giờ thay đổi quan điểm của mình về tầm quan trọng của kiến thức y học dành cho con người hoặc về tầm quan trọng của vấn đề giáo dục trong xã hội và nền văn minh.

Và bạn sẽ thấy vị bác sĩ đó hoặc người giáo viên đó chỉ là mô hình chứ không phải là vị điều chế có ảnh hưởng đến chuyên môn và nghề nghiệp.

Và khi chúng ta bắt gặp những hành vi xấu của một số tín đồ Muslim thì quả thật đó không phải là từ bản chất đích thực của Islam thuần túy mà đó chỉ là biểu hiện từ sự yếu kém của con người, của nền văn hóa và những thói quen, lễ lối xấu, không can hệ gì đến Islam cả, giống như thói quen xấu của người bác sĩ kia hoặc cách cư xử không đúng đắn của người giáo viên kia không can hệ gì đến chuyên môn y học và nền giáo dục.

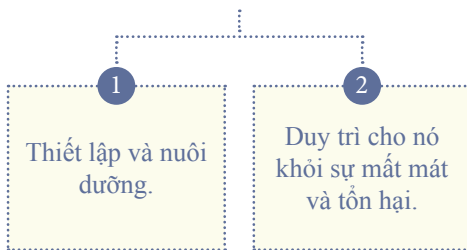

> Năm điều thiết yếu

Đây là những điều tất yếu mà con người cần phải có cho cuộc sống, bất kể hệ thống giáo lý nào cũng đều ra lệnh phải bảo đảm chúng và ngăn cấm xâm hại đến chúng.

Quả thật, Islam đến để duy trì, đảm bảo những điều tất yếu đó và quan tâm đến chúng để người Muslim sống trên thế gian này một cách an toàn và bình yên, để y có thể an tâm lao động cho cuộc sống trần gian và ở cõi Đời Sau của y.

Và để xã hội người Muslim thành một cộng đồng duy nhất gắn kết với nhau như một khối kiến trúc gắn chặt vào nhau, giống như một cơ thể khi có một bộ phận nào đó bị tổn thương thì tất cả những bộ phận còn lại của cơ thể đều bị ảnh hưởng, và việc bảo đảm các điều tất yếu đó qua hai điều:

> Allah ra lệnh phải bảo vệ tính mạng con người ngay cả khi nó có phạm phải điều cấm kỵ

1 Tôn giáo

Đây là điều trọng đại vì nó mà Allah đã tạo hóa con người, vì nó mà Ngài đã cử phái các vị Thiên Sứ để truyền bá và duy trì, như Ngài phán:

{Và quả thật, TA đã cử phái đến với mỗi cộng đồng một vị sứ giả với mệnh lệnh rằng hãy thờ phượng Allah và tránh xa tà thần} (Chương 16 – Annahl, câu 36).

Và quả thật, Islam quan tâm việc duy trì và gìn giữ tôn giáo khỏi những tôn thờ đa thần, mê tín dị đoan hoặc những điều trái đạo và cấm kỵ.

2 Tính mạng

Quả thật, Allah ra lệnh phải bảo vệ tính mạng con người ngay cả khi nó phạm điều nghiêm cấm, bởi lẽ khi nó trong tình trạng bất đường cùng và nguy cấp thì nó được thông cảm và xá xóa, như Allah đã phán:

{Nhưng ai vì nhu cầu bắt buộc mà phải dùng đến những món cấm đó ngoài ý muốn và không quá độ thì sẽ không bị tội. Bởi quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ và Rất mực Khoan Dung.} (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 173).

Ngài cảm giết hại bản thân mình, Ngài phán:

{Và chớ để cho bàn tay của các người xô đẩy các người vào chỗ tự hủy.} (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 195).

Và Ngài qui định các giới hạn cũng như những hình phạt để ngăn việc hận thù và gây oán trong nhân loại một cách không chính đáng. Ngài phán:

{Hỡi những người có đức tin, TA đã ban hành luật Qisas (tử hình) cho việc giết người.} (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 178).

> Islam nghiêm cấm tất cả những gì gây tổn hại đến sức khỏe và trí tuệ

3 Trí tuệ

Islam nghiêm cấm mọi hình thức làm tổn hại và ảnh hưởng đến trí tuệ cũng như sự nhận thức bởi lẽ trí tuệ là ân huệ lớn lao nhất mà Allah đã ban cho chúng ta, trong đó, trí tuệ làm nên giá trị và phẩm giá của con người, và với nó con người ý thức được trách nhiệm và sự thanh toán ở đời này và ở cõi Đời Sau.

Chính vì lẽ này, Allah nghiêm cấm rượu, các loại chất kích thích và Ngài xem những thứ này là điều khá ố thuộc các việc làm của Shaytan. Ngài phán:

{Này hỡi những người có đức tin! Quả thật, uống rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ và dùng tên bản để làm quẻ xin xăm đều là những điều khá ố thuộc những việc làm của Shaytan. Các người hãy từ bỏ và tránh xa chúng mong rằng các người có thể thành đạt.} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 90).

4 Sinh sản

Islam biểu hiện sự quan tâm cao vấn đề duy trì việc sinh sản và sự hình thành, xây dựng gia đình, nơi để giáo dục và nuôi dưỡng các thế hệ trẻ với những điều cao cả, qua các giáo lý tiêu biểu sau:

- Islam khuyến khích kết hôn lập gia đình, qui định đơn giản và không gây khó khăn cũng như không gây gánh nặng trong vấn đề này, Ngài phán:

{Và hãy kết hôn những người độc thân trong các người} (Chương 24 – Annur, câu 32).

- Islam nghiêm cấm mọi hình thức quan hệ tội lỗi và ngăn cấm mọi con đường dẫn tới các mối quan hệ đó, Ngài phán:

{Và các người không được đến gần Zina (quan hệ nam nữ ngoài hôn nhân), bởi quả thật nó là một con đường dâm loạn đòi bại.} (Chương 17 – Al-Isra, câu 32).

- Islam cấm xúc phạm đến phả hệ và danh dự của người khác, và nó được liệt vào các đại trọng tội và người có hành vi đó bị cảnh báo sự trừng phạt bằng hình phạt theo luật trên thế gian và sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc hơn ở Đời Sau.
- Islam ra lệnh phải bảo vệ danh dự của người đàn ông và phụ nữ, người nào bị giết do đứng lên đấu tranh để bảo vệ danh dự của y, danh dự của vợ và con cái của y thì y được coi là đã hy sinh vì con đường chính nghĩa của Allah (xem trang 198).

5 Tài sản:

Islam bắt buộc phải bảo vệ và giữ gìn tài sản và cho phép giao dịch, trao đổi và kinh doanh.

Islam nghiêm cấm việc cho vay lấy lãi, cầm trộm cướp, lừa đảo, cấm ăn tài sản của người khác một cách bất công và không chân chính, Qur'an đã cảnh báo trừng phạt những ai có hành vi như thế bằng những hình phạt thật đau đớn (xem: trang 168).

> Việc bảo vệ danh dự và bảo tồn việc sinh sản là một trong những mục đích trọng đại của giáo lý.

Đức Tin Của Bạn

1

Tất cả các bức Thông Điệp của các vị Nabi mang đến cho các cộng đồng của họ đều có cùng một điểm chung là thờ phượng duy nhất một mình Allah, phủ nhận tất cả những gì được thờ phượng khác ngoài Allah, và đây chính là ý nghĩa thực sự của “Không có Thượng Đế đích nào khác mà chỉ có Allah duy nhất và Muhammad là vị Thiên Sứ của Ngài” và đây chính là lời để đưa một người đi vào tôn giáo của Allah.

Mục lục của chương:

Hai lời tuyên thệ Shahadah (chứng nhận), ý nghĩa và giá trị của chúng:

- Tại sao không có Thượng Đế đích thực nào khác mà chỉ có Allah duy nhất ?
- Ý nghĩa “Không có Thượng Đế đích thực nào khác mà chỉ có Allah duy nhất”
- Các trụ cột của “لا إله إلا الله”

Lời tuyên thệ Shahadah rằng Muhammad là vị Thiên Sứ của Allah:

- Nhận biết Nabi ﷺ
- Ý nghĩa của lời tuyên thệ Shahadah “Muhammad là vị Thiên Sứ của Allah”

-Sáu trụ cột căn bản của đức tin Iman

Thờ phượng có nghĩa là gì ?

Shirk

Đức tin nơi các tên và thuộc tính của Allah

Đức tin nơi các Thiên Thần

Đức tin nơi các Kinh Sách

Đức tin nơi các Thiên Sứ

Đức tin nơi Ngày Sau

Đức tin nơi số mạng đã an bài

> Hai lời tuyên thệ Shahadah (chứng nhận), ý nghĩa và giá trị của chúng

Tôi chứng nhận rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và tôi chứng nhận rằng Muhammad là vị Thiên Sứ của Ngài

Tại sao không có Thượng Đế đích thực ngoài Allah ?

- Tại vì đó là điều bắt buộc đầu tiên đối với người Muslim. Người nào muốn vào Islam thì y phải khẳng định và tin điều đó và phải thốt lên điều đó bằng lời.
- Bởi vì người nào nói điều đó một cách kiên định vì Allah thì đây là nguyên nhân để người đó được cứu rỗi khỏi Hỏa Ngục, giống như Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, Allah nghiêm cấm Lửa của Hỏa Ngục chạm đến người nào nói lời Shahadah (الله لا اله الا الله) vì Allah”** (Albukhari: 415).
- Và bởi vì người nào chết trên lời tuyên thệ này bằng cả niềm tin thì y sẽ là người của Thiên Đàng, như Nabi ﷺ đã nói: **“Ai chết và biết được rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah thì sẽ vào Thiên Đàng”** (Ahmad: 464).
- Do đó, việc bắt buộc phải ý thức và khẳng định lời tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah là bổn phận quan trọng và lớn lao nhất.

Ý nghĩa của lời tuyên thệ “Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah”

Có nghĩa là không có Đấng nào đáng được thờ phượng mà chỉ có Allah duy nhất, phủ nhận tất cả các thần linh được tôn thờ khác ngoài Allah và khẳng định rằng tất cả mọi sự thờ phượng đều dành riêng cho Ngài, Ngài không có đối tác ngang vai.

Thượng Đế chính là Đấng được thờ phượng, người nào thờ phượng một thứ gì có nghĩa là y đã lấy thứ đó làm thượng đế của y khác với Allah, và tất cả mọi thứ được thờ phượng khác Allah đều không chân lý trừ một Đấng Thờ Phụng duy nhất, Ngài là Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, Đấng Tối Cao và Ân Phúc.

Do đó, Ngài là Đấng Tối Cao đáng được thờ phượng, không ai được quyền đó, và Ngài là Đấng mà các trái tim phải thờ phượng bằng tình yêu, sự tôn vinh, phủ phục, kính sợ, phó thác, cầu nguyện. Cho nên chỉ cầu xin khẩn vái riêng một mình Allah, chỉ cầu xin sự phù hộ che chở từ riêng một mình Ngài, chỉ phó thác cho Ngài, chỉ dâng lễ nguyện Salah, giết tế hương về một mình Ngài, và chỉ thành tâm thờ phượng một mình Ngài duy nhất như Ngài đã phán:

{Và họ được lệnh chỉ phải thờ phụng riêng Allah, triệt để thần phục Ngài một cách chính trực.} (Chương 98 – Al-Bayyinah, câu 4, 5).

Và người nào thờ phượng Allah, Đấng Tối Cao một cách thành tâm, đúng với ý nghĩa của lời tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah thì sẽ được hạnh phúc lớn lao, tâm lòng sẽ thanh thản và cuộc sống sẽ tốt lành cao quý. Và trái tim sẽ không thực sự được thanh thản và bình an trừ phi độc tôn hóa một mình Allah trong thờ phượng, như Ngài đã phán:

{Ai làm việc thiện, dù nam hay nữ, và là một người có đức tin thì chắc chắn TA sẽ cho y sống một đời sống lành mạnh và tốt đẹp.} (Chương 16 – Annaml, câu 97).

Các trụ cột của lời tuyên thệ “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ”

Lời tuyên thệ thiêng liêng này có hai trụ cột, người tín đồ cần phải nắm rõ hai trụ cột đó để hiểu được ý nghĩa và giá trị của nó:

1

Trụ cột thứ nhất: “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” – “Không có Thượng Đế đích thực” là phủ nhận sự thờ phượng các thần linh ngoài Allah, loại trừ sự thờ đa thần, bắt buộc chối bỏ tất cả những gì được thờ phượng khác Allah, cho dù đó là con người, động vật, bụt tượng, các tinh tú hay những thứ gì khác.

2

Trụ cột thứ hai: “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” – “mà chỉ có Allah duy nhất” là khẳng định sự thờ phượng chỉ dành riêng cho một mình Allah, mọi hình thức thờ phượng như dâng lễ nguyện *Salah*, *Du-a* và phó thác, ... đều chỉ hướng về một mình Ngài.

Và tất cả mọi hình thức thờ hượng đều chỉ dành riêng cho một mình Allah duy nhất, không được tổ hợp cùng với Ngài bất cứ điều gì. Bởi thế, người nào hướng một điều gì đó đến với ai (vật) khác Allah thì người đó là kẻ vô đức tin (*Kafir*).

Như Allah, Đấng Tối Cao đã phán:

{Và ai cầu nguyện một thần linh khác cùng với Allah mà không có một bằng chứng nào về việc (thờ phượng) đó thì việc thanh toán của y là ở nơi Thượng Đế (Allah) của y. Quả thật, những kẻ không có đức tin sẽ không thành đạt.} (Chương 23 – Al-Mu'minun, câu 117).

Và quả thật, ý nghĩa cũng như các trụ cột của lời tuyên thệ “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” được nói trong Qur'an qua lời phán của Allah:

{Do đó, người nào phủ nhận tà thần và tin tưởng nơi Allah thì quả thật y đã nắm chặt sợi dây cứu rỗi.} (Chương 2 – Albaqarah, câu 256)

{Do đó, người nào phủ nhận tà thần} là ý nghĩa của trụ cột thứ nhất “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” – “Không có Thượng Đế đích thực” còn {và tin tưởng nơi Allah.} là ý nghĩa của trụ cột thứ hai “لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” – “mà chỉ có Allah duy nhất”.

> Chứng nhận rằng Muhammad là vị Thiên Sứ của Allah

Nhận biết Nabi ﷺ

1 Xuất xứ của Người

Người sinh ra tại Makkah vào năm 570 Tây lịch, mồ côi cha trước khi ra đời và mất mẹ khi tuổi còn rất nhỏ, được ông nội Abdul-Muttalib nuôi dưỡng, sau đó được sự đùm bọc và nuôi nấng của người bác Abu Talib đến trưởng thành.

2 Cuộc đời và sự nghiệp

Trước khi nhận sứ mạng Thiên Sứ, Người đã sống và lớn lên bốn mươi năm cùng với bộ tộc của mình, đó là bộ tộc Quraish. Trong bộ tộc, Người được biết đến như là một tấm gương đạo đức, một hình ảnh tiêu biểu cho sự ngay chính và trung thực, Người được cộng đồng đặt cho biệt hiệu là người trung thực “*Al-Amin*” (luôn trung thực chưa từng biết đến sự dối trá), thời gian đầu Người làm công việc chăn cừu thuê sau đó là công việc giao dịch thương buôn.

Trước Islam, Thiên Sứ của Allah ﷺ là một người thanh khiết thờ phượng Allah theo tôn giáo của Nabi Ibrahim ﷺ và Người chối bỏ hết mọi hình thức thờ phượng bụt tượng và thần thánh.

Tên của Nabi chúng ta

Muhammad Bin Abdullah Bin Abdul-Muttalib Bin Hashim, thuộc bộ tộc Quraish và Người là người cao quý nhất của dân Ả Rập.

Người là vị Thiên Sứ được cử phái đến cho toàn nhân loại

Allah đã cử Nabi của chúng ta, Muhammad ﷺ đến với toàn thể nhân loại, đến với tất cả mọi chủng tộc và sắc tộc, tất cả nhân loại phải có bổn phận và nghĩa vụ phục tùng và tuân lệnh Người. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Hãy bảo: “**Này hỡi nhân loại! Quả thật, Ta là Sứ giả của Allah được cử phái đến cho tất cả các ngươi...**”} (Chương 7 – Al’Araf, câu 158).

3 Nhận lãnh sứ mạng

Sau khi Thiên Sứ của Allah ﷺ tròn bốn mươi tuổi, Người thường đi tu tịnh một mình trong hang Hira' trên núi Annur (một trong các dãy núi gần *Makkah*), Allah đã mặc khải cho Người tại đây, Qur'an bắt đầu được ban xuống cho Người lần đầu tiên tại đây và câu Kinh được ban xuống đầu tiên chính là lời phán của Allah:

{Hãy đọc! Nhân danh Allah Thượng Đế của Ngươi, Đấng Tạo hóa.} (Chương 96 – Al-‘Alaq, câu 1) để tuyên bố rằng nhiệm vụ này là sự khởi đầu cho một kỷ nguyên mới về một nguồn kiến thức, ánh sáng và hướng dẫn cho nhân loại, sau đó Qur'an tiếp tục được ban xuống nối tiếp nhau trong suốt hai mươi ba năm.

4 Sự truyền bá của Người ﷺ ở buổi ban đầu

Thiên Sứ của Allah ﷺ bắt đầu sự truyền bá tôn giáo của Allah một cách âm thầm trong ba năm, sau đó Người truyền bá công khai trong mười năm tiếp theo, và trong mười năm công khai này Người và các vị bạn đạo của Người đã gặp đủ loại đàn áp từ bộ tộc Quraish của Người, và cũng trong những năm này Người đã giới thiệu Islam với những bộ tộc từ xa đến hành hương và đã được cư dân Madinah tiếp nhận nồng hậu, và những người Muslim bắt đầu từ từ di cư đến đó.

Kinh Qur'an được ban xuống cho Người

Allah đã ban xuống cho Muhammad ﷺ một Kinh sách vĩ đại nhất trong các Kinh sách của Ngài, đó là Qur'an, một Kinh sách mà sẽ không có điều không chân lý nào có thể ảnh hưởng đến.

Người là vị cuối cùng trong số các vị Nabi và các vị Thiên Sứ:

Allah cử phái Muhammad ﷺ làm một vị Nabi cuối cùng trong số các vị Nabi, bởi thế, sẽ không có vị Nabi nào xuất hiện sau Người nữa như Allah đã phán:

{ ... mà Y chính là Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng trong các vị Nabi ...}
(Chương 33 – Al-Ahzab, câu 40).

5 Cuộc di cư của Người ﷺ

Người ﷺ di cư đến Madinah, một thành phố còn được biết với tên gọi là *Yath-rib*, vào năm 622 tây lịch, và lúc đó Người được năm mươi tuổi, sau khi những kẻ đứng đầu trong bộ tộc Quraish, những kẻ chống lại sự truyền bá của Người ﷺ, ra lệnh truy sát Người. Người đã sống và truyền bá tôn giáo Islam ở Madinah mười năm, và Người chỉ đạo bốn phận dâng lễ nguyện Salah, xuất *Zakah* và các giáo luật khác còn lại cũng trong mười năm này.

6 Sự bành trướng Islam:

Thiên Sứ của Allah ﷺ đã thiết lập nền văn minh Islam thành một nền tảng trong *Madinah* sau khi Người nhập cư (622 – 632), và đặt ra các nề nếp xã hội Muslim, xóa bỏ sự phân biệt giữa các bộ tộc, phổ biến kiến thức, đặt ra các nguyên tắc công bằng, trung thực, tình huynh đệ, sự tương trợ và các luật lệ. Một số bộ tộc đã cố gắng muốn tiêu diệt Islam nên nhiều cuộc chiến đã diễn ra nhưng Allah đã ban sự thắng lợi cho tôn giáo và vị Thiên Sứ của Ngài, tuy nhiên, đã có rất nhiều người vào Islam, Islam đã chinh phục được *Makkah* và hầu hết các thành phố cũng như các bộ tộc của bán đảo Ả Rập, tất cả đều quy thuận tôn giáo vĩ đại này bằng sự thành tâm và yêu quý.

7 Người ﷺ qua đời:

Vào tháng *Safar* (tháng hai) năm thứ 11 của cuộc đời cư và sau khi Thiên Sứ của Allah ﷺ đã hoàn thành sứ mạng truyền bá đức Thông Điệp, hoàn thiện hồng ân cho nhân loại với tôn giáo hoàn mỹ, Nabi ﷺ đã lâm bệnh, Người đã sốt nặng, Người mất vào ngày thứ hai tháng *Rabi'ul- Auwal* (tháng ba) năm 11 hijri nhằm ngày mùng 8 tháng 6 năm 632 tây lịch, và quả thật, Người đã hưởng thọ sáu mươi ba tuổi, và Người được chôn cất tại nhà của bà *A'ishah*, sát cạnh *Masjid Nabawi*.

Ý nghĩa lời tuyên thệ Shahadah rằng Muhammad là Thiên Sứ của Allah

Tin noi Thông Điệp Người ﷺ mang đến, chấp hành theo các mệnh lệnh của Người, tránh xa những điều Người nghiêm cấm, và thờ phượng Allah theo đúng những gì mà Người đã hướng dẫn và chỉ dạy.

Điều gì hàm chứa đức tin của tôi rằng Muhammad là vị Thiên Sứ của Allah ?

1 Tin tưởng các thông tin mà Người ﷺ đã thông điệp về mọi mặt, trong đó:

- Những điều vô hình, Ngày Sau, Thiên Đàng cùng sự hạnh phúc của nó, và Hỏa Ngục cùng với sự khổ ải khôn cùng của nó.
- Những sự kiện xảy ra của Ngày Tận Thế, các dấu hiệu báo trước của nó cũng như những gì diễn ra ở thời đại cuối cùng.
- Những thông tin về những người thời trước cũng như những gì đã xảy ra giữa các vị Nabi trước đây với cộng đồng của họ.

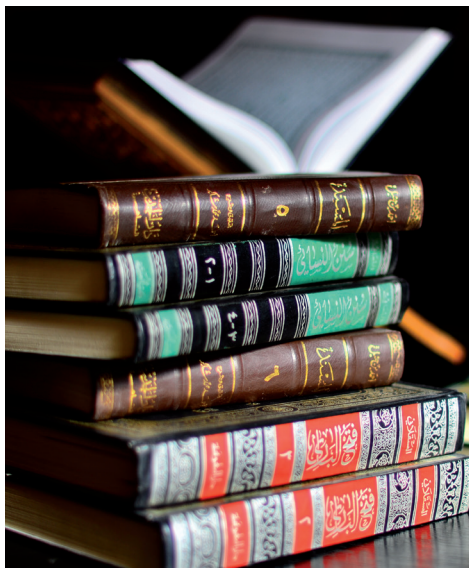
2 Chấp hành và tuân thủ theo mệnh lệnh cũng như sự nghiêm cấm của Người ﷺ, và nó bao gồm:

- Làm theo những gì Người ﷺ ra lệnh và sai bảo, và tin một cách kiên định rằng Người không nói theo ý thích và suy nghĩ của riêng Người mà những lời Người nói đều là những lời mặc khải được ban xuống từ nơi Allah, như Ngài đã phán:

{Ai vâng lời Sứ giả của Ngài thì quả thật y đã tuân lệnh Allah} (Chương 4 – Annisa', câu 79, 80).

- Tránh xa những điều Người ﷺ nghiêm cấm từ những điều *Haram*, những tính cách xấu, những thói hư hại cũng như những lẽ lối cư xử không tốt lành với niềm tin rằng tất cả những điều *Haram* đều đến từ sự Khôn Ngoan và Sáng Suốt của Allah nhằm cải thiện chúng ta, mặc dù đôi lúc chúng ta không thể nhận thức hết được ý nghĩa của chúng.
- Tin tưởng một cách kiên định rằng sự tuân thủ theo các mệnh lệnh và sự nghiêm cấm của Người ﷺ giúp chúng ta đạt được sự tốt lành và hạnh phúc ở đời này và cả Đời Sau, như Allah phán:

{Các người hãy tuân lệnh Allah và Sứ giả (của Ngài) để may ra các người được thương xót.} (Chương 3 Ali-Imran, câu 132).

> Người Muslim phải tin vào những gì được xác thực từ *Sunnah* Thiên Sứ của Allah ﷺ.

- Tin rằng ai trái lệnh Nabi ﷺ thì người đó đáng bị trừng phạt bằng sự trừng phạt đau đớn, như Allah đã phán:

{**Bởi thế, hãy cảnh cáo những ai chống đối mệnh lệnh của Y (Thiên Sứ Muhammad) nên biết rằng làm như thế chúng sẽ gặp phải tai kiếp hoặc sẽ gặp phải một sự trừng phạt đau đớn**} (Chương 24 – Annur, câu 63).

3 Không được tùy tiện thờ phượng Allah ngoại trừ những gì được Người ﷻ hướng dẫn và chỉ dạy chúng ta, để đảm bảo cho vấn đề này có một số điều cần phải xác định rõ:

- Noi theo tấm gương của Người ﷻ: đó là *Sunnah* (đường lối) của Người, sự hướng dẫn của Người, cuộc sống của Người với tất cả những gì từ lời nói, hành động, thái độ và phản ứng của Người. Tất cả đều là tấm gương cho chúng ta trong mọi vấn đề của cuộc sống. Và sự tiếp cận của người bề tôi để được đến gần Thượng Đế của y cũng như để được nâng lên vị trí cao hơn ở nơi Ngài thì người bề tôi đó phải luôn tuân thủ theo tấm gương và đường lối của Người ﷻ. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Hãy bảo họ (Muhammad!):
“Nếu các người yêu thương Allah thì hãy tuân thủ mệnh lệnh của Ta rồi Allah sẽ yêu thương các người và tha thứ tội lỗi cho các người. Bởi Allah là Đấng Khoan Dung và Nhân Từ.”} (Chương 3 – Ali-‘Imran, câu 31).

- **Hệ thống giáo luật hoàn chỉnh:** Thiên Sứ của Allah ﷺ đã truyền bá tôn giáo và hệ thống giáo luật một cách hoàn chỉnh và trọn vẹn không thiếu sót bất cứ một điều gì, bởi thế, không ai được phép sáng lập, cải cách, thêm bớt bất cứ một hình thức thờ phượng nào mà Người ﷻ không quy định cho chúng ta.
- **Giáo luật của Allah cải thiện cho tất cả mọi thời đại, mọi nơi chốn và mọi hoàn cảnh:** Các giáo luật đến từ Kinh sách của Allah (*Qur'an*) và *Sunnah* của Thiên Sứ ﷻ là nguồn cải thiện cho mọi thời đại, mọi nơi chốn, bởi lẽ, không ai có thể am hiểu điều cải thiện nhân loại tốt hơn Đấng đã tạo ra họ, Đấng đã làm cho họ tồn tại từ cõi hư vô.

> Trái tim thanh khiết và tinh thần thanh thản bằng sự tôn thờ một mình Allah, Đấng Tối Cao.

- **Đồng thuận với Sunnah:** Sự thờ phượng chỉ được chấp nhận khi nào có sự thành tâm vì Allah và được thực hiện đúng theo sự chỉ dạy và hướng dẫn của Thiên sứ ﷺ, như Allah đã phán:

{Do đó, người nào mong muốn được gặp Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và chớ dùng Shirk với Thượng Đế của y một ai (vật) khác trong lúc thờ phượng Ngài} (Chương 18 – Al-Kahf, câu 110).

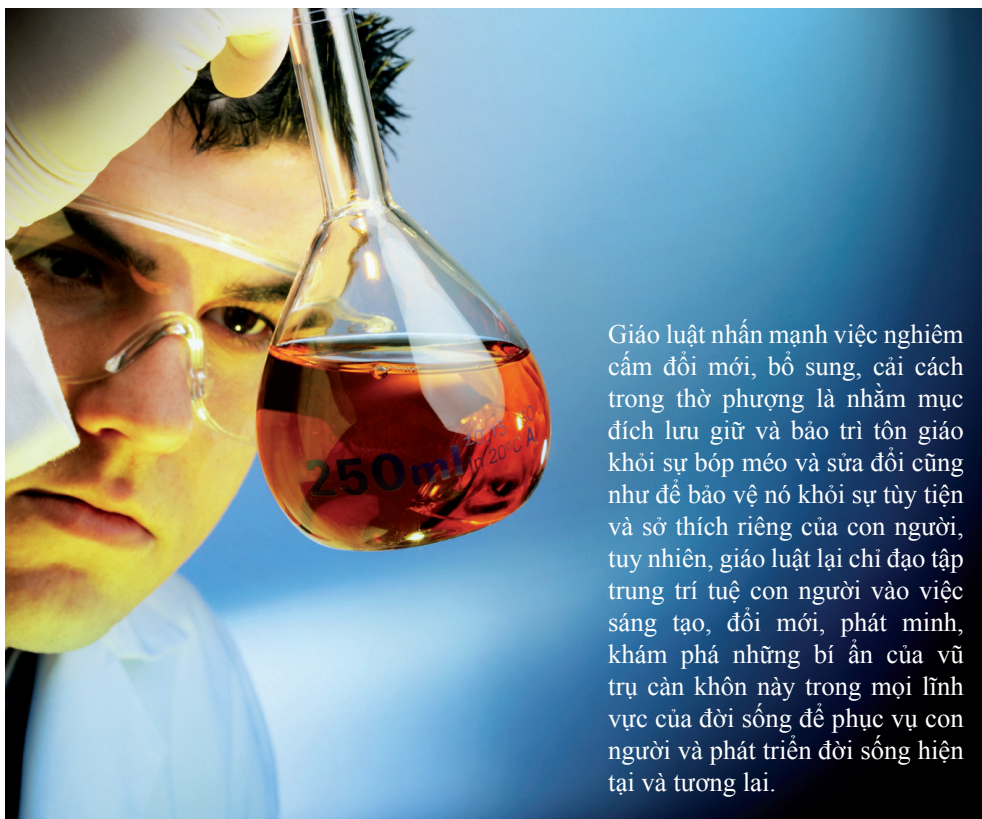
Và ý nghĩa “việc thiện tốt” trong câu Kinh muốn nói là việc làm đúng theo *Sunnah* của Nabi ﷺ.

- **Cấm đổi mới cải biên trong tôn giáo:** Ai đổi mới một việc làm cũng như một hình thức thờ phượng mà nó không nằm trong *Sunnah* của Nabi ﷺ và y muốn

dùng nó để thờ phượng Allah chẳng hạn như y đổi mới và cải biên cung cách dâng lễ nguyện Salah khác với cung cách đã được qui định và hướng dẫn, thì y đã làm trái lệnh Người ﷺ, sẽ bị bắt tội cho hành động đó và việc làm đó của y sẽ không được chấp nhận. Allah phán:

{Bởi thế, hãy cảnh cáo những ai chống đối mệnh lệnh của Y (Thiên Sứ Muhammad) nên biết rằng làm như thế chúng sẽ gặp phải tai kiếp hoặc sẽ gặp phải một sự trừng phạt đau đớn} (Chương 24 – Annur, câu 63).

Và Nabi ﷺ cũng đã nói: “**Ai bịa ra một việc làm mà nó không thuộc sứ mạng của Ta thì việc làm đó của y không được chấp nhận**” (Albukhari: 2550, Muslim: 1718).

Giáo luật nhấn mạnh việc nghiêm cấm đổi mới, bổ sung, cải cách trong thờ phượng là nhằm mục đích lưu giữ và bảo trì tôn giáo khỏi sự bóp méo và sửa đổi cũng như để bảo vệ nó khỏi sự tùy tiện và sở thích riêng của con người, tuy nhiên, giáo luật lại chỉ đạo tập trung trí tuệ con người vào việc sáng tạo, đổi mới, phát minh, khám phá những bí ẩn của vũ trụ càn khôn này trong mọi lĩnh vực của đời sống để phục vụ con người và phát triển đời sống hiện tại và tương lai.

> Sáu trụ cột của đức tin Iman

Ý nghĩa đức tin nơi Allah, Đấng Tối Cao

Là niềm tin kiên định vào sự tồn tại của Allah, thừa nhận và khẳng định Rububiyah của Ngài, Uluhiyah của Ngài và các tên gọi và thuộc tính của Ngài.

Chúng ta sẽ nói về bốn vấn đề này một cách chi tiết qua các phần trình bày dưới đây:

1 Đức tin vào sự tồn tại của Allah, Đấng Tối Cao:

Nhìn nhận Allah một cách tự nhiên:

Việc thừa nhận và khẳng định sự tồn tại của Allah, Đấng Tối Cao là điều tự nhiên vốn có trong con người, không cần phải nỗ lực suy luận để chứng minh, bởi lẽ này nên đại đa số người đều công nhận sự tồn tại của Allah qua các tôn giáo và tín ngưỡng khác nhau của họ.

Bởi thế, chúng ta cảm nhận từ sâu trong đáy lòng của chúng ta rằng Ngài tồn tại, chúng ta tìm sự phù hộ và che chở nơi Ngài những lúc gặp khổ nạn và tai kiếp, đó là niềm tin vốn có tự nhiên mà Allah đã đặt trong mỗi con người mặc dù đã có một số người cố gắng xóa bỏ và quên lãng nó.

Và chúng ta cũng từng nghe và từng thấy sự đáp lại những người cầu nguyện, sự ban cho những người khẩn vãi cầu xin và sự cứu giúp những người rơi vào đường cùng, đó là những minh chứng chắc chắn cho sự tồn tại của Allah, Đấng Tối Cao.

Các minh chứng cho sự tồn tại của Allah qua sự giải thích, tiêu biểu:

- Như đã biết đối với mọi người rằng một sự vật nào đó xảy ra đều phải có tác nhân của nó, và vô số vạn vật mà chúng ta nhìn thấy ở mọi lúc chắc hẳn phải có Đấng Tạo Hóa tạo ra chúng, ấy chính là Allah, Đấng Tối Cao, bởi lẽ không thể có tạo vật nào không do Đấng Tạo Hóa tạo ra nó và bởi lẽ tạo vật không thể tự tạo ra chính nó. Allah, Đấng Tối Cao phán:

Bản thân con người là một trong những bằng chứng lớn nhất về sự tồn tại của Allah cho những ai biết suy ngẫm và tr tư duy. Hãy quan sát những gì mà Allah ban cho con người từ ân huệ trí tuệ, sự tinh vi của các giác quan, hệ thống hoạt động hoàn hảo của cơ thể, như Allah đã phán:

{Và trên trái đất có những dấu hiệu cho những người có đức tin vững chãi, và ngay cả ở nơi bản thân các người (cũng có những dấu hiệu), thế các người không nhìn thấy ư?} (Chương 51 – Adh-Dhariyah, câu 20, 21).

{Chẳng phải chúng đã được tạo hóa từ cái không là gì cả hay phải chăng chúng là Đấng tạo hóa? } (Chương 52 – Attur, câu 35).

Ý nghĩa câu kinh: Rằng chúng (con người) không được tạo ra mà không có Đấng Tạo Hóa và chúng cũng không tự tạo ra bản thân chúng, đó đó, điều dĩ nhiên là phải có một Đấng đã tạo hóa chúng, ấy chính là Allah, Đấng Tối Cao và Ân Phúc.

- Quả thật, quy luật hoạt động một cách trật tự và tinh vi của vũ trụ càn khôn này, từ bầu trời, trái đất, các tinh tú, cây cối là một kết luận quả quyết rằng vũ trụ càn khôn này phải có một Đấng Tạo Hóa duy nhất, đó chính là Allah, Đấng Tối Cao.

{Một công trình nghệ thuật của Allah, Đấng hoàn chỉnh mọi vật một cách tinh vi.}
(Chương 27 – Annaml, câu 88).

Các tinh tú, các vì sao chẳng hạn, chúng luôn di chuyển theo một hệ thống cố định không bị phá vỡ, mỗi tinh tú đều di chuyển trong quỹ đạo nhất định không hề vượt giới hạn của nó.

Allah phán:

{Mặt trời không được phép bắt kịp mặt trăng, và ban đêm không được phép vượt qua ban ngày; mỗi cái đều bơi trong quỹ đạo của nó} (Chương 36 – Yasin, câu 40).

2

Đức tin nơi Rububiyah của Allah, Đấng Tối Cao:

Ý nghĩa đức tin nơi Rububiyah của Allah, Đấng Tối Cao:

Đó là chứng nhận và tin tưởng kiên định rằng Allah, Đấng Tối Cao là Thượng Đế của mọi vạn vật, Đấng Chủ Tể, Đấng Điều Hành Chê Ngự, Đấng Tạo Hóa, Đấng Ban Phát Nuôi Dưỡng, rằng Ngài là Đấng làm cho sống và làm cho chết, Đấng ban điều lành gây điều dữ, tất cả mọi sự việc, sự vật đều nằm trong mệnh lệnh của Ngài, Ngài là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ, Ngài không có đối tác chia sẻ tất cả những điều đó.

Do đó, chỉ có một mình Allah duy nhất quản lý và điều hành tất cả, một mình Ngài duy nhất hành động vụ việc của Ngài, và điều đó có nghĩa là:

Rằng Allah là Đấng Tạo Hóa duy nhất tất cả mọi vạn vật trong vũ trụ không có Đấng Tạo Hóa nào khác Ngài, như Ngài phán:

{Allah là Đấng Tạo hóa tất cả mọi vạn vật.} (Chương 39 – Azzumar, câu 62).

Còn đối với việc sản xuất và tạo ra của con người chỉ là một hình thức chuyển đổi từ một thể trạng khác, hoặc là lắp ráp hay cài đặt hoặc tương tự chứ không phải là sự tạo hóa thực thụ, không phải tạo ra một thứ gì đó từ cái không và cũng không làm sống lại sau cái chết.

Và Ngài là Đấng ban phát và nuôi dưỡng tất cả mọi sinh vật, không có Đấng nuôi dưỡng và ban phát nào khác ngoài Ngài, như Ngài đã phán:

{Và không một sinh vật nào sống trên trái đất mà nguồn lương thực lại không do Allah cung cấp.} (Chương 11 – Hud, câu 6).

Và Ngài là Đấng Thống Trị mọi vạn vật, không có Đấng thống trị đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài phán:

{Allah nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất và mọi vạn vật giữa trời đất.} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 120).

Và Ngài là Đấng Điều Hành mọi vạn vật, mọi sự việc, mọi hiện tượng, không có đấng điều hành nào khác ngoài Allah, Ngài phán:

{Ngài sắp đặt mọi công việc từ trên trời xuống dưới đất.} (Chương 32 – Assajdah, câu 5).

Riêng đối với sự sắp đặt, điều hành, quản lý công việc và cuộc sống của con người chỉ là những điều trong giới hạn và tầm khả năng nhất định của y, và có thể sự điều hành và quản lý đó mang lại hiệu quả hoặc không mang lại hiệu quả; nhưng sự quản lý và điều hành của Đấng Tạo Hóa là bao trùm, không có một điều nằm ngoài sự kiểm soát của Ngài và cũng không có một điều gì nghịch lại ý chỉ của Ngài, Ngài phán:

{Chẳng phải mọi sự tạo hóa và mọi mệnh lệnh đều thuộc nơi Ngài đó sao, thật phúc thay cho Allah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài!} (Chương 7 – Al-'Araf, câu 54).

{Và không một sinh vật nào sống trên trái đất mà nguồn lương thực lại không do Allah cung cấp.} (Chương 11 – Hud, câu 6).

Những người Ả rập thờ đa thần trong thời Thiên Sứ của Allah ﷺ đều có đức tin nơi Rububiyah của Allah:

Những người ngoại đạo trong thời Thiên Sứ của Allah ﷺ cũng thừa nhận rằng Allah là Đấng Tạo Hóa, Đấng Điều Hành và Chế Ngự, tuy nhiên, họ không được cho là theo Islam vì chỉ có niềm tin đơn lẻ đó. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Và nếu như Người (Muhammad) hỏi chúng: **“Ai đã tạo các tầng trời và trái đất ?” chắc chắn chúng sẽ đáp: “Allah”**} (Chương 31 – Luqman, câu 25).

Bởi lẽ, người nào thừa nhận rằng Allah là Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài, có nghĩa là Ngài đã tạo hóa ra họ, điều hành, nuôi dưỡng và ban phát các ân huệ cho họ thì bắt buộc họ phải thờ phượng một mình Ngài duy nhất không được tổ hợp với Ngài bất cứ điều gì.

Làm sao là có hiểu biết cho được khi một người thừa nhận Allah là Đấng Tạo Hóa tất cả mọi vạn vật, Ngài điều hành và thống trị toàn vũ trụ càn khôn, Ngài làm cho sống và làm cho chết, nhưng lại hướng sự thờ phượng đến ai (vật) khác Ngài?! Đây quả thật là một hành động bất công, một hành vi tội lỗi vô cùng lớn. Cũng chính vì lẽ này mà nhà hiền nhân Luqman đã nói lời khuyên bảo với người con của ông:

{Này hỡi con yêu của cha, con chớ đừng làm điều Shirk với Allah, quả thật, Shirk là điều bất công vô cùng nghiêm trọng.} (Chương 31 – Luqman, câu 13).

Và khi Thiên Sứ của Allah ﷺ được hỏi: Tội nào là tội lớn nhất đối với Allah? Người ﷺ bảo: **“Đó là việc người gán cho Allah một đối tác ngang hàng trong khi Ngài đã tạo hóa người”** (Albukhari: 4207, Muslim: 86).

Đức tin nơi Rububiyah làm thanh thân con tim:

Khi người bề tôi nhận thức một cách kiên định rằng không có một ai trong tạo vật có thể thoát khỏi sự định đoạt và sắp đặt của Allah, Đấng Tối Cao, thì trái tim của họ sẽ cảm thấy an bình và thanh thân, bởi vì y biết rằng Allah là Đấng thống trị họ, an bài cho họ như thế nào theo ý của Ngài dưới sự sáng suốt của Ngài, Ngài là Đấng tạo hóa tất cả họ, tất cả những gì khác Allah đều là tạo vật lệ thuộc vào Ngài, tất cả mọi sự việc đều nằm trong tay Ngài, không có Đấng Tạo Hóa nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đấng Duy Nhất ban phát bổng lộc và ân huệ, là Đấng Duy Nhất điều hành vũ trụ, mọi chuyển động của hạt nguyên tử cũng phải theo phép của Ngài. Những lẽ đó làm cho người bề tôi đặt trọn trái tim của mình hướng về một mình Ngài, chỉ cầu xin khẩn vái nơi Ngài, mọi vụ việc trong cuộc sống của y đều dựa vào Ngài, y sẽ luôn can đảm và kiên trì trong việc đối phó với các thay đổi bất thường của cuộc sống một cách bình tĩnh và quyết tâm, y sẽ luôn nỗ lực tìm kiếm các nguyên nhân để đạt được mục tiêu của cuộc sống đồng thời cầu xin Allah phù hộ cho ý muốn của mình. Bởi vì tất cả mọi sự việc đều nằm trong tay của Allah, Ngài tạo hóa và chọn những gì Ngài muốn.

> Đức tin Iman nơi Rububiyah của Allah làm thanh thân con tim.

3

Đức tin Iman nơi Uluhiyah của Allah, Đấng Tối Cao

Ý nghĩa đức tin Iman nơi *Uluhiyah* của Allah, Đấng Tối Cao:

Niềm tin kiên định rằng Allah, Đấng Tối Cao là Đấng duy nhất đáng được thờ phượng với mọi hình thức thờ phượng, công khai hay thầm kín, chúng ta phải độc tôn hóa Allah trong mọi hình thức thờ phượng, như *Du-a* (cầu nguyện), kính sợ, phó thác, cầu phù hộ, dâng lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay, và không có Đấng nào đáng được thờ phượng ngoài Allah cả như Ngài đã phán:

{Và Đấng thờ phượng của các người là Thượng Đế duy nhất, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Đấng rất mực Nhân từ, rất mực Khoan dung.}
(Chương 2 – Albaqarah, câu 163).

Allah, Đấng Tối Cao đã cho chúng ta biết rằng quả thật chỉ có một Thượng Đế duy nhất tức chỉ có một Đấng Thờ Phượng duy nhất, bởi thế, không được nhận một thần linh nào khác Ngài và không được thờ phượng ai (vật) khác Ngài.

> Độc tôn hóa Allah và thờ phượng Ngài là ý nghĩa đích thực của “ لا إله إلا الله ” – “Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah”

Tâm quan trọng của đức tin Iman nơi Uluhiyah của Allah, Đấng Tối Cao:

Biểu hiện tâm quan trọng của đức tin Iman nơi Uluhiyah của Allah, Đấng Tối Cao trong nhiều khía cạnh:

- 1 Đó là mục đích của việc tạo hóa loài Jinn và loài người, họ được tạo ra là chỉ để thờ phượng một mình Allah, không được phép tổ hợp với Ngài một thần linh ngang vai. Allah phán:

{Và TA tạo hóa loài Jinn và loài người mục đích chỉ để chúng thờ phượng riêng TA}

(Chương 51 – Azh-zhariyat, câu 56).

- 2 Đó là ý nghĩa của việc cử phái các vị Thiên Sứ đến và ban xuống các Kinh Sách để xác nhận rằng không có Đấng thờ phượng đích thực nào mà chỉ có Allah duy nhất và phủ nhận tất cả mọi sự thờ phượng khác Allah. Ngài phán:

{Và quả thật, TA đã cử phái đến với mỗi cộng đồng một vị sứ giả với mệnh lệnh rằng hãy thờ phượng Allah và tránh xa tà thần} (Chương 16 – Annahl, câu 36).

- 3 Đó là bổn phận đầu tiên đối với con người, điều này như đã được nói đến trong lời dặn dò của Nabi ﷺ dành cho Mu'az bin Jabal khi Người ra lệnh cho ông đến xứ Yemen: “Quả thật, Người hãy đến với cộng đồng thuộc dân Kinh Sách, điều đầu tiên mà người làm đó là kêu gọi họ đến với lời tuyên thệ “لا إله إلا الله” – ‘Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah’” (Albukhari : 1389, Muslim: 19).

Có nghĩa là: Người hãy kêu gọi họ đến với sự tôn thờ Allah duy nhất.

- 4 Rằng đức tin nơi Uluhiyah là ý nghĩa đích thực của “لا إله إلا الله”, tức không có Đấng nào đáng được tôn thờ mà chỉ có Allah duy nhất, chúng ta không được phép hướng bất kỳ hình thức thờ phượng nào đến ai (vật) khác Ngài.
- 5 Rằng đức tin Iman nơi Uluhiyah là kết quả hợp lý của niềm tin rằng Allah là Đấng Tạo Hóa, Đấng Điều Hành, Đấng Thống Trị.

> Thờ phượng có nghĩa là gì?

Thờ phượng: Danh từ bao quát tất cả những gì Allah yêu thích và hài lòng từ lời nói, hành động mà Ngài đã ra lệnh bảo cũng như khuyến khích thực hiện, dù đó là những việc làm công khai như dâng lễ nguyện *Salah*, xuất *Zakah*, hành hương *Haji*, hoặc những việc làm thầm kín của nội tâm như tình yêu dành cho Allah và Thiên Sứ của Ngài, kính sợ Ngài, phó thác cho Ngài, cầu xin Ngài phù hộ ...

Sự thờ phượng trong mọi khía cạnh của cuộc sống

Sự thờ phượng bao trùm tất cả những gì mà người có đức tin đã thể hiện với định tâm làm hài lòng Allah, sự thờ phượng trong Islam không phải chỉ giới hạn trong phạm vi các nghi lễ thờ cúng và hành đạo như dâng lễ nguyện *Salah*, nhịn chay, .. không thôi mà nó bao hàm tất cả mọi việc làm hữu ích có định tâm ngoan thiện. Trong Islam, chỉ cần có tâm niệm tốt thì tất cả các việc làm hữu ích đều được coi là thờ phượng và được ban thưởng, dù người Muslim ăn, uống hoặc ngủ nhưng với định tâm vì mục đích phục tùng Allah, Đấng Tối Cao thì y sẽ được Ngài ban ân phước cho những sự việc đó. Bởi lẽ này, toàn bộ cuộc sống của

người Muslim đều hướng về Allah, y ăn vì mục đích phục tùng Ngài thì việc ăn đó của y là thờ phượng, y cưới vợ (lấy chồng) để bản thân tránh khỏi điều Haram thì việc cưới vợ lấy chồng đó của y là thờ phượng, y buôn bán kinh doanh và làm việc để kiếm tiền nhưng với tâm niệm tốt thì đó là thờ phượng, y nỗ lực học hỏi kiến thức rèn luyện trí lực khám phá, phát minh có định tâm tốt thì đó là thờ phượng, y chăm sóc gia đình, con cái, nhà cửa là thờ phượng, .. tất cả mọi khía cạnh của cuộc sống, mọi hành động, mọi việc làm hữu ích với tâm niệm ngoan thiện đều là thờ phượng.

> Tất cả mọi việc làm có sự định tâm ngoan thiện đều được coi là thờ phượng và con người được ban thưởng bởi các việc làm đó.

Thờ phượng là giá trị của việc tạo hóa

Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Và TA tạo hóa loài Jinn và loài người mục đích chỉ để chúng thờ phượng riêng TA * TA không đòi hỏi bổng lộc từ nơi chúng và cũng không đòi hỏi chúng nuôi dưỡng TA * Quả thật, Allah mới là Đấng ban bổng lộc cho tất cả, Ngài là Đấng của mọi quyền lực và sức mạnh.} (Chương 51 – Azh-zhariyat, câu 56 - 58).

Allah phán cho biết rằng ý nghĩa và mục đích mà Ngài đã tạo hóa loài Jinn và loài Người chính là để họ thờ phượng Ngài, và Allah bắt cần đến sự thờ phượng của họ, chỉ có họ mới thực sự cần thờ phượng Ngài vì họ lệ thuộc vào Ngài.

Nếu con người bỏ bê mục tiêu đó và chỉ biết hưởng thụ trong niềm vui của thế giới trần gian, không còn nhớ đến ý nghĩa và giá trị mà Thượng Đế đã để y tồn tại thì y biến thành một sinh vật vô nghĩa kém hơn cả mọi loài sinh vật khác trong vũ trụ cần khôn này, bởi các loài động vật, chúng biết ăn và biết ý thức Thượng đế trong khi chúng không bị thanh toán ở Đời Sau, còn ngược lại con người phải bị thanh toán ở Đời Sau. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Và những kẻ vô đức tin thì chỉ biết hưởng lạc, chúng ăn uống như thú vật và Hỏa Ngục sẽ là nơi ở của chúng.} (Chương 47 – Muhammad, câu 12).

Các trụ cột của thờ phượng

Quả thật sự thờ phượng mà Allah ra lệnh phải được dựng trên hai trụ cột cơ bản:

Thứ nhất: Phù phục và kính sợ một cách trọn vẹn.

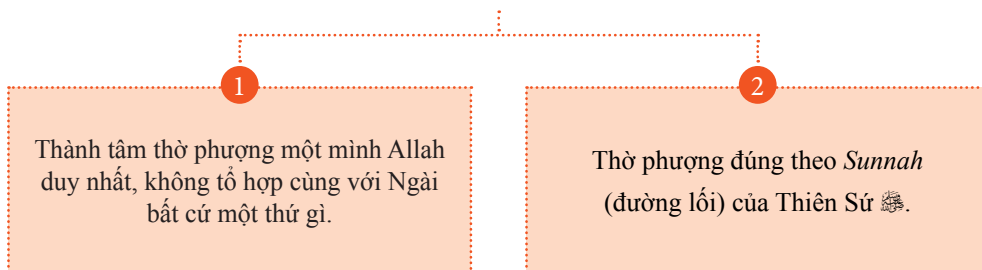
Thứ hai: Dành tình yêu thương trọn vẹn đến Ngài

Thờ phượng mà Allah sắc lệnh cho các bầy tôi của Ngài là thờ phượng cần phải có sự phù phục và kính sợ một cách hoàn toàn, và với tình yêu trọn vẹn trong đó có sự yêu thích và niềm hy vọng.

Tình yêu không có sự kính sợ và phù phục thì giống tình yêu dành cho thức ăn và tiền bạc, nó không phải là thờ phượng; tương tự, kính sợ nhưng không có tình yêu giống như nỗi sợ đối với thú dữ, sợ người quyền hành làm điều bất công chứ không được cho là thờ phượng; còn một khi kết hợp giữa nỗi sợ và tình yêu trong hành động thì đó là thờ phượng, và thờ phượng chỉ hướng về một mình Allah duy nhất.

Các điều kiện của thờ phượng

Sự thờ phượng có giá trị và được chấp nhận cần phải hội đủ hai điều kiện:

Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Vâng, bất cứ ai nạp trọn sắc diện của mình cho Allah đồng thời là một người làm tốt thì sẽ được phần thưởng nơi Thượng Đế của y. Họ sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.} (Chương 2 – Albaqarah, câu 112).

Ý nghĩa **{nạp trọn sắc diện của mình cho Allah}** là hướng hoàn toàn sự thờ phượng đến một mình Allah.

Và ý nghĩa **{đồng thời là một người làm tốt}** là tuân thủ theo đúng giáo luật Allah ban hành và những gì nằm trong *Sunnah* của Thiên Sứ ﷺ.

Việc theo đúng *Sunnah* của Nabi ﷺ là chỉ ở các hình thức thờ phượng thuần túy chẳng hạn như dâng lễ nguyện *Salah*, nhịn chay và tụng niệm, riêng đối với những gì nằm trong sự thờ phượng nhưng chỉ mang ý nghĩa chung chẳng hạn như các thói quen giao tiếp và hành xử cũng như các việc làm thiện tốt của người bề tôi với định tâm vì Allah như thể dục thể thao với định tâm rèn luyện sức khỏe để phục tùng Allah, buôn bán kinh doanh để nuôi dưỡng và chu cấp cho gia đình con cái thì không cần phải tuân thủ đúng theo *Sunnah* mà chỉ cần không làm trái với giáo luật và không phạm vào những điều *Haram*.

> Sự thờ phượng chỉ có giá trị và được chấp nhận khi nào hội đủ sự thành tâm vì Allah và tuân thủ theo Thiên Sứ của Ngài.

> *Shirk (sự tổ hợp với Allah một thần linh ngang vai)*

- Shirk đi ngược lại với đức tin Iman nơi *Ululhiyah* của Allah. Nếu đức tin Iman nơi *Ululhiyah* của Allah, Đấng Tối Cao và sự độc tôn hóa trong thờ phượng là bốn phần quan trọng nhất thì quả thật *Shirk* là điều đại nghịch lớn nhất đối với Allah, nó là đại trọng tội duy nhất mà Allah không bao giờ tha thứ trừ phi biết quay về sám hối. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Quả thật, Allah không tha thứ cho hành vi Shirk (hành vi gắn ghép một đối tác ngang hàng với Allah trong thờ phượng) nhưng Ngài sẽ tha thứ cho những tội lỗi khác cho người nào Ngài muốn.} (Chương 4 - Annisa', câu 48).

Và khi Thiên Sứ của Allah được hỏi rằng tội nào lớn nhất ở nơi Allah thì Người bảo: **“Đó là người nhận một thần linh khác Allah trong khi Ngài đã tạo ra người”** (Albukhari: 4207, Muslim: 86).

- Và Shirk hủy hoại và làm mất hết giá trị của mọi điều tuân lệnh, Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Nhưng nếu họ tổ hợp (tôn thờ) những thần linh khác cùng với Allah (trong việc thờ phượng) thì tất cả các việc làm của họ đều trở nên hoài công vô ích.} (Chương 6 - Al-An'am, câu 88).

Và *Shirk* sẽ khiến người bạn của nó phải đời đời kiếp kiếp sống trong Hỏa Ngục, Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Quả thật, người nào làm điều Shirk với Allah thì y sẽ bị cấm vào Thiên Đàng và chỗ ở của y sẽ là nơi Hỏa ngục.} (Chương 5 - Al-Ma'idah, câu 72).

Shirk có hai loại, đại và tiểu

1 Đại Shirk: là người bẻ tời hướng một hình thức thờ phượng nào đó đến với ai (vật) khác Allah, Đấng Tối Cao. Tất cả lời nói, hành động mà Allah yêu thích phải được hướng về một mình Allah, còn hướng nó đến ai (vật) khác Ngài thì đó là Shirk và *Kufr* (vô đức tin).

Thí dụ cho loại Shirk này: Cầu xin ai (vật) khác Allah, cầu nguyện nó ban cho khỏi bệnh, ban cho sự giàu có, hoặc phó thác cho ai (vật) khác Allah hoặc cúi đầu quỳ lạy ai (vật) khác Allah.

Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Và Thượng Đế của các người đã phán: “Hãy cầu nguyện TA, TA sẽ đáp lại các người.”} (Chương 40 - Ghafir, câu 60).

Ngài phán:

{Và các người hãy phó thác cho Allah nếu các người thực sự là những người có đức tin.} (Chương 5 - Al-Ma'idah, câu 23).

Ngài phán:

{Các người hãy quỳ lạy Allah và thờ phượng Ngài.} (Chương 53 - Annajm, câu 62).

Bởi thế, ai hướng những điều đó đến với ai (vật) khác Allah là kẻ vô đức tin, thờ đa thần.

2

Tiểu Shirk: Là tất cả lời nói, hành động làm phương tiện hay con đường dẫn đến đại *Shirk*

Thí dụ: Có tâm niệm Riya' (phô trương để mọi người thấy) như kéo dài lễ nguyện Salah để thiên hạ nhìn thấy, hoặc đọc Qur'an hay tụng niệm lớn tiếng để mọi người nghe thấy và khen ngợi. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Quả thật, điều mà Ta lo sợ nhất cho các ngươi là tiểu Shirk”**. Các Sahabah hỏi: Tiểu Shirk là gì vậy thưa Thiên Sứ của Allah? Người nói: **“Riya”** tức sự phô diễn cho người nhìn thấy trong thờ phượng để được khen ngợi hay vì lợi ích nào đó. (Ahmad: 23630).

Còn nếu như sự thờ phượng của y là chỉ vì mọi người, dù y dâng lễ nguyện Salah, y nhịn chay thì tất cả đều là việc làm của người Munafiq (giả tạo đức tin), y đích thực là kẻ phạm vào đại Shirk bị trục xuất khỏi tôn giáo Islam.

Việc nhờ vả và cầu xin con người có phải là hành vi *Shirk* không?

Quả thật, Islam đến để giải phóng tâm trí con người khỏi sự mê tín dị đoan và giải phóng tâm hồn khỏi sự phủ phục ai (vật) khác Allah, Đấng Tối Cao.

Do đó, không được phép cầu xin khẩn vái và phủ phục người chết, hoặc các vật vô tri vô giác, vì đó là hành vi mê tín và *Shirk*.

Còn việc cầu xin, nhờ vả người sống đang hiện diện có khả năng giúp đỡ hoặc cứu khỏi chết đuối hoặc nhờ y cầu xin Allah giùm thì đây là trường hợp được phép.

> Việc nhờ vả và xin trợ giúp từ người còn sống đang hiện diện về những điều nằm trong khả năng của người đó là một hình thức trong các mối quan hệ giữa con người với nhau cũng như các lối cư xử được phép hàng ngày của họ.

Có được phép cầu xin khẩn vái các vật vô tri vô giác hoặc người chết không?

Đúng

Không đúng

Đây là hành vi Shirk trái nghịch với Islam và đức tin Iman bởi lẽ người chết và các vật vô tri vô giác không có khả năng nghe thấy cũng như không thể đáp lại lời cầu xin khẩn vái của bất cứ ai, trong khi việc cầu xin khẩn vái là một hình thức thờ phượng, nếu hướng nó đến ai (vật) khác Allah là tội Shirk, và quả thật, những người Ả rập trong thời Mặc Khải đã cầu xin khẩn vái các vật vô tri vô giác và những người đã khuất.

Cầu xin nhờ và người sống, nghe thấy lời nói của bạn và lời cầu khẩn của bạn. Liệu y có khả năng đáp lại lời cầu xin của bạn giống như bạn nhờ vả và khẩn cầu y giúp đỡ những điều trong tầm khả năng của y không?

Đúng

Không đúng

Đây là sự cầu xin và nhờ vả được phép không vấn đề gì, hơn nữa đây là một phần trong các mối quan hệ và cư xử giao tế hàng ngày giữa con người với nhau.

Nếu cầu xin và nhờ vả người sống với những điều mà y không có khả năng giống như người hiếm muộn con cái khẩn cầu người sống ban cho con cái ngoan hiền, đây là đại Shirk đi ngược lại với Islam bởi vì đã cầu xin khẩn vái ai (vật) khác Allah.

Trái quả của đức tin Iman nơi các tên gọi và thuộc tính của Allah:

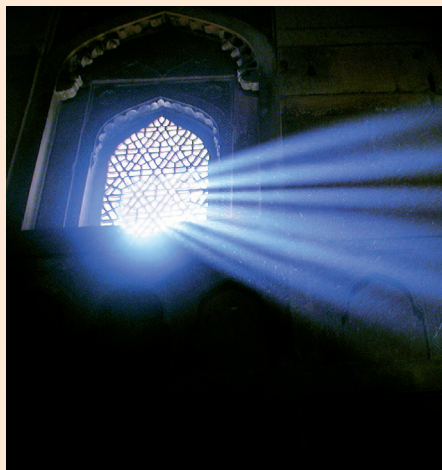
- 1 **Ý thức Allah**, Đấng Tối Cao, người nào tin tưởng nơi các tên gọi và các thuộc tính của Allah thì y càng ý thức rõ về Ngài hơn, đức tin Iman nơi Allah sẽ được tăng cường và kiên định hơn, làm vững mạnh sự độc tôn hóa Allah, và người nào biết rõ về các tên gọi và các thuộc tính của Allah thì trái tim của y tràn đầy sự tôn vinh, yêu thương và phủ phục Allah nhiều hơn.
- 2 **Ca ngợi và tán dương các tên gọi hoàn mỹ của Allah**, đây là hình thức tụng niệm tốt nhất trong các hình thức tụng niệm Allah. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy tụng niệm Allah thật nhiều!}** (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 41).
- 3 **Cầu xin và khẩn vái Allah bằng các tên gọi và thuộc tính của Ngài**, như Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và Allah có những tên gọi tốt đẹp và hoàn mỹ nhất, bởi thế, hãy cầu nguyện Ngài bằng các tên gọi đó.}** (Chương 7 – Al-‘Araf, câu 180).
 Và thí dụ cho điều đó là một người nói: Ôi Đấng Ban Cấp và Nuôi Dưỡng! Hãy ban phát cho bè tôi; Ôi Đấng Hằng Tha Thứ! Xin Ngài hãy tha thứ cho bè tôi; Ôi Đấng Khoan Dung! Xin Ngài hãy xót thương bè tôi...

Cấp bậc cao nhất của đức tin Iman:

Đức tin Iman có các cấp bậc, đức tin của người Muslim giảm xuống theo mức lượng lơ là, bẻ tha và tội lỗi của y, và nó tăng cường mỗi khi có sự tăng cường trong tuân lệnh, thờ phượng và kính sợ Allah.

Bậc cấp cao nhất của đức tin Iman là cái được giáo luật gọi là Ihsan, và quả thật Nabi ﷺ đã định nghĩa nó qua lời di huấn của Người: **“Rằng người thờ phượng Allah giống như người đang nhìn thấy Ngài, còn nếu như người không nhìn thấy Ngài thì quả thật Ngài nhìn thấy người”** (Albukhari: 50, Muslim: 8).

Bạn hãy tụng niệm và tưởng nhớ Allah lúc bạn đứng, ngồi, vui đùa và mọi lúc; rằng Allah đang quan sát bạn, theo dõi bạn, cho nên, bạn chớ làm trái lệnh Ngài trong khi bạn biết rằng Ngài đang nhìn bạn, và bạn cũng chớ lo sợ, buồn chán và tuyệt vọng khi mà bạn đang hướng về Ngài bằng sự cầu xin và dâng lễ nguyện Salah, làm sao bạn dám để bản thân mình làm điều tội lỗi khi bạn kiên định rằng Ngài biết rõ những điều thầm kín và công khai của bạn, và nếu bạn lỡ phạm lỗi lầm thì bạn sẽ quay lại sám hối với Ngài và xin Ngài tha thứ vì bạn biết Ngài sẽ sẵn sàng tha thứ cho bạn.

Một số trái quả của đức tin Iman nơi Allah, Đấng Tối Cao:

- 1 Rằng Allah sẽ giúp những người có đức tin tránh khỏi những khó khăn và biến cố và sẽ bảo vệ họ khỏi sự hãm hại của kẻ thù, như Allah đã phán: **{Quả thật Allah sẽ bảo vệ những ai có đức tin.}** (Chương 22 – Al-Hajj, câu 38).
- 2 Rằng đức tin Iman là nguyên nhân cho cuộc sống tốt lành, hạnh phúc và yên vui, Allah, Đấng Tối Cao: **{Ai làm việc thiện, dù nam hay nữ, và là một người có đức tin thì chắc chắn TA sẽ cho y sống một đời sống lành mạnh và tốt đẹp.}** (Chương 16 – Annaml, câu 97).
- 3 Rằng đức tin Iman thanh lọc tâm hồn khỏi những điều mê tín dị đoan, người nào thực sự tin nơi Allah, Đấng Tối Cao thì có nghĩa là y gắn cuộc đời của y cho một mình Allah vì Ngài là Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài, Ngài là Đấng thờ phượng đích thực không có ai khác ngoài Ngài, bởi thế, y sẽ không sợ hãi trước bất cứ tạo vật nào và y cũng không đặt trái tim mình liên hệ đến bất cứ ai trong nhân loại, và sau đó là giải phóng khỏi sự mê tín và ảo tưởng.
- 4 Kết quả lớn nhất của đức tin Iman: đạt được sự hài lòng của Allah, Đấng Tối Cao và được vào Thiên Đàng, gặt hái được sự thành công đó là niềm hạnh phúc vĩnh hằng và hồng phúc trọn vẹn.

> Đức tin nơi các Thiên Thần

Ý nghĩa đức tin nơi các Thiên Thần:

Niềm tin kiên định vào sự tồn tại của các Thiên Thần, tin rằng họ là một thế giới vô hình khác với thế giới của loài người và thế giới của loài Jinn, tin rằng họ là tạo vật cao quý và hết mực ngoan đạo, họ thờ phượng Allah bằng sự thờ phượng đích thực, họ luôn chấp hành tuyệt đối theo lệnh của Allah và không bao giờ làm trái lệnh Ngài. Như Ngài đã phán: **{Không, họ (các Thiên Thần) đều là bề tôi vinh dự của Allah, họ không dám qua mặt Ngài bất cứ lời nói nào và họ chỉ biết làm theo mệnh lệnh của Ngài.}** (Chương 21 – Al-Ambiya’, câu 26, 27).

Và đức tin nơi họ là một trong sáu trụ cột của đức tin Iman, Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Thiên Sứ (Muhammad) tin vào những gì được ban xuống cho Người từ Thượng Đế của Người và những người có đức tin cũng tin tưởng như thế. Tất cả đều tin tưởng nơi Allah, các thiên thần của Ngài, các kinh sách của Ngài và các vị sứ giả của Ngài.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 285).

Nabi ﷺ nói về đức tin Iman: **“Rằng người phải tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, các Kinh sách của Ngài, các vị Thiên Sứ của Ngài, tin nơi Ngày Sau, và tin nơi sự tiền định tốt xấu.”** (Muslim: 8).

Đức tin nơi các Thiên Thần bao gồm những điều gì?

- 1 Tin vào sự tồn tại của họ: Tin rằng họ là tạo vật của Allah, Đấng Tối Cao, họ thực sự tồn tại, Ngài đã tạo họ từ ánh sáng và bắt họ phải thờ phượng và phục tùng Ngài.
- 2 Tin tất cả những vị trong số họ mà chúng ta biết chẳng hạn như đại Thiên thần Jibril ﷺ, và những vị chúng ta không được biết đến tên của họ, chúng ta tin tất cả họ.
- 3 Tin vào những gì chúng ta biết được từ các thuộc tính của họ, tiêu biểu như:

- Rằng họ là một thế giới vô hình, họ được tạo ra chỉ để thờ phượng và phục tùng Allah, họ không có thuộc tính nào của Rububiyah và Uluhiyah, mà họ chỉ là những bề tôi của Allah, họ tuyệt đối thì hành theo mệnh lệnh của Ngài, như Ngài đã phán: **{Họ không bao giờ bất tuân Allah về bất cứ điều gì mà Ngài đã ra lệnh cho họ và họ tuyệt đối thì hành đúng theo những gì được lệnh.}** (Chương 66 – Attahrim, câu 6).

- Rằng họ được tạo ra từ ánh sáng, Nabi ﷺ nói: **“Các Thiên Thần được tạo ra từ ánh sáng”** (Muslim 2996).

- Rằng họ có những chiếc cánh, Allah, Đấng Tối Cao đã cho biết rằng Ngài đã tạo cho các Thiên Thần những chiếc cánh với số lượng khác biệt nhau, Ngài phán: **{Mọi lời ca tụng và tán dương đều thuộc về Allah, Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất; Ngài đã chỉ định các Thiên thần làm Thiên Sứ có cánh: hai, hoặc ba, hoặc bốn (đôi cánh). Ngài thêm vào sự tạo hóa bất cứ cái gì Ngài muốn vì Ngài thừa khả năng trên tất cả mọi thứ.}** (Chương 35 – Fatir, câu 1).

4 Tin vào những điều mà chúng ta biết về các việc làm của họ được Allah, Đấng Tối Cao qui định và ra lệnh cho họ, tiêu biểu như:

- Vị được giao nhiệm vụ truyền Lời Mặc Khải của Allah xuống cho các Thiên Sứ của Ngài, đó là đại Thiên thần Jibril عليه السلام.
- Vị chuyên rút linh hồn, đó là Thiên Thần Chết và các vị trợ giúp khác.
- Các vị được giao phó việc ghi chép và lưu trữ các hành động của người bề tôi, ghi chép các việc làm tốt và xấu, và họ là những Thiên Thần ghi chép.

Trái quả của đức tin Iman nơi các Thiên Thần:

Đức tin Iman nơi các Thiên thần mang lại những trái quả thiêng liêng trong cuộc sống của người có đức tin, chúng ta sẽ liệt kê ra một số tiêu biểu sau đây:

- 1 Ý thức được sự vĩ đại của Allah và sức mạnh của Ngài**, ý thức được quyền năng vô song của Ngài, ý thức được sự vĩ đại của các tạo vật và sự vĩ đại của Đấng Tạo Hóa. Điều này làm người có đức tin tăng thêm sự tôn vinh và sùng kính Allah khi mà Ngài đã tạo các Thiên thần từ ánh sáng với những chiếc cánh.
- 2 Ngay chính và trung trực trong việc tuân lệnh Allah**, Đấng Tối Cao, người nào tin rằng có các Thiên Thần luôn ghi chép mọi hành động của y thì bắt buộc y phải sợ Allah, Đấng Tối Cao mà không dám làm điều trái lệnh cũng như không dám bất tuân Ngài một cách công khai hay thầm kín.
- 3 Kiên nhẫn trong việc tuân lệnh và phục tùng Allah**, người có đức tin sẽ cảm thấy thanh thản và an bình vì biết được rằng trong vũ trụ này có hàng ngàn và hàng ngàn các Thiên thần đang phục tùng và thờ phượng Allah một cách tuyệt đối và trọn vẹn.
- 4 Biết tri ân Allah**, Đấng Tối Cao về việc Ngài đã luôn phù hộ và che chở cho con người khi mà Ngài bắt một số Thiên Thần phải bảo vệ và che chở cho họ.

> Thiên Sứ của Allah عليه السلام cho biết rằng trên trời phủ đầy các cư dân trong đó và không có một gang tấc nào trong bầu trời lại không có Thiên Thần đứng, cúi đầu hoặc quỳ lạy.

> Đức tin nơi các Kinh Sách

Ý nghĩa đức tin nơi các Kinh Sách:

Tin một cách kiên định rằng Allah, Đấng Tối Cao đã ban xuống các Kinh Sách cho các vị Thiên Sứ của Ngài để rao truyền đến các bầy tôi của Ngài, và rằng các Kinh Sách này là lời phán của Allah, Ngài thực sự đã phán theo cách vĩ đại và tối cao của Ngài, và rằng các Kinh Sách này chứa đựng điều chân lý, ánh sáng, sự chỉ đạo ở đời này và ở Đời Sau.

Đức tin nơi các Kinh Sách là một trong các trụ cột của đức tin Iman, như Allah đã phán: **{Hỡi những người có đức tin! Hãy tin tưởng nơi Allah, tin tưởng nơi Sứ giả của Ngài, và tin tưởng nơi Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống cho Sứ giả của Ngài và Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống trước đây.}** (Chương 4 – Annisa', câu 136).

Allah ra lệnh phải tin nơi Ngài, nơi các vị Thiên Sứ của Ngài và nơi Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống cho vị Thiên Sứ của Ngài ﷺ, đó là Qur'an, cũng như Ngài ra lệnh phải tin nơi các Kinh Sách đã được ban xuống trước Qur'an.

Nabi ﷺ nói: **“Rằng người phải tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các vị Thiên Sứ của Ngài, tin nơi Ngày Sau, và tin nơi sự tiền định tốt xấu.”** (Muslim: 8).

> Kinh Qur'an được ghi chép một cách hoàn chỉnh và chính xác.

Đức tin nơi các Kinh Sách gồm những điều gì?

- 1 Tin rằng chúng đích thực được ban xuống từ nơi Allah.
- 2 Tin rằng chúng là lời phán của Allah, Đấng Tối Cao.
- 3 Tin vào những gì mà Allah đã gọi tên cho các Kinh Sách của Ngài, như Qur'an là Kinh Sách được ban xuống cho Nabi của chúng ta Muhammad ﷺ, Tawrah (Cựu ước) là Kinh Sách được ban xuống cho Nabi Musa (Moses) ﷺ, Injil (Tân ước) là Kinh Sách được ban xuống cho Nabi Ysa (Giê-su) ﷺ.
- 4 Tin vào những điều được xác thực là đúng từ các thông tin của chúng.

Các ưu điểm của Qur'an:

Qur'an là lời phán của Allah, Đấng Tối Cao, được ban xuống cho Nabi của chúng ta, một tấm gương mẫu mực cho chúng ta, Muhammad ﷺ, người có đức tin tôn vinh Kinh Sách này và luôn bám chặt lấy các giáo luật của Nó cũng như luôn duy trì việc đọc Nó và suy ngẫm về nội dung ý nghĩa của Nó.

Chúng ta tin rằng Qur'an này sẽ hướng dẫn chúng ta trên cõi đời này và là nguyên nhân thành công ở cõi Đời Sau.

Qur'an có những ưu điểm vượt trội riêng biệt so với các Thiên Kinh Sách trước đó, tiêu biểu như:

1 Kinh Qur'an chứa đựng một cách tóm gọn các giáo luật của Thượng Đế, Nó đến để ủng hộ và xác nhận lại những gì trong các Kinh Sách trước từ lệnh truyền thờ phượng duy nhất một mình Allah.

Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và TA đã ban cho Người (Muhammad) Kinh sách bằng sự thật, xác nhận lại các điều mặc khải trong các Kinh sách trước và giữ gìn Nó được nguyên vẹn.}** (Chương 5 – Al-Ma'idah, câu 48). Ý nghĩa **{Kinh sách bằng sự thật, xác nhận lại các điều mặc khải trong các Kinh sách trước}** là Nó tương đồng với những gì trong các Kinh Sách trước từ đức tin và các thông điệp, còn ý nghĩa **{và giữ gìn Nó được nguyên vẹn}** là đáng tin cậy và làm chứng cho những điều trong các Kinh Sách trước.

2 Bắt buộc tất cả nhân loại với các ngôn ngữ và tiếng nói cũng như dân tộc và các nền văn hóa khác nhau đều phải bám lấy Nó và chấp hành theo Nó, cho dù họ có sống trong thời đại đã cách xa với thời điểm Qur'an được mặc khải xuống bao lâu đi chăng nữa, khác với các Kinh Sách trước rằng mỗi Kinh Sách chỉ được giới hạn cho một cộng đồng cụ thể nào đó trong một giai đoạn

nhất định nào đó mà thôi. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và Qur'an này đã được mặc khải xuống cho Ta (Muhammad) để cảnh báo các người và bất cứ ai mà nó tiếp xúc.}** (Chương 6 – Al-An'am, câu 19).

3 Allah, Đấng Tối Cao đã hứa bảo quản sự nguyên vẹn cho Qur'an, không có một bàn tay nào có thể bóp méo, chỉnh sửa Nó đượ, và sẽ không bao giờ có ai có thể làm được điều đó. Ngài phán: **{Quả thật, TA (Allah) đã ban lời nhắc nhở (Qur'an) xuống và TA sẽ luôn bảo quản nó}** (Chương 15 – Al-Hijr, câu 9).

Bởi lẽ đó, tất cả mọi thông điệp trong Nó đều đúng và phải được tin tưởng một cách tuyệt đối.

Bốn phận của chúng ta đối với Qur'an như thế nào?

- Chúng ta phải yêu quý Qur'an, tôn vinh và quý trọng Nó bởi đó là lời phán của Đấng Tạo Hóa, và Nó là lời nói trung thực và tốt đẹp nhất.
- Chúng ta phải đọc Nó cùng với sự suy ngẫm về các câu Kinh của Nó, chúng ta phải nghiền ngẫm về những điều răn dạy, các thông điệp cũng như những câu chuyện được nói trong Nó để chúng ta giữ và duy trì cái chân lý và từ bỏ những cái sai và không chân lý.
- Chúng ta phải làm theo các giáo luật và qui định của Nó, chúng ta phải chấp hành theo các mệnh lệnh và nguyên tắc của Nó và phải lấy Nó làm tiêu chuẩn sống của chúng ta.

Và khi bà A'ishah رضي الله عنها được hỏi về đức tính và phẩm chất của Nabi صلى الله عليه وسلم thì bà nói: **“Đức tính và phẩm chất của Người là Qur'an.”** (Ahmad: 24601, Muslim: 746).

Ý nghĩa của Hadith: Rằng Thiên Sứ của Allah صلى الله عليه وسلم, trong cuộc sống của Người và hành động của Người, Người đều thi hành và làm theo các giáo luật của Qur'an, Người tuyệt đối tuân theo Qur'an một cách hoàn toàn và tuyệt đối, và Người là tấm gương đạo đức tốt đẹp cho mỗi người chúng ta, như Allah, Đấng Tối Cao đã phán: **{Quả thật, nơi Thiên Sứ của Allah có được một tấm gương tốt đẹp cho các người noi theo, đối với những ai hy vọng điều tốt đẹp nơi Allah và ở Ngày Sau và những ai luôn tưởng nhớ đến Allah thật nhiều.}** (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 21).

Chúng ta nhìn nhận các Kinh Sách trước như thế nào?

Người Muslim tin rằng Kinh Tawrah (Cựu ước) được ban xuống cho Nabi Musa (Moses) ﷺ, Injil (Tân ước) được ban xuống cho Nabi Ysa (Jesus – Giê su) ﷺ, đó là sự thật từ nơi Allah, Đấng Tối Cao, hai Kinh sách đó chứa đựng sự răn dạy, chỉ đạo, các giáo lý, các thông tin hướng dẫn và soi sáng nhân loại trong cuộc sống thế tại và Đời Sau.

Tuy nhiên, Allah, Đấng Tối Cao đã thông tin cho chúng ta biết trong Qur'an rằng những người dân Kinh Sách trong số dân Do thái và Thiên Chúa đã bóp méo và chỉnh sửa các Kinh Sách của họ, họ thêm bớt nội dung nên các Kinh Sách đó không còn là nguyên thủy như Allah đã ban xuống.

Như vậy, Kinh Tawrah hiện thời không phải là Kinh Sách nguyên thủy được Allah ban xuống cho Nabi Musa ﷺ bởi vì người Do thái đã chỉnh sửa, thay đổi và bóp méo nó, họ đã thay đổi nhiều giáo điều cũng như giáo lý trong đó. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Trong số những người Do thái, có một số đã cố ý làm sai lệch ý nghĩa của những lời phán.}** (Chương 4 – Annisa', câu 46).

Tương tự, Kinh Injil (Tân Ước) hiện thời cũng không phải là Kinh Injil nguyên thủy mà Allah đã ban xuống cho Nabi Ysa ﷺ, bởi quả thật những người Thiên Chúa đã thay đổi và bóp méo, họ đã chỉnh sửa và thêm bớt nhiều giáo luật của nó. Allah, Đấng Tối Cao phán về những người Thiên Chúa: **{Và quả thật, một thành phần của họ đã bóp méo Kinh sách với miệng lưỡi của họ làm cho các người tưởng lầm đó là điều nằm trong Kinh sách nhưng thực chất là không phải trong Kinh sách, và họ đã bảo đó là điều do Allah ban xuống nhưng thực chất đó không phải là điều do Allah ban xuống, họ đã nói dối và đổ thừa cho Allah trong lúc họ biết rõ điều đó.}** (Chương 3 – Ali 'Imran, câu 78).

{Và trong số những người tự gọi mình là tín đồ Thiên Chúa giáo, TA (Allah) đã nhận lời giao ước của họ nhưng họ đã bỏ quên một phần của bức Thông Điệp được ban cho họ, nên TA đã khơi dậy ác cảm và hận thù giữa họ với nhau cho đến Ngày Phục Sinh, và Allah sớm cho họ biết điều sai quấy mà họ đã làm.} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 14).

> Người Muslim tin rằng Kinh Tawrah (Cựu ước) và Injil (Tân ước) là hai Kinh sách được ban xuống từ nơi Allah, tuy nhiên, đa phần nội dung của hai Kinh sách này đã bị sửa đổi, bóp méo, chúng ta chỉ tin vào những điều đồng thuận với Qur'an và Sunnah mà thôi.

Vì những lẽ này, ta thấy những gì được gọi là Kinh Thánh Thiên Liêng trong tay của những người Do thái ngày nay bao gồm cả Kinh Tawrah và Injil đều chứa đựng nhiều giáo lý lệch lạc, những thông tin không đúng đắn, và những câu chuyện bịa đặt, chúng ta không tin các thông tin từ các Kinh Sách này ngoại trừ những gì được Qur'an hoặc Sunnah xác thực khẳng định và xác nhận, và chúng ta sẽ phủ nhận những gì mà Qur'an và Sunnah đã phủ nhận, và chúng ta im lặng về những điều còn lại, không tin cũng không phủ nhận.

Mặc dù vậy, người Muslim vẫn tôn kính các Kinh Sách đó và không hề có thái độ mạo phạm bởi vì các Kinh Sách đó có thể vẫn còn chứa đựng những điều tốt lành từ lời phán của Allah chưa bị chỉnh sửa và bóp méo.

Trái quả của đức tin nơi các Kinh Sách:

Đức tin nơi các Kinh Sách mang lại nhiều trái quả, tiêu biểu:

- 1 Ý thức được rằng Allah, Đấng Tối Cao luôn quan tâm đến các bầy tôi của Ngài với lòng Thương xót của Ngài khi Ngài gọi đến cho mỗi cộng đồng một Kinh Sách để hướng dẫn và chỉ dắt họ giúp họ có cuộc sống hạnh phúc ở đời này và ở Đời Sau.
- 2 Ý thức được rằng Allah là Đấng Sáng Suốt trong việc ban hành các giáo luật, Ngài ban hành cho mỗi cộng đồng các giáo luật phù hợp với hoàn cảnh và điều kiện sống của họ, như Ngài đã phán: **{TA đã qui định cho từng Sứ giả trong các người một hệ thống luật pháp và một lề lối.}** (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 48).
- 3 Tri ân hồng phúc và ân huệ của Allah trong việc ban xuống các Kinh Sách đó, và các Kinh Sách này là ánh sáng, là nguồn chỉ đạo ở cõi trần và cõi Đời Sau, và sau đó là tạ ơn Allah về các ân huệ vĩ đại này.

Nhân loại cần đến Bức Thông Điệp:

Bắt buộc nhân loại cần phải có Bức Thông Điệp giảng giải cho họ các giáo luật cũng như hướng dẫn họ đến với điều đúng đắn, bởi Bức Thông Điệp là linh hồn, là ánh sáng và là sự sống của thế giới, sẽ không có sự cải thiện tốt đẹp nào cho thế giới nếu như không có linh hồn và ánh sáng của sự sống?

Và cũng chính vì lẽ này, Allah đã gọi Bức Thông Điệp của Ngài là linh hồn, và khi nào không có linh hồn thì lúc đó sẽ không còn sự sống. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Và đúng như thế, TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) linh hồn từ mệnh lệnh của TA (Qur'an). Người chưa từng biết Kinh Sách và đức tin là gì, nhưng TA đã làm cho Nó thành ánh sáng mà TA dùng để hướng dẫn người nào TA muốn trong số các bầy tôi của TA.}
(Chương 42 – Ash- Shura, câu 52).

Và trí tuệ cho dù có thể nhận thức được điều tốt từ trong các điều xấu một cách tổng quát nhưng vẫn không thể nhận thức điều đó một cách chi tiết và cụ thể, cũng như không thể nhận thức được các thờ phượng và cung cách của nó ngoại trừ bằng con đường mặc khải và thông điệp.

Bởi thế, không có con đường nào dẫn đến niềm hạnh phúc và sự thành công ở hai cõi ngoại trừ có các vị Thiên Sứ, và cũng không có con đường nào có thể dẫn đến sự nhận thức điều tốt lành và điều xấu một cách tinh tường ngoại trừ bằng con đường của họ, và những ai quay mặt với Bức Thông Điệp mà họ mang đến thì họ đang đối mặt với sự bất hạnh và khốn cùng.

Một trong các trụ cột của đức tin Iman:

Đức tin nơi các Thiên Sứ là một trong sáu trụ cột của đức tin Iman, Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Thiên Sứ (Muhammad) tin vào những gì được ban xuống cho Người từ Thượng Đế của Người và những người có đức tin cũng tin tưởng như thế. Tất cả đều tin tưởng nơi Allah, các thiên thần của Ngài, các kinh sách của Ngài và các vị sứ giả của Ngài.**} (Chương 2 – Albaqarah, câu 285).

Câu Kinh chỉ dạy rằng bắt buộc tin nơi tất cả các vị Thiên Sứ một cách không phân biệt. Bởi thế, chúng ta không được phép tin một số vị Thiên Sứ và phủ nhận một số vị giống như tình trạng của những người Do Thái và Thiên Chúa giáo.

Nabi ﷺ nói: **“Rằng người phải tin nơi Allah, nơi các Thiên thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các vị Thiên Sứ của Ngài, tin nơi Ngày Sau và tin nơi sự tiền định tốt xấu.”** (Muslim: 8).

Ý nghĩa của đức tin nơi các vị Thiên Sứ:

Là niềm tin kiên định rằng Allah đã cử phái đến với mỗi cộng đồng một vị Thiên Sứ để kêu gọi họ đến với sự thờ phượng một mình Allah, không tỏ hợp với Ngài một thần linh ngang hàng, và rằng tất cả các vị Thiên Sứ đều trung thực, ngoan đạo và được hướng dẫn đúng đường, và rằng họ đã hoàn tất việc truyền bá những gì mà Allah giao phó cho họ, họ không hề giấu giếm, thay đổi hay thêm bớt bất cứ một điều gì dù chỉ là một chữ, như Ngài đã phán: {**Chẳng phải nhiệm vụ của các Sứ giả chỉ là công khai truyền đạt đó sao?**} (Chương 16 – Annahl, câu 35).

Đức tin nơi các Thiên Sứ hàm chứa điều gì?

1

Tin rằng các bức thông điệp của họ là sự thật từ nơi Allah, Đấng Tối Cao, và tất cả các bức thông điệp đều đồng thuận trên cùng một điều, đó là kêu gọi đến với sự thờ phượng duy nhất một mình Allah, không tỏ hợp với Ngài một thần linh ngang vai, như Ngài đã phán: {**Và quả thật, TA đã cử phái đến với mỗi cộng đồng một vị sứ giả với mệnh lệnh rằng hãy thờ phượng Allah và tránh xa tà thần**} (Chương 16 – Annahl, câu 36).

Và quả thật, các hệ thống giáo luật cũng như các giáo điều Halal và Haram của các vị Nabi đều khác nhau, chúng chỉ được ban hành và sắc lệnh phù hợp với từng cộng đồng, như Allah đã phán: {**TA đã qui định cho từng Sứ giả trong các người một hệ thống luật pháp và một lề lối.**} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 48).

2

Tin tất cả các vị Nabi và các vị Thiên Sứ, tin những ai được Allah nhắc đến tên của họ trong số các vị Nabi, chẳng hạn như: Muhammad, Ibrahim, Musa, Ysa, Nuh, .. còn những ai không được Ngài nhắc đến tên của họ thì chúng ta cũng tin hết toàn bộ, và ai phủ nhận bất cứ một vị nào trong số họ thì coi như người đó đã phủ nhận tất cả.

3

Tin tưởng những gì được xác thực đến từ thông tin của các vị Thiên Sứ cũng như các phép màu của họ được nói trong Qur'an và Sunnah, chẳng hạn như câu chuyện chẻ đôi biển hồng hải của Nabi Musa ﷺ.

4

Thực hiện và chấp hành theo đường lối giáo luật của vị Thiên Sứ được cử phái đến cho chúng ta, và Người là vị tốt nhất trong số họ và cũng là vị cuối cùng trong số họ: Muham-mad ﷺ.

Các thuộc tính của các vị Thiên Sứ:

Họ là người phạm, sự khác biệt của họ với những con người phạm tục khác là họ được Allah đặc biệt lựa chọn để mặc khải bức thông điệp của Ngài. Ngài phán: **{Và những sứ giả mà TA đã phái đến trước Người (Muhammad) cũng là những con người phạm tục được TA mặc khải cho Kinh sách.}** (Chương 21 – Al-Ambiya', câu 7).

Họ không có bất cứ đặc điểm nào hay thuộc tính nào của Rububiyah và Uluhiyah, tuy nhiên, họ là những con người phạm tục đã đạt đến sự hoàn hảo trong hình thái bên ngoài và cũng đã đạt tới đỉnh cao của sự hoàn hảo về đạo đức và phẩm hạnh, họ là những người xuất thân từ những dòng tộc cao quý và tốt đẹp nhất trong nhân loại, họ được ban cho trí tuệ vượt trội trong nhận thức, chiếc lưỡi thông thạo và chuẩn xác trong ngôn từ đủ tư cách và phong thái gánh vác sứ mạng Nabi và truyền bá Bức Thông Điệp của Allah.

Và quả thật, Allah chỉ dựng lên các vị Thiên Sứ từ những con người phạm tục để làm tấm gương cho đồng loại của họ, và khi đó, việc tuân thủ và đi theo các Thiên Sứ là điều nằm trong tầm khả năng và sức lực của họ.

Allah đặc biệt lựa chọn họ cho bức Thông Điệp của Ngài, họ là những người được lựa chọn trong nhân loại. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Hãy bảo họ (Muhammad!): “Quả thật, Ta chỉ là một con người phạm tục giống như các người mà thôi, chỉ có điều là Ta được mặc khải cho biết rằng quả thật Thượng Đế của các người chỉ có một Thượng Đế duy nhất”}** (Chương 18 – Al-Kahf, câu 110).

Sứ mạng Nabi và Thiên Sứ không phải là sự lựa chọn dựa vào sự tinh khiết của tinh thần và trí tuệ mà thật ra bằng sự lựa chọn thiêng liêng từ nơi Thượng Đế, và quả thật, Allah đã chọn các vị Thiên Sứ và đã tuyển lọc họ trong vô số nhân loại. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Allah biết rõ đâu là nơi mà Ngài phải đặt Thông Điệp của Ngài.}** (Chương 6 – Al-An'am, câu 124).

Họ là những người được Allah bảo vệ khỏi những điều tội lỗi và sai phạm trong việc truyền bá Thông Điệp của Allah cũng như trong việc thi hành những gì mà Ngài mặc khải cho họ.

Sự chân thật, các vị Thiên Sứ là những người trung thực trong lời nói và hành động. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Đây là điều mà Đáng Rất mực Độ Lượng đã hứa và các vị Sứ giả đã nói thật.}** (Chương 36 – Yasin, câu 51 – 54).

Sự kiên nhẫn, quả thật, họ đã truyền bá và kêu gọi đến với tôn giáo của Allah, họ đã báo tin mừng và đã cảnh báo, và họ đã chịu không biết bao nhiêu sự khổ cực, tổn hại và gian truân, nhưng họ đã kiên nhẫn, chịu đựng trên con đường giơ cao lời phán của Allah, Ngài phán: **{Do đó, hãy kiên nhẫn như các Sứ giả đầy cương nghị đã từng chịu đựng.}** (Chương 46 – Al-Ahqaf, câu 35).

Các dấu hiệu và phép màu của các vị Thiên Sứ:

Allah, Đấng Tối Cao, đã phù hộ cho các vị Thiên Sứ của Ngài với những bằng chứng, những phép màu để chứng minh cho sự trung thực về sứ mạng Nabi của họ, những phép màu và các dấu hiệu được Allah ủng hộ cho họ một cách công khai cho thấy rằng chúng không nằm trong khả năng và sức lực của người phạm tục, điều đó chứng tỏ sự trung thực của họ và khẳng định sứ mạng Nabi của họ.

Ý nghĩa của các phép màu: là những điều siêu thường mà Allah đã thể hiện chúng trên các bản tay các vị Nabi và Thiên Sứ của Ngài, những điều mà con người phạm tục phải bất lực không thể làm được. Một số phép màu tiêu biểu:

- Sự biến đổi cây gậy của Nabi Musa ﷺ thành con rắn.
- Nabi Ysa ﷺ thông tin cho cộng đồng của Người về những gì nên ăn và những gì nên chữa lại trong nhà của họ.
- Sự che đôi của mặt trăng, một phép màu của Nabi của chúng ta, Muhammad ﷺ.

Đức tin của người Muslim đối với Nabi Ysa (Jesus - Giê-su) ﷺ:

1 Rằng Người là một trong số các vị Thiên Sứ vĩ đại nhất, các vị này được xem là những vị cương nghị nhất trong các vị Thiên Sứ, họ là: Muhammad, Ibrahim, Nuh, Musa và Ysa. Quả thật, Allah đã nhắc đến tên của họ trong lời phán của Ngài: {Và khi TA đã nhận lời giao ước từ các Nabi và từ Người (Muhammad) và từ Nuh, Ibrahim, Musa và Ysa, con trai của Maryam, và TA đã nhận từ nơi họ lời giao ước thật nặng nề.} (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 7).

2 Rằng Ysa ﷺ là con người phạm tục thuộc con cháu của Adam (tức loài người), được Allah ban hồng ân cho Người là Thiên Sứ và cử Người đến với cộng đồng Israel và được Ngài phù hộ những phép màu, nhưng Người không hề sở hữu bất cứ một quyền năng nào hay thuộc tính nào của Rububiyah và Uluhiyah cả, như Allah đã phán: {**Y (Ysa) chỉ là một người bề tôi. TA (Allah) ban ân cho Y và lấy Y làm một cái gương cho con cháu của Israel.**} (Chương 43 – Azzukhruf, câu 59).

Và Người không hề sai bảo cộng đồng của Người nhận lấy bạn thân Người và mẹ của Người làm vị thần linh để tôn thờ cùng với Allah, mà Người chỉ sai bảo họ những gì mà Allah đã ra lệnh cho Người: {**Rằng các người hãy thờ phượng Allah, Thượng Đế của Ta và Thượng Đế của các người.**} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 117).

3 Rằng Nabi Ysa ﷺ là con trai của Maryam, Maryam là mẹ của Người, bà là một người phụ nữ đức hạnh, có niềm tin kiên định, chuyên tâm thờ phượng Thượng Đế, bà là một người phụ nữ đồng trinh và thanh khiết, bà mang thai Nabi Ysa ﷺ không có sự phối ngẫu với nam giới qua quyền năng của Allah, Đấng tối Cao, sự tạo hóa của Người là một phép màu được lưu truyền mãi về sau giống như sự tạo hóa của Adam không có cha cũng không có mẹ, như Allah đã phán: {**Quả thật, đối với Allah, trường hợp của Ysa giống như trường hợp của Adam. Ngài đã tạo Y từ đất bụi, rồi sau đó Ngài phán cho Y: “Hãy thành và Y thành đúng như thế.”**} (Chương 3 – Al-Imran, câu 59).

4 Rằng trong khoảng cách giữa Người ﷺ và Nabi Muhammad ﷺ không có một vị Thiên Sứ nào cả, và quả thật, Người đã báo tin mừng về sự xuất hiện của Nabi chúng ta ﷺ qua lời phán kể của Allah, Đấng Tối Cao: {**Hãy nhớ lại khi Ysa, con trai của Maryam, bảo: “Hỡi con cháu của Israel! Ta là Sứ giả của Allah được phái đến với các người, xác nhận lại những điều trong**

Kinh Tawrah được mặc khải trước Ta, và Ta sẽ báo tin mừng về một Sứ giả, tên Ahmad (tức Muhammad) sẽ đến sau Ta". Nhưng khi Y đến gặp chúng với những bằng chứng rõ rệt thì chúng bảo: "Đây đúng là một trò phù thủy."} (Chương 61 – As-Saff, câu 6).

5 Chúng ta tin vào các phép màu mà Allah đã ban cho Người ﷺ như khả năng làm khô bệnh cho người bệnh hủi, người mù lòa, khả năng làm sống lại các cây chết, thông điệp cho mọi người về những gì nên ăn và những gì nên chừa trong nhà của họ, tất cả những phép màu đó đều là do phép của Allah, Đấng Tối Cao. Quả thật, Allah đã dùng những phép màu đó làm minh chứng cho sự trung thực về sứ mạng Nabi và Thiên Sứ của Người ﷺ.

6 Không ai trong nhân loại có thể hoàn thiện đức tin Iman của mình ngoại trừ y đã tin rằng Ysa ﷺ là người bẻ tội của Allah và là vị Thiên Sứ của Ngài, và tin rằng Người hoàn toàn vô can với những gì không tốt đẹp cũng như những điều sai lệch mà những người Do thái đã gán ghép cho Người; giống như chúng ta vô can với niềm tin sai lầm của những người Thiên Chúa đã lệch lạc trong việc hiểu về sự thật của Ysa ﷺ, con trai của Maryam khi mà họ đã nhận lấy Người và mẹ của Người là hai vị chúa cùng với Allah, một số trong bọn họ nói rằng Người là con trai của Chúa Allah, một số khác thì bảo Người là hiện thân của Chúa ba ngôi. Nhưng quả thật, Allah tối cao và vĩ đại hơn những điều họ nói.

7 Rằng Người ﷺ không bị giết và cũng không bị đóng đinh vào cây thánh giá, mà đích thực Người đã được Allah đưa lên trời khi mà những người Do Thái truy sát Người. Allah đã biến một người khác có dung mạo giống Người, thế là họ đã giết và đóng đinh người đó, và họ tưởng rằng đây là Nabi Ysa ﷺ, như Ngài đã phán: {*Và lời của họ: "Chúng tôi đã giết chết Masih Ysa, con trai của Maryam, Sứ giả của Allah"*, nhưng thực ra họ không hề giết cũng như không hề đóng đinh được

Y trên cây thánh giá mà chỉ là một sự hóa đổi dung mạo tương tự đã được trình bày cho họ. Và quả thật, những ai bất đồng ý kiến về việc (sát hại Ysa) hoàn toàn đều mơ hồ, họ không hề biết rõ mà chỉ là phỏng đoán. Nhưng một điều chắc chắn là họ không hề giết được Y, mà chính Allah đã đưa Y lên ở nơi Ngài, bởi Allah Toàn Năng Sáng Suốt. Và quả thật, chỉ một số người Kinh sách tin tưởng Y trước khi xảy ra sự kiện về cái chết của Y. Và vào Ngày Phục Sinh, Y sẽ là nhân chứng đối chất lại với họ trước Allah.} (Chương 4 – Annisa', câu 157 – 159).

Quả thật, Ngài đã bảo vệ Người và đưa Người lên ở nơi trên trời cao, rồi Người ﷺ sẽ giáng thế trở lại vào thời gian cận ngày tận thế, Người lãnh đạo nhân loại theo giáo luật của Nabi Muhammad ﷺ, sau đó, Người chết đi và được chôn cất trong đất rồi Người sẽ trở ra từ đất giống như con cháu Adam khi được phục sinh, bởi Allah đã phán: {*Từ đó (đất) TA đã tạo hóa ra các người và TA sẽ hoàn các người trở lại trong đó, rồi từ đó TA sẽ cho các người trở ra một lần nữa*} (Chương 20 – Taha, câu 55).

> Người Muslim tin rằng Nabi Ysa (Jesus, Giê-su) ﷺ là một trong các vị Thiên Sứ vĩ đại của Allah, nhưng Người không phải là Chúa, Người không bị giết cũng không hề bị đóng đinh trên cây thánh giá.

Đức tin rằng Muhammad ﷺ là vị Nabi và Thiên Sứ:

• Chúng ta tin rằng Muhammad ﷺ là người bề tôi của Allah và cũng là vị Thiên Sứ của Ngài, và Người là vị dẫn đầu những người thời đầu cũng như những người thời sau, Người là vị Nabi cuối cùng, sau Người không có một vị Nabi nào được cử phái đến nữa, Người đã hoàn tất sứ mạng truyền bá, duy trì sự thật, răn dạy cộng đồng và toàn tâm toàn lực chiến đấu vì chính nghĩa của Allah.

• Và chúng ta tin những điều Người ﷺ thông tin, làm theo những điều Người sai bảo, tránh xa những điều Người nghiêm cấm, thờ phượng Allah theo đường lối của Người, chỉ noi gương theo Người, không theo bất cứ một ai khác Người. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Quả thật, nơi Thiên Sứ của Allah có được một tấm gương tốt đẹp cho các ngươi noi theo, đối với những ai hy vọng điều tốt đẹp nơi Allah và ở Ngày Sau và những ai luôn tưởng nhớ đến Allah thật nhiều.**} (Chương 33 – Al-‘Ahzab, câu 21).

• Chúng ta phải đặt tình yêu của chúng ta dành cho Nabi ﷺ lên trên cả tình yêu của chúng ta dành cho cha mẹ, con cái và tất cả mọi người trong nhân loại, như Người ﷺ đã nói: **“Không ai trong các ngươi có đức tin Iman hoàn thiện cho đến khi nào Ta là người mà y yêu thương hơn cả cha mẹ, con cái của y cũng như toàn thể nhân loại.”** (Albukhari: 15, Muslim: 44).

Tình yêu chân thật là sự đi theo đường lối của Người, làm theo sự hướng dẫn của Người. Và niềm hạnh phúc đích thực cũng như sự được hướng dẫn trọn vẹn chỉ có được bằng sự tuân phục và vâng lời Người, như Allah đã phán:

﴿وَأَنِ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْإِبْتِلَاجُ
الْمُبِينِ﴾ (النور: 54).

{**Và nếu các ngươi vâng lệnh Y (Muhammad) thì sẽ được hướng dẫn đúng đường bởi vì nhiệm vụ của một sứ giả chỉ là công khai truyền đạt (Thông điệp của Allah).**} (Chương 24 – Annur, câu 54).

• Chúng ta phải tiếp nhận tất cả những gì mà Nabi ﷺ mang đến, phải thực hiện và chấp hành theo đường lối của Người, chúng ta phải tôn vinh và xem trọng sự chỉ đạo cũng như sự hướng dẫn của Người, như Allah Tối Cao phán: {**Thề bởi Thượng Đế của Người rằng chúng sẽ không tin tưởng cho đến khi nào chúng đề cử Người đứng ra phân xử về điều mà chúng tranh chấp rồi chúng cảm thấy không uất ức trong lòng về quyết định mà Người đã đưa ra và chúng hoàn toàn quy phục.**} (Chương 4 – Annisa, câu 65).

• Chúng ta phải tránh xa việc làm trái lệnh Người ﷺ bởi hành vi trái lệnh Người là nguyên nhân dẫn đến sự lệch lạc và nguy khốn cũng như bị trừng phạt đau đớn. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Bởi thế, hãy cảnh cáo những ai chống đối mệnh lệnh của Y (Thiên Sứ Muhammad) nên biết rằng làm như thế chúng sẽ gặp phải tai kiếp hoặc sẽ gặp phải một sự trừng phạt đau đớn**} (Chương 24 – Annur, câu 63).

Đặc điểm bức Thông Điệp của Muhammad:

Đặc điểm bức Thông Điệp của Muhammad ﷺ đặc biệt vượt trội hơn các bức Thông điệp trước đó, tiêu biểu như:

• **Bức Thông Điệp của Muhammad ﷺ** là bức Thông Điệp cuối cùng cho các bức Thông Điệp trước đó. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Muhammad không phải là người cha của một ai trong số đàn ông các ngươi, mà Y chính là Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng trong các vị Nabi.**} (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 40).

• **Bức Thông Điệp của Muhammad ﷺ** xóa và thay thế cho các bức Thông Điệp trước. Bởi thế, Allah sẽ không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào của một ai sau khi Ngài đã cử phái Nabi ﷺ đến trừ phi y đi theo Muhammad, và không một ai có thể đến được Thiên Đàng trừ phi y đi theo đường lối của Người

ﷺ, và Người là vị Thiên Sứ cao quý nhất, cộng đồng tín đồ của Người là tốt đẹp nhất, và giáo luật của Người là hoàn hảo nhất trong các giáo luật. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Và ai tìm kiếm một tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam thì tôn giáo đó của y sẽ không được chấp nhận và vào Ngày Sau y sẽ là đồng bọn của những người thua thiệt**} (Chương 3 – Ali ‘Imran, câu 85). Nabi ﷺ nói: **“Ta thề bởi Đấng mà linh hồn Muhammad nằm trong tay Ngài, bất cứ ai nghe đến Ta, dù người Do Thái hay Thiên Chúa rồi chết đi trong tình trạng không tin nơi những điều Ta mang đến thì y sẽ thuộc nhóm người của Hỏa Ngục”** (Muslim: 153, Ahmad: 8609).

• **Bức Thông Điệp của Muhammad ﷺ là dành chung cho hai loài: Jinn và con người.** Allah, Đấng Tối Cao phán kể về lời của Jinn: {**Này hỡi dân chúng của ta, hãy đáp lại người mời gọi của Allah (Nabi Muhammad)**} (Chương 46 – Al-Ahqaf, câu 31). {**Và TA chỉ cử phái Người (Muhammad) làm một người mang tin mừng và một người cảnh báo cho toàn nhân loại**} (Chương 34 – Saba’, câu 28). Nabi ﷺ nói: **“Ta được ban cho hơn các vị Nabi khác sáu hồng phúc: Ta được ban cho sự súc tích trong ngôn luận, sự trợ giúp làm kẻ thù hoảng sợ, được phép dùng chiến lợi phẩm, tất cả mọi nơi trên mặt đất đều sạch và đều có thể làm nơi cúi đầu quỳ lạy (Allah), Ta được cử đến cho toàn thể nhân loại, và Ta là vị Nabi cuối cùng”** (Albukhari: 2815, Muslim: 523).

Trái quả của đức tin nơi các Thiên Sứ:

Đức tin nơi các Thiên Sứ có những trái quả to lớn, tiêu biểu:

- 1 Nhận thức được lòng thương xót của Allah cũng như sự quan tâm của Ngài đối với các bầy tôi của Ngài khi mà Ngài cử phái các vị Thiên Sứ đến với họ để hướng dẫn họ đến với con đường đúng đắn, giảng giải cho họ cách thức thờ phượng Allah, bởi lẽ trí tuệ của con người không đủ để ý thức được điều đó. Allah phán về Nabi Muhammad ﷺ của chúng ta: **{Và TA (Allah) gửi Người (Muhammad) đến cốt chỉ để mang đến hồng phúc cho toàn nhân loại.}** (Chương 21 – Al-Ambiya', câu 107).
- 2 Tri ân Allah, Đấng Tối Cao về những ân huệ vĩ đại này.
- 3 Yêu thương các vị Thiên Sứ, tôn kính và ca ngợi họ bởi họ đã thiết lập sự thờ phượng Allah, truyền bá bức Thông Điệp của Ngài và răn dạy các bầy tôi của Ngài.
- 4 Đi theo bức Thông Điệp mà các vị Thiên Sứ mang đến từ nơi Allah và đó chính là thờ phượng một mình Allah duy nhất, không tổ hợp với Ngài một thần linh ngang vai, qua đó, người có đức tin đạt được điều tốt lành, sự hướng dẫn và hạnh phúc ở hai cõi. **{Ai theo chỉ đạo của TA thì sẽ không lầm lạc cũng không khổ sở * Ngược lại, ai tránh xa thông điệp nhắc nhở của TA thì chắc chắn sẽ sống một cuộc đời eo hẹp (không an tâm và khổ sở) và vào Ngày Phục sinh TA sẽ phục sinh y trở lại mù lòa.}** (Chương 20 – Taha, câu 123, 124).

> Thánh đường Al-Aqsa có một vị trí trong lòng của những người Muslim, nó là Masjid thứ hai được xây dựng trên trái đất sau Masjid Al-Haram – Makkah, và quả thật Thiên Sứ của Allah ﷺ và các vị Nabi còn lại đã từng dâng lễ nguyện Salah nơi đó.

> Đức tin nơi Ngày Sau

Ý nghĩa của đức tin nơi Ngày Sau:

Niềm tin kiên định rằng Allah sẽ phục sinh nhân loại từ cõi mộ, rồi Ngài sẽ phân xử và thưởng phạt cho mọi hành động và việc làm của họ, cho tới khi những người của Thiên Đàng đi vào chỗ ở của họ và những người của Hỏa Ngục đi vào nơi ở của họ.

Đức tin nơi Ngày Sau là một trong các trụ cột của đức tin Iman, bởi thế, đức tin Iman sẽ không có giá trị nếu không có nó, Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Mà sự ngoan đạo là việc ai tin tưởng nơi Allah và nơi Ngày Sau**} (Chương 2 – Albaqarah, câu 177).

Tại sao Qur'an lại xác nhận đức tin nơi Ngày Sau?

Qur'an xác nhận đức tin nơi Ngày Sau, lưu ý về điều này vào mỗi lúc thích hợp, và Nó khẳng định Ngày Sau chắc chắn xảy ra với nhiều phong cách khác nhau của ngôn từ Ả rập, và đức tin nơi Ngày Sau và đức tin nơi Allah thường được liên kết cùng nhau trong nhiều câu Kinh. Và điều đó là bởi vì đức tin Iman nơi Ngày Sau là kết quả chắc chắn của đức tin nơi Allah và sự công bằng của Ngài, làm rõ điều đó:

Quả thật, Allah không bất công và Ngài không bỏ mặc những người bất công một cách không thanh toán và trừng phạt cũng như Ngài không bỏ mặc những ai bị đối xử bất công một cách vô lý, Ngài cũng không bỏ mặc những người làm tốt một cách vô thưởng, mà Ngài sẽ ban thưởng cho tất cả những ai đáng được ban thưởng. Chúng

ta thấy trên cõi thế gian này, có những người sống chết một cách bất công và tội lỗi nhưng không bị trừng phạt, và cũng có những người bị đối xử bất công thì cũng không thể đòi lại công lý cho bản thân, ý nghĩa đó là sao? Ý nghĩa đó chính là phải có một cuộc sống khác với cuộc sống mà chúng ta đang hiện sống, và nơi đó Ngài sẽ trả lại công bằng cho tất cả mọi người, Ngài sẽ ban thưởng xứng đáng cho người làm tốt và trừng trị nghiêm khắc đối với kẻ làm chuyện xấu và tội lỗi; chắc chắn Allah không chấp nhận sự bất công!

> Islam dẫn chúng ta tránh xa khỏi Hỏa Ngục bằng việc cư xử tốt với người khác, dù điều tốt đó chỉ là việc bỏ thí nửa quả chà là khô.

Đức tin Iman nơi Ngày Sau mang những ý nghĩa gì?

Đức tin Iman của người Muslim nơi Ngày Sau mang nhiều ý nghĩa, tiêu biểu:

1 **Tin vào sự phục sinh và triệu tập:** đó là sự làm cho các thi thể đã chết sống lại và trở dậy từ cõi mộ, các linh hồn được hoàn trả lại vào các thể xác, tất cả nhân loại sẽ phải đứng trình diện trước Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài, tất cả được triệu tập tại một nơi duy nhất trong bộ dạng trần trụi giống như sự tạo hóa lần đầu.

Đức tin vào sự phục sinh là một trong những điều được chứng minh bởi Qur'an, Sunnah, trí tuệ và bản chất tự nhiên lành mạnh. Bởi thế, chúng ta tin một cách kiên định rằng Allah sẽ phục sinh chúng ta từ cõi mộ, trả linh hồn về lại với thể xác và tất cả nhân loại sẽ trình diện trước Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài.

Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Rồi sau đó, chắc chắn các ngươi sẽ chết. Rồi vào Ngày Phục sinh các ngươi sẽ được cho sống lại}** (Chương 23 - AlMu'minu-n, câu 15, 16).

Và quả thật, tất cả các Thiên Kinh đều thống nhất với nhau về điều này, và đây chính là ý nghĩa rằng Ngài sẽ bắt các tạo vật của Ngài phải quay trở về với Ngài để Ngài thưởng phạt công minh về những hành vi và việc làm của họ. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Phải chăng các ngươi nghĩ rằng TA đã tạo hóa các ngươi chỉ để vui chơi phù phiếm và các ngươi sẽ không trở lại gặp TA ư?}** (Chương 23 - AlMu'minin, câu 115).

Một số bằng chứng khẳng định sự phục sinh từ Qur'an:

- Quả thật, chính Allah, Đấng Tối Cao đã khởi tạo hóa con người và nếu Ngài đã tạo được con người lần đầu thì việc Ngài tái tạo lại chẳng khó khăn gì. Ngài phán: **{Và Ngài**

là Đấng khởi sự việc tạo hóa rồi tái lập nó và điều đó rất dễ dàng đối với Ngài.} (Chương 30 - Arrum, câu 27).

Và Ngài phán báo phải đáp lại những ai phủ nhận việc Ngài phục hồi lại những khúc xương sau khi nó đã rã mục: **{Hãy bảo chúng (hỡi Muhammad!): “Đấng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu sẽ phục sinh chúng trở lại, và Ngài am tường tất cả mọi sự tạo hóa.”}** (Chương 36 - Yasin, câu 79)

- Mảnh đất khô cằn và chết cứng, không một bóng cây cỏ, thể rồi Ngài ban mưa xuống làm cho nó tươi xanh trở lại, các sinh vật sinh sôi nảy nở. Và Đấng toàn năng trong việc làm cho mảnh đất sống lại sau khi nó đã chết khô thì dĩ nhiên Ngài toàn khả năng làm các thi thể chết sống lại. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và TA (Allah) đã ban nước mưa đầy ân phúc từ trên trời xuống để TA dùng làm mọc ra vườn tược và trái hạt vào mùa gặt. Và cây chà là cao lớn đâm ra trái từng chùm lủng lẳng, chồng lên nhau; làm lương thực cho bầy tôi (của Allah). Và TA dùng nó để làm sống lại một mảnh đất đã chết khô. Và việc phục sinh sẽ giống như thế.}** (Chương 50 - Qaf, câu 9 -11).

- Tất cả mọi trí tuệ đều biết rằng ai có khả năng trên những điều vĩ đại và to lớn thì đối với những điều nhỏ hơn, tầm thường hơn càng thừa sức và thừa khả năng hơn. Allah, Đấng Tối Cao quả thật đã tạo ra vũ trụ với các tầng trời và trái đất bao la và vĩ đại, sự bao la và vĩ đại của vũ trụ khiến loài người phải kinh ngạc, và nếu Ngài toàn năng trên những điều vĩ đại như thế thì việc làm sống lại các khúc xương đã rã mục thì chẳng đáng là gì đối với Ngài cả, Ngài phán: **{Há Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất không có khả năng tạo hóa được những cái giống như họ hay sao? Chắc chắn, Ngài là Đấng Tạo Hóa, Đấng Toàn Tri}** (Chương 36 - Ysin, câu 81).

2 **Đức tin Iman nơi sự thanh toán và chiếc cân công lý:** Allah sẽ thanh toán các tạo vật của Ngài về các việc làm và hành vi mà họ đã làm trên thế gian, người nào là cư dân của Tawhid, tuân lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài thì sự thanh toán sẽ đơn giản, còn người nào thuộc cư dân thờ đa thần và tội lỗi thì sự thanh toán sẽ rất khó khăn.

Và các việc làm, các hành vi sẽ được cân trên chiếc cân vĩ đại, các việc làm thiện tốt sẽ được đặt trên một bên của chiếc cân và các việc làm xấu, tội lỗi được đặt trên bên kia của chiếc cân, người nào có việc làm thiện tốt nặng hơn các việc làm xấu thì y sẽ là người của Thiên Đàng, còn người nào mà việc làm xấu, tội lỗi của y nặng hơn việc làm thiện tốt của y thì sẽ là cư dân nơi Hỏa Ngục, và Thượng Đế của người không bất công với bất cứ một ai.

Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và TA đã đặt những chiếc cân công minh cho Ngày Phán xét, bởi thế, không một linh hồn nào bị bất công bất cứ một điều gì, và cho dù điều gì đó có nhỏ bằng hạt bụi đi chăng nữa cũng sẽ được TA mang ra phán xét. Và một mình TA thanh toán là quá đủ!}** (Chương 21 – Al-Ambiya, câu 47).

3 **Thiên Đàng và Hỏa Ngục:** Thiên Đàng là nơi của sự hạnh phúc bất tận trường tồn, Allah chuẩn bị nơi đó làm phần thưởng cho những người có đức tin ngoan đạo, những người chỉ tuân lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài. Ở nơi Thiên Đàng, có tất cả mọi lạc thú và niềm vui để con người tận hưởng khoái lạc.

Allah, Đấng Tối Cao kêu gọi các bầy tôi của Ngài hãy nhanh chân trong việc tuân lệnh Ngài và hãy nhanh chân đi vào Thiên Đàng của Ngài, nơi mà khoảng rộng của nó bằng trời đất, Ngài phán: **{Và các người**

hãy nhanh chân đến với sự Tha thứ nơi Thượng Đế của các người và hãy nhanh chân đến Thiên Đàng nơi mà khoảng rộng của nó bao la bằng trời đất, được chuẩn bị cho những người ngoan đạo.} (Chương 3 – Ali-Imran, câu 133).

Và Hỏa Ngục là nơi của sự trừng phạt đầy khổ ải đời đời kiếp kiếp, Allah đã chuẩn bị nơi đó để trừng trị những kẻ vô đức tin, những kẻ đã phủ nhận Allah và bất tuân Thiên Sứ của Ngài. Và trong Hỏa Ngục có nhiều loại cực hình, nhiều dạng đày đọa vô cùng đau đớn và khắc nghiệt chưa từng có trên thế gian.

Allah, Đấng Tối Cao đã cảnh báo các bầy tôi của Ngài về Hỏa Ngục, nơi mà Ngài chuẩn bị dành cho những kẻ vô đức tin, Ngài phán: **{Các người hãy sợ Hỏa Ngục, nơi mà chất đốt của nó là con người và đá (bụi tượng), nơi mà TA (Allah) đã chuẩn bị dành cho những người vô đức tin.}** (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 24).

Lạy Allah, quả thật, bầy tôi cầu xin Ngài Thiên Đàng và những gì làm cho bầy tôi đến gần với nó từ lời nói và hành động; và bầy tôi xin Ngài cứu rỗi bầy tôi khỏi Hỏa Ngục cũng như những gì khiến bầy tôi đến gần với nó từ lời nói và hành động.

4 **Sự trừng phạt và sự yên nghỉ nơi cõi mộ:** Chúng ta tin rằng cái chết là sự thật. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Hãy bảo (Muhammad!): “Thân chết, vị phụ trách các người, sẽ bắt hồn của các người rồi các người sẽ được đưa về gặp Thượng Đế của các người trở lại.”}** (Chương 32 – Al-Sajdah, câu 11).

Và cái chết là điều được nhìn thấy không có một sự nghi ngờ nào cả, và chúng ta tin rằng mọi người, những ai chết hoặc bị giết bởi bất cứ nguyên nhân gì đều là đến với cái chết, và cái chết được qui định bởi thời hạn

của nó, không ai có quyền năng điều chỉnh nó sớm hơn hay trì hoãn nó trễ hơn dù chỉ là một khoảnh khắc. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và mỗi một cộng đồng đều có một thời hạn ấn định; bởi thế, khi thời hạn đã hết, họ sẽ không thể trì hoãn một khoảnh khắc nào và cũng không thể ra đi sớm hơn.}** (Chương 7 – Al’Araf, câu 34).

- Và ai chết đi tức là y đã chuyển đến cõi Đời Sau.

- Và quả thật, có rất nhiều Hadith xác thực từ Thiên Sứ của Allah ﷺ khẳng định về sự trừng phạt ở cõi mộ đối với những người vô đức tin và những người làm điều tội lỗi cũng như khẳng định về sự yên nghỉ thanh thản đối với những người có đức tin ngoan đạo. Chúng ta tin vào điều này nhưng không tra cứu dò hỏi cụ thể sự việc thế nào, bởi lẽ trí tuệ của con người không có khả năng nhận thức bản chất thực sự của nó như thế nào vì nó thuộc thế giới vô hình giống như Thiên Đàng và Hỏa

Ngục chứ không phải là những điều của thế giới hữu hình, hơn nữa, trí tuệ của con người chỉ có khả năng cảm nhận và ý thức được sự vật dựa trên sự so sánh, đo lường, suy luận từ những qui luật, những hiện tượng tồn tại trong thế giới hữu hình (thế giới mà trong đó mọi sự vật được cảm nhận bằng các giác quan: thấy, nghe, ngửi, nếm, sờ chạm, ..).

- Tương tự, các hoàn cảnh và tình trạng của cõi mộ là những điều vô hình không thể được cảm nhận bằng các giác quan, và nếu như nó được cảm nhận bằng các giác quan thì lúc bấy giờ đức tin vào cõi vô hình là điều vô nghĩa, giá trị của việc gánh chịu trách nhiệm sẽ mất đi và chắc chắn con người sẽ hoảng sợ không dám chôn cất nhau nữa, như Thiên Sứ của Allah ﷺ có nói: **“Nếu không sợ các người hoảng sợ để rồi các người không dám chôn cất cho nhau nữa thì chắc chắn Ta đã cầu xin Allah để các người nghe thấy sự trừng phạt nơi cõi mộ”** (Muslim: 2868, Annasa-i: 2058).

Trái quả của đức tin nơi Ngày Sau:

- 1 | Đức tin nơi Ngày Sau có tác động rất lớn đến việc hướng con người đến những điều, những việc làm thiện tốt và lòng kính sợ Allah, tránh xa lòng ích kỷ hẹp hòi và thích phô trương không thành tâm.

Chính vì lẽ này nên Allah thường liên kết đức tin nơi Ngày Sau với việc làm thiện tốt và ngoan đạo trong khá nhiều câu Kinh, chẳng hạn như lời phán của Ngài: **{Chỉ ai tin nơi Allah và Ngày Phán xử cuối cùng và năng dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah}** (Chương 9 – Attawbah, câu 18). **{Và những ai tin nơi Ngày Sau sẽ tin Nó (Qur'an) và gìn giữ lễ nguyện Salah của họ.}** (Chương 6 – Al-An'am, câu 92).

- 2 | Lưu ý và cảnh tỉnh những người xao lãng, chỉ biết bận rộn, vui chơi với cuộc sống trần gian mà quên đi sự tuân lệnh Allah, quên đi thời gian quý báu trong việc tích lũy phúc đức cho cuộc sống thực sự ở Đời Sau trong khi cuộc sống trần gian chỉ là tạm bợ và ngắn ngủi còn cuộc sống Đời Sau mới là cõi trường tồn vĩnh hằng.

Và khi Allah đã ca ngợi các vị Thiên Sứ trong Qur'an cũng như đề cập đến các việc làm đáng được tuyên dương và khen ngợi của họ bởi sự nỗ lực và hết lòng của họ thì Ngài phán: **{Quả thật, TA đã làm cho họ luôn hết lòng nhớ đến Ngôi nhà (ở Ngày sau).}** (Chương 38 – Sad, câu 46). Có nghĩa là nguyên nhân khiến họ đã nỗ lực và hết lòng tuân lệnh và làm việc thiện tốt nên Allah đã làm cho con tim của họ luôn nhớ đến cuộc sống Đời Sau.

Và khi một số người Muslim cảm thấy nặng nề trong việc phục tùng mệnh lệnh của Allah và Thiên Sứ của Ngài thì Ngài đã phán lưu ý họ: **{Phải chăng các ngươi hài lòng với đời sống trần tục này hơn cuộc sống Đời Sau ư? Quả thật, sự hưởng lạc ở đời sống trần gian này chỉ là ít ỏi so với cuộc sống Đời Sau.}** (Chương 9 – Attawbah, câu 38).

Khi con người tin nơi Ngày Sau thì y sẽ kiên định trong tim rằng tất cả mọi thứ tốt đẹp và mọi sự hưởng thụ trong cõi trần gian không thể so bì được với những thứ tốt đẹp và phúc lành ở Đời Sau; tương tự, mọi hình phạt trên cõi trần không thể so bì được với các hình phạt ở cõi Đời Sau.

- 3 | Con người vẫn luôn cảm thấy thanh thản và an lòng khi bị mất mát phần phúc nào đó, khi nào y mất đi một thứ gì đó trong cuộc sống trần gian thì y không vì quá đau buồn mà tuyệt vọng rồi tự giết bản thân mình, ngược lại, y càng trở nên nỗ lực và phấn đấu bởi vì y tin một cách kiên định rằng Allah sẽ không làm mất đi ân phúc từ các việc làm thiện tốt. Và khi y nhận thức được rằng cho dù y bị đối xử bất công hoặc bị lừa gạt một điều gì đó nhỏ như hạt bụi thì Ngày Phán Xét y vẫn được trả lại một cách công bằng thì làm sao y lại lo lắng, lại buồn đau với những gì đã mất ở cõi tạm bợ này, làm sao y lại quá buồn đau và tuyệt vọng khi mà y biết chắc chắn rằng vị sẽ đứng ra phán xử ở Đời Sau là Đấng tuyệt đối công bằng?

> Đức tin nơi sự tiền định

Ý nghĩa đức tin nơi sự tiền định:

Đó là niềm tin kiên định rằng tất cả mọi điều xấu và tốt đều do sự định đoạt và an bài của Allah, Ngài muốn làm gì tùy ý Ngài, tất cả mọi thứ, mọi sự vật, mọi sự việc và mọi hiện tượng đều hình thành và diễn ra theo ý chỉ của Ngài, không có bất cứ điều gì nằm ngoài ý muốn của Ngài, và không có một thứ gì trong vũ trụ cần khôn này nằm ngoài sự an bài của Ngài, tất cả mọi thứ chỉ diễn ra và hình thành theo sự điều hành và chế ngự của Ngài. Nhưng song song với điều đó, Ngài lại ra lệnh cho các bầy tôi của Ngài cũng như nghiêm cấm họ và ban cho họ quyền tự do lựa chọn hành động của riêng mình chứ Ngài không cưỡng ép họ làm theo ý của Ngài, và kết quả hành động của họ sẽ xảy ra tùy theo khả năng và ý muốn của họ trong kiến thức của Ngài, và Allah đã tạo ra họ và tạo ra khả năng của họ, Ngài hướng dẫn ai Ngài muốn bởi lòng nhân từ của Ngài và Ngài làm lệch lạc ai Ngài muốn theo sự sáng suốt và anh minh của Ngài, không ai có quyền tra hỏi Ngài làm gì mà ngược lại tất cả tạo vật sẽ bị Ngài hạch hỏi và thẩm xét.

Và đức tin Iman nơi sự tiền định của Allah, Đấng Tối Cao là một trong các trụ cột của đức tin Iman, như Thiên Sứ của Allah ﷺ đã trả lời khi được đại Thiên Thần Jibril ﷺ hỏi về đức tin Iman: **“Người phải tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, nơi các vị Thiên Sứ của Ngài, nơi Ngày Sau và nơi sự tiền định tốt xấu”** (Muslim).

Đức tin nơi sự tiền định gồm những điều gì?

Đức tin Iman nơi sự tiền định gồm bốn điều:

- Tin rằng Allah, Đấng Tối Cao biết và am tường hết mọi sự vật, sự việc, mọi hiện tượng một cách tổng thể và chi tiết, rằng Ngài biết tất cả mọi tạo vật của Ngài trước khi Ngài tạo ra họ, Ngài biết bổng lộc của họ, tuổi đời của họ, lời nói của họ, việc làm của họ, tất cả mọi cử động, mọi tĩnh lặng của họ, và mọi điều bí mật thầm kín cũng như mọi điều công khai của họ, và Ngài biết ai trong số họ là những người của Thiên Đàng và ai trong số họ là những người của Hỏa Ngục. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Ngài là Allah, Đấng mà ngoài Ngài không có một Thượng Đế nào khác, Ngài là Đấng biết điều vô hình và điều hữu hình}** (Chương 59 – Al-Hashr, câu 22).
- Tin rằng Ngài đã cho ghi tất cả mọi thứ trước khi Ngài tạo ra chúng trong Quyển Kinh Lưu Trữ Lawhul-Mahfuzh (hay còn gọi là Quyển Kinh Mẹ). Bằng chứng cho điều này là lời phán của Allah, Đấng Tối Cao: **{Không một tai họa nào rơi xuống trái đất hoặc nhằm vào bản thân các người mà lại không được ghi chép trong Quyển Sổ Định Mệnh trước khi TA (Allah) thể hiện nó. Quả thật, điều đó rất đơn giản đối với Allah.}** (Chương 57 – Al-Hadid, câu 22).
- Tin rằng một khi Allah muốn thì không một thứ gì có thể cưỡng lại, và quyền năng của Ngài không bất lực trước bất cứ điều gì. Bởi thế, tất cả mọi sự việc xảy ra đều nằm trong ý muốn của Allah, những gì Ngài muốn sẽ thành và những gì Ngài không muốn sẽ không thành. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và những điều các người muốn sẽ không thể xảy ra trừ phi đó là những điều Allah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài muốn.}** (Chương 81 – Al-Takwir, câu 29).

- Tin rằng Allah là Đấng duy nhất tạo hóa ra mọi thứ, tất cả mọi thứ khác Ngài đều là tạo vật của Ngài, và Ngài là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và Ngài (Allah) đã tạo hóa tất cả mọi vạn vật và Ngài đã định đoạt mỗi vật theo đúng mức lượng của nó.}** (Chương 25 – Al-Furqan, câu 2).

Con người có quyền tự do lựa chọn, có khả năng và ý muốn riêng của mình:

Đức tin nơi sự tiền định không phủ định ý muốn của người bề tôi trong việc lựa chọn hành động của bản thân, và y có khả năng cho hành động đó, bởi bằng chứng giáo lý Islam đã khẳng định điều đó.

Quả thật, Allah, Đấng Tối Cao phán về ý muốn của người bề tôi: **{Bởi thế, người nào muốn, hãy chọn lấy một chỗ ngụ với Thượng Đế của y.}** (Chương 78 – Annaba', câu 39).

Allah, Đấng Tối Cao phán về khả năng của người bề tôi: **{Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó. Nó sẽ hưởng phúc về điều tốt mà nó đã làm và sẽ chịu phạt về tội mà nó đã gây ra.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 286).

Còn đối với bằng chứng thực tế thì quả thật mỗi một con người đều biết rằng y có ý muốn và khả năng, y có quyền lựa chọn làm hay không làm tùy ý muốn của y, y phân biệt được giữa những điều có thể xảy ra bởi ý muốn của y như đi bộ chẳng hạn và giữa những điều xảy ra không nằm trong ý muốn của y chẳng hạn như sự run hay sự rùng

> {Quả thật, TA (Allah) đã hướng dẫn cho y (con người) một con đường, hoặc y sẽ là người biết ơn hoặc sẽ là người bội ối} (Chương 76 – Al-Insan, câu 3).

minh và sự té ngã một cách đột ngột; tuy nhiên, ý muốn và khả năng của người bề tôi chỉ được hình thành trong ý muốn và khả năng của Allah, như Ngài đã phán: **{Cho ai trong số các người muốn đi đúng đường * Và những điều các người muốn sẽ không thể xảy ra trừ phi đó là những điều Allah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài muốn.}** (Chương 81 – Al-Takwir, câu 28, 29). Ngài đã khẳng định ý muốn của con người, rồi sau đó, Ngài xác nhận nó nằm trong ý muốn của Ngài, bởi vì tất cả vũ trụ cần khôn này đều nằm trong sự điều hành của Allah, Đấng Tối Cao. Do đó, không có bất cứ điều gì hay vật gì nằm trong sự kiểm soát và điều hành của Ngài lại không nằm trong kiến thức và ý muốn của Ngài.

Nguy biện hay đổ thừa cho sự tiền định:

Khả năng và quyền lựa chọn của con người là những điều chói buộc y phải chịu trách nhiệm với mệnh lệnh và sự cấm đoán, người làm tốt theo sự lựa chọn của y bởi con đường hướng dẫn sẽ được ban thưởng còn người làm việc xấu và tội lỗi theo sự lựa chọn của y bởi con đường lầm lạc sẽ phải bị trừng phạt.

Và Allah, Đấng Tối Cao không hề bắt chúng ta phải gánh vác những gì quá sức lực và khả năng của chúng ta, cũng như Ngài không chấp nhận một ai từ bỏ sự thờ phượng và phục tùng Ngài rồi đổ thừa cho sự tiền định để biện minh cho hành vi bất tuân của mình.

Hơn nữa, con người trước khi làm điều tội lỗi và trái lệnh Allah thì y không hề biết được kiến thức và sự tiền định của Ngài như thế nào? Và lại, Allah đã ban cho y khả năng và quyền tự do lựa chọn, đồng thời Ngài cũng đã trình bày rõ cho y những con đường tốt và xấu. Bởi thế, nếu y bất tuân Ngài thì đó là sự lựa chọn của y trong khi y được khuyến khích phục tùng Ngài, cho nên cuối cùng y bị trừng phạt là do sự lựa chọn của riêng bản thân y.

> Nếu có một người xâm hại đến bạn hoặc cướp đoạt tài sản của bạn rồi hẳn ta nguy biện rằng đó là do sự tiền định đã sắp đặt và an bài cho hẳn phải làm thế thì chắc chắn bạn sẽ không chấp nhận sự biện minh đó của hẳn, bạn sẽ cố giành lại công bằng của mình cũng như sẽ đáp trả những gì hẳn gây ra cho bạn vì quả thật hành động của hẳn là do chủ ý của hẳn ..

Trái quả của đức tin nơi sự tiền định:

Đức tin nơi sự tiền định mang lại trái quả rất lớn trong cuộc sống của con người, tiêu biểu:

- 1 Sự tiền định là động lực rất lớn để thúc đẩy sự nỗ lực và phấn đấu trong việc tìm kiếm sự hài lòng của Allah ở cõi trần gian.
 Người có đức tin được lệnh phải tìm lấy các nguyên nhân đồng thời phải phó thác cho Allah, Đấng Tối Cao, tuy nhiên, y phải tin rằng các nguyên nhân không mang lại kết quả trừ phi có sự cho phép của Allah vì Ngài là Đấng đã tạo hóa các nguyên nhân và cũng là Đấng đã tạo ra các kết quả. Nabi ﷺ nói: **“Hãy nỗ lực trên những điều mang lại điều hữu ích cho người, và hãy cầu xin Allah giúp đỡ, chớ đừng yếu đuối, và nếu có một điều gì không mong muốn xảy đến cho người thì người chớ đừng nói ‘Phải chỉ tôi làm thế này thì sự việc đã thế này’ mà hãy nói: ‘Allah đã an bài và Ngài muốn làm gì tùy ý Ngài’ bởi vì từ ‘phải chỉ, giá như’ sẽ mở cửa cho hành vi của Shaytan”** (Muslim 2664).
- 2 Rằng con người sẽ ý thức được khả năng của bản thân, rồi y sẽ không tự cao tự đại cũng như không dám bội ơn vì y yếu đuối và bất lực trước những gì đã được an bài. Và lúc bấy giờ con người sẽ khẳng định mình yếu kém và luôn cần đến Thượng Đế Tối Cao của y.
 Khi con người gặp phải điều tốt lành thì y thường bội ơn, còn khi gặp phải chuyện không may thì hoảng sợ và đau buồn ngoại trừ những người có đức tin nơi sự tiền định, bởi vì họ biết rõ rằng mọi điều xảy ra đều là do sự sắp đặt của Allah, kiến thức của Ngài luôn đi trước tất cả mọi sự việc.
- 3 Nó giúp loại bỏ lòng ganh tị và đố kỵ. Do đó, người có đức tin không ganh tị với mọi người về những điều tốt lành và ân phúc mà Allah đã ban cho họ vì y biết rằng chính Allah là Đấng đã ban bổng lộc và định đoạt cho họ và y cũng biết rằng nếu y ganh tị với người khác thì thật ra y đang chống đối sự an bài và định đoạt của Allah.
- 4 Đức tin nơi sự tiền định làm cho con tim trở nên can đảm và gan dạ khi đối mặt với hoạn nạn và hiểm nguy, giúp tinh thần luôn cương nghị bởi vì con tim luôn kiên định rằng tính mạng, bổng lộc đều đã được an bài và định sẵn và tất cả mọi con người sẽ không gặp phải một điều gì trừ phi đó là sự tiền định đã được định sẵn cho y.
- 5 Đức tin nơi sự tiền định gieo trong tâm hồn của người có đức tin những cây trồng của đức tin Iman, y sẽ luôn cầu xin sự phù hộ của Allah, luôn phó thác cho Ngài đồng thời tìm các nguyên nhân, và y luôn tìm đến Thượng Đế của y và mong mỏi sự giúp đỡ và che chở.
- 6 Đức tin nơi sự tiền định làm cho tâm hồn và tinh thần thanh thản và an bình, bởi vì người có đức tin biết rằng những gì được an bài xảy đến với y là không thể tránh khỏi còn những gì không được an bài cho y thì không xảy đến với y.

A close-up photograph of a person's hand holding a stream of clear water. The hand is positioned in the lower-left quadrant, with water flowing from the fingers towards the right. The background is a vast, bright blue ocean under a clear sky with a large, glowing sun in the upper right corner, creating a lens flare effect. The water is captured in motion, with droplets and splashes visible. A semi-transparent white banner is at the bottom, containing text.

*Taharah (sự tẩy sạch)
của bạn*

2

Allah ra lệnh cho người Muslim phải tẩy sạch tâm hồn khỏi sự thờ đa thần, những căn bệnh của trái tim như sự ganh tị, tự cao tự đại, sự khinh thường người khác và Ngài ra lệnh bảo y phải tẩy sạch thân thể khỏi những thứ dơ bẩn và ô ւế. Khi nào y thực hiện điều đó thì y đáng được Allah yêu thương, như Ngài đã phán: **{Quả thật, Allah yêu thương những người biết ăn năn sám hối và yêu thương những người luôn giữ mình sạch sẽ}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 222).

Mục lục của chương:

Ý nghĩa của Taharah

Taharah những thứ Najis:

- Tẩy rửa những thứ Najis
- Cung cách Istinja' và đi vệ sinh

Hadath:

- Tiêu Hadath và Wudu'

Tôi làm Wudu' như thế nào?

- Làm sạch tiêu Hadath
- Đại Hadath và tắm rửa
- Người Muslim làm Taharah thế nào khi trong thể trạng Junub hoặc đại Hadath?
- Lau chùi lên vớ (tất)
- Người không dùng được nước

> Ý nghĩa của Taharah

Theo nghĩa đen của từ thì Taharah có nghĩa là sự tẩy sạch, làm vệ sinh và thanh lọc.

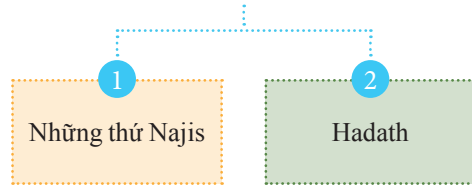
Quả thật, Allah, Đấng Tối Cao đã ra lệnh cho người Muslim phải tẩy sạch cả bên ngoài lẫn bên trong của cơ thể, tẩy sạch bên ngoài khỏi những điều Haram, những thứ dơ bẩn và ô uế, còn tẩy sạch bên trong là tẩy sạch con tim khỏi sự thờ ơ đa thần, những căn bệnh của trái tim như sự ganh ghét đố kỵ, tự cao tự đại, .. và nếu như y đã làm điều đó thì y đáng được Allah yêu thương, như Ngài đã phán: **{Quả thật, Allah yêu thương những người biết ăn năn sám hối và yêu thương những người luôn giữ mình sạch sẽ}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 222).

Và Allah ra lệnh bảo phải làm Taharah khi muốn dâng lễ nguyện Salah bởi vì đó là việc đứng trình diện trước Ngài, như chúng ta đã biết rằng một người thường tẩy sạch thân thể và chọn mặc quần áo thơm mát và sạch đẹp nhất một khi y muốn đi gặp đức vua hay đi gặp một vị lãnh đạo cao cấp nào đó, vậy khi đứng trình diện trước Allah, vị vua của các vị vua thì việc tẩy sạch thân thể và chỉnh chu áo quần chẳng phải càng nên long trọng hơn sao?!

Taharah mà giáo lý yêu cầu để dâng lễ nguyện Salah là gì?

Allah ra lệnh bảo người Muslim phải làm Taharah theo nghi thức được giáo lý chỉ dạy mang một ý nghĩa đặc trưng, nó là một nghi thức bắt buộc khi người Muslim muốn dâng lễ nguyện Salah, hay muốn cầm quyển Qur'an để đọc, hoặc muốn Tawaf Ngôi Đền Thiêng Ka'bah (đi vòng quanh ngôi đền, một trong các nghi thức của cuộc hành hương Hajj); và nó cũng được khuyến khích ở nhiều chỗ khác nữa chẳng hạn như khi muốn đọc Qur'an một cách thuộc lòng, Du-a (cầu nguyện, khẩn vái), ngủ,...

Bởi thế, khi nào người Muslim muốn dâng lễ nguyện Salah thì phải làm Taharah hai điều:

> Allah ra lệnh bảo người Muslim phải tẩy sạch nội tâm khỏi những vết nhơ của sự thờ ơ đa thần, các căn bệnh của trái tim và phải tẩy sạch bên ngoài thân thể khỏi những điều Haram và những thứ dơ bẩn, ô uế.

> Taharah những thứ Najis

- Những thứ Najis là những thứ dơ bẩn và ô uế được cảm nhận bằng các giác quan của cơ thể được qui định trong giáo lý. Allah bảo chúng ta phải tẩy sạch chúng khi muốn thờ phượng Ngài.
- Và theo nguyên gốc của tất cả mọi sự vật thì chúng đều sạch sẽ và tinh khiết, bởi thế, khi nào chúng ta nghi ngờ không biết rằng quần áo chẳng hạn có sạch hay không nhưng chúng ta lại không chắc chắn là có những thứ Najis dính vào thì lúc bấy giờ thì nguyên gốc của nó là sạch.
- Và khi nào chúng ta muốn dâng lễ nguyện Salah thì bắt buộc chúng ta phải tẩy sạch thân thể, quần áo, chỗ dâng lễ khỏi những thứ Najis.

> Chỉ cần tẩy xóa đi những vết bẩn Najis là được, với bất cứ loại phương tiện tẩy xóa nào.

Những thứ Najis:

1	Nước tiểu và phân người.
2	Máu chảy ra ngoài cơ thể.
3	Nước tiểu và phân của tất cả các loài động vật không được phép ăn thịt của chúng (xem trang 187)
4	Chó và heo.
5	Xác chết của các loài động vật (ý nói tất cả xác chết của các loài động vật ngoại trừ những loài được phép ăn thịt của chúng khi được giết theo cách thức được qui định trong giáo lý, xem thêm trang 188), riêng đối với xác chết của người, các loài cá và côn trùng thì không Najis.

Cách tẩy sạch những thứ Najis:

Đối với thân thể, quần áo, chỗ dâng lễ hoặc những thứ gì khác thì chỉ cần rửa sạch những chỗ dính các thứ Najis là được, và có thể tẩy sạch những thứ Najis bằng bất cứ phương tiện gì, bằng nước hay bằng những thứ khác, bởi vì giáo luật chỉ yêu cầu làm mất đi các thứ Najis chứ không qui định số lần rửa trừ những thứ Najis của con chó (nước bọt, nước tiểu và phân của nó) thì giáo luật qui định phải rửa bảy lần trong đó một lần bằng đất, còn đối với những thứ Najid còn lại thì chỉ cần làm mất đi hình hài của nó còn màu sắc và mùi của nó thì không ảnh hưởng gì, như Nabi ﷺ nói với một vị Sahabah nữ về việc rửa máu kinh nguyệt: **“Chỉ cần nàng rửa máu là được rồi, còn dấu vết của nó không ảnh hưởng gì”** (Abu Dawood: 365).

Cung cách đi vệ sinh và làm vệ sinh Istinja’:

- Khuyến khích bước vào nhà vệ sinh bằng chân trái trước, rồi nói: “Bismillah, Olo-humma inni a’u-zdu bika minal-khubuthi wal-khoba-ith” – **“Nhân danh Allah, lạy Allah, quả thật bề tôi xin Ngài che chở khỏi những tên Shaytan nam và nữ”**.
- Khi trở ra thì bước ra bằng chân phải trước, rồi nói: “Ghufra-naka” – **“Xin Ngài hãy tha thứ cho bề tôi!”**.
- Phải che đậy phần Awrah (phần kín của cơ thể không được để người khác nhìn thấy trừ phi là vợ chồng, Awrah của nam từ rốn xuống đến đầu gối, của nữ là toàn thân trừ gương mặt và hai bàn tay) khỏi tầm nhìn của mọi người trong lúc đi vệ sinh.
- Nghiêm cấm đi vệ sinh tại những nơi làm ảnh hưởng đến mọi người.
- Nếu ở những nơi hoang vắng thì nghiêm cấm đi vệ sinh tại những hang hốc, các lỗ dưới đất vì sợ gây hại đến loài vật cũng như bị loài vật gây hại.
- Người Muslim không được phép hướng mặt, lưng về phía Qiblah ở nơi hoang vắng hay ngoài trời, còn riêng ở trong các nhà vệ sinh thì không sao, bởi Nabi ﷺ có nói: **“Khi các người đi vệ sinh thì các người chớ quay mặt, lưng hướng về Qiblah”** (Albukhari: 386, Muslim: 264).
- Phải cẩn thận để khỏi dính Najis lên người và quần áo và khi lỡ dính thì phải rửa sạch các vết bẩn Najis đó.
- Khi đi vệ sinh xong cần làm một trong hai điều:

làm sạch cơ quan bài tiết (nước tiểu, phân) bằng nước được gọi là hình thức làm sạch Istinja’.

Hoặc là

làm sạch ba lần hay nhiều hơn bằng khăn giấy, đá, đất khô, .. và những thứ có thể tẩy sạch thân thể và tẩy xóa những thứ Najis, được gọi là hình thức làm sạch Istijmaar.

- Nên dùng tay trái để làm vệ sinh.

> Hadath:

- **Hadath:** là sự mô tả mang tính nội dung về hiện tượng của con người không thể dâng lễ nguyện Salah nếu như chưa làm Taharah, chứ không phải là một thứ gì đó có hình thể như những thứ Najis.
- Hadath sẽ bị mất đi khỏi người Muslim khi nào y đã lấy nước Wudu' hoặc đã tắm bằng nước Tahir, và nước Tahir là nước không bị lẫn vào những thứ Najis làm thay đổi màu, mùi hoặc vị của nó.
- Khi nào y đã làm Wudu' thì y đã ở trong thể trạng Taharah (sạch sẽ và tinh khiết), y có thể thực hiện lễ nguyện Salah cho đến khi nào y gặp phải Hadath.

Hadath được chia làm hai loại:

- Hadath bắt buộc một người phải làm Wudu' mới khiến thể trạng được sạch sẽ, được gọi là Hadath nhỏ hay tiểu Hadath.
- Hadath bắt buộc một người phải tắm rửa toàn thân bằng nước mới khiến thể trạng được sạch sẽ, được gọi là Hadath lớn hay đại Hadath.

Hadath nhỏ và Wudu':

Sự Taharah của người Muslim bị phá hỏng và bắt buộc y phải làm Wudu' khi y gặp phải một trong các điều sau:

1. Tiểu tiện, đại tiện và những gì tiết ra theo hai đường bài tiết (đường hậu môn như xì hơi, bộ phận sinh dục như tinh dịch, máu kinh nguyệt). Allah, Đáng Tội Cao phán: **{Hoặc ai trong các người vừa mới đi vệ sinh xong.}** (Chương 4 – Annisa', câu 43).
2. Chạm, sờ vào bộ phận sinh dục một cách trực tiếp và kích dục, Nabi ﷺ nói: **“Ai sờ vào bộ phận sinh dục thì hãy làm Wudu’”** (Abu Dawood 181).
3. Ăn thịt lạc đà, quả thật, có lời đã hỏi Nabi ﷺ rằng chúng tôi có phải làm Wudu' sau khi ăn thịt lạc đà không thì Người ﷺ nói có. (Muslim: 360).
4. Mất trí do ngủ, hoặc bị tâm thần hay say và mê sáng.

> Tôi làm Wudu' như thế nào?

Wudu' và Taharah là một trong các việc làm ân phúc, Allah dùng nó để bồi xóa tội lỗi và những điều sai trái khi mà người bề tôi thực hiện nó một cách thành tâm vì Allah. Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nói: **“Khi nào người bề tôi Muslim rửa mặt của y thì mọi tội lỗi của y sẽ đi ra khỏi người y theo các giọt nước rơi rớt, khi y rửa tay thì mọi tội lỗi sẽ đi ra khỏi người y theo các giọt nước rơi rớt, khi y rửa chân thì mọi tội lỗi sẽ đi ra khỏi người y theo các giọt nước rơi rớt, cho đến khi y trở nên tinh khiết khỏi những tội lỗi”** (Muslim: 244).

Tôi làm Wudu' và làm mất đi tiểu Hadath như thế nào?

Khi nào người Muslim muốn làm Wudu' thì trước tiên y phải định tâm làm Wudu', có nghĩa là y định trong lòng việc làm đó, và sự định tâm là điều kiện cần cho tất cả mọi việc làm và hành vi, như Nabi ﷺ đã nói: **“Quả thật, tất cả mọi việc làm đều xuất phát từ sự định tâm”** (Albukhari: 1, Muslim: 1907). Sau đó, y bắt đầu tiến hành làm Wudu' một cách thứ tự và liên tục theo cách thức sau:

1

Nói : **“بِسْمِ اللَّهِ”** - (Bismillah – Nhân danh Allah).

2

Rửa hai bàn tay với nước, khuyến khích thực hiện ba lần.

3

súc mũi với nước, bằng cách cho nước vào miệng, chuyển động qua lại rồi phun ra, khuyến khích thực hiện ba lần, một lần là bắt buộc.

4

súc mũi bằng cách hít nước vào rồi hắt mạnh ra nhằm loại bỏ những gì bên trong mũi, khuyến khích thực hiện ba lần, một lần là bắt buộc.

5

Rửa mặt, phạm vi phần mặt, bề dọc của nó được tính từ đỉnh trán xuống dưới cằm, bề ngang của nó từ mí tai bên đây đến mí tai bên kia, và hai tai không nằm trong phạm vi của mặt, khuyến khích rửa ba lần, một lần là bắt buộc.

6

Rửa tay từ đầu ngón tay cho đến cùi chỏ (tay phải trước, tay trái sau), cùi chỏ nằm trong phần phải được rửa, khuyến khích rửa ba lần, một lần là bắt buộc.

7

Dùng hai bàn tay thấm nước rồi xoa chùi lên toàn đầu từ trước đến sau gáy, khuyến khích di chuyển đôi bàn tay ngược trở lại, không khuyến khích thực hiện ba lần như đối với các bộ phận khác.

8

Dùng hai tay đồng loạt lau chùi hai tai ngay sau khi đã lau chùi xong phần đầu, bằng cách cho ngón trỏ vào lỗ tai và đưa ngón cái di chuyển lau chùi loa tai theo chiều từ dưới lên trên.

9

Rửa đôi bàn chân từ đầu ngón chân đến mắt cá chân (chân phải trước, chân trái sau), khuyến khích thực hiện ba lần, một lần là bắt buộc. Và nếu như mang vớ (tất) thì được phép lau chùi ở phần mu bàn chân với các điều kiện (xem trang 99).

Đại Hadath và sự tắm rửa:

Những điều bắt buộc phải tắm:

Đó là những điều khi người Muslim làm thì bắt buộc y phải tắm trước khi y muốn thực hiện lễ nguyện Salah hay muốn Tawaf (một trong các nghi thức của Hajj, đó là đi vòng quanh Ngôi Đền Ka'bah), và chúng được gọi là các đại Hadath.

Các điều này gồm có:

- 1 Xuất tinh dưới hình thức kích dục hay dưới bất cứ hình thức nào trong lúc còn thức hay đang ngủ.

Tinh dịch là chất dịch màu trắng đục tiết ra khi có sự kích dục và hưng phấn.

- 2 **Giao hợp**, ý nghĩa giao hợp ở đây muốn nói là việc cho dương vật của người đàn ông vào âm vật của người phụ nữ, cho dù không xuất tinh, chỉ cần phần đầu dương vật lọt vào bên trong âm vật là phải bắt buộc tắm. Allah, Đáng Tội Cao phán: **{Và nếu các người trong tình trạng Junub (sau khi giao hợp) thì các người hãy tẩy sạch thân thể (tắm)}** (Chương 5 – Al-Maidah, câu 6).

- 3 **Xuất máu kinh nguyệt hoặc máu hậu sản:**

- Máu kinh nguyệt là máu xuất ra hàng tháng theo chu kỳ tự nhiên của người phụ nữ, máu này thường xuất ra kéo dài trung bình trong vòng bảy ngày, số ngày có thể nhiều hoặc ít hơn tùy theo từng cơ địa của mỗi người phụ nữ.
- Máu hậu sản là máu tiết ra từ cơ thể người phụ nữ do sinh đẻ trong những ngày nhất định.

Một hình thức giảm nhẹ cho người có kinh nguyệt và máu hậu sản trong suốt thời gian xuất máu là họ không dâng lễ nguyện Salah, không nhịn chay, nhưng phải nhịn chay bù

> Sự tắm bắt buộc là chỉ cần gội nước lên toàn thân hoặc ngâm mình trong nước là được.

lại trong thời gian khác, còn lễ nguyện Salah thì không phải bù lại sau khi đã sạch máu. Và trong những ngày có kinh nguyệt hay máu hậu sản thì người chồng không được giao hợp với vợ của mình qua âm đạo, còn quan hệ theo cách khác đều không vấn đề gì (dĩ nhiên loại trừ qua đường hậu môn vì nó đã nằm trong điều cấm), và bắt buộc người phụ nữ phải tắm rửa sạch sẽ sau khi dứt kinh và máu hậu sản.

Allah, Đáng Tội Cao phán: **{Các người hãy tạm lánh xa phụ nữ của các người (vợ) trong thời gian các nàng có kinh, các người chớ đến gần họ trừ khi nào họ đã sạch sẽ. Nếu khi nào họ đã sạch sẽ trở lại (sau khi đã tắm) thì các người hãy đến (có thể giao hợp) với họ lúc nào và như thế nào cũng được như Alah đã chỉ thị cho các người}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 222).

Người Muslim tắm Junub hoặc tắm để làm mất đi đại Hadath như thế nào?

Chỉ cần người Muslim định tâm tẩy sạch thân thể và tắm toàn thân là được.

- Tuy nhiên, hoàn hảo nhất và tốt nhất là nên rửa bộ phận sinh dục, sau đó làm Wudu' rồi gội nước lên toàn thân, cách này sẽ mang lại nhiều ân phước vì được thực hiện theo Sunnah của Nabi ﷺ.
- Và khi người Muslim đã tắm Junub thì không cần làm Wudu', tại vì không cần phải làm Wudu' cùng với tắm, tuy nhiên, cách tốt nhất là tắm bao gồm cả Wudu' trong đó như Sunnah của Nabi ﷺ.

Lau chùi lên vớ (tất):

Một trong những cách Islam giảm bớt khó khăn cho người Muslim là cho phép y dùng tay thấm nước rồi lau lên vớ hoặc giày loại bao phủ cả bàn chân thay cho việc rửa trong Wudu', với điều kiện là y đã làm Wudu' trước khi mang vớ (hoặc giày), hình thức giảm nhẹ này được áp dụng trong khoảng thời gian 24 tiếng đối với người định cư thường xuyên, còn đối với người đi đường với lộ trình xa thì được phép áp dụng hình thức này trong 72 tiếng.

Còn tắm Junub thì vẫn bắt buộc phải rửa đôi bàn chân như thông thường trong bất cứ mọi hoàn cảnh.

Người không thể dùng nước:

Khi nào người Muslim không thể dùng nước để làm Wudu' hay tắm do bệnh, hoặc do không có nước, hoặc có nước nhưng chỉ đủ để uống thì giáo luật Islam cho phép y dùng hình thức Tayammum với đất bụi để thay thế cho đến khi nào y có thể dùng được nước hay có nước trở lại.

Cách thức Tayammum: là đánh (vỗ) nhẹ đôi bàn tay mở lên mặt đất bụi (sạch) một lần, phẩy nhẹ, lau mặt, rồi lấy bàn tay trái lau lên mu bàn tay phải và ngược lại.

Lễ nguyện Salah của bạn

3

Lễ nguyện Salah không những là trụ cột của tôn giáo mà còn là sự kết nối và mối liên hệ giữa người bề tôi và Thượng Đế của y. Chính vì lẽ này nên nó được coi là sự thờ phượng trọng đại và thiêng liêng nhất trong các sự thờ phượng. Và quả thật, Allah đã ra lệnh cho người Muslim phải gìn giữ và duy trì lễ nguyện Salah trong mọi hoàn cảnh, dù đang ở nơi cư trú hay đang đi đường xa, dù khỏe mạnh hay bệnh tật.

Mục lục của chương:

Giá trị và ân phúc của lễ nguyện Salah

Các ân phúc của lễ nguyện Salah

Năm lễ nguyện Salah bắt buộc và giờ giấc của chúng

Chỗ dâng lễ nguyện Salah

Cung cách dâng lễ nguyện Salah

Tôi dâng lễ nguyện Salah như thế nào?

Các nghi thức trụ cột (Rukun) và các nghi thức bắt buộc (Wajib) của lễ nguyện Salah

- Những điều làm hỏng lễ nguyện Salah
- Những điều Makruh (đáng chê trách, không được khuyến khích) trong lễ nguyện Salah

Các lễ nguyện Salah khuyến khích?

Lễ nguyện Salah tập thể

Azan

Sự trang nghiêm và kính sợ trong lễ nguyện Salah

Lễ nguyện Salah Jumu'ah (tập thể ngày thứ sáu)

Lễ nguyện Salah dành cho người đi đường lộ trình xa

Lễ nguyện Salah dành cho người bệnh

Lễ nguyện Salah:

Theo nghĩa của từ thì Salah có nghĩa là Du-a (cầu nguyện), và nó là sự liên hệ của người bề tôi với Thượng Đế của y, Đấng Tạo Hóa của y. Salah mang nhiều ý nghĩa: thờ phượng và cầu xin khẩn vãi sự phù hộ và che chở của Allah, trong Salah, người bề tôi cầu xin Ngài cứu rỗi, tụng niệm Ngài, mô tả Ngài và cầu xin Ngài đoái thương và hướng dẫn đúng đường ngay chính, và khi người bề tôi hướng về Ngài trong Salah thì y đang bước đi trên con đường ngay chính, tránh xa khỏi tội lỗi, việc làm xấu xa và sai trái, như lời của Ngài đã phán:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنكبوت: ٤٥).

{Quả thật, lễ nguyện Salah ngăn cản một người tránh xa điều xấu bậy và tội lỗi.} (Chương 29 – Al-Ankabut, câu 45).

> Giá trị và ân phúc của lễ nguyện Salah:

Lễ nguyện Salah là sự thờ phượng thiêng liêng bằng thân thể có kết hợp với trái tim, trí tuệ và chiếc lưỡi. Nó giữ vai trò quan trọng trong tôn giáo:

Salah giữ vai trò quan trọng và vị trí cao nhất:

1 Nó là trụ cột thứ hai trong các trụ cột của Islam, như Nabi ﷺ đã nói: **“Islam được dựng trên năm trụ cột nền tảng: lời tuyên thệ Shahadah không có Thượng Đế địch thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là vị Thiên Sứ của Ngài, dâng lễ nguyện Salah ...”** (Albukhari: 8, Muslim: 16).

2 Các cơ sở giáo lý đã phân biệt những người Muslim và những người Kafir (vô đức tin) qua lễ nguyện Salah, như Nabi ﷺ đã nói: **“Quả thật, ranh giới giữa một người với sự đa thần và vô đức tin là bỏ lễ nguyện Salah”** (Muslim: 82). Và Người ﷺ cũng nói: **“Sự giao ước giữa chúng ta (những người có đức tin) và họ (những người vô đức tin) là lễ nguyện Salah, bởi thế, ai bỏ nó là kẻ vô đức tin Kafir”** (Tirmizhi: 2621, Annasa-i: 463).

3 Allah, Đấng Tối Cao ra lệnh phải giữ gìn và duy trì lễ nguyện Salah trong tất cả mọi hoàn cảnh, lúc ở nơi cư trú, lúc đi đường, lúc bằng an, lúc chiến tránh, lúc khỏe, lúc bệnh tật và bất kỳ mọi lúc đều phải thực hiện lễ nguyện Salah theo khả năng. Ngài phán:

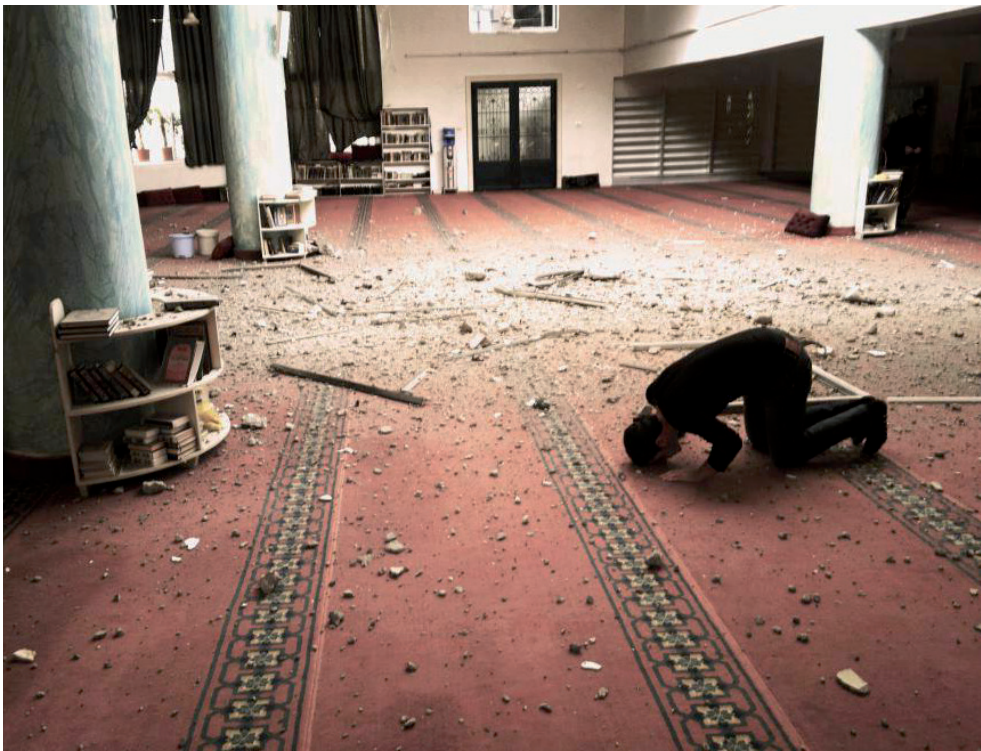
﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ (البقرة: ٢٣٨)

{Các người hãy giữ gìn và duy trì các lễ nguyện Salah} (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 238).

Các ân phước của lễ nguyện Salah:

Có nhiều cơ sở giáo lý từ Qur'an và Sunnah đã khẳng định các ân phước của lễ nguyện salah, tiêu biểu:

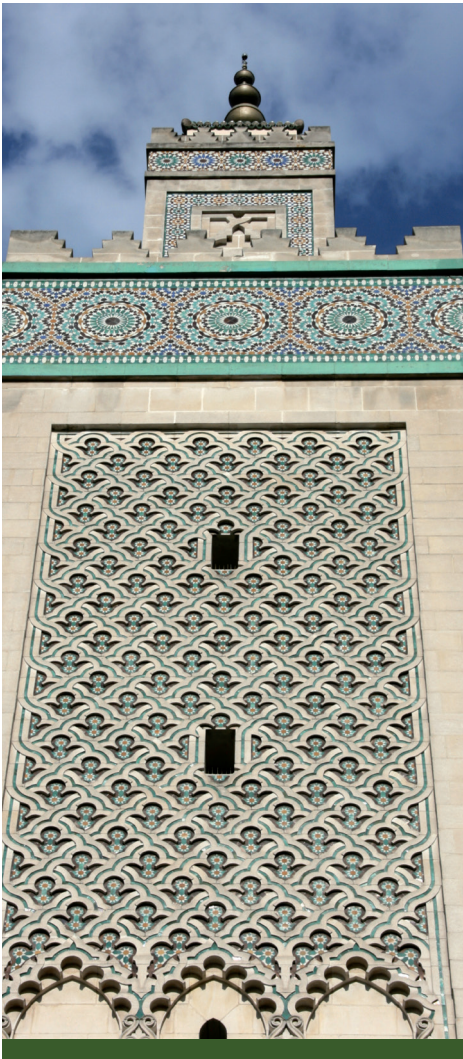
- 1 Nó bôi xóa tội lỗi như Nabi ﷺ đã nói: **“Năm lễ nguyện Salah và lễ nguyện Salah Jumu'ah này đến lễ nguyện Salah Jumu'ah tiếp theo bôi xóa những tội lỗi trong khoảng thời gian đó trừ đại trọng tội”** (Muslim: 233, Tirmizhi: 214).
- 2 Nó là ánh sáng soi rọi cho người Muslim trong toàn bộ cuộc sống của y, nó soi cho y tìm thấy những điều tốt lành và ân phúc và giúp y tránh xa khỏi những điều xấu và tội lỗi. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Quả thật, lễ nguyện Salah ngăn cản một người tránh xa điều xàm bậy và tội lỗi.}** (Chương 29 – Al-'Ankabut, câu 45). Và Nabi ﷺ có rằng: **“Lễ nguyện Salah là ánh sáng”** (Muslim: 223).
- 3 Nó là điều đầu tiên được mang ra xét xử vào Ngày Phục Sinh; nếu như nó được hoàn tất tốt đẹp và được chấp nhận thì các việc làm khác còn lại sẽ được chấp nhận, còn nếu như nó không được chấp nhận thì những việc làm khác sẽ không được chấp nhận, như Nabi ﷺ đã nói: **“Việc làm đầu tiên được mang ra xét xử đối với người bề tôi vào Ngày Phục Sinh là lễ nguyện Salah, nếu như nó tốt đẹp thì các việc làm khác tốt đẹp còn nếu như nó bị hỏng thì các việc làm khác sẽ hỏng”** (Al-Mu'jam Al-Awsat của Tabra-ni: 1859).

> Allah ra lệnh phải gìn giữ và duy trì lễ nguyện Salah trong mọi hoàn cảnh và mọi tình huống, ngay cả trong chiến tranh và thiên tai.

Lễ nguyện Salah là nghĩa vụ bắt buộc đối với ai?

Lễ nguyện Salah là nghĩa vụ bắt buộc đối với mỗi tín đồ Muslim tinh tảo, đã đến tuổi (tính từ lúc dậy thì trở đi), riêng người có kinh nguyệt và máu hậu sản thì không dâng lễ nguyện Salah trong khoảng thời gian kinh nguyệt và máu hậu sản, và không cần phải thực hiện bù lại khi đã dứt kinh và sạch sẽ trở lại. (xem trang 98).

Lễ nguyện Salah là khoảnh khắc ngọt ngào nhất, là niềm vui của người có đức tin khi y tìm sự cứu rỗi nơi Thượng Đế của y, trong lễ nguyện Salah, y sẽ tìm thấy sự thanh thản, yên bình nơi Allah, Đấng Tối Cao. Và nó là niềm vui sướng lớn nhất của Nabi ﷺ, như Người đã nói: **“Ta tìm thấy niềm vui sướng trong lễ nguyện Salah”** (Annasa-i:3940).

Và Người ﷺ thường nói với người Azan kêu gọi đến với lễ nguyện Salah, Bilal ؓ: **“Này Bilal, Ta cảm thấy được nghỉ ngơi và yên bình với nó (Salah)”** (Abu Dawood: 4985).

Và khi Nabi ﷺ có chuyện buồn và phiền muộn thì Người thường dâng lễ nguyện Salah để giải tỏa tâm trạng (Abu Dawood: 1319).

Sự dậy thì được xác định bởi một trong các điều sau:

Được tròn mười lăm tuổi.

Mọc lông ở bộ phận sinh dục.

Xuất tinh trong lúc ngủ (mộng tinh) hoặc lúc thức.

Phụ nữ có kinh nguyệt.

> Các điều kiện cần thiết khi muốn dâng lễ nguyện Salah?

1 Làm Taharah khỏi Hadath và Najis: đã được trình bày cụ thể ở (trang 93).

2 Che kín phần Awrah:

Điều kiện che kín phần Awrah là mặc quần áo không để hở hoặc để nhìn thấy các bộ phận của cơ thể do ngắn quá, hay mỏng quá hoặc bó sát.

Awrah được chia thành ba dạng:

Phụ nữ: Awrah của phụ nữ trong lễ nguyện Salah là toàn bộ cơ thể trừ gương mặt và đôi bàn tay.

Trẻ con: Awrah của trẻ con là chỉ mỗi bộ phận sinh dục và hậu môn.

Đàn ông: Awrah của người đàn ông là từ rốn đến đầu gối.

Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Các người hãy ăn mặc chính tề và trang nhã ở mọi nơi thờ phượng}** (Chương 7 – Al'Araf, câu 31).

Việc che đậy Awrah là điều tối thiểu trong vấn đề chỉnh tề và trang nhã, và ý nghĩa của mỗi nơi thờ phượng là mỗi lễ nguyện Salah.

> Khi dâng lễ nguyện Salah, bắt buộc người phụ nữ Muslim phải che kín toàn thân trừ gương mặt và hai bàn tay.

3 Hướng mặt về phía Qiblah:

Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Và từ bất cứ nơi nào Người (Muhammad) khởi hành, hãy quay mặt của Người về hướng Masjid Al-Haram – Makkah (để dâng lễ nguyện Salah)**} (Chương 2 – Albaqarah, câu 149).

- Và Qiblah của người Muslim là ngôi đền thiêng Ka’bah được người cha của các vị Nabi, Ibrahim ﷺ xây cất, nơi mà tất cả các vị Nabi đều đến đó để hành hương, và dĩ nhiên chúng ta biết rõ ngôi đền chỉ là những viên đá vô tri vô giác không gây hại cũng không mang lại điều lành, tuy nhiên, Allah, Đấng Tối Cao đã ra lệnh bảo chúng ta phải đứng quay mặt hướng về ngôi đền đó trong lễ nguyện Salah để nói lên tính thống nhất của những người Muslim cùng quay mặt về một hướng duy nhất và cùng thờ phượng một mình Allah duy nhất.

> Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Quả thật, lễ nguyện Salah được sắc lệnh cho những người có đức tin vào giờ giấc ấn định.**} (Chương 4 – Annisa’, câu 103).

- Bắt buộc người Muslim phải quay mặt hướng về ngôi đền Ka’bah khi nhìn thấy nó và đứng trước nó, còn đối với ai ở nơi xa thì chỉ cần hướng về Makkah là được, còn nếu có lệch đi một chút không đáng kể thì cũng không vấn đề gì, Nabi ﷺ nói: **“Chính giữa hướng Đông và Tây là Qiblah”** (Tirmizhi: 342).
- Trường hợp nếu như không thể hướng mặt về Qiblah do bị bệnh hay do một nguyên nhân nào đó thì sự bắt buộc không còn nữa, điều này giống như mọi nghĩa vụ bắt buộc sẽ không còn bắt buộc nữa nếu như không có khả năng. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Bởi thế, các người hãy kính sợ Allah theo khả năng của các người.**} (Chương 64 – Attagha-bun, câu 16).

4 Vào giờ qui định lễ nguyện Salah:

Nó là điều kiện để lễ nguyện Salah có giá trị, lễ nguyện Salah sẽ không có giá trị trước giờ giấc qui định và giáo luật nghiêm cấm trì hoãn qua khỏi giờ qui định. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Quả thật, lễ nguyện Salah được sắc lệnh cho những người có đức tin vào giờ giấc ấn định.**} (Chương 4 – Annisa’, câu 103).

Phải nên xác định chắc chắn là đã vào giờ ấn định bởi những điều sau:

- Thực hiện lễ nguyện Salah và đầu giờ của nó là tốt nhất.
- Phải thực hiện lễ nguyện Salah trong giờ qui định của nó, không được trì hoãn và trễ nải đến hết giờ vì bất cứ nguyên nhân gì.
- Ai bỏ lỡ lễ nguyện Salah do ngủ hay quên thì y phải lập tức thực hiện nó khi nào đã tỉnh giấc và nhớ lại.

> Năm lễ nguyện Salah bắt buộc và các giờ giấc của chúng:

Allah sắc lệnh cho người Muslim năm lễ nguyện Salah bắt buộc mỗi ngày đêm, Ngài qui định chúng là trụ cột tôn giáo của Ngài, và Ngài đã ấn định giờ giấc rõ ràng cho chúng:

Salah Fajar: gồm hai Rak'at, giờ của nó từ lúc rạng đông cho đến khi ánh bình minh vừa ló dạng, và khi mặt trời mọc thì giờ của nó đã hết.

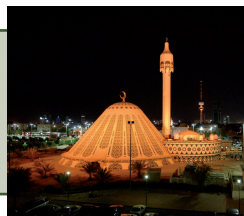
Salah Zhuhur: gồm bốn Rak'at, giờ của nó bắt đầu từ lúc mặt trời nghiêng bóng và kết thúc khi bóng của một vật có độ dài bằng với chính nó.

Salah Asr: gồm bốn Rak'at, giờ của nó bắt đầu từ lúc chấm dứt giờ Zhuhur khi mà bóng của một vật bằng chính nó, và kết thúc khi mặt trời lặn. Và người Muslim nên tranh thủ thực hiện lễ nguyện Salah trước khi các tia nắng trở nên yếu đi và ngả vàng.

Salah Maghrib: gồm ba Rak'at, giờ của nó bắt đầu từ lúc mặt trời lặn mất dạng và kết thúc khi ánh hoàng hôn hoàn toàn biến mất.

Salah Isha': gồm bốn Rak'at, giờ của nó bắt đầu từ lúc ánh hoàng hôn hoàn toàn biến mất cho đến nửa đêm, và có thể thực hiện nó đối với trường hợp trẻ nãi có nguyên nhân chính đáng đến lúc trước rạng đông.

Người Muslim có thể dựa theo lịch để xác định các giờ giấc dâng lễ nguyện Salah, không cần phải tự mình xem xét để vào Salah.

> Chỗ dâng lễ nguyện Salah

Islam bảo phải thực hiện lễ nguyện Salah cùng với Jama'ah (tập thể), và khuyến khích thực hiện trong Majid, mục đích để tập hợp những người Muslim lại với nhau giúp họ tăng thêm tình anh em đồng đạo cũng như sự yêu thương và đoàn kết giữa họ. Islam qui định việc thực hiện lễ nguyện Salah tập thể mang lại nhiều ân phước hơn thực hiện một mình theo từng cá nhân riêng lẻ. Nabi ﷺ nói: **“Lễ nguyện Salah của một người đàn ông cùng với tập thể tốt hơn y dâng lễ nguyện Salah một mình tới hai mươi bảy bậc”** (Albukhari: 619, Muslim: 650 và Ahmad: 5921).

Tuy nhiên, lễ nguyện Salah được phép thực hiện ở bất cứ mọi nơi (miễn sao là những nơi sạch sẽ), và đây là sự thương xót và lòng nhân từ của Allah cho chúng ta. Nabi ﷺ nói: **“Ta được ban cho trái đất làm nơi cúi đầu quỳ lạy và sạch sẽ, bởi thế, bất cứ nơi nào mà ai đó trong cộng đồng tín đồ của Ta đến giờ dâng lễ nguyện Salah thì y hãy thực hiện nó”** (Albukhari: 328, Muslim: 521).

Các qui định cho nơi dâng lễ nguyện Salah:

Islam qui định điều kiện cho nơi dâng lễ nguyện Salah là phải sạch sẽ, như Allah đã phán:

﴿وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ (البقرة: ١٢٥).

{Và TA (Allah) đã bắt Ibrahim và Isma'il cam kết phải giữ Ngôi đền của TA (Ka'bah) được trong sạch để khách thập phương đến thăm và đi vòng quanh nó và cho những người lánh trần cùng những người cúi mình và những người cúi đầu quỳ lạy phủ phục.} (Chương 2 – Al-baqarah, câu 125).

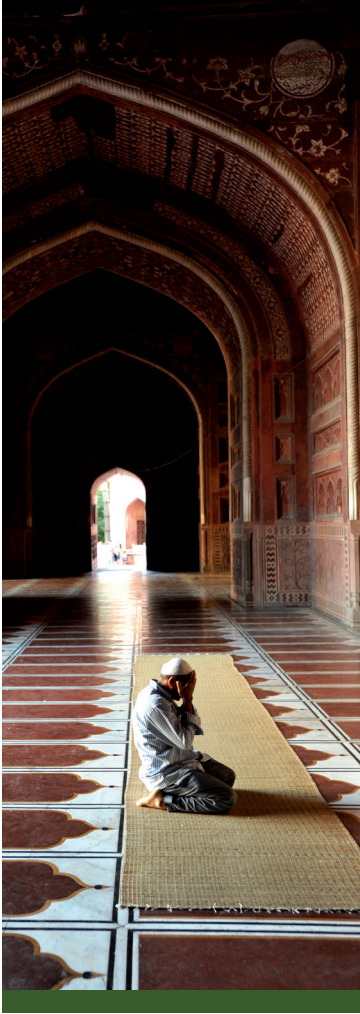
Nguồn gốc của sự vật là Taharah (thanh sạch) còn Najis (dơ bẩn, ô uế) là phần phụ và nhất thời, bởi thế, nếu không rõ được sự hiện diện của những thứ được cho là Najis thì sự khẳng định là Taharah, và không bắt buộc phải dâng lễ nguyện Salah trên tấm thảm hay trên tấm trải.

Ngoài ra, còn có một số điều cần phải quan tâm về nơi dâng lễ nguyện Salah, chẳng hạn như:

- 1 Chọn nơi dâng lễ nguyện Salah sao cho không gây phiền hà và cản trở đến mọi người, ví dụ như một người dâng lễ nguyện Salah tại các đường đi hay những nơi để mọi người thường xuyên qua lại sẽ gây cản trở và ùn tắc lối đi cho mọi người. Và Nabi ﷺ đã ngăn cấm không cho gây phiền hà và ảnh hưởng đến người khác, Người nói: **“Không gây hại cho mình và cho người”** (Ibnu Ma-jah: 2340, Ahmad: 2865).
- 2 Nơi dâng lễ nguyện Salah không nên có những thứ làm phân tâm người dâng lễ như tranh ảnh, tiếng ồn ào.
- 3 Nơi dâng lễ nguyện Salah phải là nơi bình lặng trang nghiêm, tránh những nơi bị quấy nhiễu và giễu cợt và những nơi có những thứ tội lỗi. Allah, Đấng Tối Cao đã nghiêm cấm chúng ta xúc phạm đến sự thờ phượng của những người ngoại đạo để rồi họ quay lại xúc phạm Allah để trả thù một cách không hiểu biết, Ngài phán: **{Và các người chớ mang nhĩếc những thần linh mà họ van vái khác Allah bởi vì họ có thể sẽ quay lại mang nhĩếc Allah để trả thù một cách thiếu hiểu biết.}** (Chương 6 – Al-An’am, câu 108).
- 4 Chỗ dâng lễ nguyện Salah không được là nơi vui chơi sai trái với lệnh của Allah như các câu lạc bộ hộp đêm.

> Nơi dâng lễ nguyện Salah

Một trong những điều đặc biệt của cộng đồng tín đồ này là sự nhân từ của Allah dành cho họ khi mà Ngài cho phép thực hiện lễ nguyện Salah ở mọi nơi trên mặt đất.

Bạn có khả năng thực hiện lễ nguyện Salah trong Masjid cùng với tập thể không?

Không

Có

Người đàn ông thực hiện lễ nguyện Salah cùng với tập thể là việc làm vĩ đại và yêu thích nhất đối với Allah, và phụ nữ cũng được phép điều đó.

Nếu bạn không thể thực hiện nó trong Masjid, vậy chỗ khác có Najis không?

Không

Có

Dâng lễ nguyện Salah tại nơi Najis là điều bị nghiêm cấm, Allah ra lệnh bảo chúng ta phải thực hiện lễ nguyện Salah nơi sạch sẽ.

Nếu không phải là nơi Najis, vậy dâng lễ nguyện Salah ở đó có gây phiền hà đến mọi người không, ví dụ như đó là đường đi chẳng hạn?

Không

Có

Không được phép gây phiền hà và làm ảnh hưởng đến người khác, nếu việc dâng lễ nguyện Salah gây phiền hà đến người khác thì bạn phải chọn một địa điểm khác.

Liệu nơi đó có thứ gì làm bạn phân tâm hay gây phiền đến lễ nguyện Salah của bạn không, chẳng hạn như các tranh ảnh, tiếng ồn ào inh ỏi?

Không

Có

Bạn nên tránh xa những gì làm người dâng lễ nguyện Salah phân tâm và bị quấy nhiễu?

> *Cung cách dâng lễ nguyện Salah*

1 **Cung cách dâng lễ nguyện Salah**

Niyah là điều kiện làm nên giá trị của lễ nguyện Salah, có nghĩa là trái tim phải định tâm thờ phượng Allah bằng lễ nguyện Salah, và luôn ý thức được rằng đó là lễ nguyện Salah Maghrib, Isha' hay lễ nguyện Salah nào đó. Định tâm không phải là nói thành lời trên môi mà là ý định của tâm và não, còn nếu nói bằng lời và cho đó là sự định tâm thì điều này thực chất không được Nabi ﷺ chỉ dạy cũng như không ai trong các vị Sahabah của Người từng làm.

2 **Đứng nghiêm trang và nói:** (الله أكبر) – (Olo-hu-akbar có nghĩa là Allah, Đấng Vĩ Đại nhất), đồng thời giơ hai bàn tay lên ngang vai hoặc cao hơn một chút, lòng bàn tay mở ra hướng về Qiblah. Phải nói (الله أكبر) thành lời, và ý nghĩa của lời Takbir này là ca ngợi sự vĩ đại của Allah rằng Ngài vĩ đại hơn vũ trụ và tất cả mọi thứ trong nó. Và đây là sự nhận định bằng lời nói lẫn con tim và trí tuệ một cách kính sợ và phù phục.

3 Sau khi Takbir tức nói (الله أكبر) xong thì đặt hai tay lên ngực, tay phải bên trên tay trái, thực hiện như thế mỗi khi đứng.

4 Khuyến khích đọc lời Du-a Istiftah: (Subha-naka Olo-humma wa bihamdika taba-rakas-muka wa ta'ala jadduka wala ila-ha ghoruka)

(Vinh quang thay Allah, Đấng với sự tối cao, ân phúc, oai nghiêm và quyền lực đáng được ca ngợi, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài).

5 **Nói:** (A'u-zdu billa-hi minash-shayto-nirroji-m)

Đây được gọi là Isti'zdah, có nghĩa là: Tôi cầu xin Allah che chở tránh khỏi mọi điều xấu của Shaytan.

6 **Nói:** (Bismilla-hir-rohma-nir-rohi-m)

Đây được gọi là Basmalah, có nghĩa là: Nhân danh Allah, Đấng Rất mực Độ Lượng, Đấng Rất mực Khoan Dung (câu nói bắt đầu cho mọi việc làm của người Muslim).

7 **Đọc** chương Fatihah, Fatihah là chương vĩ đại nhất trong Kinh sách của Allah (Qur'an).

Người không thuộc bài Fatihah và các lời tụng niệm trong lễ nguyện Salah phải làm gì?

Người mới cải đạo Islam chưa thuộc bài Fatihah cũng như các lời tụng niệm của lễ nguyện Salah thì y phải thực hiện các điều sau:

- Y phải cố gắng và nỗ lực học thuộc các lời tụng niệm bắt buộc trong lễ nguyện Salah, và những lời tụng niệm này chỉ có giá trị bằng tiếng Ả rập, những lời tụng niệm này gồm có:

Bài Fatihah, Takbir (Ollo-hu-Akbar), (Subha-na Rabbiyal-azhi-m), (Sami'ollo-huliman hamidah), (Rabbana wala kal-hamdu), (Subha-na Rabbiya-A'la), (Rabbighfir li), bài Tashahhud, bài Salawat cho Nabi và lời Salam (Assalamualayku warohmatullo-h).

- Trước khi học thuộc các lời tụng niệm bắt buộc thì người Muslim phải thực hiện các lễ nguyện Salah bằng cách đọc những lời tụng niệm nào đã thuộc và lặp đi lặp lại trong suốt quá trình dâng lễ nguyện Salah, bởi Allah có phán rằng: **{Bởi thế, các người hãy kính sợ Allah theo khả năng của các người.}** (Chương 64 – Attagha-bun, câu 16).
- Người mới cải đạo trong giai đoạn này nên phải cố gắng hoàn tất các lễ nguyện Salah cùng với tập thể để lễ nguyện Salah được thực hiện đúng cách hơn, hơn nữa Imam sẽ là người gánh chịu trách nhiệm cho cuộc dâng lễ nguyện Salah của tập thể.

- Và quả thật, Allah đã ban ân phúc cho vị Thiên Sứ của Ngài khi Ngài ban chương đó xuống, Ngài phán: **{Và quả thật, TA (Allah) đã ban cho Người (Muhammad) bảy câu kinh nhắc đi nhắc lại và Quyền Qur'an vĩ đại}** (Chương 15 – Al-Hijr, câu 87).

- Người Muslim phải học thuộc lòng chương Kinh này bởi vì việc đọc nó là nghi thức trụ cột của lễ nguyện Salah đối với người thực hiện một mình hay thực hiện theo sau Imam trong lễ nguyện Salah mà Imam không đọc lớn tiếng.

8 Đọc xong bài Fatihah hoặc sau khi nghe Imam đọc xong Fatihah thì hãy nói:

(آمِينَ) – (Amin) có nghĩa là: Lạy Allah, xin Ngài hãy chấp nhận lời cầu nguyện này.

9 Trong hai Rak'at đầu, sau khi đọc bài Kinh Fatihah thì khuyến khích đọc thêm một chương Kinh khác hoặc một số câu Kinh, riêng ở Rak'at thứ ba hoặc thứ tư thì chỉ đọc Fatihah thôi.

- Đọc Fatihah và những câu Kinh sau đó một cách to tiếng đối với lễ nguyện Salah Fajar và trong hai Rak'at đầu của lễ nguyện Salah Maghrib và Isha', còn đối với Zhuhur và Asr thì chỉ đọc thầm.
- Riêng tất cả các lời tụng niệm còn lại của lễ nguyện Salah thì chỉ đọc thầm.

Nội dung ý nghĩa chương Kinh Fatihah:

{Mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Allah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và muôn loài} .

Ý nói rằng bề tôi xin ca ngợi và tán dương Allah về tất cả mọi thuộc tính, hành động, ân huệ của Ngài bằng cả lòng yêu thương và tôn vinh, Đấng Chủ Tể có nghĩa là Đấng Tạo Hóa, Đấng Điều Hành, Chê Ngự, và Trông Coi vũ trụ và mọi vạn vật, còn vũ trụ và muôn loài có nghĩa là tất cả những gì khác với Allah từ con người, Jinn, các Thiên thần, các loài động vật, và tất cả mọi vạn vật trong vũ trụ.

{Đấng rất mực Độ Lượng, Đấng rất mực Khoan Dung}.

Đây là hai đại danh của Allah. (الرَّحْمَن) – (Đấng rất mực Độ Lượng) với tất cả mọi tạo vật của Ngài trên thế gian, (الرَّحِيم) – (Đấng rất mực Khoan dung) chỉ với những ai có đức tin ở Đời Sau.

{Vị Vua của Ngày Phán xét}.

Có nghĩa là Đức Vua toàn quyền phán xét để thưởng phạt vào Ngày Phục Sinh. Lời phán này nhằm nhắc nhở người Muslim nghĩ đến Ngày Sau, hồi thúc y nỗ lực làm việc thiện và ngoan đạo.

{Chỉ với Ngài bày tôi thờ phượng và chỉ với Ngài bày tôi cầu xin sự trợ giúp}.

Lạy Thượng Đế của bày tôi, bày tôi chỉ thờ phượng riêng một mình Ngài duy nhất, bày tôi sẽ không tổ hợp cùng với Ngài bất cứ thần linh nào khác trong thờ phượng, bày tôi chỉ cầu xin sự phù hộ và giúp đỡ nơi Ngài vì tất cả mọi sự việc đều nằm trong tay Ngài, và không ai có khả năng chi phối một điều gì dù điều đó chỉ nhỏ bằng hạt nguyên tử.

{Xin Ngài hướng dẫn bày tôi con đường ngay chính}.

Tức xin Ngài hãy dẫn dắt, soi sáng và phù hộ bày tôi đến với con đường ngay chính và xin Ngài làm bày tôi vững bước trên con đường đó cho đến lúc quay trở về trình diện Ngài. Và con đường ngay chính là tôn giáo Islam, tôn giáo sẽ dẫn lối đến với sự hài lòng của Allah và Thiên Đàng của Ngài, và đây chính là tôn giáo mà vị Nabi, vị Thiên Sứ cuối cùng Muhammad ﷺ đã hướng dẫn, và không có con đường nào khác dẫn người bề tôi đến với sự hạnh phúc ngoại trừ thẳng bước trên con đường này.

{Con đường của những người mà Ngài đã ban hồng phúc cho họ}.

Tức con đường mà Ngài đã hướng dẫn các vị Nabi cũng như những người ngoan đạo nhận thức được điều chân lý và đi theo nó.

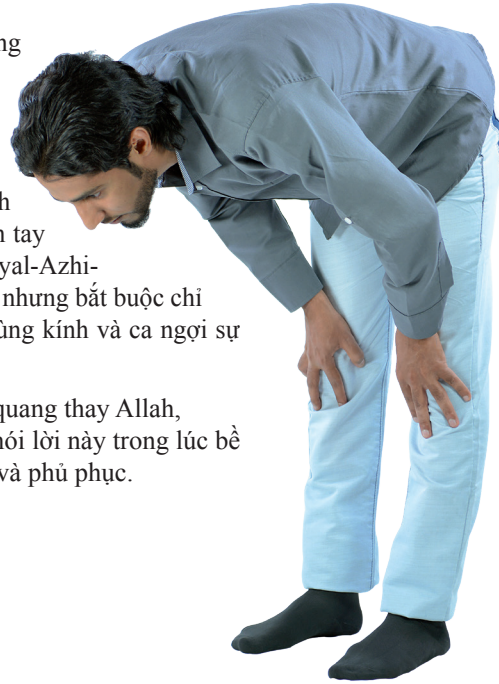
{chứ không phải con đường của những người mà Ngài đã giận dữ với họ, và cũng không phải con đường của những người lầm lạc và sai lệch}.

Tức xin Ngài hãy giúp bày tôi tránh xa khỏi con đường của những kẻ mà Ngài giận dữ và phẫn nộ, đó là con đường của những kẻ biết điều chân lý nhưng không làm theo và họ là những người Do thái và những ai đi theo họ; và cũng xin Ngài giúp bề tôi tránh xa khỏi con đường của những kẻ lầm lạc, và họ là những người không được hướng dẫn đến với chân lý, họ là những người Thiên chúa và những ai đi theo họ.

10 Sau đó, Takbir để Ruku'a, khi Takbir cũng giờ hai bàn tay lên ngang vai hoặc cao một chút, lòng bàn tay hướng về Qiblah giống như cách Takbir mở đầu.

11 Ruku'a là cúi gập người hướng về Qiblah sao cho lưng và đầu ngang bằng nhau, hai bàn tay đặt lên hai đầu gối, và nói: (Subha-na-Rabbiyal-Azhi-m). Khuyến khích lặp lại lời tụng niệm ba lần, nhưng bắt buộc chỉ có một lần. Và Ruku'a là cách biểu hiện sự sùng kính và ca ngợi sự vĩ đại của Allah.

Ý nghĩa (Subha-na-Rabbiyal-Azhi-m): Vinh quang thay Allah, Thượng Đế của bề tôi, Đấng Tối Cao, bề tôi nói lời này trong lúc bề tôi cúi mình trước Ngài để tỏ lòng sùng kính và phủ phục.

12 Trờ dậy từ tư thế Ruku'a để đứng nghiêm trở lại, khi trở dậy cũng giờ hai bàn tay lên ngang vai và lòng bàn tay hướng về Qiblah đồng thời nói: (Sami'ollo-hu liman hamidah) – (Allah nghe thấy người tán dương ca ngợi Ngài) Nói câu này nếu như là Imam hoặc người dâng lễ một mình, rồi tiếp tục nói câu sau đây đối với tất cả (Imam, người theo sau Imam, và người dâng lễ một mình) : (Rabbana wa laka-hamdu) – (Lạy Thượng Đế của bề tôi, mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Ngài)

Sau các câu trên, khuyến khích người dâng lễ nguyện Salah nói thêm: (Hamdan Kathi-ran taiyiban mubarakan fi-h, mil-as-sama wa mil-al-ardh wa mil-a ma shi'ta min shay-in ba'ad)

(Muôn lời ca ngợi, mọi sự ân phúc và tốt lành đều ở nơi Ngài, tất cả bao phủ trời đất và bao phủ những gì Ngài muốn).

13 Nói Takbir đồng thời quỳ xuống đất cúi mọp đầu được gọi là Sujud. Tư thế Sujud là toàn bộ cơ thể được đặt trên bảy bộ phận: trán cùng với mũi, hai bàn tay, hai đầu gối, và các ngón chân hai bên. Khi Sujud, khuyến khích giữ khoảng cách giữa hai khuỷu tay với hai bên hông, bụng cách với hai đùi, và hai đùi cách với hai cẳng chân, hai cánh tay nâng lên cao khỏi mặt đất.

14 Nói trong lúc Sujud: (Subha-na-Rabbiyal-A'la). Nói một lần là bắt buộc nhưng khuyến khích nói ba lần câu tụng niệm này. Sujud là một trong những thời khắc thiêng liêng nhất để Du-a Allah. Người Muslim sau khi nói xong lời tụng niệm bắt buộc thì y nên tận dụng cơ hội mà cầu xin Allah về những gì tốt đẹp trên thế gian và ở cõi Đời Sau. Nabi ﷺ nói: **“Khoảng cách gần nhất giữa người bề tôi với Thượng Đế của y là lúc y Sujud, bởi thế các người hãy Du-a cho thật nhiều”** (Muslim: 482).

Ý nghĩa câu (Subha-na-Rabbiyal-A'la): Vinh quang thay Allah, Thượng Đế của bề tôi, Đấng Tối Cao, Tối Cao hơn tất cả mọi thứ, bề tôi cúi đầu mọp xuống đất quỳ lạy để biểu hiện sự phủ phục và hạ mình trước sự tối cao của Ngài.

15 Takbir và ngồi dậy được gọi là ngồi giữa hai Sujud, khuyến khích ngồi lên bàn chân trái, bàn chân phải để thẳng đứng, hai bàn tay đặt trên hai đùi gần đầu gối.

- Tất cả tư thế ngồi trong Salah khuyến khích là ngồi theo cách này trừ lúc ngồi để đọc Tasha-hud lần cuối thì khuyến khích để thẳng đứng bàn chân phải như cũ nhưng bàn chân trái di chuyển về phía bên phải sao cho mong đặt trực tiếp xuống đất.
- Người nào không thể ngồi trong Salah theo tư thế đã nói do bị đau hoặc do không quen thì cứ ngồi theo tư thế gần giống như vậy để được thoải mái và dễ chịu.

16 Nói trong lúc ngồi giữa hai Sujud: (Rabbigh-firli) có nghĩa là (Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin tha thứ tội lỗi cho bề tôi)

Khuyến khích nói câu tụng niệm này ba lần.

17 Rồi Sujud lần hai giống như lần thứ nhất.

18 Sau đó, đứng dậy sau khi đã Sujud lần hai đồng thời nói (اللهُ أَكْبَرُ).

19 Thực hiện Rak'at thứ hai hoàn toàn giống như Rak'at thứ nhất.

20 Sau khi đã thực hiện xong Sujud lần hai của Rak'at thứ hai thì ngồi lại để đọc lời tụng niệm dưới đây được gọi là Tashahhud Auwal: (Attahiya-tulillah wassolawa-tu wattoiyiba-t. Assalamu alayka ayyuhan-Nabi-yu wa rohmatullo-hi wabaraka-tuh. Assalamu alayna wa ala iba-dilla-hisso-lihi-n. Ash-hadu alla ila-ha-illollo-h, wa ash-hadu anna Muhammadan abduhu wa rosuluh)

(Mọi lời chào tốt đẹp và phúc lành xin kính dâng lên Allah. Cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người ời Nabi. Và cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho chúng ta và cho tất cả các bầy tôi ngoan đạo của Ngài. Tôi xin chứng nhận rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác mà chỉ có Allah duy nhất, và tôi xin chứng nhận rằng Muhammad là vị Sứ giả và là người bề tôi của Ngài).

21 Sau đó, đứng dậy thực hiện tiếp tục phần còn lại của lễ nguyện Salah nếu đối với lễ nguyện Salah gồm ba hoặc bốn Rak'at, có điều là khi đứng ở Rak'at thứ ba hay thứ tư thì chỉ đọc bài Fatihah thôi.

- Riêng đối với lễ nguyện Salah gồm hai Rak'at như Salah Fajar thì phải ngồi Tashahhud Akhir sẽ được trình bày tiếp sau đây.

22 Sau khi đã thực hiện xong Sujud lần hai trong Rak'at cuối thì phải ngồi lại đọc Tashahhud Akhir được gọi là ngồi Tashahhud Akhir. Bài Tashahhud Akhir là đọc giống như phần Tashahhud Auwal và đọc thêm phần Salawat cho Nabi dưới đây: (Ollo-humma sollli ala Muhammad wa ala a-li Muhammad kama sollayta ala Ibrahim wa ala a-li Ibrahim, wa ba-rik ala Muhammad wa ala a-li Muhammad kama ba-rakta ala Ibrahim wa ala a-li Ibrahim fil-alami-n, innak hami-dummaji-d)

(Lạy Allah, xin Ngài ban bằng an cho Muhammad và gia quyến của Muhammad giống như Ngài đã ban bằng an cho Ibrahim và gia quyến của Ibrahim, và xin Ngài ban phúc lành cho Muhammad và gia quyến của Muhammad giống như Ngài ban phúc lành cho Ibrahim và gia quyến của Ibrahim, trong vũ trụ này, quá khứ, Ngài là Đấng Oai nghiêm và Quyền lực).

Khuyến khích nói sau đó lời Du-a dưới đây: (A'u-zdu billah-hi min azda-bi jahannam, min azda-bil-qabri, min fitnatil-mahya wal-mama-t, wa min fitnatil-mashi-hid-dadja-l)

(Bề tôi cầu xin Allah che chở khỏi hình phạt của Hỏa Ngục, hình phạt nơi cõi mộ, khỏi sự thử thách của sự sống và cái chết, và khỏi điều xấu của Masih Dajjaal).

23 Sau đó, quay mặt sang bên phải và nói: (Assala-mualaykum warohmatullo-h) Rồi tiếp tục quay mặt sang bên trái và nói tương tự.

Và với lời Salam này thì người Muslim đã hoàn thành lễ nguyện Salah của mình như Nabi ﷺ đã nói: **“Vào giới nghiêm của lễ nguyện Salah bằng Takbir và kết thúc giới nghiêm của nó bằng Salam”** (Abu Dawood: 61, Tirmizhi: 3). Có nghĩa là lễ nguyện Salah bắt đầu bằng Takbir và kết thúc bằng Salam.

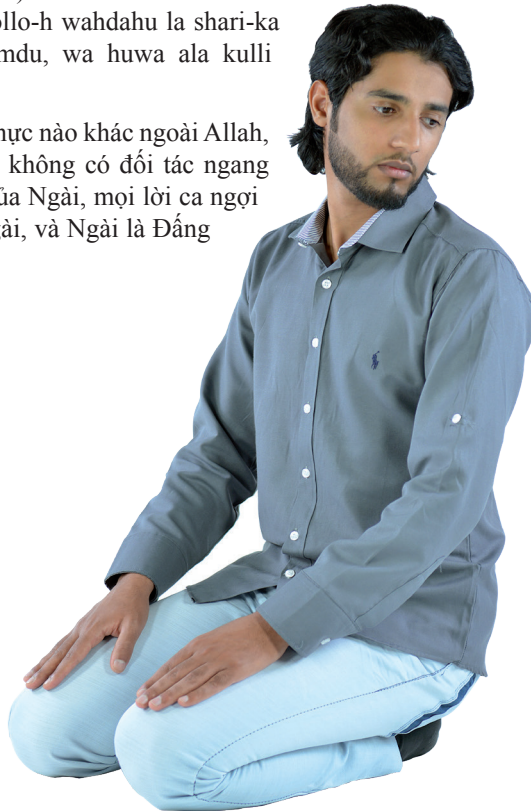
24 Sau mỗi khi xong lễ nguyện Salah bắt buộc thì khuyến khích người Muslim nói:

1. (Astaghfirullo-h) có nghĩa là bẻ tôi cầu xin Allah tha thứ tội lỗi (nói ba lần).
2. Nói: (Olllo-humma antas-salam wa minkassalam taba-rakta zdal-jala-li wal-ikra-m. Olllo-humma la ma-ni'a lima a'toita wala mu'tiya lima mana'ta wala yanfa'u zdal-jaddi minkal-jaddu).

(Lạy Allah, Ngài là Đấng Bằng An và sự bằng an là từ nơi Ngài, Ngài là Đấng Ân Phúc, Tối Cao và Quảng Đại. Lạy Allah, xin Ngài đừng cản trở những gì Ngài đã ban cho, và đừng cho những gì Ngài đã nghiêm cấm, và không có điều phúc lành nào ngoài phúc của Ngài).

3. Sau đó tiếp tục nói: (سُبْحَانَ اللَّهِ) – (Subha-nollah) 33 lần, (الْحَمْدُ لِلَّهِ) – (Alhamdulillah) 33 lần, (اللَّهُ أَكْبَرُ) – (Olllo-hu-Akbar) 33 lần và làm tròn con số 100 bằng lời: (La ila-ha illollo-h wahdahu la shari-ka lahu, lahul-mulku walahul-hamdu, wa huwa ala kulli shay-in qodi-r)

(Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah, Ngài là Đấng Duy Nhất, Ngài không có đối tác ngang vai, mọi vương quyền đều là của Ngài, mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Ngài, và Ngài là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ).

> Tôi dâng lễ nguyện Salah như thế nào? (Đứng – Ruku'a – Sujud)

1

Đứng nghiêm trang và nói: (الله أكبر) – (Ollo-hu-akbar), đồng thời giơ hai bàn tay lên ngang vai hoặc cao hơn một chút, lòng bàn tay mở ra hướng về Qiblah.

2

Đặt hai tay lên ngực, tay phải bên trên tay trái, đọc chương Kinh Fatihah và đọc một số câu Kinh đơn giản khác từ Qur'an đối với Rak'at thứ nhất và thứ hai.

3

Giơ hai bàn tay lên Takbir, rồi cúi gập người xuống hướng về Qiblah, đặt hai bàn tay lên hai đầu gối và nói ba lần: (Subha-na Rabbial-Azhi-m)

4 Trở dậy từ tư thế Ruku'a để đứng nghiêm trở lại, khi trở dậy cũng giơ hai bàn tay lên ngang vai và lòng bàn tay hướng về Qiblah đồng thời nói: (Sami'ollo-hu liman hamidah) – (Allah nghe thấy người tán dương ca ngợi Ngài)

Nói câu này nếu như là Imam hoặc người dâng lễ một mình, rồi tiếp tục nói câu sau đây đối với tất cả (Imam, người theo sau Imam, và người dâng lễ một mình) : (Rabbana wa laka-hamdu) – (Lạy Thượng Đế của bề tôi, mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Ngài)

5 Qui xuống đồng thời Takbir, không giơ hai bàn tay lên, cúi mọp đầu xuống đất được gọi là Sujud. Tư thế Sujud là toàn bộ cơ thể được đặt trên bảy bộ phận: trán cùng với mũi, hai bàn tay, hai đầu gối, và các ngón chân hai bên và nói ba lần: (Subha-na Rabbiyal-A'la)

6 Takbir và ngồi dậy được gọi là ngồi giữa hai Sujud, tư thế là ngồi lên bàn chân trái, bàn chân phải để thẳng đứng, hai bàn tay đặt lên hai đùi gần đầu gối và nói ba lần: (Rab-bigh-firli)
Sau đó tiếp tục Sujud lần thứ hai giống như lần thứ nhất.

> Tôi dâng lễ nguyện Salah như thế nào? (Rak'at thứ hai – Tashahhud – cho Salam).

7

Trở dậy từ Sujud và đứng lên để tiếp tục Rak'at thứ hai, thực hiện hoàn toàn giống như Rak'at thứ nhất từ cách đứng, đọc, Ruku'a, trở dậy từ Ruku'a để đứng nghiêm, và Sujud.

8

Sau khi đã thực hiện Sujud lần hai của Rak'at thứ hai thì hãy ngồi lại làm Tashahhud Auwal, cách ngồi thì giống như ngồi nghỉ giữa hai lần Sujud, và nói: (Attahiya-tulillah wassolawatu wattoiyiba-t. Assala-mu alayka ayyuhan-Nabi-yu wa rohmatullo-hi wabaraka-tuh. Assala-mu alayna wa ala iba-dilla-hisso-lihin. Ash-hadu alla ila-ha-illollo-h, wa ash-hadu anna Muhammadan abduhu wa rosuluh)

9

Nếu đôi với lễ nguyện Salah gồm ba Rak'at hoặc bốn Rak'at thì hãy đứng dậy thực hiện tiếp Rak'at thứ ba hoặc thứ tư giống như Rak'at thứ nhất và thứ hai, tuy nhiên, không đọc gì sau bài Fatihah khi đứng, còn lại toàn bộ những nghi thức và động tác khác đều giống nhau.

10

Trong Rak'at cuối, hãy ngồi lại và đọc Tashahhud Auwal và đọc thêm phần Salawat cho Nabi, lời Salawat là: (Olló-humma solli ala Muhammad wa ala a-li Muhammad kama sollayta ala Ibrahim wa ala a-li Ibrahim, wa ba-rik ala Muhammad wa ala a-li Muhammad kama ba-rakta ala Ibrahim wa ala a-li Ibrahim fil-alamí-n, innak hami-dummají-d)

11

Sau đó, quay mặt sang bên phải và nói: (Assala-mualaykum warohm-atullo-h)
Rồi tiếp tục quay mặt sang bên trái và nói tương tự.

> Các nghi thức trụ cột (Rukun) và các nghi thức bắt buộc (Wajib) của lễ nguyện Salah

Các nghi thức trụ cột (Rukun) của Salah: là những nghi thức cốt lõi của Salah, những nghi thức này nếu cố ý không thực hiện hay quên thực hiện thì Salah hoàn toàn mất giá trị tức không được công nhận.

Và chúng gồm các nghi thức sau:

Takbir Ihram (nói “اللهُ أَكْبَرُ” khi vào Salah), đứng dâng lễ nguyện Salah khi có khả năng, đọc chương Kinh Fatihah đối với người không theo sau Imam, Ruku’a, trở dậy từ Ruku’a để đứng nghiêm, Sujud, ngồi giữa hai Sujud, Tashahhud Al-Akhir, ngồi trong lúc Tashahhud Al-Akhir, nghiêm trang, và cho Salam.

Những nghi thức bắt buộc (Wajib) của Salah: là những nghi thức bắt buộc trong lễ nguyện Salah, nếu cố tình không thực hiện những nghi thức này thì lễ nguyện Salah không được chấp nhận, còn nếu như lỡ quên thực hiện thì giáo luật qui định phải thực hiện Sujud Sahwi (sẽ được trình bày một lát nữa đây).

Những nghi thức Wajib của Salah gồm những nghi thức sau:

Tất cả các Takbir ngoài Takbir Ihram, một lần nói lời tụng niệm (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) – (Subha-na Rabbiyal-Azhi-m), lời tụng niệm dành cho người dâng lễ nguyện Salah một mình và người làm Imam: (سَمِعَ اللهُ مِنْ حَمْدِهِ) – (Sami’ollo-hu liman hamidah), lời tụng niệm dành cho tất cả mọi người: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) – (Rabbana wa laka-hamdu), nói một lần lời tụng niệm trong Sujud: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) – (Subha-na Rabbiyal-A’la), nói một lần lời tụng niệm trong lúc ngồi giữa hai Sujud: (رَبِّيَ اغْفِرْ لِي) – (Rabbigh-firli), và Tashahhud Auwal. Và đây là những nghi thức Wajib được thay thế bởi Sujud Sahwi nếu như lỡ quên thực hiện chúng.

Các nghi thức Sunnah của lễ nguyện Salah: là tất cả những gì không phải là nghi thức Rukun và nghi thức Wajib đều là những nghi thức Sunnah (khuyến khích), và chúng là những nghi thức làm hoàn thiện thêm cho lễ nguyện Salah chứ không làm mất đi giá trị của Salah, tuy nhiên, người Muslim nên duy trì và thực hiện nó.

Sujud Sahwi:

Là hai lần Sujud mà Allah qui định bắt buộc thực hiện khi làm thiếu các nghi thức trong Salah.

Khi nào nó được thực hiện?

Sujud Sahwi được thực hiện trong các trường hợp sau:

- 1 Khi một người làm thêm một nghi thức nào đó của Salah như Ruku’a, Sujud, đứng, hoặc ngồi chẳng hạn do quên hay nhầm lẫn thì y phải thực hiện Sujud Sahwi.
- 2 Nếu thực hiện thiếu sót một nghi thức Rukun nào đó của Salah thì phải thực hiện lại Rak’at đó rồi sau đó thực hiện Sujud Sahwi ở phần cuối của Salah.
- 3 Khi bỏ một trong các nghi thức Wajib của lễ nguyện Salah chẳng hạn như bỏ Tashahhud Auwal do quên hay nhầm lẫn thì phải thực hiện Sujud Sahwi.
- 4 Khi có sự nghi ngờ không biết chính xác là đã thực hiện bao nhiêu Rak’at thì người dâng lễ nguyện Salah phải xác định theo sự kiện định tức lấy số ít, rồi sau đó thực hiện Sujud Sahwi.

Cách thức Sujud Sahwi: Sujud hai lần, ngồi giữa hai lần Sujud giống như cách Sujud và ngồi giữa hai lần Sujud trong Salah.

Thời điểm Sujud: Sujud Sahwi được thực hiện trong hai thời điểm:

- Trước Salam và sau khi Tashahhud Auwal, Sujud rồi cho Salam.
- Sau khi cho Salam của lễ nguyện Salah xong, Sujud hai lần rồi cho Salam một lần nữa.

Những điều làm hỏng lễ nguyện Salah:

- 1 Bỏ một nghi thức Rukun hoặc điều kiện để thực hiện Salah trong khi có khả năng thực hiện một cách có chủ ý hoặc quên.
- 2 Bỏ một nghi thức Wajib nào đó của Salah một cách có chủ ý.
- 3 Nói chuyện trong Salah một cách cố ý.
- 4 Cười lớn tiếng trong Salah.
- 5 Cử động nhiều và liên tục một cách không cần thiết.

> Mức độ nghiêm trang, sự kính cẩn biểu hiện lòng kính sợ Allah cũng như sự tránh xa những điều làm phân tâm trong lễ nguyện Salah sẽ làm tăng thêm ân phước và cấp bậc cho người thực hiện lễ nguyện Salah.

> Nghịch ngợm với gương mặt hoặc tay trong suốt dâng lễ nguyện Salah là điều Makruh.

Những điều Makruh (đáng trách nhưng chưa đến mức Haram):

Là những hành động làm mất đi ân phước của lễ nguyện Salah, cũng như làm mất đi sự nghiêm trang và tôn kính của nó, gồm những điều sau:

- 1 Thường xuyên nhìn qua lại trong Salah; bởi lẽ khi được hỏi về việc nhìn qua lại trong lúc Salah thì Nabi ﷺ nói: **“Đó là hành vi lên lút lấy trộm mà Shaytan dùng để lấy trộm lễ nguyện Salah của người bề tôi”** (Albukhari: 718).
- 2 Nghịch bằng tay hoặc gương mặt như bẻ các ngón tay, đặt tay ở phần bụng dưới.
- 3 Đã đi vào Salah nhưng còn tim vẫn còn vương bận với nhu cầu đi vệ sinh hoặc nhu cầu ăn uống. Nabi ﷺ nói: **“Không có lễ nguyện Salah khi mà thức ăn đã được mang đến và cũng không có khi mà y đang cố cưỡng lại hai nhu cầu (đại tiện và tiểu tiện)”** (Muslim: 560).

> Các lễ nguyện Salah khuyến khích:

Người Muslim chỉ có bốn phận bắt buộc dâng lễ nguyện Salah năm lần trong mỗi ngày đêm.

Cùng với nghĩa vụ bắt buộc đó, giáo luật cũng khuyến khích người Muslim thực hiện thêm các lễ nguyện Salah tình nguyện, mục đích để Allah yêu thương người bề tôi nhiều hơn đồng thời để bù đắp cho các lễ nguyện Salah bốn phận và nghĩa vụ bị thiếu sót.

Có rất nhiều lễ nguyện Salah khuyến khích, tiêu biểu nhất:

1 Sunan Rawatib: Là các lễ nguyện Salah khuyến khích được thực hiện cùng với các lễ nguyện Salah bắt buộc và người Muslim không nên không thực hiện.

Quả thật, Nabi ﷺ nói: **“Không một người Muslim nào dâng lễ nguyện Salah mỗi ngày vì Allah mười hai Rak’at không phải là các lễ nguyện Salah bắt buộc mà không được Allah xây cho một ngôi nhà trong Thiên Đàng”** (Muslim: 728).

Các lễ nguyện Salah Sunnan Rawatib gồm các Rak’at sau:

1	Hai Rak’at trước Salah Fajar.
2	Bốn Rak’at trước Salah Zhuhur, cho Salam mỗi khi được hai Rak’at; và hai Rak’at sau Zhuhur.
3	Hai Rak’at sau Salah Maghrib.
4	Hai Rak’at sau Salah Isha’.

2 Salah Witir: Là lễ nguyện Salah có số Rak’at luôn lẻ, nó là lễ nguyện Salah ân phúc nhất trong các lễ nguyện Salah khuyến khích. Nabi ﷺ nói: **“Các người hãy thực hiện Salah Witir, bởi những người của Qur’an!”** (Tirmizhi: 453, Ibnu Ma-jah: 1170).

Thời điểm tốt nhất để thực hiện lễ nguyện Salah này là phần thời gian cuối của đêm, tuy nhiên, người Muslim có thể thực hiện vào bất cứ lúc nào sau lễ nguyện Salah Isha’ cho đến trước khi hừng đông.

Số Rak’at ít nhất của lễ nguyện Salah này là một Rak’at, và tốt nhất là nên thực hiện ba Rak’at, tuy nhiên, cũng có thể thực hiện nhiều hơn tùy theo khả năng của người thực hiện, bởi vì Nabi ﷺ thường thực hiện mười một Rak’at.

Theo căn bản thì lễ nguyện Salah khuyến khích được thực hiện mỗi lần là hai Rak’at, người thực hiện cứ dâng lễ hai Rak’at rồi cho Salam. Tương tự, Salah Witir cũng thế, tuy nhiên người dâng lễ sẽ thực hiện một Rak’at trong lần cuối, giáo luật qui định sau khi trở dậy từ Ruku’a và trước khi Sujud thì nên giơ hai tay lên và đọc lời Du-a Qunut như Nabi ﷺ đã dạy.

> Những lễ nguyện Salah tự nguyện là nguyên nhân được Allah thương yêu

Các giờ cấm dâng lễ nguyện Salah khuyến khích:

Tất cả mọi lúc đều được phép thực hiện lễ nguyện Salah khuyến khích trừ các giờ bị giáo luật cấm bởi vì các giờ đó là thời gian thờ phượng của những người vô đức tin. Bởi thế, không được thực hiện lễ nguyện Salah vào các giờ đó trừ các lễ nguyện Salah bắt buộc hoặc các lễ nguyện Salah khuyến khích có kèm theo nguyên nhân chẳng hạn như Salah chào Masjid. Điều cấm này chỉ đối với riêng lễ nguyện Salah, còn việc tụng niệm và Du-a thì lúc nào cũng được phép.

Các giờ cấm dâng lễ nguyện Salah gồm các giờ sau đây:

1	Từ sau giờ Salah Fajar cho tới khi mặt trời mọc lên cao khoảng một sào, và ở các nước ôn đới thì từ lúc mặt trời vừa mọc cho tới khi nó lên cao một sào là độ khoảng 20 phút.
2	Khi mặt trời đứng bóng và đó là thời gian rất ngắn diễn ra trước khi vào giờ Zhuhur.
3	Sau giờ Salah Asr cho tới khi mặt trời lặn.

> Giáo luật cấm dâng lễ nguyện Salah khuyến khích sau giờ Salah Asr cho tới khi mặt trời lặn.

> *Salah Jama'ah (tập thể)*

Allah ra lệnh bảo những người đàn ông phải thực hiện năm lễ nguyện Salah bắt buộc cùng với tập thể, và quả thật ân phước của việc dâng lễ nguyện Salah cùng với tập thể rất lớn, Nabi ﷺ nói: **“Dâng lễ nguyện Salah tập thể tốt hơn dâng lễ nguyện Salah một mình hai mươi bảy cấp”** (Albukhari: 619, Muslim: 650).

Tập thể nhỏ nhất là gồm người Imam (dẫn lễ) và người Ma'mum theo sau Imam, và khi tập thể càng đông thì càng có sự thương yêu của Allah nhiều hơn.

Ý nghĩa của việc theo sau Imam:

Rằng người dâng lễ nguyện Salah theo sau Imam có sự liên kết với Imam của y, tức y phải theo sau vị Imam đó trong Ruku'a, Sujud, lắng nghe Imam đọc và không được phép thực hiện các động tác trước Imam cũng như không được làm bất cứ một điều gì khác với Imam mà phải thực hiện ngay sau khi Imam đã thực hiện.

Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, Imam được dựng lên để dẫn đầu, bởi thế, khi nào y Takbir thì các người hãy Takbir, các người chớ đừng Takbir trừ phi y đã Takbir; và khi y Ruku'a thì các người hãy Ruku'a, các người chớ Ruku'a trừ phi y đã Ruku'a; và khi y nói: (سَمِعَ اللهُ مِنْ حَمْدِهِ) thì các người hãy nói: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ); và khi nào y Sujud thì các người hãy Sujud, các người chớ Sujud trừ phi y đã Sujud . .”** (Albukhari: 701, Muslim: 414, và Abu Dawood: 603).

Ai là người được đề cử làm Imam?

Người được đề cử làm Imam phải là người học thuộc lòng Kinh Qur'an của Allah, cứ như thế mà cho người tốt nhất, như Nabi ﷺ có nói: **“Dẫn lễ nguyện Salah cho cộng đồng là người đọc tốt nhất Kinh sách của Allah, nếu khả năng đọc ngang bằng nhau thì xem xét đến kiến thức về Sunnah . .”** (Muslim: 673).

Đâu là vị trí đứng của Imam và những người Ma'mum?

Người Imam phải đứng lên phía trên và những người Ma'mum phải đứng thành hàng ngang phía sau lưng y, các hàng phải được hoàn chỉnh từ hàng đầu rồi đến các hàng tiếp theo sau; trường hợp nếu như Ma'mum chỉ có một người thì y sẽ đứng sát bên phải của Imam.

Cách hoàn tất lễ nguyện Salah thế nào khi không kịp hoàn thành cùng với Imam?

Người nào đi vào khi Imam đã xong một phần nào đó của lễ nguyện Salah thì y cứ Takbir vào cuộc cùng với Imam ngay lúc đó, hãy thực hiện cùng với Imam cho tới khi y cho Salam thì đứng dậy rồi thực hiện những gì còn thiếu của lễ nguyện Salah.

Những phần của lễ nguyện Salah mà y bắt kịp với Imam thì được tính là phần đầu của Salah, còn những gì y hoàn tất sau đó được tính là phần cuối của Salah.

Như thế nào là bắt kịp một Rak'at cùng với Imam?

Lễ nguyện Salah được tính bằng số Rak'at thực hiện được, người nào bắt kịp Ruku'a cùng với Imam thì coi như y đã bắt kịp một Rak'at trọn vẹn cùng với Imam, còn người nào không bắt kịp Ruku'a cùng với Imam thì cũng nhập ngay vào cùng với Imam, tuy nhiên, những gì y thực hiện của Rak'at mà y bỏ lỡ thì không được tính là một Rak'at.

Người nào bắt kịp cùng với Imam trong lễ nguyện Salah Fajar ở Rak'at thứ hai, khi Imam cho Salam thì y phải đứng dậy để hoàn tất Rak'at còn lại bởi vì lễ nguyện Salah Fajar gồm hai Rak'at trong khi đó y chỉ mới thực hiện được có một Rak'at.

Các thí dụ về việc hoàn tất lễ nguyện Salah đối với người đã bỏ mất phần đầu của cuộc dâng lễ cùng với Imam

Ai bắt kịp với Imam khi Imam đang trong Tashahhud Al-Akhir của lễ nguyện Salah Maghrib, khi Imam cho Salam thì y phải đứng dậy thực hiện đầy đủ ba Rak'at; bởi vì y chỉ kịp với Imam trong Tashahhud Al-Akhir trong khi việc được tính là một Rak'at chỉ khi nào y bắt kịp Ruku'a cùng với Imam.

Ai bắt kịp Ruku'a cùng với Imam ở Rak'at thứ ba của lễ nguyện Salah Zhuhur thì coi như y đã bắt kịp với Imam hai Rak'at (nhưng hai Rak'at được coi là hai Rak'at ở phần đầu của Zhuhur), khi Imam cho Salam thì y phải đứng dậy để thực hiện nốt hai Rak'at còn lại, và đó là hai Rak'at thứ ba và thứ tư, vì Zhuhur gồm bốn Rak'at cả thảy.

> Azan

Allah qui định cho những người Muslim phải Azan để kêu gọi mọi người đến dâng lễ nguyện salah, và nó là lời thông báo đã vào giờ lễ nguyện Salah, và Ngài cũng qui định Iqamah để thông báo giờ tiến hành dâng lễ nguyện salah. Quả thật, trước kia những người Muslim tập hợp lại để dâng lễ nguyện Salah mà không có người đứng lên hô gọi, vào một ngày họ nói chuyện với nhau về vấn đề này, một số thì bảo: chúng ta nên

> Azan là một trong các việc làm ân phước ở nơi Allah.

dùng chuông giống như cái chuông của những người Thiên Chúa giáo, một số khác thì nói: không, chúng ta nên dùng cái sừng giống như cái sừng của người Do thái, Umar رضي الله عنه nói: sao chúng ta không cử một người đứng lên hô gọi đến Salah? Thế là Thiên Sứ của Allah صلى الله عليه وسلم nói: **“Này Bilal, anh hãy đứng lên hô gọi mọi người đến Salah đi”** (Albukhari: 579, Muslim: 377).

Cách thức Azan và Iqamah:

- Azan và Iqamah là điều bắt buộc cho cả tập thể chứ không phải cho từng cá nhân, nếu như cả tập thể bỏ Azan và Iqamah thì cuộc dâng lễ nguyện Salah của họ vẫn có giá trị nhưng tất cả sẽ bị bắt tội.
- Giáo luật qui định hô gọi lời Azan một cách lớn tiếng với giọng tốt và khỏe để mọi người có thể nghe thấy mà đến với Salah.
- Quả thật, các lời Azan và Iqamah có nhiều lời được xác thực từ Thiên Sứ của Allah صلى الله عليه وسلم, nhưng lời Azan và Iqamah được biết đến nhiều nhất là các lời sau đây:

Lời Azan:

- 1 (Olló-hu-Akbar, Olló-hu-Akbar, Olló-hu-Akbar, Olló-hu-Akbar) (Allah là Đấng Vĩ Đại Nhất)
- 2 (Ash-hadu-alla-ila-ha-illollo-h, Ash-hadu-alla-ila-ha-illollo-h) (Tôi chứng nhận rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah)
- 3 (Ash-hadu-anna-Muhammadar-rosu-lullo-h) (Tôi chứng nhận rằng Muhammad là vị Thiên Sứ của Allah)
- 4 (Hayya-alassola-h, Hayya-alassola-h) (Hãy đến với lễ nguyện Salah)
- 5 (Hayya-alal-fala-h, Hayya-alal-fala-h) (Hãy đến với sự thành công)
- 6 Allah Vĩ Đại nhất, Allah Vĩ Đại nhất.
- 7 Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah.

Iqamah

- 1 Allah Vĩ Đại nhất, Allah Vĩ Đại nhất.
- 2 Tôi chứng nhận rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah
- 3 Tôi chứng nhận rằng Muhammad là Thiên sứ của Allah.
- 4 Hãy đến với lễ nguyện Salah.
- 5 Hãy đến với sự thành công.
- 6 Quả thật, lễ nguyện Salah được thực hiện, quả thật, lễ nguyện Salah được thực hiện.
- 7 Allah Vĩ Đại nhất, Allah Vĩ Đại nhất.
- 8 Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah.

Sự lặp lại theo sau người Azan:

Khuyến khích người nào nghe thấy lời Azan thì nên lặp lại theo sau người Azan, có nghĩa là nói giống hoàn toàn như những lời người Azan nói ngoại trừ khi người Azan nói (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) hoặc (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) thì nói: (La hawla wa la qu-wata illa billah) (Không có sức mạnh và quyền lực nào ngoài sức mạnh và quyền lực của Allah)

Sau khi lời Azan đã dứt thì hãy nói: (Ollohumma Rabba ha-zdad-da'watit-ta-mmah, wassola-til-qo-imah, a-ti Muhammadan al-wasi-lah wal-fadhi-lah, wab'ath-hu maqoman mahmu-danil-lazdi wa'adtah)

(Lạy Allah, Thượng Đế của lời cầu nguyện hoàn hảo và phúc lành này, xin Ngài hãy ban cho Muhammad ân phúc và hãy nâng Người lên vị trí đáng được ca ngợi mà Ngài đã hứa).

> Allah, Đấng Tối Cao ban ân phúc cho người Muslim theo mỗi bước chân của y đi đến Masjid.

> *Khushu'a trong lễ nguyện Salah*

Khushu'a là cái đích thực của Salah, là cái nhân của nó, ý nghĩa của Khushu'a là sự nghiêm trang, kính cẩn, và tịnh tâm trước Allah trong sự kính sợ và hạ mình phủ phục Ngài qua các lời kinh cầu và tụng niệm.

Và nó là một trong những sự thờ phượng ân phước nhất, Allah đã khẳng định trong Kinh sách của Ngài rằng nó là một trong các thuộc tính của những người có đức tin, như Ngài đã phán: **{Những người có đức tin chắc chắn thành đạt: đó là những người hạ mình phủ phục trong việc dâng lễ nguyện Salah của họ.}** (Chương 23 – Al-Mu'minun, câu 1, 2).

> Khoảng cách gần nhất của người bẻ đầu với Thượng Đế của y là lúc y Sujud (cúi đầu qui lạy)

Và người sống một cách Khushu'a trong lễ nguyện Salah sẽ nếm thấy vị ngọt của sự thờ phượng và đức tin Iman, cũng chính vì vậy mà Thiên Sứ ﷺ đã nói: **“Ta tìm thấy sự hạnh phúc và niềm vui trong lễ nguyện Salah”** (Annasa-i: 3940).

Những cách hỗ trợ Khushu'a trong lễ nguyện Salah:

Có nhiều cách hỗ trợ Khushu'a trong lễ nguyện Salah, tiêu biểu:

1 Chuẩn bị chu đáo cho lễ nguyện Salah:

Nên đi sớm đến Masjid đối với nam giới, hãy thực hiện các lễ nguyện Salah khuyến khích trước lễ nguyện Salah bắt buộc, mặc quần áo thơm mát và chỉnh tề rồi đi đến Masjid một cách từ tốn.

2 Tránh xa và loại bỏ tất cả những thứ làm phân tâm gây phiền nhiễu:

Chớ nên dâng lễ nguyện Salah ở những nơi mà phía trước mặt y là những hình ảnh và những điều gây phiền nhiễu hoặc có những âm thanh ồn ào, không vội vã dâng lễ nguyện Salah khi bản thân cần phải đi vệ sinh hoặc đang đói hoặc khát trong khi thức ăn và thức uống đã được mang đến, bởi lẽ những điều đó sẽ khiến người thực hiện lễ nguyện Salah không tịnh tâm hướng về Allah.

3 Sự nghiêm trang và chuẩn trong các động tác nghi thức của lễ nguyện Salah:

Quả thật, Nabi ﷺ thực hiện rất nghiêm trang và chuẩn trong Ruku'a, Sujud và trong mọi động tác, và Người ra lệnh bảo người nào không thực hiện tốt Salah phải thực hiện một cách nghiêm trang và chuẩn chu trong các động tác của Salah và Người cấm thực hiện một cách hấp tấp và vội vã và Người ví điều đó giống như hình ảnh của con quạ đang mổ thức ăn..

Nabi ﷺ nói: “Người xấu nhất là người lấy trộm đi lễ nguyện Salah của y”. Các vị Sahabah hỏi: Thừa Thiên Sứ của Allah, y lấy trộm lễ nguyện Salah của y như thế nào? Người nói: **“Y không hoàn chỉnh Ruku'a và Sujud của y”** (Ahmad: 22642)..

Và người không có sự nghiêm trang và chuẩn chu trong lễ nguyện Salah sẽ không thể có Khushu'a, bởi vì sự vội vã và hấp tấp làm mất đi Khushu'a.

4 Luôn biết rằng mình đang đứng trước Đấng Tối Cao và Vĩ Đại nhất:

Luôn nghĩ đến sự vĩ đại và tối cao của Đấng Tạo Hóa, luôn nhớ rằng bản thân mình là một vật thể yếu đuối và thấp hèn trước Ngài, luôn nhớ rằng mình đang đứng trình diện trước Thượng Đế, Đấng sẽ cứu rỗi mình khỏi sự trừng phạt, hãy nghĩ đến những gì Ngài sẽ chuẩn bị cho những người có đức tin ở Đời Sau từ những phần thưởng to lớn và những gì mà Ngài đã chuẩn bị dành trừng phạt những kẻ thờ đa thần và những kẻ vô đức tin, hay nghĩ đến ngày đại triệu tập trước Allah vào Ngày Sau.

Khi người có đức tin luôn ghi nhớ trong lòng những điều đó trong lễ nguyện Salah thì y sẽ giống như những người được Allah phán mô tả trong Kinh sách của Ngài: **{Và hãy cầu xin được che chở và phù hộ bằng sự kiên nhẫn và bằng lễ nguyện**

Salah, và quả thật điều này cảm thấy rất khó trừ những người luôn biết hạ mình phủ phục trước Allah, họ là những người luôn nghĩ rằng họ sẽ phải trình diện Thượng Đế của họ và sẽ phải trở về với Ngài.} (Chương 2 – Albaqarah, câu 45, 46).

Và khi nào người dâng lễ nguyện Salah luôn tâm niệm rằng Allah đang lắng nghe và sẽ đáp lại lời cầu nguyện của y thì y sẽ đạt được sự Khushu'a trong Salah tùy theo mức độ tâm niệm của y.

5 Suy ngẫm về các lời Kinh được đọc cũng như các lời tụng niệm của lễ nguyện Salah:

Kinh Qur'an được ban xuống để suy ngẫm như Allah đã phán: **{Kinh sách (Qur'an) mà TA ban Nó xuống cho Người (Muhammad) là Kinh sách đầy ân phúc để giúp họ nghiên ngẫm về những Câu của Nó và để cho những người thông hiểu ghi nhớ.}** (Chương 38 – Sad, câu 29).

Và sự suy ngẫm chỉ có thể đạt được khi nào có kiến thức hiểu biết về nội dung ý nghĩa của các câu kinh, những lời tụng niệm và các lời Du'a được đọc lên, bởi lẽ khi chúng ta suy nghĩ về ý nghĩa của các câu kinh và những lời tụng niệm đó thì chúng ta sẽ cảm nhận và bị chúng tác động làm cho chúng ta có được sự Khushu'a và hơn thế nữa rằng đôi mắt của chúng ta có thể rơi lệ; còn nếu như các lời Kinh đi qua mà chẳng có một chút tác động nào thì điều đó giống như một người không nghe cũng không thấy, như Allah đã phán: **{Và những ai khi được nhắc đến những lời mặc khải của Thượng Đế của họ thì họ sẽ không gục đầu ra về tai điếc mắt mù không nghe thấy gì cả.}** (Chương 25 – Al-Furqan, câu 73).

> Lễ nguyện Salah Jumu'ah (ngày thứ sáu)

Allah sắc lệnh ngày thứ sáu vào giờ Salah Zhuhur một cuộc dâng lễ nguyện Salah tập thể. Đây là một biểu hiệu vĩ đại trong các biểu hiệu của Islam được Allah qui định bắt buộc những người Muslim phải tập hợp lại mỗi tuần một lần trong Masjid để lắng nghe bài thuyết giảng khuyên răn và nhắc nhở của Imam, và sau đó là cùng nhau dâng lễ nguyện Salah tập thể.

Ân phúc của ngày thứ sáu:

Ngày thứ sáu là ngày thiêng liêng nhất so với các ngày trong tuần, quả thật Allah, Đấng Tối Cao đã lựa chọn ngày này làm ngày ân phúc và tốt đẹp hơn những ngày khác trong tuần bởi những điều sau:

- Allah qui định riêng cho cộng đồng của Muhammad ngày này trong khi các cộng đồng khác không có như Nabi ﷺ đã nói: **“Allah đã đã không qui định cho các cộng đồng trước chúng ta ngày thứ sáu, người Do thái thì ngày thứ bảy, người Thiên Chúa giáo thì ngày chủ nhật, và Allah đã hướng dẫn chúng ta vào ngày thứ sáu”** (Muslim: 856).
- Ngày thứ sáu là ngày Allah tạo hóa Adam và là ngày mà giờ tận thế sẽ diễn ra. Nabi ﷺ nói: **“Ngày mặt trời mọc tốt nhất là ngày thứ sáu, đây là ngày Adam được tạo ra, ngày Người vào Thiên Đàng, ngày Người bị trục xuất khỏi đó, và giờ tận thế sẽ không xảy ra ngoại trừ vào ngày thứ sáu”** (Muslim: 854).

> Bắt buộc những người đến tham gia lễ nguyện Salah Jumu'ah phải giữ im lặng và lắng nghe bài thuyết giảng, không được thiếu quan tâm.

Lễ nguyện Salah Jumu'ah bắt buộc đối với ai?

Lễ nguyện Salah Jumu'ah bắt buộc đối với:

- 1 **Nam giới:** nữ giới không bắt buộc.
- 2 **Người phải chịu trách nhiệm cho hành vi của mình:** không bắt buộc đối với người bệnh tâm thần, người điên dại, và trẻ con chưa trưởng thành.
- 3 **Người định cư:** không bắt buộc đối với người đi đường xa, người sống ở vùng hẻo lánh nằm ngoài làng mạc và thành thị.
- 4 **Cơ thể khỏe mạnh:** Không bắt buộc đối với người bệnh không có khả năng đến Masjid.

Hình thức và các qui định của lễ nguyện Salah Jumuh'ah:

- 1 **Khuyến khích người Muslim tắm rửa sạch sẽ trước khi đi Salah Jumuh'ah**, khuyến khích đến Masjid sớm trước khi bài thuyết giảng được bắt đầu và khuyến khích chọn mặc bộ quần áo tốt đẹp nhất mà bản thân có được.
- 2 **Những người Muslim tập trung lại trong Masjid**, Imam lên bục giảng và hướng mặt về phía những người đến dâng lễ nguyện Salah và trình bày hai bài thuyết giảng, giữa hai bài thuyết giảng Imam ngồi nghỉ giây lát. Trong bài thuyết giảng, Imam nên nhắc nhở mọi người kính sợ Allah, gợi đến họ những lời khuyên cũng như các câu Kinh Qur'an.
- 3 **Những người đến tham dự lễ nguyện Salah** phải lắng nghe bài thuyết giảng, không được phép nói chuyện và làm việc riêng dù chỉ là những động tác hay những cử chỉ nghịch ngợm với tâm thâm, quần áo hay bất cứ cái gì khác.
- 4 **Sau đó, Imam rời bục giảng và bước xuống**, lời Iqamah được cất lên và Imam sẽ dẫn cuộc dâng lễ nguyện Salah cho mọi người hai Rak'at, đọc lớn tiếng bài Fatihah và các câu kinh.
- 5 **Lễ nguyện Salah Jumuh'ah chỉ qui định với tập thể chứ không qui định cho cá nhân riêng lẻ**. Người nào bỏ lỡ hoặc đến quá muộn với lý do chính đáng theo giáo luật thì phải dâng lễ nguyện Salah Zhuhur bình thường, không được thực hiện Salah Jumuh'ah.
- 6 **Ai đến lễ nguyện Salah Jumuh'ah trễ** chỉ kịp với Imam ít hơn một Rak'at thì y phải hoàn tất lễ nguyện theo hình thức Zhuhur.

- 7 **Tất cả những ai không bắt buộc phải dâng lễ nguyện Salah Jumuh'ah** như phụ nữ, người đi đường xa thì họ vẫn có thể tham dự lễ nguyện Salah Jumuh'ah cùng với tập thể người Muslim và Salah Zhuhur không cần phải thực hiện.

Các lý do không đến được với lễ nguyện Salah Jumuh'ah:

Giáo luật nhấn mạnh bắt buộc phải đến tham dự lễ nguyện Salah Jumuh'ah đối với những ai được qui định là nghĩa vụ và cảnh báo họ không được bận rộn với đời sống trần tục mà bỏ mặc lễ nguyện Salah Jumuh'ah, Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Hỡi những ai có đức tin, khi tiếng Azan được cất lên gọi các người đến dâng lễ nguyện Salah Al-Jumuh'ah vào ngày thứ sáu thì các người hãy tạm gác lại việc mua bán mà nhanh chân đến (Masjid) để tưởng nhớ Allah. Đó là việc tốt đẹp cho các người nếu các người nhận thức được.}** (Chương 62 – Al-Jum'ah, câu 9, 10).

Nabi ﷺ cảnh báo rằng những ai trễ nải và bỏ bê lễ nguyện Salah Jumu'ah một cách không có lý do hợp giáo luật thì sẽ bị đóng dấu ấn lên trái tim, Người nói: **“Ai bỏ ba lần Jumu'ah một cách lơ là và xao lãng, không có lý do chính đáng theo giáo luật thì Allah sẽ đóng dấu lên trái tim của y”** (Abu Dawood: 1052, Ahmad: 15498). Ý nghĩa của việc đóng dấu lên trái tim là Ngài sẽ niêm kín tâm lòng của người đó lại để y cứ ngu muội và chìm đắm trong sự trái lệnh giống như tâm lòng của những người Munafiq (giả tạo đức tin) và những người tội lỗi.

> {Người (Muhammad) hãy bảo họ: “Những gì ở nơi Allah tốt hơn trò giải trí và việc mua bán.”} (Chương 62 – Al-Jumu'ah, câu 11).

Và các lý do được phép không đến tham dự buổi dâng lễ nguyện Salah Jumu'ah: tất cả những gì khiến bạn khó khăn và trở ngại vượt mức bình thường hoặc lo ngại cho sức khỏe và tính mạng như bệnh hoạn và những trường hợp nguy cấp.

Thời gian làm việc hành chính có phải là lý do được phép không tham dự buổi lễ nguyện Salah Jumu'ah không?

Các việc làm, những công việc bận rộn thường trực không được coi là lý do cho người Muslim không đến tham dự buổi lễ nguyện Salah Jumu'ah, vì Allah, Đấng Tối Cao ra lệnh bảo chúng ta phải gác lại hết mọi công việc để đến với Salah, Ngài phán: **{Hỡi những ai có đức tin, khi tiếng Azan được cất lên gọi các người đến dâng lễ nguyện Salah Al-Jumu'ah vào ngày thứ sáu thì các người hãy tạm gác lại việc mua bán mà nhanh chân đến (Masjid) để tưởng nhớ Allah. }** (Chương 62 – Al-Jumu'ah, câu 9, 10).

Người Muslim nên lựa chọn những công việc làm sao để có thể thực hiện các nghĩa vụ đối với Allah ngay cả lương có ít hơn.

Allah, Đấng Tối cao phán: **{Và ai kính sợ Allah thì Ngài sẽ mở cho y một lối thoát, và Ngài sẽ ban phát bổng lộc cho y mà y không thể ngờ tới; và ai phó thác cho Allah thì Ngài sẽ phù hộ cho y.}** (Chương 65 – Attalaq, câu 2, 3).

Khi nào công việc trở thành lý do chính đáng để không tham dự buổi lễ nguyện Salah Jumu'ah:

Các công việc thường trực không được coi là lý do được phép bỏ lễ nguyện Salah Jumu'ah đối với người được qui định bắt buộc phải thực hiện trừ hai trường hợp sau:

- 1 Trường hợp công việc đó là điều cải thiện rất lớn, sự việc sẽ bị ảnh hưởng nếu như người làm không ở lại tiếp tục duy trì công việc, đồng thời y không tìm thấy người thay thế công việc của y.

Thí dụ:

- Bác sĩ trong xe cứu thương chuyên để xử lý các trường hợp khẩn cấp.
- Nhân viên bảo vệ và cảnh sát chuyên trách về bảo vệ tài sản công chúng, về tội phạm hình sự.
- Người làm việc bên lĩnh vực theo dõi và quản lý các qui trình sản xuất của các nhà máy lớn bắt buộc y phải theo sát qui trình liên tục.

- 2 Trường hợp công việc là nguồn thu nhập kinh tế chính cho cuộc sống, người lao động không có cơ hội để tham dự lễ nguyện Salah Jumu'ah nhưng lại không có công việc nào khác để chuyển đổi trong khi y là nguồn lao động chính của gia đình thì y được phép tiếp tục công việc và bỏ tham gia lễ nguyện Salah Jumu'ah cho tới khi nào y tìm thấy công việc khác.

> Lễ nguyện Salah dành cho người bệnh

Lễ nguyện Salah là nghĩa vụ bắt buộc đối với mỗi người Muslim trong mọi hoàn cảnh khi mà y vẫn còn tỉnh táo và ý thức, tuy nhiên, Islam vẫn xem xét các vấn đề cũng như các tình trạng và nhu cầu khác nhau của con người, tiêu biểu cho điều đó là tình trạng bệnh tật.

Và để làm rõ thêm cho điều được nói:

- Rằng nếu người bệnh không thể đứng hoặc rất khó khăn trong việc đứng hoặc sẽ ảnh hưởng đến việc điều trị nếu đứng thì y được phép ngồi để dâng lễ nguyện Salah, còn nếu không thể ngồi thì y được phép nằm. Nabi ﷺ nói: **“Hãy đứng dâng lễ nguyện Salah, nếu không thể đứng thì ngồi, nếu không thể ngồi thì nằm”** (Albukhari: 1066).

- Ai không thể Ruku'a hoặc không thể Sujud thì y cứ thực hiện theo khả năng có thể.
- Ai gặp khó khăn ngồi dưới đất thì có thể ngồi trên chiếc ghế hoặc ngồi trên những gì tương tự.
- Ai gặp khó khăn khi phải làm Taharah cho mỗi lần dâng lễ nguyện Salah do bệnh thì có thể dâng lễ nguyện Salah theo hình thức Jam'u tức gộp chung hai lễ nguyện Salah trong cùng một giờ: giữa Zhuhur và Asr hoặc giữa Maghrib và Isha'.
- Ai gặp khó khăn trong việc dùng nước do bệnh hay một lý do nào đó thì được phép dùng hình thức Tayamum để thay thế cho Wudu và tắm.

> Lễ nguyện Salah dành cho người đi đường xa

- Khuyến khích người đi đường xa trong lúc hành trình hay tạm cư tại một địa điểm nào đó trong khoảng thời gian dưới bốn ngày thực hiện lễ nguyện Salah theo hình thức rút ngắn bốn Rak'at thành hai Rak'at được gọi là hình thức Qasr, có nghĩa là người dâng lễ nguyện Salah Zhuhur, Asr và Isha' chỉ thực hiện hai Rak'at thay vì bốn Rak'at, trừ trường hợp y dâng lễ nguyện Salah theo sau Imam định cư của nơi đó thì y phải thực hiện đầy đủ bốn Rak'at giống như Imam.
- Giáo luật qui định cho y bỏ các lễ nguyện Sunnah Rawatib trừ hai Rak'at trước Fajar và Salah Witr.
- Y được phép thực hiện hai lễ nguyện Salah Zhuhur và Asr hoặc Maghrib và Isha' trong cùng một giờ của một trong hai được gọi là hình thức Jam'u, đây là điều giảm nhẹ, bớt đi sự khó khăn, một sự thương xót mà Allah dành cho người bẽ tội.

A close-up photograph of a bowl filled with dark, glistening dates. The bowl is white with a colorful floral pattern in red, green, and black. In the background, a silver teapot with intricate engravings is visible, slightly out of focus. The lighting is soft, highlighting the texture of the dates and the metallic sheen of the teapot.

Nhịn chay của bạn

4

Allah đã sắc lệnh qui định bắt buộc cho người Muslim phải nhịn chay một tháng trong một năm, đó là tháng Ramadan ân phúc. Ngài đã qui định lấy việc nhịn chay này làm một trong các trụ cột nền tảng của Islam. Ngài phán: **{Hỡi những ai có đức tin, việc nhịn chay đã được sắc lệnh cho các người giống như nó đã được sắc lệnh cho những người trước các người, mong rằng các người sẽ ngay chính biết kính sợ Allah.}** (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 183).

Mục lục của chương:

Ý nghĩa nhịn chay

Ân phúc của tháng Ramadan

Giá trị của nhịn chay

Ân phúc của nhịn chay

Những điều làm hồng sự nhịn chay

Ai được Allah miễn sự nhịn chay

- Người bệnh
- Người già yếu
- Người đi đường xa
- Phụ nữ có kinh nguyệt và máu hậu sản
- Phụ nữ mang thai và cho con bú

Nhịn chay khuyến khích

Ngày đại lễ Eid Al-Fitri ân phúc

- Giáo luật qui định làm gì vào ngày đại lễ Eid?

Nhịn chay Ramadan

Ý nghĩa nhịn chay:

Trong Islam, nhịn chay có nghĩa là sự thờ phượng Allah qua sự nhịn ăn, nhịn uống, nhịn quan hệ vợ chồng cùng một số những thứ làm hư sự nhịn chay khác từ lúc rạng đông – tức thời điểm Azan Fajar – cho tới lúc mặt trời lặn – tức thời điểm Azan Maghrib.

> Ân phúc của tháng Ramadan

Tháng Ramadan là tháng thứ chín trong năm theo lịch mặt trăng của niên lịch Islam. Nó là tháng ân phúc và thiêng liêng nhất trong năm, Allah đặc biệt ban nhiều ân phúc trong tháng này hơn những tháng khác, và tiêu biểu cho các ân phúc đó là:

1 Đó là tháng mà Allah đã ban xuống Kinh sách vĩ đại nhất trong các Kinh sách của Ngài, ấy là Kinh Qur'an thiêng liêng. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Tháng Ramadan là tháng mà Kinh Qur'an được ban xuống làm Chỉ đạo cho nhân loại và mang bằng chứng rõ rệt về sự Chỉ đạo và Tiêu chuẩn phân biệt phúc tội. Bởi thế, ai trong các người chứng kiến tháng đó thì phải nhịn chay.**}

(Chương 2 – Albaqarah, câu 185).

2 Nabi ﷺ nói: “**Khi vào tháng Ramadan, các cánh cửa Thiên Đàng được mở ra, các cánh cửa Hỏa Ngục được đóng lại và các Shaytan bị xiềng xích lại**” (Albukhari: 3103, Muslim: 1079). Quả thật, Allah đã chuẩn bị cho các bầy tội của Ngài để họ chào đón tháng thiêng liêng này bằng việc làm tuân lệnh và tránh xa những điều tội lỗi và trái lệnh.

3 Ai nhịn chay vào ban ngày, đứng dâng lễ nguyện vào ban đêm thì sẽ được tha thứ những tội lỗi đã qua. Nabi ﷺ nói: “**Ai nhịn chay Ramadan bằng cả đức tin Iman và niềm hy vọng thì sẽ được tha thứ những**

tội lỗi đã qua” (Albukhari: 1910, Muslim: 760). Và Người ﷺ nói: “**Ai đứng dâng lễ nguyện Salah trong đêm Ramadan bằng cả đức tin Iman và niềm hy vọng thì sẽ được tha thứ những tội lỗi đã qua**” (Albukhari: 1905, Muslim: 759).

4 Trong tháng này có một đêm ân phúc và thiêng liêng nhất so với tất cả những đêm khác trong năm, đêm mà Allah phán trong Qur'an cho biết rằng việc hành thiện và làm điều ngoan đạo trong một đêm sẽ tốt đẹp hơn cả ngàn tháng:

﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ (القدر: 3)

{**Đêm Định mệnh tốt hơn cả một ngàn tháng.**}

(Chương 97 – Al-Qadr, câu 3).

Ai hành đạo và làm việc thiện trong đêm đó bằng cả đức tin và niềm hy vọng thì sẽ được tha thứ các tội lỗi đã qua. Và đêm đó là một đêm nằm trong mười đêm cuối của tháng Ramadan nhưng không được chỉ định cụ thể.

> *Giá trị của nhịn chay*

Allah sắc lệnh qui định nhịn chay bởi nhiều giá trị và ý nghĩa khác nhau trong đạo và đời, tiêu biểu như:

- 1 Khẳng định lòng Taqwa (kính sợ và ngay chính) đối với Allah, Đấng Tối Cao:

Người bẻ tôi muốn được đến gần với Thượng Đế của y nên y từ bỏ những điều bản thân yêu thích, từ bỏ những dục vọng của bản thân, y luôn kính sợ và ngay chính vì biết rằng Allah đang theo dõi mọi hành động và cử chỉ của y ở mọi nơi mọi lúc, thầm kín hay công khai. Cũng chính vì lẽ này mà Allah đã phán: **{Hỡi những ai có đức tin, việc nhịn chay đã được sắc lệnh cho các ngươi giống như nó đã được sắc lệnh cho những người trước các ngươi, mong rằng các ngươi sẽ ngay chính biết kính sợ Allah.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 183).

- 2 Rèn luyện bản thân tránh xa tội lỗi:

Khi người bẻ tôi có thể nhịn những điều được phép để chấp hành mệnh lệnh của Allah thì y sẽ dễ dàng cũng như sẵn sàng tránh những điều bị nghiêm cấm từ những tội lỗi và nghịch lệnh Allah, y sẽ luôn biết giữ mình trong giới hạn của Ngài. Nabi ﷺ nói: **“Ai không bỏ những lời nói dối cũng như có hành vi đó thì quả thật Allah đâu cần đến việc y bỏ thức ăn và thức uống của y”** (Albukhari: 1804), có nghĩa là người nào nhịn chay nhưng không từ bỏ lời nói dối cũng như có hành vi dối trá thì sự nhịn chay của y chẳng có giá trị gì ở nơi Allah cả.

- 3 Nghĩ đến những người nghèo khổ và đói khát:

Trong nhịn chay, người bẻ tôi sẽ phải chịu cảnh đói khát, điều này nhắc nhở y luôn nhớ đến những người nghèo phải chịu cảnh đói khát và cùng cực trong suốt thời gian dài của năm. Lúc bấy giờ, người bẻ tôi sẽ nghĩ đến những anh em đồng đạo của mình đang chịu cảnh đói khát, chịu cảnh thiếu thốn trong cuộc sống, để rồi y sẵn sàng ra tay cứu giúp họ trong cảnh đói khát cơ hàn.

> Tháng Ramadan là tháng thứ chín trong năm theo lịch mặt trăng của niên lịch Islam.

> Ân phước của nhịn chay

Người nhịn chay sẽ đạt được nhiều ân phước như đã được nói đến trong giáo luật:

1 Ai nhịn chay Ramadan bằng cả đức tin nơi Allah nhằm để thực hiện theo mệnh lệnh của Ngài một cách thành tâm với niềm hy vọng sự ban thưởng từ nơi Ngài thì Ngài sẽ tha thứ cho y những tội lỗi đã qua, như Nabi ﷺ nói: **“Ai nhịn chay Ramadan bằng cả đức tin Iman và niềm hy vọng thì sẽ được tha thứ những tội lỗi đã qua”** (Albukhari: 1910, Muslim: 760).

2 Người nhịn chay sẽ hạnh phúc và có được niềm vui bởi những ân thưởng mà Allah sẽ ban cho y khi trở về trình diện Ngài qua sự nhịn chay của y, như Nabi ﷺ nói: **“Người nhịn chay có hai niềm vui: niềm vui lúc xả chay và niềm vui lúc trình diện Thượng Đế của y”** (Albukhari: 1805, Muslim: 1151).

3 Trong Thiên Đàng có một cánh cửa được gọi là Arroyyan chỉ dành riêng cho những người nhịn chay đi vào. Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, trong Thiên Đàng có một cánh cửa được gọi là Arroyyan, những người nhịn chay sẽ vào Thiên Đàng bằng cánh cửa này vào Ngày Phán Xét, sẽ không ai được vinh dự vào cánh cửa này ngoài họ. Khi đó, sẽ có tiếng hô gọi: Những người nhịn chay đâu? Họ đứng dậy và đi vào, không ai khác họ được đi vào bằng cánh cửa này, và khi họ đã vào thì cánh cửa sẽ đóng lại”** (Albukhari: 1797, Muslim: 1152).

4 Rằng chính Allah sẽ trực tiếp định đoạt phần thưởng dành cho sự nhịn chay, chính Ngài sẽ dành riêng cho nó một phần thưởng xứng đáng, bởi thế, hãy báo tin vui về những gì Allah chuẩn bị dành cho người nhịn chay, Nabi ﷺ nói: **“Tất cả mọi việc làm của con cháu Adam (con người) đều là của y trừ việc nhịn chay, bởi vì nó là của TA, chính TA sẽ định mức phần thưởng cho nó”** (Albukhari: 1805, Muslim: 1151).

> Người nhịn chay có hai niềm vui: niềm vui lúc xả chay và niềm vui khi trình diện Thượng Đế của y.

> Những điều làm hỏng nhịn chay

Đây là những điều mà người nhịn chay phải tránh bởi vì chúng sẽ làm hỏng sự nhịn chay. Những điều này gồm có:

1 **Ăn, uống.** Allah, Đấng Tối Cao phán: {Bởi thế, bây giờ các người được phép chung chạ với họ (vợ) nhưng hãy cố gắng thực hiện những điều Allah qui định cho các người, và các người hãy ăn và uống cho đến khi các người nhìn thấy rõ sợi chỉ trắng của buổi rạng đông tách khỏi sợi chỉ đen của nó thì các người hãy nhịn chay cho đến ban đêm.} (Chương 2 – Albaqarah, câu 187).

Và ai ăn và uống do quên thì sự nhịn chay của y vẫn còn giá trị và y cũng không bị mắc tội, như Nabi ﷺ đã nói: **“Ai quên trong lúc y nhịn chay nên đã ăn hoặc uống thì y cứ tiếp tục sự nhịn chay của mình, bởi vì quả thật Allah chỉ muốn giải cơn đói khát cho y.”** (Albukhari: 1831, Muslim: 1155).

2 Những gì mang tính chất của sự ăn và uống, chẳng hạn như:

- **Dịch truyền cho cơ thể mang tính chất dinh dưỡng khi cơ thể bị mất nước, muối và dinh dưỡng,** bởi vì dịch truyền này mang ý nghĩa của sự ăn và uống cho nên nó cũng được coi là thức ăn và thức uống.
- **Truyền máu cho người bệnh,** bởi vì máu là kết quả của ăn và uống.
- **Hút thuốc dưới mọi hình thức đều làm hỏng nhịn chay,** bởi vì đó là cách đưa chất độc vào cơ thể bằng sự hít khói.
- 3** **Giao hợp qua đường âm đạo,** cho dù chỉ mới đưa phần đầu dương vật vào âm đạo, xuất tinh hay không xuất tinh.
- 4** **Xuất tinh có chủ ý bằng sự môn trớn, thủ dâm, hay dưới các hình thức khác.**

Riêng đối với trường hợp mộng tinh tức xuất tinh trong lúc ngủ thì không phải là điều làm hỏng sự nhịn chay.

Người đàn ông được phép hôn người vợ của mình nếu như y có khả năng kim hãm được bản thân không rơi vào điều làm hỏng nhịn chay.

5 **Nôn mửa một cách có chủ ý,** còn nếu như nôn mửa không có chủ ý tức không nằm trong sự kiểm soát của cơ thể thì không vấn đề gì. Nabi ﷺ nói: **“Ai nôn mửa không có chủ ý trong lúc đang nhịn chay thì y không cần phải nhịn bù lại, còn ai cố tình nôn mửa thì phải nhịn chay bù lại”** (Tirmizhi: 720, Abu Dawood: 2380).

6 **Xuất máu kinh nguyệt và máu hậu sản,** khi nào có kinh hay máu hậu sản thì sự nhịn chay của người phụ nữ bị hỏng dù sự việc xảy ra trước khi mặt trời lặn một chốc lát hoặc người đang có kinh và sạch kinh lúc sau giờ Fajar thì sự nhịn chay cũng không được công nhận nên người phụ nữ đó phải xả chay trong ngày hôm đó. Nabi ﷺ nói: **“Chẳng phải là khi nào phụ nữ có kinh nguyệt thì không được phép dâng lễ nguyện Salah cũng như không được phép nhịn chay đó sao?”** (Albukhari: 1850).

Trường hợp người phụ nữ xuất máu nhưng không phải là theo chu kỳ kinh nguyệt thường lệ mà nguyên nhân do bệnh lý hoặc máu đó không phải là máu hậu sản sau khi sinh đẻ thì nó không ảnh hưởng đến sự nhịn chay.

> Ai được Allah cho phép không nhịn chay?

Allah cho phép một số đối tượng không nhịn chay trong Ramadan nhằm mục đích giảm nhẹ cho họ bởi lòng thương xót và bao dung của Ngài dành cho họ, họ gồm những người sau đây:

1 Những người bệnh có thể bị sự nhịn chay gây tác hại đến sức khỏe, những người này được phép ăn uống bình thường và sau đó nhịn bù lại sau Ramadan.

2 Người có cơ thể yếu không có khả năng nhịn chay do lớn tuổi hay do bệnh tật không có hy vọng chữa khỏi thì được phép không nhịn chay nhưng phải thay thế sự nhịn chay bằng cách nuôi ăn mỗi ngày cho một người nghèo với giá trị tương đương với 1,5 kg lương thực của từng nơi.

3 Người đi đường xa trong suốt hành trình hay trong suốt thời gian tạm trú dưới bốn ngày thì được phép không nhịn chay và phải nhịn bù lại sau Ramadan. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Và ai bị bệnh hoặc đi xa nhà thì phải nhịn chay bù lại số ngày đã thiếu. Allah muốn điều dễ dàng cho các người chứ Ngài không muốn gây khó khăn cho các người.**} (Chương 2 – Albaqarah, câu 183 - 186).

4 Phụ nữ có kinh hoặc máu hậu sản không được phép nhịn chay nhưng phải nhịn chay bù lại sau Ramadan (xem trang 98).

5 Phụ nữ mang thai và đang cho con bú, khi nào hai dạng phụ nữ này lo ngại cho sức khỏe cũng như lo ngại cho em bé thì được phép không nhịn chay nhưng phải nhịn bù lại.

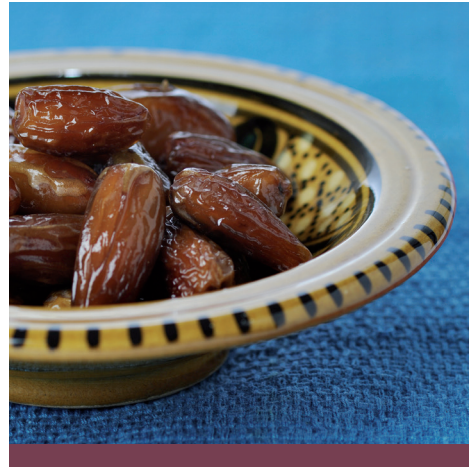
Giáo luật qui định thế nào đối với người không nhịn chay trong Ramadan?

Bất cứ ai ăn uống trong Ramadan một cách không có lý do chính đáng theo qui định của giáo luật thì y sẽ mang tội trái lệnh Allah, y phải sám hối với Ngài và hứa sẽ không tái phạm, y phải nhịn bù lại ngày hôm đó, ngoại trừ trường hợp y quan hệ giao hợp thì ngoài việc y phải nhịn bù lại thì y còn cần phải thực hiện hình phạt Kaffarah cho tội lỗi đó bằng cách giải thoát cho một người nữ nô lệ tức chuộc thân cho một nô lệ Muslim để trả tự do cho y, tôn giáo Islam luôn xem trọng vấn đề tự do con người, và khi nào không tìm thấy người nô lệ như trong thời buổi ngày nay thì y phải nhịn chay hai tháng liên tục nối tiếp nhau, còn nếu y không có khả năng nhịn chay thì y phải nuôi ăn 60 người nghèo.

> *Nhịn chay tình nguyện*

Allah sắc lệnh bắt buộc nhịn chay chỉ một tháng trong năm, tuy nhiên, Ngài khuyến khích nhịn chay vào những ngày khác qua sự tự nguyện của mỗi người bề tôi đối với ai có khả năng và mong muốn được thêm ân phước, những ngày khuyến khích nhịn chay gồm những ngày sau đây:

- 1 Ngày A-shura' cùng với một ngày trước nó hoặc một ngày sau nó.** Ngày A-shura' là ngày mùng mười của tháng Muharram tức tháng giêng của niên lịch Islam, và đó là ngày mà Allah đã giải cứu vị Nabi của Ngài, Musa (Moses) ﷺ khỏi sự đuổi cùng giết tận của tên bạo chúa Fir'aun (Pharaon) và đồng bọn của hắn. Những người Muslim nên nhịn chay ngày hôm đó để tạ ơn Allah đã giải cứu Nabi Musa ﷺ đồng thời để noi theo đường lối của Thiên Sứ của chúng ta ﷺ khi Người nói: **“Các người hãy nhịn chay trước nó một ngày hoặc sau nó một ngày”** (Ahmad: 2154). Và khi được hỏi về sự nhịn chay trong ngày A'shura' thì Người ﷺ nói: **“Nó xóa đi tội lỗi của năm vừa qua”** (Muslim: 1162).
- 2 Ngày Arafah, là ngày mùng chín của tháng Zdul-Hijjah, tức tháng 2 của niên lịch Islam, đây là ngày mà tất cả những người hành hương Hajj tập trung lại tại Arafah để cầu nguyện**

Allah, và đây là ngày thiêng liêng và ân phúc nhất trong các ngày của năm. Đối với những người không đi hành hương thì giáo luật qui định khuyến khích họ nhịn chay, bởi vì Nabi ﷺ đã nói về ân phước của việc nhịn chay ngày Arafah khi được hỏi: **“Nó xóa đi tội lỗi của năm vừa qua và năm sắp tới”** (Muslim: 1162).

- 3 Sáu ngày của tháng Shauwal, tháng Shauwal là tháng mười của niên lịch Islam tức tháng sau Ramadan. Nabi ﷺ nói: “Ai nhịn chay Ramadan rồi nhịn thêm sáu ngày của tháng Shauwal thì coi như y đã nhịn chay nguyện năm”** (Muslim: 1164).

> Ngày lễ Eid Al-Fitri ân phúc

Các ngày lễ là những biểu hiệu của tôn giáo. Khi Nabi ﷺ vừa đến Madinah, Người thấy những người Ansar – những người Muslim thuộc cư dân bản xứ Madinah – vui chơi và ăn mừng vào hai ngày trong năm thì Người hỏi: Đây là hai ngày gì? Họ bảo: Chúng tôi thường vui chơi và ăn mừng vào ngày này từ thời Jahiliyah. Thế là Người ﷺ nói: **“Quả thật, Allah ban cho các người hai ngày vui khác tốt đẹp hơn hai ngày đó, ấy là ngày Adha (giết tế) và ngày Fitri (ngày xả chay Ramadan)”** (Abu Dawood: 1134). Và Nabi ﷺ đã cho chúng ta biết rằng các ngày lễ là những biểu hiệu của các tôn giáo, Người nói: **“Quả thật, mỗi cộng đồng đều có ngày lễ riêng của họ, và đây là ngày lễ của chúng ta”** (Albukhari: 909, Muslim: 892).

Ngày lễ trong Islam:

Ngày lễ trong Islam là ngày thể hiện niềm vui trong việc hoàn thành sự thờ phượng nhằm để tạ ơn Allah, Đấng Tối Cao, đã hướng dẫn và phù hộ cho việc hoàn tất tốt đẹp sự thờ phượng Ngài. Trong ngày lễ, giáo lý Islam khuyến khích tận hưởng niềm vui và hân hoan, khuyến khích mọi người ăn mặc trang phục mới đẹp, đối xử tốt với những người nghèo khó bằng tất cả mọi phương tiện và hình thức được giáo lý cho phép như tổ chức các bữa tiệc, các buổi vui chơi lành mạnh để mang lại niềm vui trong mọi trái tim của các tín đồ và để nhắc nhở họ luôn nhớ đến ân huệ của Allah ban phát cho họ.

Các ngày lễ của người Muslim:

Người Muslim có hai ngày lễ lớn trong năm, ngoài hai ngày này người Muslim không được phép tổ chức lễ lộc ăn mừng vào bất kỳ một ngày nào khác. Hai ngày lễ lớn này là ngày lễ Eid Al-Fitri nhằm vào ngày đầu tiên của tháng Shawwal, và ngày lễ Eid Al-Adha nhằm vào ngày mùng mười của tháng Zdul-Hijjah.

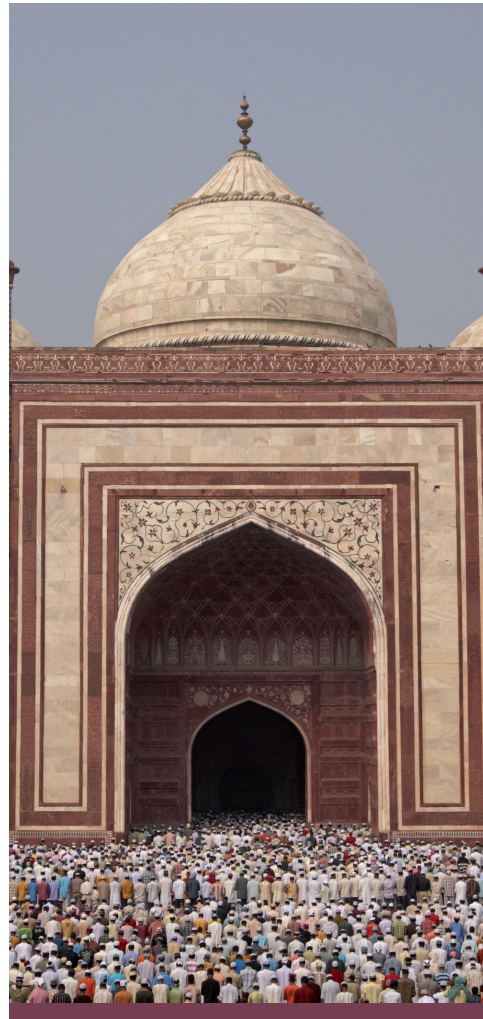
Ngày lễ Eid Al-Fitri:

Đó chính là ngày mùng một của tháng Shawwal tức tháng thứ mười theo niên lịch Islam. Nó diễn ra sau khi kết thúc tháng Ramadan, chính vì điều này nên nó được gọi là Eid Al-Fitri tức ngày lễ xả chay, có nghĩa là trong ngày này, các tín đồ Muslim sẽ thờ phượng Allah bằng cách ăn uống thỏa thích giống như thờ phượng Ngài qua việc nhịn chay suốt tháng Ramadan vừa qua. Vào ngày này, những người Muslim tổ chức ăn mừng và vui chơi nhằm để tạ ơn Allah về việc Ngài đã hoàn tất ân huệ của Ngài dành cho họ, đó là Ngài đã phù hộ cho họ hoàn thành bốn phận nhịn chay tháng Ramadan ân phúc. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và Ngài muốn các người hoàn tất số ngày (nhịn chay) được ấn định và muốn các người Takbir (tán dương sự vĩ đại của Ngài) về việc Ngài hướng dẫn các người và để cho các người có dịp tạ ơn Ngài.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 185).

Trong ngày Eid, giáo lý qui định phải làm gì?

1 **Dâng lễ nguyện Salah Eid:** là lễ nguyện Salah gần như bốn phận trong Islam, tất cả người Muslim nam, nữ cũng như trẻ con được khuyến khích phải đi ra khỏi nhà cùng nhau để thực hiện lễ nguyện này một cách tập thể vào lúc mặt trời vừa lên cao khỏi một sào cho đến khi mặt trời nghiêng bóng.

Nghi thức của lễ nguyện Salah Eid: gồm hai Rak'at, Imam sẽ đọc lớn bài kinh, sau lễ nguyện, Imam sẽ đọc bài thuyết giảng. Trong lễ nguyện Salah Eid, giáo luật qui định đọc thêm lời Takbir khi bắt đầu cho mỗi Rak'at, trong Rak'at đầu, người dâng lễ sẽ đọc Takbir sáu lần ngoài Takbir Ihram và trong Rak'at thứ hai thì đọc Takbir năm lần ngoài Takbir khi đứng trở dậy từ Sujud.

2

Zakah Fitri: Quả thật, Allah bắt buộc tất cả mọi người, những ai có dư lương thực sau khi đã chừa đủ cho ngày và đêm Eid thì phải bố thí một Sa' lương thực theo từng nơi như gạo, lúa mì, chà là khô cho những người Muslim nghèo khó mục đích để trong ngày Eid không còn có ai phải chịu cảnh đói. Cũng có thể xuất Zakah Fitri bằng giá trị của lương thực tức xuất tiền nếu như đều đó mang lại hữu ích cho người nghèo.

Thời điểm xuất Zakah Fitri là từ sau giờ Maghrib ngày cuối cùng của Ramadan cho đến lễ nguyện Salah Eid, cũng có thể xuất trước đó một đêm hay hai đêm.

Và lương thực được tính theo lương thực của từng nơi, có thể là gạo hay lúa mì, hay chà là khô tùy theo từng vùng, và mức lượng của một Sa' nếu tính theo đơn vị cân nặng ngày nay thì khoảng chừng 3 kg.

Và một người có thể xuất cho bản thân và cho những ai mà y phải có bổn phận chu cấp như vợ và con cái, khuyến khích xuất Zakah Fitri này cho cả thai nhi đang trong bụng của người mẹ, mỗi một xuất là một Sa' lương thực tương đương khoảng 3 kg.

Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ đã qui định bổn phận Zakah Fitri này và Người nói: **“Nó là việc làm tẩy sạch người nhịn chay khỏi những lời nói sàm bậy và hành vi không lành mạnh đồng thời giúp những người nghèo có lộc ăn. Bởi thế, ai muốn thực hiện nó trước lễ nguyện Salah Eid thì đó là Zakah được chấp nhận còn ai thực hiện nó sau lễ nguyện Salah Eid thì đó là hình thức Sadaqah”** (Abu Dawood: 1609).

3

Giáo lý Islam khuyến khích tạo nguồn vui cho gia đình từ trẻ con, người già, đàn ông, phụ nữ bằng bất cứ mọi hình thức và phương tiện lành mạnh hợp với giáo luật, khuyến khích mọi người ăn mặc quần áo đẹp nhất, giáo lý qui định việc ăn uống vui chơi trong ngày hôm đó là thờ phượng Allah, và nghiêm cấm nhịn chay trong ngày lễ này.

4

Giáo lý khuyến khích người tín đồ Takbir thường xuyên trong đêm Eid cũng như lúc đi ra khỏi nhà để đến dự lễ nguyện Salah Eid và thời gian Takbir được kết thúc bởi lễ nguyện Salah Eid, việc làm này nhằm biểu hiện niềm vui vì đã hoàn thành bốn phần nhịn chay tháng Ramadan ân phúc và để tạ ơn ân huệ của Allah đã ban cho cũng như đã hướng dẫn chúng ta trong việc nhịn chay. Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Và Ngài muốn các người hoàn tất số ngày (nhịn chay) được ấn định và muốn các người Takbir (tán dương sự vĩ đại của Ngài) về việc Ngài hướng dẫn các người và để cho các người có dịp tạ ơn Ngài.**} (Chương 2 – Albaqarah, câu 185).

Lời Takbir: Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar, La-ila-ha-Ilollo-h, Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar, wa lilla-hil-hamdu.

(Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah, Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất, và mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Ngài).

Và cũng có thể nói Takbir với những lời này: Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar, walhamdulilla-hi kathi-ra, wa subha-nollo-hi bukrotaw wa asi-la.

(Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất, muôn vàn lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Allah, xin tụng niệm Allah sáng và chiều).

Giáo lý khuyến khích tín đồ nam giới Takbir lớn tiếng trên đường đi sao cho đừng làm phiền tới đến mọi người, còn phụ nữ được qui định là phải Takbir nhỏ tiếng.

> Những người Muslim đang dâng lễ nguyện Salah Eid tại một nơi ở ngoài trời.

Zakah của bạn

5

Allah sắc lệnh bốn phận Zakah, Ngài qui định nó là trụ cột nền tảng thứ ba trong các trụ cột nền tảng của Islam, và Ngài cảnh báo rằng ai không thực hiện bốn phận này sẽ bị Ngài trừng phạt một cách nghiêm khắc, và Ngài qui định các yếu tố của một người muốn trở thành người anh em của những người Muslim là y phải ăn năn sám hối, dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah, như Ngài đã phán:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ (التوبة: ١١).

{Nhưng nếu chúng ăn năn sám hối, năng dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah thì chúng là anh em của các người trong đạo. Và TA (Allah) đã giải thích các Lời mặc khải cho một đám người có hiểu biết.} (Chương 9 – Attawbah, câu 11).

Nabi ﷺ nói: **“Islam được dựng trên năm trụ cột .. và dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah”** (Albukhari: 8, Muslim: 16).

Mục lục của chương:

Mục đích và ý nghĩa của Zakah

Những của cải và tài sản bắt buộc phải xuất Zakah:

- Vàng và bạc
- Các loại tiền
- Hàng hóa kinh doanh
- Những gì mọc ra từ đất
- Các loại gia súc

Nguồn Zakah sẽ chi cho những ai?

Zakah

Trích một phần tài sản bỏ thí là điều Allah bắt buộc mỗi người Muslim, những người giàu dùng nó để tẩy xóa sự khó khăn và giúp đỡ cho những người nghèo khó, và mang những giá trị thiêng liêng khác nữa.

Mục đích và ý nghĩa của Zakah

Allah sắc lệnh nghĩa vụ Zakah cho các tín đồ Muslim với những mục đích và ý nghĩa thiêng liêng, xin liệt kê ra một số sau đây:

1

Quả thật, bản chất yêu thích tiền bạc và của cải của con người khiến con người luôn cố gắng bảo vệ và giữ kỹ không muốn san sẻ và ban bố cho ai. Bởi thế, giáo luật bắt buộc phải thực hiện xuất Zakah nhằm thanh lọc bản thân khỏi sự keo kiệt, hẹp hòi và tham lam, giúp bản thân loại trừ bản chất chỉ biết yêu thích trần gian mà quên đi Đời Sau. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾
(التوبة: 103).

{Hỡi Sứ giả!} **Hãy nhận lấy của bỏ thí từ tài sản của họ để tẩy sạch và thanh lọc họ.** (Chương 9 – Attawbah, câu 103).

2

Thực hiện bốn phận Zakah là cơ sở thiết lập mối liên kết và gắn nối tình hữu nghị giữa các tín đồ, bởi lẽ tâm lý con người vốn dĩ thích được đối xử tốt, hơn nữa xã hội Muslim được kết cấu từ những cá thể cần hỗ trợ lẫn nhau giống như một bức tường kiên cố do các viên gạch kết chặt với nhau, và giúp giảm bớt các tệ nạn trộm cắp, cướp bóc và tham ô.

3

Khẳng định ý nghĩa thờ phượng và tuân phục một cách hoàn toàn và triệt để mệnh lệnh của Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài, khi mà người giàu xuất một phần tài sản của mình để chấp hành theo giáo luật của Ngài. Và trong việc xuất Zakah là thể hiện sự tri ân về ân huệ mà Allah đã ban phát và sự tri ân sẽ

được đền bù bằng sự gia tăng thêm nhiều ân huệ như Allah đã phán:

﴿لَنْ نَكْفُرَنَّكَ لَا زِيدُنَاكَ﴾ (إبراهيم: ٧).

{Nếu các người biết ơn, TA sẽ ban thêm ân huệ cho các người} (Chương 14 – Ibrahim, câu 7).

4

Thực hiện nghĩa vụ Zakah giúp con người khái niệm về an sinh xã hội, giúp cân đối giữa các tập thể trong xã hội, không có sự chênh lệch quá mức về sự giàu có cũng như sự nghèo đói, tránh được sự độc tài về tài chính. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ (الحشر: ٧).

{Mục đích để nó (tài sản) không nằm trong vòng luân lưu của người giàu có trong các người.}

(Chương 59 – Al-Hashr, câu 7).

> Bản chất của con người luôn yêu thích tiền bạc và tài sản một cách tham lam, và Islam kêu gọi đến với sự thanh lọc bản thân khỏi sự tham lam quá mức.

Những loại tài sản nào bắt buộc phải xuất Zakah?

Không bắt buộc Zakah đối với những loại tài sản dùng để sử dụng như nhà ở cho dù ngôi nhà có giá trị đến mấy, hoặc xe hơi, quần áo, thức ăn và đồ uống.

Quả thật, Allah chỉ bắt buộc Zakah đối với các loại tài sản không mang tính chất là vật sử dụng cho nhu cầu sinh hoạt hàng ngày, và từ các loại tài sản có sự phát triển và gia tăng, như các loại dưới đây:

1 Vàng và bạc không được dùng trong nữ trang và trang phục.

Zakah không phải bắt buộc đối với vàng và bạc trừ phi số lượng đã đạt đến mức lượng theo qui định của giáo luật (được gọi là Nisab) trong vòng một năm trọn vẹn tương đương với 354 ngày (theo niên lịch mặt trăng).

Nisab Zakah của vàng và bạc:

Vàng là khoảng 85 gr, còn bạc thì khoảng 595 gr.

Khi nào người Muslim sở hữu vàng và bạc với mức lượng này trở lên thì phải trích 2,5% của tổng số vàng hoặc bạc có được cho nghĩa vụ Zakah.

2 Các loại tiền tệ dù đang nắm giữ tại nhà hay đang cất giữ tại các ngân hàng.

Cách xuất Zakah loại tài sản này là tính theo Nisab của vàng, nếu số tiền có được tương ứng với Nisab của vàng hoặc nhiều hơn tại thời điểm phải xuất Zakah thì phải trích 2,5% cho nghĩa vụ Zakah (thời điểm Zakah là một lần trong một năm tính theo niên lịch mặt trăng như đã được nói trên).

Thí dụ: Giá cả của vàng luôn thay đổi, nếu giá vàng vào thời điểm bắt buộc phải xuất Zakah là 25 đô la trên một gram thì Nisab lúc bấy giờ sẽ là:

25 (giá của một gram vàng, và nó luôn biến động) X 85 (số gram vàng, và nó luôn ở mức cố định) = 2125 đô la (Nisab của tài sản loại tiền tệ).

3 Các loại hàng hóa kinh doanh:

Là tất cả những gì được mang ra để kinh doanh buôn bán như đất đai, nhà cửa, tòa cao ốc, hoặc các mặt hàng thực phẩm hay các loại hàng hóa tiêu dùng.

Cách thức xuất Zakah đối với các loại tài sản thuộc dạng này: Người sở hữu sẽ tính hết toàn bộ giá trị của tất cả các hàng hóa mà y kinh doanh sau một năm trọn vẹn, giá của các mặt hàng sẽ được tính theo giá thị trường tại thời điểm muốn xuất Zakah, nếu tổng giá trị đạt đến Nisab của tài sản tiền tệ thì phải trích ra 2,5% để đóng Zakah.

4 Những gì mọc ra từ đất từ các loại cây trồng, trái quả, và các loại hạt:

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾
(البقرة: ٢٦٧).

{Hỡi những ai có đức tin! Hãy bố thí những bổng lộc tốt mà các người đã tìm kiếm được cũng như những bổng lộc mà TA đã cho xuất ra cho các người từ đất đai} (Chương 2 – Albaraqah, câu 267).

Bắt buộc Zakah chỉ đối với các loại cây trồng nhất định chứ không phải tất cả, với điều kiện là sản lượng thu hoạch được phải đạt mức theo qui định của giáo luật.

Mức lượng xuất Zakah cũng được phân biệt giữa các loại cây trồng được tưới tiêu theo nguồn nước tự nhiên như mưa và các con sông và các loại cây trồng được tưới tiêu bằng công sức và các phương tiện, điều này nhằm mục đích quan tâm đến hoàn cảnh của mọi người.

5 Các loại gia súc từ bò, lạc đà và dê cừu, chỉ bắt buộc Zakah khi nào các loại gia súc này được chăn nuôi thả rong trên đồng cỏ, người chăn nuôi không phải tốn kém về chi phí thức ăn cho chúng.

Còn nếu các loại gia súc này được chăn nuôi bởi sự tốn kém chi phí thức ăn cho chúng hoặc đa phần là phải cung cấp thức ăn cho chúng thì không bắt buộc phải xuất Zakah.

Nisab cũng như mức lượng xuất Zakah đối với các loại gia súc này được trình bày đầy đủ và cụ thể trong các sách Fiqh (thông hiểu giáo lý).

Zakah được chi cho những ai? (Tức đối tượng nào được hưởng nguồn Zakah?).

Islam đã giới hạn các thành phần hay các đối tượng được hưởng nguồn Zakah một cách cụ thể. Người Muslim được phép đưa Zakah cho một dạng đối tượng hay nhiều đối tượng thuộc các thành phần được phép hưởng, hoặc có thể đưa cho các tổ chức chuyên thu gom Zakah hay các hội từ thiện chuyên phân phát Zakah cho những đối tượng được hưởng quyền lợi này, và tốt nhất là nên phân phát trong xứ sở mình đang sinh sống.

Những đối tượng được hưởng quyền lợi từ Zakah là những thành phần dưới đây:

- 1 Người nghèo và khó khăn, họ là những người thiếu thốn, chưa có đủ những đáp ứng cho các nhu cầu cần thiết tối thiểu trong cuộc sống.
- 2 Người chuyên hoạt động thu gom và phân phát của Zakah
- 3 Người nô lệ muốn chuộc thân mình từ người chủ, dùng tiền Zakah để mua chuộc và trả tự do cho y.
- 4 Người mắc nợ không có khả năng chi trả, dù đó là khoản nợ cho sự cải thiện riêng của bản thân, hay khoản nợ cho lợi ích chung cho cộng đồng.
- 5 Người chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah, họ là những người đi đánh chiến để bảo vệ tôn giáo, đất nước, quê hương xứ sở của họ, và cũng được liệt kê vào trong đối tượng này đối với tất cả các việc làm truyền bá và nhân rộng Islam, giờ cao lời phán của Allah.
- 6 Người mới cải đạo sang Islam, họ là những người mới giác ngộ Islam hoặc những người ngoại đạo có hy vọng sẽ cải đạo sang Islam, và không phân phát Zakah cho những đối tượng này một cách trực tiếp theo từng cá nhân riêng lẻ mà nó được

giao lại cho người chuyên hoạt động phân phát Zakah hay những người trông coi vụ việc của người Muslim hoặc những tổ chức từ thiện để họ xem xét và quyết định sự cải thiện trong vấn đề này.

7 Người lỡ đường, là những người đi đường xa gặp trắc trở cần đến tiền bạc cho dù họ có sở hữu một khối tài sản lớn ở đất nước và xứ sở của họ đi chăng nữa.

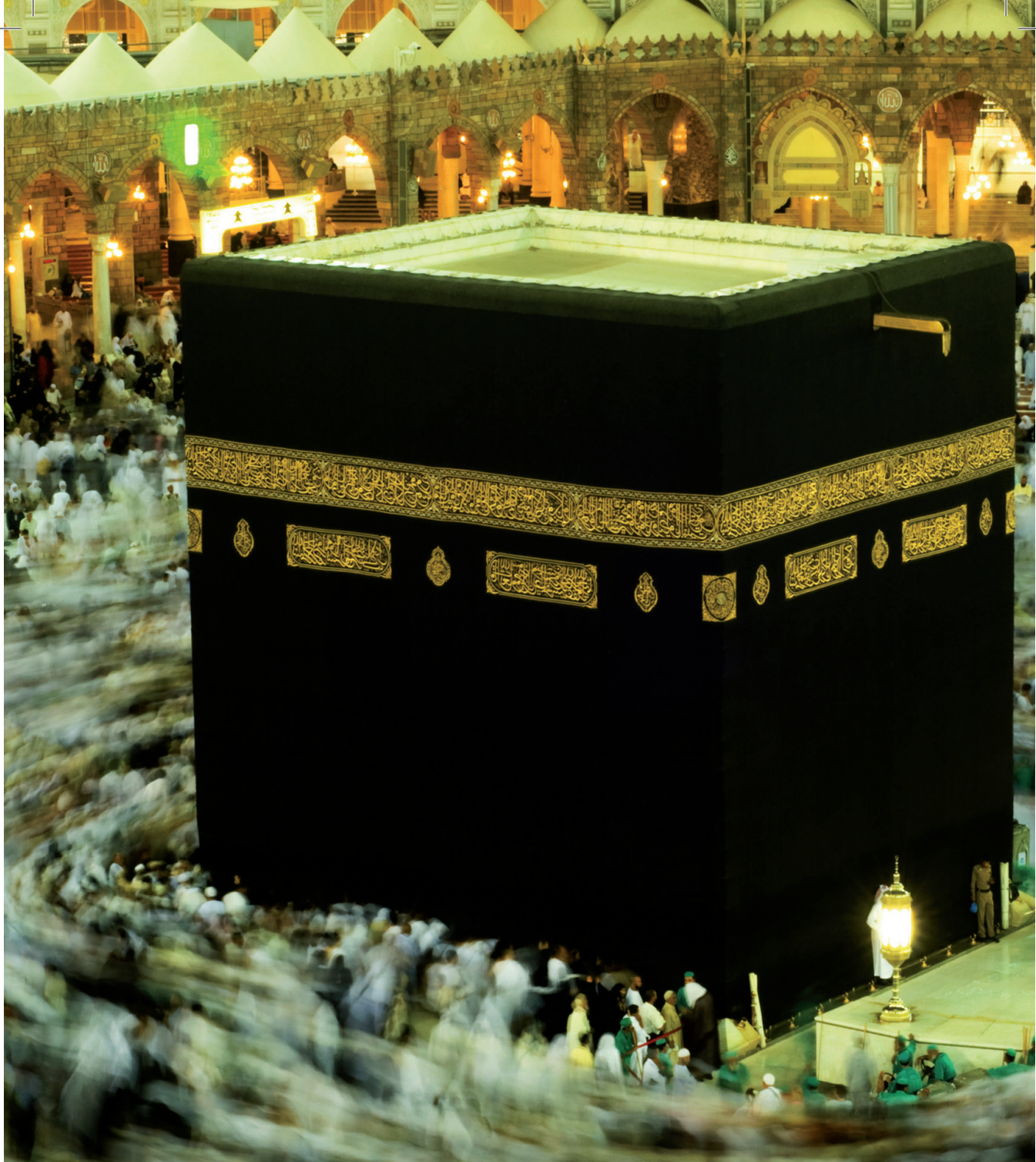
Allah, Đấng Tối Cao phán về thành phần được hưởng Zakah:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ (التوبة : ٦٠).

{Thật ra, của bố thí chỉ dành cho người nghèo, người có hoàn cảnh khó khăn, người thu và quản lý của bố thí, người mới gia nhập Islam, người bị giam cầm (nô lệ hay tù binh chiến tranh), người mắc nợ, con đường phục vụ chính nghĩa của Allah và người lỡ đường.} (Chương 9 – Attawbah, câu 60).

> Người nghèo là những người thiếu thốn, chưa có đủ những đáp ứng cho các nhu cầu cần thiết tối thiểu trong cuộc sống.

Sự hành hương Hajj của bạn

6

Hành hương đến Makkah là trụ cột thứ năm trong các trụ cột nền tảng của Islam. Nó là một sự thờ phượng tập hợp nhiều hình thức thờ phượng thể xác, tâm niệm và tài sản, bắt buộc phải thực hiện nó đối với ai đã hội đủ điều kiện về sức khỏe và tiền bạc một lần trong đời.

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران: ٩٧).

{Và để phụng mệnh Allah thì bắt buộc con người phải đi hành hương Hajj tại ngôi đền thiêng liêng Ka'bah khi có điều kiện, và kẻ nào phủ nhận và bất tuân thì quả thật Allah là Đấng Giàu Có nhất trong toàn vũ trụ} (Chương 3 - Ali-'Imran, câu 97).

Mục lục của chương:

Ân phúc của Makkah và Masjid Al-Haram

Ý nghĩa của Hajj

Các trường hợp người Muslim có khả năng thực hiện Hajj

Người phụ nữ đi làm Hajj phải có người Mahram đi cùng

Các ân phước của Hajj

Ý nghĩa và mục đích của Hajj

Umrah

Ngày lễ Eid Al-Adha ân phúc

- Giáo lý qui định làm gì trong ngày lễ Eid?
- Các yếu tố cần cho các con vật được mang ra giết tế.
- Làm gì với con vật được giết tế?

Viếng thăm thành phố Nabawi

Hành hương Hajj

Ân phúc của Makkah và Masjid Al-Haram:

Masjid Al-Haram nằm tại Makkah, vùng đất thiêng liêng, về phía Tây của bán đảo Ả Rập, trong Islam, nó là nơi được ban cho nhiều ân phúc, tiêu biểu:

1 Trong Masjid có ngôi đền thiêng Ka'bah:

Ka'bah là ngôi đền được xây theo hình khối lập phương, nằm ở vị trí trung tâm của Masjid Al-Haram.

Nó là Qiblah (hướng) mà tất cả các tín đồ Muslim phải quay mặt về phía nó khi dâng lễ nguyện Salah và trong các hình thức thờ phượng khác được Allah sắc lệnh.

Nabi Ibrahim عليه السلام và con trai của Người, Nabi Isma'il عليه السلام đã xây cất ngôi đền này theo lệnh truyền của Allah, Đấng Tối Cao, sau đó, nó được tu bổ và làm mới lại rất nhiều lần.

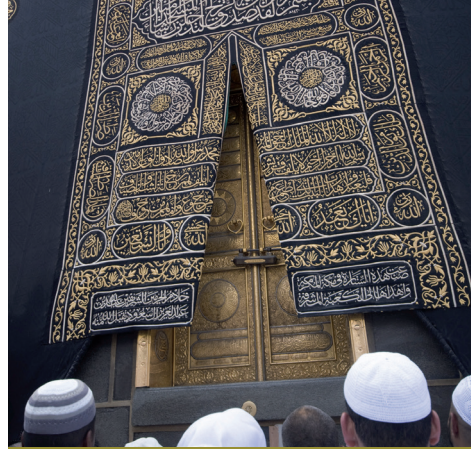
Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة: ١٢٧).

{Và hãy nhớ lại khi Ibrahim và Isma-i'l xây móng của Ngôi đền (Ka'bah) và cầu nguyện: “*Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài chấp nhận (việc làm này) từ bầy tôi, bởi vì Ngài là Đấng Hằng nghe và Hằng biết (hết mọi việc).*”} (Chương 2 – Albaqarah, câu 127, 128).

Quá thật, Nabi Muhammad ﷺ đã cùng với các bộ tộc Ả Rập của Makkah gắn lại cục đá đen vào vị trí của nó khi họ đã cùng nhau xây cất lại.

2 Masjid Al-Haram là Masjid đầu tiên được dựng lên trên trái đất:

> Cánh cửa của Ka'bah, trên nó được ghi nhiều câu Kinh Qur'an.

Khi vị Sahabah tên Abu Zdar رضي الله عنه hỏi Thiên sứ của Allah ﷺ rằng Masjid nào được dựng lên đầu tiên trên trái đất thì Người bảo: “**Masjid Al-Harm**”. Sau đó, ông lại hỏi kể đến là Masjid nào nữa? Người bảo: “**Masjid Al-Aqsa - Jarusalem**”. Abu Zdar lại hỏi: Giữa hai Masjid này là bao nhiêu? Người ﷺ nói: “**Bón mươi năm, và khi nào nơi có cơ hội viếng được nó thì hãy dâng lễ nguyện Salah trong đó bởi quả thật trong đó có nhiều ân phúc**”.

(Albukhari: 3186, Muslim: 520).

3 Ân phúc của các lễ nguyện Salah trong đó được nhân lên:

Thiên sứ của Allah ﷺ nói: “**Dâng lễ nguyện Salah trong Masjid này của Ta – ý nói Masjid Madinah – tốt hơn một ngàn lần dâng lễ nguyện Salah tại các Masjid khác ngoại trừ Masjid Haram, còn dâng lễ nguyện Salah tại Masjid Haram tốt hơn một trăm ngàn lần dâng lễ nguyện Salah tại các Masjid khác**” (Ibnu Ma-jah: 1406, Ahmad: 14694).

4

Masjid Haram là vùng cấm của Allah:

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (النمل: ٩١).

{Quả thật, Ta (Muhammad) chỉ được lệnh thờ phượng Thượng Đế của thành phố (Makkah) này và Ngài đã làm cho nó thành vùng cấm linh thiêng, và tất cả mọi thứ đều là của Ngài, và Ta được lệnh phải là người Muslim (thần phục Ngài).} (Chương 27 – Annaml, câu 91).

Makkah là nơi được Allah cấm các tạo vật của Ngài gây đổ máu hoặc có hành vi bất công với bất cứ ai, Ngài cấm săn bắt ở đó và cấm chặt, nhổ cây cối và hoa cỏ nơi đó.

Nabi ﷺ nói: *“Quả thật Makkah là nơi mà Allah làm cho thành vùng cấm linh thiêng, nhưng Ngài không cấm con người đến đó, bởi thế, người tin tưởng Allah và tin tưởng vào Đòi Sau thì không được phép gây đổ máu nơi đó và cũng không được hái, bứt bất kỳ cây cỏ nào nơi đó”* (Albukhari: 104, Muslim: 1354).

5

Makkah là nơi yêu thích nhất đối với Allah và Thiên sứ của Ngài, Muhammad ﷺ.

Có một vị Sahabah đã nói: Tôi đã nhìn thấy Thiên sứ của Allah ﷺ lúc Người đang đứng tại Al-Hazurah (một thôn xóm ở Makkah) và Người nói: *“Thề bởi Allah, quả thật, Người là vùng đất ân phúc nhất trong các vùng đất của Allah và là vùng đất yêu thích nhất đối với Ngài, nếu Ta không được lệnh rời khỏi người thì Ta đã không rời khỏi người”* (Tirmizhi: 3925, Annasa-i trong Al-Kubra: 4352).

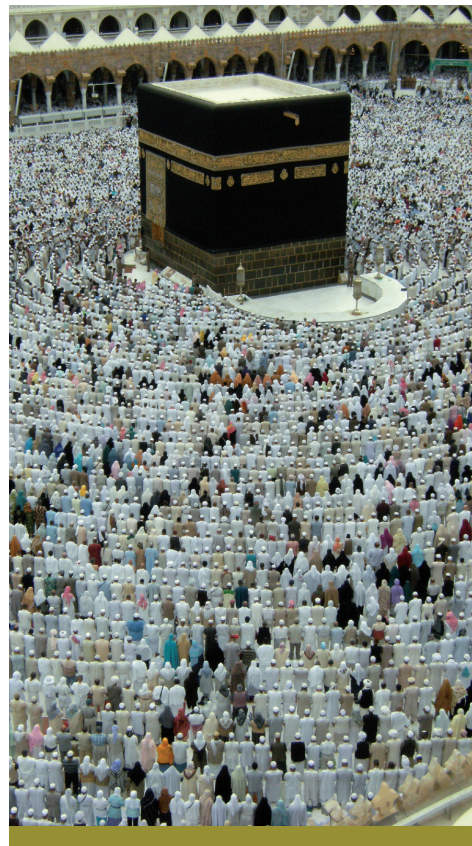
6

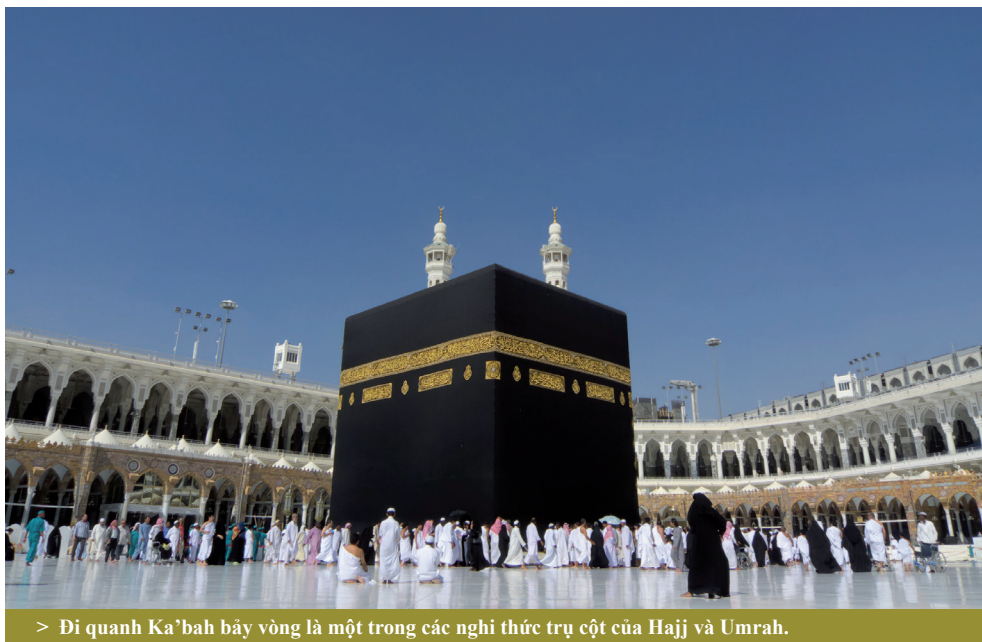
Allah sắc lệnh phải đi hành hương đến ngôi nhà Al-Haram của Ngài đối với ai có khả năng đến đó.

Quả thật, Nabi Ibrahim ﷺ đã kêu gọi nhân loại đến hành hương tại đây và mọi người trên khắp mọi nơi đã tập trung đến đây, và các vị Nabi đều đến đây hành hương như Thiên sứ của Allah ﷻ đã thông tin cho biết. Allah phán báo Nabi Ibrahim ﷺ:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ (الحج: ٢٧).

{Và hãy tuyên bố với nhân loại việc thi hành Hajj. Họ sẽ đi bộ hoặc cưỡi từng con lạc đà gầy ốm băng qua từng hẻm núi sâu thẳm để đến cùng dâng lễ với Người.} (Chương 22 – Al-Hajj, câu 27).

> Đi quanh Ka'bah bảy vòng là một trong các nghi thức trụ cột của Hajj và Umrah.

> Ý nghĩa của Hajj

Hajj là định tâm đến ngôi nhà Al-Haram của Allah để thực hiện các nghi thức viếng thăm, và các nghi thức này gồm những hành động, lời nói được Nabi ﷺ chỉ dạy và hướng dẫn như Ihram, Tawaf (đi quanh) ngôi đền Ka'bah bảy vòng, Sa'i (đi qua lại) bảy dòng giữa hai ngọn đồi Safa và Marwah, dùng chân tại Arafah, ném các trụ Jamarat ở Mina cùng với những nghi thức khác.

Việc hành hương Hajj mang lại nhiều hồng phúc thiêng liêng cho các bầy tôi như thể hiện sự độc tôn hóa Allah, đặc ân tha thứ của Allah dành cho những người hành hương, những người Muslim có cơ hội quen biết và giao lưu với nhau, học hỏi các giáo luật tôn giáo và những hồng phúc khác.

Thời điểm thực hiện Hajj: Tất cả những việc làm của Hajj được diễn ra từ ngày mồng tám cho đến ngày mười ba của tháng Zdul-Hijah, tháng 12 theo niên lịch Islam.

Hajj bắt buộc đối với ai ?

Hajj bắt buộc đối với người Muslim Mukallaf có khả năng (ý nghĩa của Makallaf là người tinh táo và trưởng thành).

Ý nghĩa của sự có khả năng:

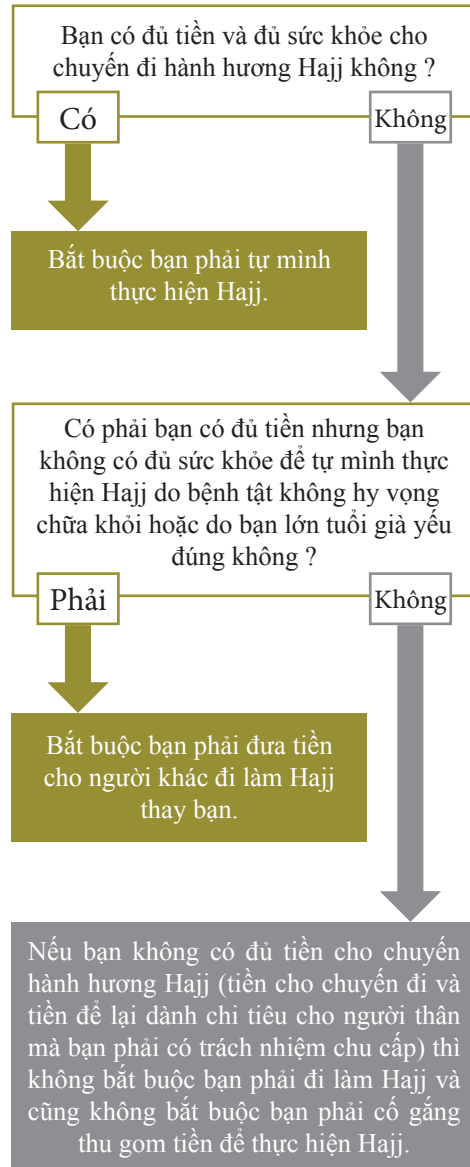
Có thể đến được ngôi nhà Al-Haram một cách an toàn và hợp pháp, có thể thực hiện các nghi thức Hajj một cách không gặp trở ngại, đảm bảo sức khỏe và đầy đủ tiền bạc cho chuyến hành hương cũng như chữa lại một cách đầy đủ làm nguồn chi tiêu cho những người phải có trách nhiệm chu cấp cho họ.

> Các trường hợp người Muslim có thể thực hiện Hajj

- 1 Có thể tự mình thực hiện, có nghĩa là một người có khả năng tự mình đến ngôi đền một cách không gặp trở ngại quá mức bình thường, có đầy đủ chi phí cho cuộc hành hương, thì bắt buộc y phải tự mình thực hiện Hajj.
- 2 Có thể thực hiện Hajj qua người khác chứ không thể tự mình thực hiện, đó là người không có khả năng tự mình thực hiện Hajj do bệnh tật và già yếu nhưng lại tìm thấy người thực hiện hộ cho mình và y có đủ tiền để đưa cho người đó làm lộ phí cho chuyến hành hương cho mình, thì bắt buộc y phải chi ra số tiền đó để người đó thực hiện Hajj cho y.
- 3 Người không thể tự mình thực hiện Hajj cũng không thể nhờ người khác thực hiện thì đối tượng này không bắt buộc phải thực hiện Hajj cho tới khi nào y có thể.

Tương tự, người không có đủ tiền để thực hiện Hajj hay không đủ tiền để chừa lại cho người thân thì y không bắt buộc phải thực hiện Hajj.

Và một người không cần phải cố gắng kiếm tiền để thực hiện Hajj, tuy nhiên, khi nào y đã sở hữu được nguồn tài chính đủ để thực hiện thì mới bắt buộc y thực hiện.

> Phụ nữ đi làm Hajj phải có người Mahram đi cùng

Giáo luật qui định người phụ nữ đi làm Hajj cần phải có người Mahram đi cùng, nếu không có thì không bắt buộc người phụ nữ phải thực hiện Hajj, và những người Mahram này là chồng hoặc những ai vĩnh viễn không được cưới làm chồng như cha, ông nội (ngoại), con trai, cháu trai, anh em ruột, chú (bác, cậu) (xem trang 205).

Và nếu người phụ nữ đi làm Hajj không có Mahram đi cùng một cách an toàn thì Hajj có giá trị và được ban thưởng nếu được hoàn tất tốt đẹp.

> Các ân phúc của Hajj

Việc làm Hajj mang lại nhiều ân phúc, tiêu biểu như:

- 1 Nó là việc làm ân phúc nhất, khi Nabi ﷺ được hỏi rằng việc làm nào là ân phúc nhất thì Người ﷺ bảo: **“Đức tin nơi Allah và Thiên sứ của Ngài”**, và khi được hỏi kể đến là gì nữa thì Người ﷺ bảo: **“Đi Jihad (chiến đấu) cho con đường chính nghĩa của Allah”**, và khi được hỏi kể đến là việc làm nào nữa thì Người ﷺ bảo: **“Hành hương Hajj được chấp nhận”** (Albukhari: 1447, Muslim: 83).
- 2 Hajj là mùa vĩ đại cho đặc ân được Allah tha thứ tội lỗi, Nabi ﷺ nói: **“Người nào đi hành hương Hajj, y không thô tục và dâm ô trong lời nói cũng như trong hành vi thì y sẽ trở lại y như thuở mới lọt lòng mẹ”** (Albukhari: 1449, Muslim: 1350).
- 3 Hajj là cơ hội lớn để được giải thoát khỏi Hỏa Ngục, Thiên sứ của Allah ﷺ nói: **“Không có ngày nào mà người bề tôi được giải thoát khỏi Hỏa Ngục nhiều hơn ngày Ara-fah”** (Muslim: 1348).
- 4 Phần thưởng dành cho Hajj là Thiên Đàng, Nabi ﷺ nói: **“Cuộc hành hương Hajj được chấp nhận thì phần thưởng không gì hơn là Thiên Đàng”** (Albukhari: 1683, Muslim: 1349).

Và những ân phúc này cũng như những ân phúc khác chỉ đạt được đối với ai trung thực và thành tâm cũng như đi theo đúng đường lối chỉ dạy và hướng dẫn của Nabi ﷺ.

> Mục đích của Hajj

Việc làm Hajj có những mục đích và giá trị thiêng liêng cho bản thân cũng như cho tập thể xã hội. Cũng chính vì lẽ này nên Allah đã phán cho chúng ta biết rằng việc người đi làm Hajj phải giết tế con vật là mang ý nghĩa thờ phượng Allah:

﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ﴾ (الحج: ٣٧).

{Thịt và máu của chúng (các con vật được giết tế) sẽ không bao giờ đến tận nơi Allah mà chỉ có lòng kính sợ của các người mới đến được nơi Ngài} (Chương 22 – Al-Hajj, câu 37).

Nabi ﷺ nói: **“Việc đi vòng quanh ngôi đền Ka’bah cũng như đi qua lại giữa đồi Safa và Marwah, ném đá các trụ Jamarat đều chỉ thiết lập sự tưởng nhớ và tụng niệm đến Allah”** (Abu Dawood: 1888).

> Bắt buộc đối với ai muốn làm Hajj và Umrah phải học các giáo luật riêng biệt về Hajj và Umrah.

Những mục đích và giá trị tiêu biểu của Hajj:

1 Thể hiện sự hạ mình và thần phục Allah:

Người đi làm Hajj đã từ bỏ quần áo lộng lẫy, bỏ đi sự chưng diện và kiểu cách sang trọng, y mặc bộ y phục Ihram biểu hiện sự bản hàn và thấp hèn trước Thượng Đế của y, y giải thoát bản thân mình khỏi thế giới trần tục với những bận rộn lo toan, y chỉ chuyên tâm hướng về Đấng Bảo Hộ của y với niềm hy vọng và khao khát được Ngài tha thứ, được Ngài thương xót. Rồi sau đó, y đứng tại vùng Arafah tha thiết khẩn cầu Thượng Đế của y bằng sự ca tụng và tán dương Ngài về những ân huệ và hồng phúc mà Ngài đã ban cho y và xin Ngài tha thứ tội lỗi và cứu rỗi y thoát khỏi sự trừng phạt.

2 Hajj là sự tạ ơn ân huệ:

Việc thực hiện bốn phận Hajj thể hiện sự tri ân ân huệ của Allah từ hai khía cạnh: Tri ân về ân huệ tiền bạc, tài sản và tri ân về sức khỏe an lành. Tiền bạc, tài sản và sức khỏe an lành là hai ân huệ vĩ đại nhất trong các ân huệ mà con người được ban cho ở cõi trần này. Cho nên, Hajj thể hiện sự tri ân về hai ân huệ thiêng liêng này khi mà một người đã hy sinh tiền của và sức lực của mình trong con đường tuân lệnh Allah. Và không phải nghi ngờ gì nữa rằng tri ân ân huệ được ban cho là điều bắt buộc, nó xác nhận trí tuệ được hướng dẫn và biểu hiện giáo lý của tôn giáo.

3 Đại hội của những người Muslim:

Những người Muslim từ khắp mọi miền của quả địa cầu triệu tập lại để thực hiện nghĩa vụ hành hương Hajj, họ có thể giao lưu với nhau, kết nối tình hữu nghị và đoàn kết giữa mỗi quan hệ đồng đạo, loại bỏ sự chia rẽ, dẹp tan sự phân biệt sang hèn, giàu nghèo, màu da, sắc tộc và ngôn ngữ, thống nhất và liên hiệp cùng một tiếng nói chung của những người Muslim, họ đồng tâm cùng nhau thể hiện sự kính sợ Allah, biểu hiện sự tuân lệnh và ngoan đạo, cùng nhau thực hiện điều thiện tốt và phúc lành.

4 Nghĩ đến cuộc sống Đời Sau:

Hajj sẽ giúp người Muslim nghĩ đến Ngày trình diện trước Allah. Đó là khi người làm Hajj mặc bộ y phục Ihram, định tâm vào trạng thái Ihram (bị nghiêm cấm làm một số điều), đứng tại Arafah, nhìn thấy một biển người đang cùng mặc chung một y phục gồm hai mảnh quần quanh người, lúc bấy giờ y sẽ nghĩ tới buổi triệu tập mà người bề tôi phải trình diện trước Thượng Đế sau khi chết, và điều này sẽ khiến y chuẩn bị tốt hơn cho Ngày trình diện đó.

5 Biểu hiện sự độc tôn hóa Allah, chỉ thờ phượng duy nhất một mình Ngài bằng cả lời nói và hành động:

Cho nên biểu hiệu nghi thức của người làm Hajj là lời Talbiyah:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ.

Labbaikollo-humma labbaika, labbaika la shari-ka laka labbaika, innal-hamda wanni`mata laka wal-mulk, la shari-ka laka.

(Lạy Allah, xin vâng lệnh Ngài, xin vâng lệnh Ngài, Ngài không có đối tác ngang vai, xin vâng lệnh Ngài, quả thật sự ca ngợi, mọi ân huệ và mọi vương quyền đều là của Ngài, Ngài không có đối tác ngang vai).

Một vị Sahabah đã thuật lại về việc Nabi ﷺ mô tả Talbiyah: **“Hãy đọc lời Tawhid”** (Muslim: 1218), để biểu hiện Tawhid trong mọi nghi thức của Hajj, lời nói và hành động.

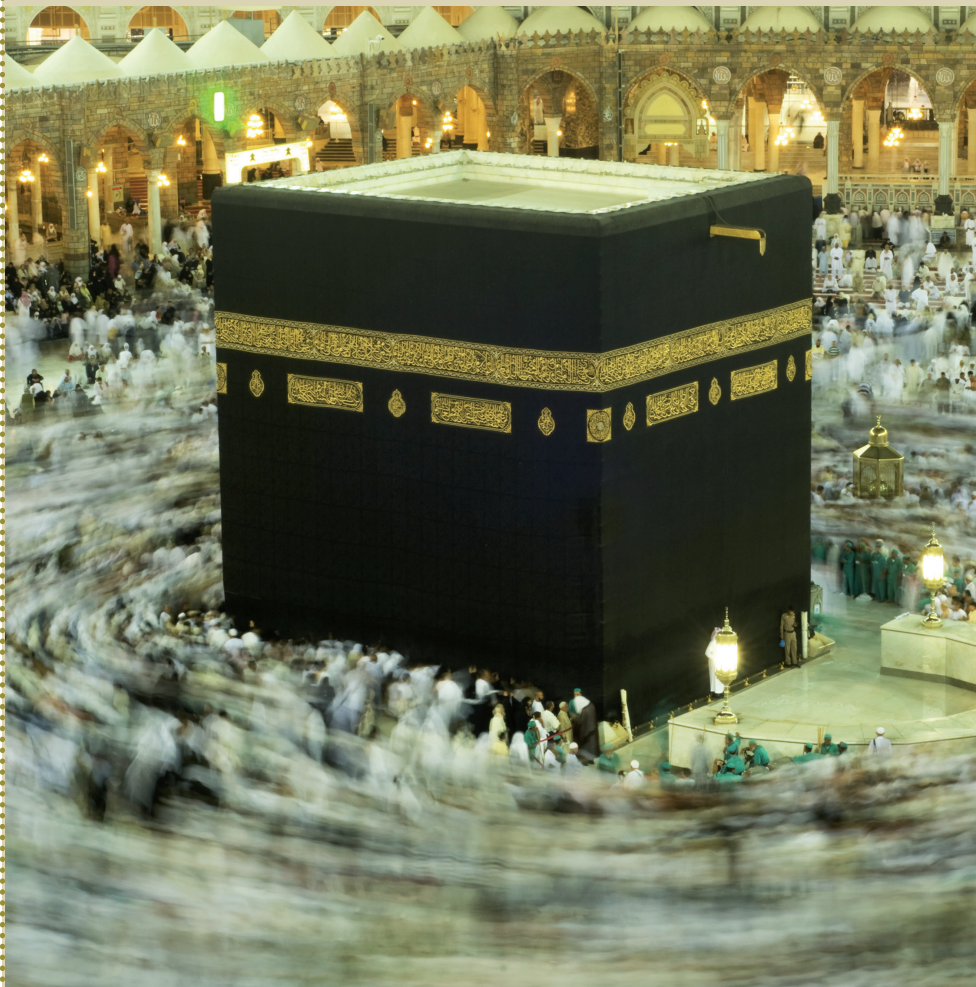

> *Umrah*

Là hình thức thờ phượng Allah bằng cách mặc y phục Ihram, Tawaf quanh ngôi đền bảy vòng, Sa-i qua lại giữa đồi Safa và Marwah bảy dòng, sau đó cạo đầu hay cắt ngắn tóc.

Giới luật qui định nó là nghĩa vụ bắt buộc một lần trong đời đối với ai có khả năng thực hiện và khuyến khích thực hiện nhiều lần.

Thời điểm của nó: được phép thực hiện nó xuyên suốt thời gian trong năm không có giới hạn, tuy nhiên, nếu thực hiện nó trong tháng Ramadan thì ân phước sẽ được nhân lên rất nhiều như lời Nabi ﷺ đã nói: **“Umrah trong tháng Ramadan tương đương với Hajj”** (Albukhari: 1764, Muslim: 1256).

> Bắt buộc phải thực hiện Umrah một lần trong đời đối với ai có khả năng thực hiện.

Đại lễ Eid Al-Adha ân phúc

Nó là ngày lễ thứ hai của người Muslim, nó nhằm vào ngày mùng mười của tháng Zdul-Hijjah (tháng mười hai theo niên lịch Islam). Trong ngày này có rất nhiều ân phúc, tiêu biểu:

1 Nó là ngày ân phúc nhất trong năm: những ngày tốt nhất của năm là mười ngày đầu tiên của tháng Zdul-Hijjah, như Nabi ﷺ đã nói: **“Không có ngày nào mà việc làm ngoan đạo và thiện tốt được yêu thích hơn đối với Allah bằng mười ngày này”**. Các vị Sahabah ﷺ hỏi: Ngay cả việc Jihad cho con đường chính nghĩa của Allah sao? Người ﷺ nói: **“Ngay cả việc Jihad cho con đường chính nghĩa của Allah ngoại trừ một người đưa mạng sống của y và tài sản của y ra đi rồi không quay lại với bất cứ điều gì từ việc Jihad đó”** (Albukhari: 926, Tirmizhi: 757).

2 Nó là ngày Hajj lớn nhất: trong ngày đó diễn ra nhiều nghi thức trọng đại và thiêng liêng của Hajj như Tawaf quanh ngôi đền, giết tế con vật, ném các trụ Jamarat.

Giáo luật qui định làm gì trong ngày đại lễ Eid Al-Adha ?

Trong ngày đại lễ Eid Al-Adha giáo luật qui định những ai không thực hiện Hajj phải làm giống như những gì được làm trong ngày lễ Eid Al-Fitri ân phúc như đã được nói ở phần trước (trang 144), ngoại trừ xuất Zakah Fitri là dành riêng cho Eid Al-Fitri.

Điều đặc trưng của đại lễ Eid Al-Adha là khuyến khích thực hiện Adhiyah để làm hài lòng Allah.

Adhiyah là việc giết các con vật: lạc đà, bò hoặc dê cừu để làm hài lòng Allah vào ngày đại lễ Eid Al-Adha trong khoảng thời gian từ sau buổi lễ nguyện Salah Eid kéo dài cho tới khi mặt trời lặn ngày 13 của tháng Zdul-Hijjah. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ﴾ (الكوثر: ٢)

{Hãy dâng lễ nguyện Salah và giết tế vì Thượng Đế của Người (Muhammad)} (Chương 108 – Al-Kawthar, câu 2).

> Những người Muslim đang dâng lễ nguyện Salah Eid Al-Adha ân phúc.

Giới luật của nó: nó là việc làm Sunnah được yêu thích đối với người có khả năng, một người có thể thực hiện Adhiyah cho bản thân mình và cho cả gia đình của y.

Giáo luật qui định đối với những ai muốn thực hiện Adhiyah thì không được nhổ, bứt hoặc lấy đi bất cứ thứ gì từ lông, tóc và móng tay, chân của y từ ngày đầu tiên của tháng Zdul-Hijjah cho tới khi đã thực hiện Adhiyah.

Các điều kiện cho con vật dùng làm Adhiyah:

1 Con vật phải thuộc các loài gia súc: lạc đà, bò hoặc dê, cừu; không được phép Adhiyah với các con vật khác ngoài chúng.

Chỉ cần một con cừu hay một con dê là có thể làm Adhiyah cho một người và cho gia đình của y, được phép bầy hộ hùng lại làm Adhiyah trên một con bò hoặc trên một con lạc đà.

2 Các con vật dùng làm Adhiyah phải đạt được số tuổi theo qui định: đối với cừu thì phải ít nhất là 6 tháng tuổi, dê ít nhất là một năm tuổi, bò ít nhất là 2 năm tuổi, và lạc đà ít nhất là 5 năm tuổi.

3 Các con vật Adhiyah phải lành lặn và khỏe mạnh không có một bất cứ dị tật nào. Nabi ﷺ nói: **“Bốn đặc điểm không chấp nhận ở con vật làm Adhiyah: mù, bệnh, què, gãy sừng, ốm yếu tiều tụy”** (Annasa-i: 4371, Tirmizhi: 1497).

Làm gì với con vật Adhiyah?

- Không được bán bất cứ thứ gì từ con vật Adhiyah.
- Khuyến khích chia thịt con vật Adhiyah thành ba phần: một phần để ăn, một phần làm quà biếu, và một phần đem phân phát cho người nghèo.
- Một người được phép đưa tiền và ủy thác cho người khác làm Adhiyah thay, như có thể đưa tiền cho tổ chức từ thiện chuyên giết và làm thịt Adhiyah và phân phát hoặc đưa cho một cá nhân nào đáng tin cậy.

> Islam qui định các con vật làm Adhiyah phải lành lặn, khỏe mạnh không bị dị tật.

Thăm viếng thành phố Madinah Nabawiyah

Madinah Nabawiyah là nơi mà Nabi ﷺ đã di cư đến từ Makkah do sự đàn áp và ức hiếp của những kẻ thờ đa thần.

Việc đầu tiên mà Nabi ﷺ làm khi đến Madinah là xây Masjid Nabawi, nơi đã trở thành một khu trung tâm của kiến trúc, truyền bá tôn giáo cũng như hành thiện cho mọi người.

Việc đi viếng Masjid Nabawi là việc làm khuyến khích được yêu thích trong giáo luật vào mọi thời điểm, dù là vào mùa Hajj hay không phải mùa Hajj.

Việc đi viếng Masjid Nabawi không liên hệ gì đến các nghi thức Hajj, và không được ấn định một thời điểm cụ thể nhất định nào đó cho việc đi viếng, (mà lúc nào cũng được miễn sao thời gian phù hợp và tiện lợi cho người đi viếng).

Nabi ﷺ nói: **“Không được du hành từ xa đến chỉ để thăm viếng (một nơi nào đó) ngoại trừ ba Masjid: Masjid Al-Haram (ở Makkah), Masjid này của Ta, và Masjid Al-Aqsa (Jerusalem – Palestine)”** (Albukhari: 1139, Muslim: 1397, Abu Dawood: 2033).

Nabi ﷺ nói: **“Dâng lễ nguyện Salah trong Masjid này của Ta tốt hơn một ngàn lần dâng lễ nguyện Salah tại các Masjid khác trừ Masjid Al-Haram”** (Albukhari: 1133, Muslim: 1394).

Giáo luật qui định cho phép viếng thăm gì tại thành phố Madinah Nabawiyah ?

Người Muslim nên định tâm đến Madinah là để viếng Masjid của Thiên sứ ﷺ và dâng lễ nguyện Salah trong đó, và khi y đến Madinah thì y nên làm:

1 Dâng lễ nguyện Salah tại Rawdhah thiêng liêng: đó là khu vực giới hạn nằm ở phần trước của Masjid giữa nội phòng của Nabi ﷺ và Mimbar (bục giảng thuyết) của Người. Dâng lễ nguyện Salah tại đó mang lại nhiều ân phước to lớn, Nabi ﷺ nói: **“Khu vực nằm giữa ngôi nhà của Ta và Mimbar (bục giảng thuyết) của Ta là một ngôi vườn từ những ngôi vườn nơi Thiên Đàng”** (Albukhari: 1137, Muslim: 1390).

2 Chào Salam đến Thiên sứ ﷺ: đi đến khu mộ của Nabi, đứng trước mộ của Người, quay mặt hướng về Người và Qiblah ở phía sau và nói với giọng nhẹ nhàng từ tốn vừa đủ nghe:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ وَأَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ أُمَّتِكَ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ.

Assalamu alyka wa rohmatullo-h wa barokah-tuh, ashhadu annaka qod ballaghta arrisa-lah wa adayta al-ama-nah wa nasahta al-ummah wa ja-hadta fillah hoqqa jiha-dihi, fajaza-kollo-hu an ummatika afdholu ma jaza Nabiyān an ummatihi.

(Chào bằng ăn và phúc lành đến Người hồi vị Thiên sứ của Allah, tôi xin chứng nhận Người thực sự đã truyền bá Bức Thông Điệp, Người đã hoàn thành sứ mạng được giao, Người đã khuyên dạy cộng đồng tín đồ, Người đã chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah, cầu xin Allah ban ân phúc cho Người).

Nabi ﷺ nói: ***“Bất cứ người Muslim nào chào Salam đến Ta thì Allah sẽ hoàn linh hồn của Ta vào thể xác trở lại để Ta đáp lại lời chào Salam đó”*** (Abu Dawood: 2041).

Sau đó, tiến sang phải để chào Salam Abu Bakr Assiddiq ؓ, vị Khalif của Thiên sứ ﷺ và là vị Sahabah đức hạnh và cao quý nhất.

Sau đó, tiếp tục tiến sang phải để chào Salam Umar ؓ, vị Khalif thứ hai sau Thiên sứ của Allah ﷺ và là vị Sahabah đức hạnh và cao quý đứng sau Abu Bakr ؓ.

Thiên sứ của Allah ﷺ là một người phàm tốt đẹp nhất nhưng Người không có bất cứ quyền năng siêu nhiên nào có thể mang lợi cũng như gây hại, bởi thế, không được phép cầu xin khẩn vái Người mà mọi sự cầu xin khẩn vái đều chỉ hướng về một mình Allah duy nhất, Đấng không có đối tác ngang vai.

3

Viếng thăm Masjid Quba’: Đây là Masjid đầu tiên được xây dựng trong Islam trước khi Nabi ﷺ xây Masjid của Người. Giáo luật khuyến khích những ai đang ở Madinah ghé thăm Masjid Quba’, quả thật, Nabi ﷺ đã thường viếng Masjid này và Người nói: ***“Ai lấy Wudu từ nhà của y rồi đến Masjid Quba’ dâng lễ nguyện Salah hai Rak’at thì y được ghi cho ân phúc giống như ân phúc đi làm Umrah”*** (Ibnu Ma-jah: 1412).

> Masjid Quba' là Masjid đầu tiên được xây trong Islam

Giao dịch tài chính của bạn

7

Islam đặt ra tất cả các qui định cũng như các giáo luật để con người bảo vệ quyền lợi tài chính và nghề nghiệp của họ, dù giàu hay nghèo, tất cả đều có sự đóng góp trong sự phát triển và tiến bộ của xã hội về mọi lĩnh vực của cuộc sống.

Mục lục của chương:

Bản chất gốc của mọi sự giao dịch đều Halal

Haram về tính chất của nó

Haram về cách thức của nó

Riba (cho vay lấy lãi)

- Riba dưới hình thức nợ ■ Riba dưới hình thức vay mượn
- Giới luật về Riba ■ Sự nguy hiểm của Riba đối với cá nhân và xã hội

Sự mơ hồ và thiếu hiểu biết

Chiếm đoạt tài sản của người khác một cách bất công và không chính đáng

Cờ bạc

- Tác hại của cờ bạc đối với cá nhân và tập thể

Islam nhấn mạnh đến phẩm chất đạo đức trong giao dịch tài chính:

- Uy tín
- trung thực
- chính xác

Giao dịch tài chính của bạn

Allah ra lệnh bảo phải đi tìm bổng lộc của Ngài trên mặt đất và khuyến khích điều đó, điều này sẽ được hiểu rõ qua các điểm sau:

- Quả thật, Ngài nghiêm cấm việc đi xin người khác khi mà một người vẫn còn khả năng lao động và tìm kiếm bổng lộc của Allah bằng sự nỗ lực và bằng sức lao động của bản thân, Ngài cho biết rằng ai đi xin tiền của người trong khi có khả năng lao động và kiếm tiền thì quả thật y sẽ bị thất bại ở nơi Allah và thua kém đối với thiên hạ. Nabi ﷺ nói: **“Sự ăn xin của một ai đó trong các người sẽ vẫn còn cho tới khi y trình diện Allah, Đấng Tối Cao, với bộ dạng hộc hác và gương mặt chỉ toàn xương không còn thịt”** (Albukhari: 1405, Muslim: 1040).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Ai gặp phải cái nghèo thì đi cầu xin nhân loại, điều đó chẳng làm cho y hết nghèo, còn ai cầu xin Allah, Đấng Tối Cao thì Allah sẽ ban cho y sự giàu có”** (Ahmad: 3869, Abu Dawood: 1645).

- Tất cả các ngành nghề công nghiệp, dịch vụ, kinh doanh và giám sát đầu tư có lợi đều được phép miễn sao luôn ở trong phạm vi cho phép của giáo luật. Quả thật, trong giáo lý Islam đều cho biết rằng các vị Nabi đều là những người làm lao động một cách hợp pháp theo giáo luật được Allah qui định. Nabi ﷺ nói: **“Tất cả các vị Nabi đều là những người chân cừu”** (Al-Bukhari: 2143). Và Người nói: **“Nabi Zakariya từng là một thợ mộc”** (Muslim: 2379). Cứ như thế, tất cả các vị Nabi còn lại đều lao động với các nghề của những người thông thường khác.
- Người nào có định tâm tốt trong lao động với mong muốn tự nuôi dưỡng bản thân và chu cấp cho gia đình của y và giúp đỡ những người túng thiếu khó khăn thì y sẽ được ban thưởng ân phước cho sự lao động và sự nỗ lực vất vả của y.

> Tất cả mọi sự lao động được phép đều là những lao động vĩnh dự và chân chính không có gì phải e ngại.

Bản chất gốc của mọi sự giao dịch:

Bản chất gốc của mọi sự giao dịch tài chính từ kinh doanh, mua bán, thuê mướn và những hình thức giao dịch khác của con người đều là được phép ngoại trừ những gì bị giáo luật nghiêm cấm do bản chất hay cách thức của nó.

Nghiêm cấm do bản chất của nó:

Là những thứ được qui định là Haram bị Allah cấm đoán do bản chất của sự vật, những thứ này không được phép mang ra kinh doanh, mua bán, thuê mướn, sản xuất trong xã hội loài người.

Thí dụ về những thứ Haram trong Islam từ bản chất của nó:

- Chó, lợn.
- Những động vật chết hoặc những bộ phận được lấy ra từ chúng.
- Các loại rượu và những thức uống có nồng độ cồn.
- Những chất gây nghiện và tất cả những gì gây hại đến sức khỏe.
- Những trang thiết bị, những phương tiện truyền thông gây tệ nạn xã hội như băng đĩa, các trang mạng, các tạp chí khiêu dâm.
- Các bụt tượng, và tất cả những gì được thờ phượng ngoài Allah.

Những thứ Haram từ cách thức của nó:

Là loại nguồn tài chính mà bản chất của nó không phải là Haram nhưng nó Haram do cách thức hoạt động của nó gây hại đến từng cá nhân và tập thể, và các cách thức hoạt động và giao dịch bị nghiêm cấm:

Riba (cho vay lấy lãi), không chắc, không rõ ràng, bất công, cò bạc.

Và chúng ta sẽ trình bày rõ sau đây:

> Riba

Riba là sự gia tăng bị nghiêm cấm trong giáo luật bởi vì trong nó có sự bất công và gây hại.

Và nó có nhiều dạng, phổ biến nhất và nghiêm trọng nhất là Riba trong sự vay mượn và nợ nần: gia tăng từ tài chính gốc không dưới hình thức mua bán hoặc trao đổi hàng hóa giữa đôi bên, dạng này có hai loại:

■ Riba dưới hình thức nợ:

Đó là sự gia tăng từ khoản nợ gốc lúc thanh toán khi con nợ trễ hạn trả.

Thí dụ: Saeed mượn Khalid 1000 đô la sau một tháng sẽ hoàn lại, đến kỳ hạn một tháng nhưng Saeed không thể hoàn trả thì chủ nợ Khalid giao điều kiện với Khalid rằng hoặc là anh trả 1000 đô la bây giờ hoặc là anh trả 1100 đô la nếu sau một tháng nữa, còn sau một tháng sau đó tiếp theo thì phải trả 1200 đô la, cứ như thế số tiền sẽ tăng lên mỗi tháng.

■ Riba vay mượn:

Có nghĩa là một người vay mượn từ một người hoặc vay mượn từ ngân hàng một số tiền với điều kiện thỏa thuận là bên cho mượn sẽ hưởng lợi 5 %, hoặc ít hay nhiều hơn mỗi năm từ bên vay mượn.

> Tất cả mọi sự vay mượn hoặc khoản nợ mang lại lợi tức cho người chủ nợ đều là Riba

Thí dụ: Một người mua nhà với giá là (100 ngàn) nhưng y không có đủ tiền, y đến ngân hàng để vay mượn (100 ngàn) để mua ngôi nhà đó với điều kiện là phải trả (150 ngàn) bằng cách trả góp hàng tháng trong thời gian năm năm.

Riba là điều bị nghiêm cấm thuộc các đại trọng tội khi mà sự cho vay mượn có hưởng lợi tức dù mục đích mượn là để đầu tư kinh doanh hay sản xuất, hoặc để mua cơ sở quan trọng như nhà ở, tòa cao ốc, hoặc nhằm bất cứ mục đích nào khác.

Riêng mua hàng hóa với hình thức thanh toán nhiều đợt với giá cao bằng tiền thì không phải là Riba.

Thí dụ như một người mua một thiết bị với giá 1000 đô la bằng tiền hoặc với giá 1200 đô la với hình thức thanh toán là trả hàng tháng trong thời gian một năm, và mỗi tháng trả là 100 đô la chẳng hạn.

Giới luật về Riba:

Riba là điều bị nghiêm cấm một cách nghiêm khắc từ Qur'an và các Hadith của Nabi ﷺ, nó là một trong các đại trọng tội, và Allah không hề đe dọa bất cứ ai làm tội lỗi bằng chiến tranh ngoài việc ăn Riba và giao dịch hoạt động theo hình thức đó, và Riba không phải là điều bị cấm đoán trong giáo luật Islam mà nó đã bị cấm đoán trong các giáo luật của Allah được ban xuống trước đây rồi, tuy nhiên, nó đã bị bóp méo và thay đổi, Allah trình bày rõ về nguyên nhân những nhóm người thuộc dân Kinh sách bị trừng phạt, Ngài phán: **{Và vì họ lấy lãi cho vay, điều mà họ đã bị nghiêm cấm}**

(Chương 4 – Annisa, câu 161).

Hình phạt dành cho Riba:

- 1 Hoạt động và giao dịch dưới hình thức Riba là đưa bản thân vào cuộc chiến chống lại Allah và Thiên Sứ của Ngài ﷺ, người hoạt động Riba trở thành kẻ thù của Allah và Thiên Sứ của Ngài. Ngài phán: **{Nhưng nếu các người không thi hành thì hãy coi chừng chiến tranh từ Allah và Sứ giả của Ngài; nếu các người hối cải thì sẽ được tiền vốn của các người trở lại. Chớ đối xử bất công với người khác thì các người sẽ không bị đối xử bất công trở lại.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 279).

Một cuộc chiến tranh ảnh hưởng đến cả tâm hồn và thể chất, và những gì mà con người đang hứng chịu từ sự lo lắng, khổ đau và bất hạnh chính là kết quả của cuộc chiến tranh này đối với những ai đã làm trái lệnh Allah trong việc ăn đồng tiền Riba cũng như ủng hộ hành vi Riba .. và đây là cuộc chiến ở trần gian còn vào cõi Đời Sau cuộc chiến đó sẽ như thế nào?!

- 2 Người ăn Riba và người tham gia hoạt động Riba đều bị nguyên rủa và bị trục xuất khỏi lòng thương xót và sự bao dung của Allah. Jabir ؓ nói: **“Thiên Sứ của Allah nguyên rủa người ăn Riba, người được ủy thác, người ghi chép và người chứng kiến Riba và Người nói rằng tất cả đều như nhau”** (Muslim: 1598).

- 3 Vào Ngày Phục Sinh, người ăn Riba sẽ được phục sinh trở lại với thể trạng của một người tâm thần và điên dại, như Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Nhưng ai ăn tiền lãi cho vay sẽ không đứng vững trừ phi đứng như một kẻ đã bị Shaytan sờ mó và làm cho điên cuồng}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 275).

- 4 Đồng tiền Riba cho dù có nhiều đi chăng nữa thì nó cũng bị bôi xóa hết những hồng phúc, sẽ không tìm thấy nơi nó sự yên bình, hạnh phúc và thanh thân, như Allah, Đấng Tối Cao đã phán: **{Allah xóa bỏ (định chế) Riba (cho vay lấy lãi) và làm phất dạt việc bố thí Sadaqah.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 276)

Sự nguy hiểm của Riba đối với cá nhân và tập thể:

Quả thật, Islam nghiêm khắc ngăn chặn Riba vì nó gây nguy hại đến cá nhân và tập thể, như:

- 1 **Phân phối của cải không đồng đều, tạo ra sự chênh lệch quá lớn giữa người giàu và người nghèo.**

Riba tập hợp và qui động nguồn tài chính từ những cá nhân trong một tập thể để đặt chúng trong tay của một nhóm ít người, nó đã cấm rất nhiều người sở hữu nguồn tài chính riêng của họ. Và sự mất cân bằng này trong việc phân phối nguồn tài chính làm biến đổi xã hội khiến cho một nhóm ít người sở hữu một khối tài sản khổng lồ và trở thành những nhà tài phiệt trong khi phần

đồng còn lại của xã hội toàn là những người nghèo khổ, trắng tay và vô sản. Và đây chính là môi trường thuận lợi để lan rộng sự hận thù và tội ác trong xã hội.

2 Lãng phí thường xuyên và không tiết kiệm

Việc dễ dàng vay mượn có kèm theo lợi tức làm nhiều người thường lãng phí và không tiết kiệm, bởi vì người đi vay mượn thường mượn đúng với số lượng cần, cho nên y chỉ tính toán sự việc ở hiện tại trước mắt nhưng không lường hậu quả ở tương lai, y sẽ chi tiêu một cách xa xỉ và ngông cuồng cho đến khi những khoản nợ chồng chất và cuộc sống trở nên eo hẹp và khó khăn, và thế là trong suốt cuộc đời y cứ vẫn còn gánh nặng với các khoản nợ nần và vay mượn.

3 Riba là nguyên nhân ngăn những người giàu đầu tư có lợi cho đất nước:

Ta thấy người qui động tiền theo hình thức hoạt động Riba luôn tìm kiếm cơ hội kiếm lợi tức từ những hoạt động Riba để thu gom tiền của cho y, điều này khiến y tránh xa việc bỏ vốn đầu tư cho các dự án công nghiệp, nông nghiệp, thương mại cho dù chúng mang lại lợi ích cho cộng đồng bởi lẽ chúng chứa đựng mức độ rủi ro cao và cần đến sự nỗ lực và lao động.

4 Riba là nguyên nhân bôi xóa hồng phúc của tiền của và nền kinh tế suy thoái và sụp đổ.

Và tất cả sự suy thoái kinh tế cũng như các tổ chức lớn hay những cá thể bị phá sản nguyên nhân đều là do luôn duy trì hoạt động Riba bị giáo luật nghiêm cấm, nó là một trong những điều gây ảnh hưởng bị xóa bỏ mà Allah đã thông điệp cho chúng ta, nó khác với sự bố thí, làm từ thiện cho mọi người – một việc làm mang lại hồng phúc cho nguồn tài chính và của cải và được gia tăng thêm nữa, như Allah đã phán: {**Allah xóa bỏ (định chế) Riba (cho vay lấy lãi) và làm phát đạt việc bố thí Sadaqah.**} (Chương 2 – Albaqarah, câu 276).

> Riba là nguyên nhân làm cho tiền của không còn ân phúc và dẫn đến tình trạng suy thoái kinh tế và sụp đổ.

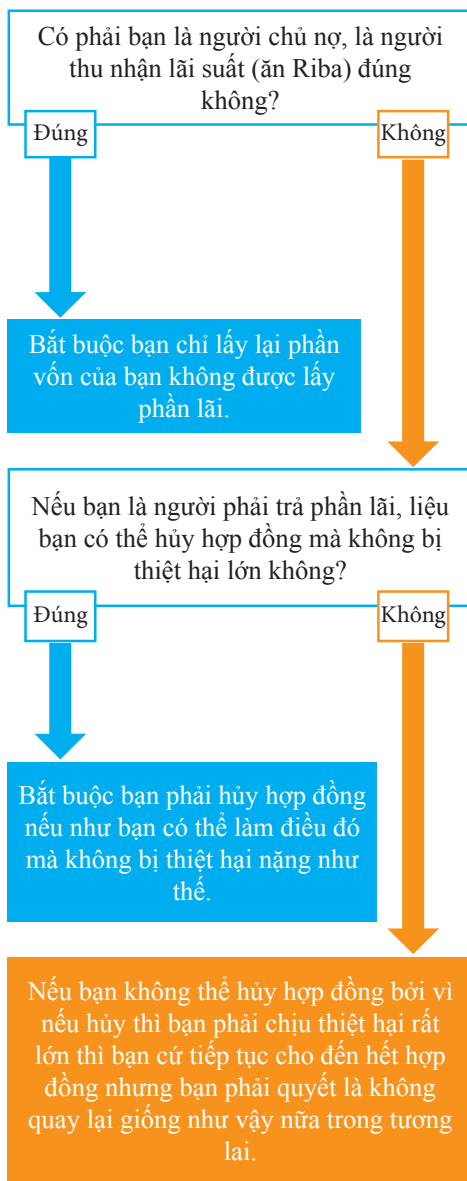
Gới luật thế nào đối với một người khi y cải đạo sang Islam trong khi y vẫn còn vướng trong hợp đồng giao dịch Riba?

Khi một người cải đạo sang Islam trong khi vẫn còn vướng đến hợp đồng giao dịch Riba thì y có hai tình huống giải quyết:

1- Nếu y là người hưởng lợi từ tiền lãi (tức ăn Riba) thì y chỉ lấy lại phần vốn thôi chứ không lấy bất cứ thứ gì từ phần lãi suất, như Allah, Đấng Tối Cao đã phán: **{Nếu các người hối cải thì sẽ được tiền vốn của các người trở lại. Chớ đối xử bất công với người khác thì các người sẽ không bị đối xử bất công trở lại.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 279).

2- Nếu y là người trả phần lãi thì y lại có hai tình huống:

- Nếu y có thể hủy hợp đồng và không dính líu nữa nhưng không bị thiệt hại quá lớn thì bắt buộc y phải thực hiện điều đó.
- Còn trường hợp y không thể hủy bỏ hợp đồng vì nếu làm vậy y sẽ bị thiệt hại rất lớn thì y cứ tiếp tục cho đến khi hết hợp đồng, nhưng ý phải định tâm kiên quyết không quay lại hành vi đó nữa. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Bởi thế, ai đã nhận được lệnh cảnh cáo của Allah và ngưng (việc cho vay lấy lãi) thì sẽ được (Allah) tha thứ về quá khứ của y; và công việc của y sẽ được trình lên cho Allah quyết định. Ngược lại, ai tái phạm thì sẽ làm bạn với Lửa của Hỏa ngục; họ sẽ ở trong đó đời đời.}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 275).

> Không rõ ràng cũng như không chắc chắn

Ý nói tất cả hợp đồng và thỏa thuận có sự không rõ ràng và không chắc chắn có chỗ hở thì có thể sẽ là nguyên nhân gây xung đột và tranh chấp giữa hai bên hoặc có thể sẽ gây bất công đối với một trong hai bên.

Quả thật, Islam nghiêm cấm điều này vì dễ ngăn chặn việc xung đột, tránh chấp, hoặc bất công. Cho nên, Islam nghiêm cấm cho dù hai bên đồng tình và cùng thuận với nhau. Quả thật, Nabi ﷺ đã nghiêm cấm mua bán không rõ ràng. (Muslim: 1513).

Các thí dụ cho hình thức mua bán không rõ ràng cũng như không chắc chắn:

- 1 Mua bán trái quả trước khi nó hoàn toàn chín sẵn sàng để thu hoạch, bởi quả thật Nabi ﷺ đã cấm điều đó vì sợ sự rủi ro trước khi trái quả chín đủ để thu hoạch.
- 2 Trả một khoản tiền để mua một hộp hay một thùng mà không biết trong đó đựng thứ gì, có thể đó là hàng hóa có giá trị hay những thứ gì đó tầm thường. Thí dụ cho hình thức giao dịch này là mua bán những gì mình không sở hữu và không có khả năng bán giao nó.

Khi nào sự không rõ ràng gây ảnh hưởng?

Sự mơ hồ và không rõ ràng có sức ảnh hưởng sẽ không bị nghiêm cấm hợp đồng giao dịch trừ phi sự ảnh hưởng của nó nhiều và lớn, và vấn đề là ở bản chất của hợp đồng chứ không phải những điều phát sinh.

Bởi thế, người Muslim được phép mua một căn nhà chẳng hạn dù không biết rõ chất liệu được dùng xây dựng ngôi nhà đó cụ thể như thế nào, cũng như chẳng biết rõ nước sơn loại nào hoặc những gì mang tính tương tự, vì sự không rõ ràng này không đáng kể, hơn nữa đây không phải nằm trong hợp đồng giao dịch chính mà chỉ là các phát sinh phụ.

> *Chiếm hữu tài sản của người khác một cách bất công và vô lý.*

Bất công là một trong những hành vi bạo ngược nhất mà Islam đã cảnh báo, quả thật, Nabi ﷺ đã có nói: **“Bất công sẽ là bồng tối vào Ngày Phục Sinh”** (Albukhari: 2315, Muslim: 2579).

Chiếm hữu tài sản của người khác một cách vô lý và bất công, dù chỉ là một phần nhỏ tài sản thì cũng đều được xem là tội ác được cảnh báo sẽ bị trừng phạt khắc nghiệt vào Đời Sau, như Nabi ﷺ có nói: **“Người nào chiếm lấy đất đai của người khác một gang tay thì y phải gánh chịu tội của việc chiếm đoạt bảy trái đất vậy”** (Albukhari: 2321, Muslim: 1610).

Những hình ảnh thí dụ về sự bất công và vô lý trong giao dịch:

1 **Cưỡng ép:** Không được phép cưỡng ép trong việc giao dịch dưới bất cứ mọi hình thức cưỡng chế và ép buộc nào. Hợp đồng sẽ không có giá trị trừ phi có sự đồng thuận của đôi bên, như Nabi ﷺ đã nói: **“Trao đổi mua bán là phải có sự đồng thuận”** (Ibnu Majah: 2185).

> Chiếm hữu tài sản của người khác một cách bất công và vô lý dù là một số nhỏ thì cũng đều được xem là tội ác.

2 **Gian lận và lường gạt người:** Ăn chặn tài sản của người một cách bất công là đại trọng tội, Nabi ﷺ nói: **“Ai gian lận thì không phải là cộng đồng tín đồ của Ta”** (Muslim: 101). Nguyên nhân của Hadith này là có một lần Thiên Sứ của Allah ﷺ ra chợ, Người thấy một đồng hạt đang được bày bán, Người lấy tay cho vào bên trong đồng hạt đó thì thấy bên dưới toàn là những hạt không tốt cũng như không đạt tiêu chuẩn, Người hỏi người bán: Đây chủ thức ăn, đây là sao? Người bán đó nói: Thừa Thiên Sứ của Allah, tại do mưa. Người ﷺ nói: Sao anh không để nó lên phía trên mặt để mọi người nhìn thấy? Sau đó Người ﷺ nói: **“Ai gian lận thì không phải là cộng đồng tín đồ của Ta”** (Tirmizhi: 1315).

3 **Tham nhũng:** Một người được ban cho trí thông minh và khôn ngoan, y lợi dụng sự thông minh và khôn ngoan của mình để chiếm hữu tài sản bằng con đường luật pháp, tuy nhiên vị phạm phán đứng ra phán xét không phải là người đôn hậu thành đên, bởi Nabi ﷺ đã nói: **“Quả thật, Ta cũng chỉ là con người phạm tục, khi các người tranh chấp và nhờ Ta phân xử, e rằng lập luận của một số người trong các người sắc bén hơn một số khác, Ta chỉ phân xử theo những lý lẽ Ta nghe thấy. Bởi thế, ai đó mà Ta phân xử cho y chiếm lấy quyền lợi của người anh em đồng đạo thì y chớ đừng lấy nó bởi vì Ta đã cắt một miếng lửa từ Hỏa ngục cho y”** (Albukhari: 6748, Muslim: 1713).

4

Hối lộ: Là việc một người đưa tiền hay tài sản cho một người để người đó làm điều gì đó mục đích nhằm hưởng quyền lợi không thuộc về mình, và đây là một trong những hình thức bất công và trọng tội. Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nguyên rủa người đưa hối lộ và người nhận hối lộ. (Tirmizhi: 1337).

Sự lan truyền và nhân rộng của việc hối lộ trong xã hội sẽ làm cho hệ thống trật tự không ổn định và làm suy yếu xã hội.

Giới luật thế nào về việc một người cải đạo sang Islam nhưng trước kia đã từng chiếm hữu tài sản của người một cách bất công khi còn là Kafir?

Ai cải đạo sang Islam và ở nơi y vẫn còn tài sản Haram, đó là tài sản mà y đã chiếm đoạt của người khác bằng cách trộm cắp, cướp bóc .. thì y nên trả lại phần tài sản đó cho chủ nhân của nó nếu như y biết họ và có khả năng giao lại cho họ mà không bị gây hại.

Bởi vì sự việc diễn ra trước Islam, và nếu tài sản chiếm đoạt bất chính vẫn còn trong tay của y thì phải nên trả lại cho chủ của nó nếu có thể, bởi lời phán của Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Quả thật, Allah ra lệnh bảo các ngươi phải giao hoàn tín vật về lại cho chủ nhân của nó.}** (Chương 4 – An-nisa’, câu 58).

Trường hợp nếu y không biết chủ nhân của tài sản mà y đã chiếm đoạt là ai sau khi đã nỗ lực tìm kiếm thì y hãy quyên góp số tài sản đó vào trong những việc làm từ thiện.

> Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nguyên rủa người đưa và nhận hối lộ.

> Cờ bạc và cá cược

> Cờ bạc làm người chơi nghiện ngập.

Cờ bạc hay cá cược là gì?

Cờ bạc hay cá cược là những trò chơi ăn thua tiền bạc, tài sản giữa nhiều người hay hai người, những trò chơi là những đánh cuộc tài sản người thắng sẽ hưởng và người thua sẽ thiệt, bởi thế, tất cả người tham gia ở trong một vòng tròn người này ăn tiền của người kia hoặc người kia bị thua tiền bởi người này.

Giới luật cờ bạc và cá cược:

Cờ bạc và cá cược là Haram được chỉ định một cách nghiêm khắc trong Qur'an và Sunnah:

- 1 Allah qui định cờ bạc và cá cược là việc làm tội lỗi, tác hại của nó lớn hơn cái lợi mà nó mang lại, Allah phán: **{Họ hỏi Người về việc uống rượu và cờ bạc. Hãy bảo họ: “Trong hai điều đó vừa có một tội lớn vừa có một vài mối lợi cho nhân loại, nhưng tội của hai thứ đó lớn hơn mối lợi của chúng”.** } (Chương 2 – Albaqarah, câu 219).
- 2 Allah qui định cờ bạc và cá cược là sự ô uế và dơ bẩn vì nó gây hại đến cá nhân và tập thể, Ngài ra lệnh phải tránh xa nó, và nó là nguyên nhân của sự chia rẽ và hận thù, là nguyên nhân bỏ bê lễ nguyện Salah và tụng niệm

Allah. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Này hỡi những người có đức tin! Quả thật, uống rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ và dùng tên bần để làm quẻ xin xăm là điều khả ố thuộc những việc làm của Shaytan. Các ngươi hãy từ bỏ và tránh xa chúng mong rằng các ngươi có thể thành đạt. Shaytan chỉ muốn tạo ác cảm và hận thù giữa các ngươi qua việc uống rượu và cờ bạc, nó muốn cản trở các ngươi nhớ đến Allah và dâng lễ nguyện Salah. Thế các ngươi không chịu ngưng hay sao?}** (Chương 5 – Al-Ma'idah, câu 90, 91).

Tác hại của cờ bạc và cá cược đối với cá nhân và tập thể:

Cờ bạc tác hại rất lớn và nhiều đến cá nhân và tập thể, một trong những tác hại nghiêm trọng nhất là:

- 1 Nó gây ra sự hận thù và căm ghét giữa mọi người, những người tham gia cuộc chơi đa phần là những người bạn nhưng khi bất cứ ai đó trong số họ giành được phần thắng thì không nghi ngờ gì nữa rằng họ sẽ thù ghét và ganh tị người đó, họ sẽ tìm cách hãm hại y để đáp trả sự mất mát và thua thiệt của họ. Và đây là thực tế mà xã hội luôn chứng kiến và biết rõ, và nó là sự xác nhận cho lời phán của Allah, Đấng Tối Cao: **{Shaytan chỉ muốn tạo ác cảm và hận thù giữa các ngươi qua việc uống rượu và cờ bạc}** (Chương 5 – Al-Ma'idah, câu 91).

2 Cờ bạc làm táng gia bại sản, người chơi cờ bạc chỉ có thua thiệt và mất mát.

3 Cờ bạc làm cho người chơi nghiện ngập không dừng lại được, nếu y thắng thì y trở nên tham lam cứ tiếp tục trong cờ bạc, còn nếu như y thua thì y cứ nuôi hy vọng rằng sẽ vẫn còn cơ hội để gỡ gạc, và cả hai đều cản trở công việc và dẫn đến sự tàn phá cho xã hội.

Các loại cờ bạc

Có nhiều dạng thức cờ bạc khác nhau, xưa và nay, một số dạng thức cờ bạc ngày nay:

- 1** Tất cả mọi trò chơi có kèm theo ăn thua tiền bạc, chẳng hạn như một nhóm người chơi đánh bài, mỗi người sẽ đặt một khoản tiền, ai thắng sẽ lấy hết toàn bộ số tiền đó.
- 2** Đặt cược vào đội chiến thắng hay một tay chơi nào đó, họ đặt một khoản tiền cho một đội bóng hay một cầu thủ nào đó chẳng hạn, nếu như đội bóng hay cầu thủ họ đặt giành chiến thắng thì họ sẽ thắng tiền, còn nếu như đội bóng đó hay cầu thủ đó thất bại thì họ sẽ mất đi số tiền đặt đó.
- 3** Xổ số may mắn, như mua một tấm vé với giá một đô la để tham gia vào trò chơi may rủi, nếu tấm vé đúng với các con số được xổ thì sẽ trúng thưởng hàng ngàn đô la chẳng hạn.
- 4** Tất cả mọi trò chơi chân tay, bằng điện, internet mà người chơi luôn đứng trước hai khả năng: được lời tiền hoặc bị thua tiền.

> Tất cả mọi trò chơi cờ bạc bằng động năng, điện, điện tử hay bằng bất cứ dạng thức nào đều là Haram, thuộc các đại trọng tội.

Islam nhấn mạnh đạo đức trong giao dịch tài chính

Như Islam đã nói rõ về các giới luật giao dịch tài chính, quả thật nó luôn nhấn mạnh những phẩm chất đạo đức cho những người giao dịch như:

Uy tín:

Uy tín trong các giao dịch kinh doanh đối với người khác dù là người Muslim hay không phải Muslim là một trong những phẩm chất đạo đức quan trọng của người Muslim đi theo giáo luật của Allah. Sự nhấn mạnh phẩm chất đạo đức này được hiểu qua các dẫn chứng giáo lý dưới đây:

- Allah, Đấng Tối Cao phán: {**Quả thật, Allah ra lệnh bảo các người phải giao hoàn tín vật về lại cho chủ nhân của nó**} (Chương 4 – Annisa', câu 58).
- Thiên Sứ của Allah ﷺ xem sự bội tín và gian lận là biểu hiện của Nifaq (giả tạo đức tin) khi Người nói: “**Dấu hiệu của người Munafiq có ba: khi nói thì dối, khi hứa thì không giữ lời và khi được người tin cậy thì gian lận**” (Albukhari: 33, Muslim: 59).
- Giữ chữ tín là một trong các thuộc tính của những người có đức tin, như Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ - الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ - وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ - وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ - وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ - إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ - فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ - وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ (المؤمنون: ٨، ١)

{Những người có đức tin chắc chắn thành đạt: đó là những người hạ mình phủ phục trong việc dâng lễ nguyện Salah của họ, những người tránh xa chuyện tầm phào và vô bổ, và những người tích cực đóng Zakah. Và những ai giữ gìn phần kín đáo (che phủ không phô bày ra ngoài). Ngoại trừ với vợ hoặc với những (nữ tù binh) nằm dưới tay phải của họ thì không bị khiển trách. Nhưng nếu ai tìm cách vượt quá mức giới hạn thì là những kẻ phạm tội. Và những ai thực hiện đúng lời ủy thác và lời hứa.}

(Chương 23 – Al-Mu'minun, câu 1 – 8).

- Và quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ trước khi nhận lãnh sứ mạng, Người đã được cư dân Makkah mệnh danh là Assadiq Al-Amin (người trung thực và ngay thẳng) bởi vì Người luôn giữ tín trong mối quan hệ và giao dịch của Người.

2 Trung thực:

Trung thực và minh bạch là một trong những giá trị quan trọng mà Islam nhấn mạnh:

- Nabi ﷺ nói về người bán và người mua: **“Nếu cả hai trung thực và rõ ràng thì cuộc mua bán của cả hai sẽ được ân phúc, còn nếu cả hai che đậy và gian dối thì cuộc mua bán sẽ bị bôi xóa hết ân phúc.”** (Albukhari: 1973, Muslim: 1532).
- Nabi ﷺ nói: **“Các ngươi phải trung thực, bởi quả thật sự trung thực sẽ dẫn đến sự ngoan đạo, và sự ngoan đạo sẽ dẫn đến Thiên Đàng, và một người vẫn mãi luôn trung thực cho tới khi nào y được ghi ở nơi Allah là người trung thực đích thực”** (Muslim: 2607).
- Islam qui định người nào thề thốt một cách giả dối trong quá trình buôn bán hàng hóa của y thì y đã phạm vào một trong các đại trọng tội, như Nabi ﷺ đã nói: **“Ba loại người Allah không nói chuyện với họ vào Ngày Phán Xét, Ngài sẽ không nhìn họ cũng không tha thứ tội lỗi cho họ, và họ sẽ phải bị trừng phạt đau đớn: ... người buôn bán món hàng của y bằng sự thề thốt dối trá”** (Muslim: 106).

3 Chính xác và cư xử tốt:

Bắt buộc đối với mỗi người Muslim sản xuất và lao động phải có sự chính xác và hãy cư xử một cách tốt đẹp nhất có thể.

- Bởi Allah đã qui định phải đối xử tốt đẹp với tất cả mọi thứ, Ngài ra lệnh phải thực hiện điều đó trong mọi khía cạnh của cuộc sống ngay cả đối với những sự việc có thể xuất hiện ở cái nhìn đầu tiên có vẻ không tốt lành như săn bắt, cắt cỏ con vật. Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, Allah đã qui định sự tốt đẹp cho tất cả mọi thứ, bởi thế, khi nào các ngươi giết thì các ngươi hãy giết một cách tốt nhất và khi nào các ngươi cắt cỏ (làm thịt) con vật thì các ngươi phải cắt cỏ bằng cách tốt nhất, các ngươi hãy mài dao của các ngươi cho thật sắc bén để con vật ra đi được nhẹ nhàng.”** (Muslim: 1955).
- Nabi ﷺ đến tham dự buổi chôn cất một người, Người đèn chỉ bảo các vị Sahabah đào huyệt mộ cho bằng và chôn cho đàng hoàng, rồi người quay sang nói với họ: **“Dĩ nhiên điều này (việc đào huyệt mộ và chôn cho tốt) thực sự chẳng mang lại lợi ích cũng chẳng gây hại cho người chết, tuy nhiên, Allah yêu thích người khi làm thì làm cho tốt”** (Albayhaqi trong các phần của đức tin Iman: 5315). Và trong một lời dẫn khác, Người nói: **“Quả thật, Allah yêu thương ai đó trong các ngươi khi làm một việc làm nào đó thì y làm rất đàng hoàng”** (Abu Ya'la: 4386, các phần của đức tin Iman: 5312).

Thức ăn và đồ uống của bạn

8

Thức ăn Halal đóng vai trò quan trọng trong Islam bởi vì nó là nguyên nhân để sự cầu nguyện được đáp lại và được ân phúc trong tài sản và người thân.

Ý nghĩa thức ăn Halal là những thức ăn được phép dùng, được kiểm bằng con đường hợp giáo luật với đồng tiền sạch sẽ không có sự bất công và chiếm đoạt quyền lợi của người khác.

Mục lục của chương:

Nguồn gốc của thức ăn và đồ uống

Cây trồng và trái quả

Rượu và cồn

Chất gây nghiện

Những thức ăn hải sản

Các động vật trên cạn

- Giết con vật theo giáo luật
- Giới luật về thịt trong nhà hàng của những người ngoại đạo và trong các cửa hàng của họ.

Săn bắt theo giáo luật

Phép tắc và lễ nghĩa ăn uống

Thức ăn và đồ uống của bạn

Nguồn gốc của thức ăn và đồ uống:

Nguồn gốc của mọi thức ăn và đồ uống đều được phép dùng ngoại trừ những gì bị nghiêm cấm thuộc những thứ gây hại đến sức khỏe, nhân cách và tôn giáo của con người. Quả thật, Allah đã ban ân huệ cho con người khi Ngài đã tạo ra cho họ tất cả mọi thứ trên trái đất để họ hữu dụng ngoại trừ những gì Ngài ngăn cấm họ, Ngài phán: **{Ngài là Đấng đã tạo hóa cho các người tất cả mọi thứ trên trái đất}** (Chương 2 - Albaqarah, câu 29).

Cây trồng và trái quả

Tất cả các loại cây từ những thứ được con người trồng trọt, hoặc từ cây cỏ, cây rừng, các loại nấm đều được phép ăn ngoại trừ những gì gây hại đến cơ thể và sức khỏe hoặc làm mất ý thức chẳng hạn như rượu, hoặc các chất gây nghiện là những thứ bị nghiêm cấm do có tác hại và làm mất đi lí trí.

> Rượu và cơn

Tất cả những gì gây say làm mất đi lí trí tức những gì không chế tinh thần và ý thức và không làm chủ được bản thân, như Nabi ﷺ đã nói: **“Tất cả mọi chất gây say đều là rượu và tất cả các loại rượu đều Haram”** (Muslim: 2003). Tất cả là bao hàm toàn bộ dù là được chế xuất từ trái cây như nho, chà là, sung, nho khô hoặc được chế xuất từ các loại hạt như lúa mạch, lúa mì, ngô, gạo, hoặc được chế xuất từ các loại chất ngọt như mật ong. Bất cứ thứ gì làm mất đi lí trí và ý thức thì đó là rượu, bị nghiêm cấm (Haram) dưới mọi tên gọi và hình thức, ngay cả cho dù chỉ là thành phần bổ sung vào nước trái cây tự nhiên hoặc vào các chất ngọt và sô-cô-la.

> Islam bảo vệ và duy trì trí tuệ khỏi mọi sự gây hại và xâm phạm đến nó.

Bảo vệ trí tuệ

Quả thật, tôn giáo vĩ đại này đến để cải thiện đời sống trần gian cho các bầy tôi và cuộc sống nơi cõi Đời Sau của họ, và điều đầu tiên cho việc cải thiện đó là bảo vệ và duy trì năm điều: tôn giáo, tính mạng, trí tuệ, tài sản và sinh sản.

Trí tuệ là trọng tâm của trách nhiệm, là điều vinh dự và thanh khiết mà Thượng Đế đã ban cho con người. Bởi thế, giáo luật qui định phải bảo vệ và gìn giữ nó khỏi tất cả những gì gây ảnh hưởng và làm suy yếu nó.

Giới luật về rượu:

Rượu thuộc các đại trọng tội, là tội lớn nhất trong các đại trọng tội, quả thật, đã có lệnh nghiêm cấm rượu từ giáo luật qua Qur'an và Sunnah, tiêu biểu:

- Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ﴾ (المائدة: ٩٠)

{Này hỡi những người có đức tin! Quả thật, uống rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ đá và dùng tên bần để làm quẻ xin xăm là điều khả ô thuộc những việc làm của Shaytan. Các ngươi hãy từ bỏ và tránh xa chúng mong rằng các ngươi có thể thành đạt.} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 90).

Ngài đã mô tả cơ bạc, rượu chè và thờ cúng ai (vật) ngoài Allah là việc làm ô uế thuộc các việc làm của Shaytan, Ngài bảo chúng ta tránh xa những việc làm đó nếu chúng ta thực sự muốn được cứu rỗi và thành công.

- Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Tất cả mọi chất gây say đều là rượu và tất cả các loại rượu đều Haram. Và ai uống rượu trên thế gian và chết đi trong trạng thái con nghiện thì y sẽ không được uống rượu ở Đời Sau”** (Muslim: 2003).
- Thiên Sứ của Allah ﷺ nói về sự đối nghịch không thể song hành giữa việc uống rượu và đức tin Iman và rượu sẽ làm suy yếu đức tin Iman: **“Sẽ không uống rượu khi y là người có đức tin”** (Albukhari: 5256, Muslim: 57).
- Islam bắt phải trừng phạt kẻ uống rượu, y bị mất đi phẩm giá và bị tước đi quyền công bằng trong xã hội.
- Kẻ uống rượu đã được hứa sẽ bị trừng phạt nếu như y uống rượu và chết đi mà không có sự quay đầu sám hối bằng một hình phạt vô cùng đau đớn. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Quả thật, Allah, Đấng Tối Cao đã để giao ước với ai đó uống chất gây say là phải bị cho uống Tinah Al-Khabal”** (Muslim: 2002), là một loại thức uống dành cho những cư dân nơi Hỏa Ngục được lấy từ chất dơ, máu, mủ của họ.
- Và tất cả người tham gia hoặc ủng hộ việc uống rượu dù gián tiếp hay trực tiếp đều nằm trong lời hứa cảnh báo về sự trừng phạt. Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nguyên rủa mười đối tượng liên quan đến rượu: người chế xuất nó, người yêu cầu chết xuất nó, người uống nó, người mang nó, người đến với nó, người rót nó, người bán nó, người ăn đồng tiền từ giá trị của nó, người mua nó và người yêu cầu mua nó. (Tirmizhi: 1295).

> Những chất gây nghiện

Dùng các chất gây nghiện dù có nguồn gốc từ thực vật hay hóa học qua hình thức ngửi, hoặc uống hay tiêm, đều thuộc các đại trọng tội. Bản chất của chất gây nghiện là làm nguy hại đến trí tuệ vì nó hủy hoại hệ thần kinh của con người, và người dùng chất kích thích sẽ bị nhiễm các căn bệnh có thể dẫn đến chết người, trong khi Allah phán rằng Ngài yêu thương các bầy tôi của Ngài: **{Và các người chớ tự hủy diệt bản thân các người, quả thật, Allah thương xót các người.}** (Chương 4 – Annisa’, câu 29).

> Các thực phẩm hải sản (thủy sản)

Ý nghĩa của các thực phẩm hải sản là những gì sống ở dưới nước, còn đời sống trên cạn là trường hợp ngoại lệ.

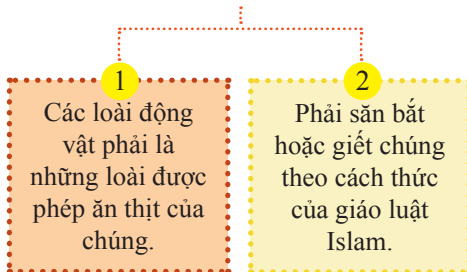
Ý nghĩa của biển là nước nhiều, cho nên nó bao hàm các sông, các hồ và những gì khác có nhiều nước.

Và tất cả những thực phẩm hải sản (thủy sản) dù là động vật hay thực vật săn bắt được hoặc nhặt lượm được khi chúng chết đều được phép ăn miễn sao không độc hại đến sức khỏe.

Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Các người được phép săn bắt các loại hải sản dùng làm thực phẩm và thức ăn của nó}** (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 96). Săn bắt là những gì đánh bắt khi nó còn sống, còn thức ăn của nó là những gì chết trên biển.

> Các loại động vật trên cạn

Được phép ăn các loại động vật trên cạn phải tuân theo hai điều kiện sau:

Các loại động vật được phép ăn thịt của chúng là những loại nào?

Nguồn gốc của mọi động vật đều halal ngoại trừ những gì được Qur'an và Sunnah cấm đoán.

Các loại động vật cấm ăn thịt của chúng là những loài dưới đây:

1 Heo (lợn): là loài động vật nghiêm cấm thịt của nó, nó là loại được Islam xem là dơ bẩn trên toàn bộ cơ thể của nó. Allah, Đáng Tồi Cao phán: **{(Al-lah) cấm các người ăn thịt xác chết, máu (huyết, tiết canh) và thịt của con heo.}** (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 3). **{hoặc là thịt của con heo bởi vì nó Najis (ô uế, bẩn thỉu)}** (Chương 6 – Al-An'am, câu 145).

2 Tất cả những loài thú dữ có răng nanh: có nghĩa là tất cả các loài động vật ăn thịt, dù là những loài có cơ thể lớn như sư tử, cọp hoặc những loài có cơ thể nhỏ như mèo, chó chẳng hạn.

3 Tất cả các loài chim có móng vuốt: có nghĩa là tất cả các loài chim ăn thịt như đại bàng, diều hâu, cú, ...

4

Các loại côn trùng: tất cả các loại côn trùng sống trên cạn đều không được phép ăn bởi vì không thể cắt cổ chúng theo cách thức của Islam, ngoại trừ châu chấu (và họ của nó) thì được phép ăn bởi Nabi ﷺ có nói: **“Chúng ta được phép ăn hai loại xác chết: cá voi và châu chấu (cào cào).”** (Ibnu Ma-jah: 3218).

5

Các loài rắn, trăn, chuột: không được phép ăn thịt của chúng, chúng ta được lệnh phải giết chết chúng. Nabi ﷺ nói: **“Năm loài phá hại, các người hãy giết chúng trong vùng đất cấm địa hay không cấm: rắn, quạ, chuột, chó đen, và diều”** (Al-bukhari: 3136, Muslim: 1198).

6

Con lừa: là loài thường được nuôi trong làng mạc để cưỡi và chở đồ đạc.

> Tất cả các loại động vật đều được phép ăn thịt của chúng sau khi đã giết chúng theo cách thức của Islam trừ những gì được Qur'an và Sunnah cấm đoán.

Các loài động vật được phép ăn thịt của chúng:

Các loài động vật được phép ăn thịt của chúng được phân thành hai dạng:

- Dạng sống hoang dã và thường bỏ chạy khi gặp con người, không thể bắt chúng để giết chúng theo cách của Islam: Được phép ăn thịt chúng theo cách săn bắt được qui định trong giáo luật.

- Dạng động vật rất gần với con người, có thể bắt giết chúng theo cách của Islam: thì không được phép ăn thịt của chúng trừ phi đã giết chúng theo cách của Islam.

Cách thức giết làm thịt con vật theo giáo luật:

Đó là cắt cổ, hoặc đâm ngay hầu của con vật thông qua các điều kiện của giáo luật.

Các điều kiện để giết làm thịt con vật theo giáo luật:

- 1 Người giết con vật phải là người Muslim hoặc người dân Kinh sách (Do Thái, và Thiên Chúa giáo) còn tỉnh táo và có nhận thức.
- 2 Dụng cụ dùng để giết phải tốt cho việc cắt cổ (hoặc đâm yết hầu) tức phải sắc bén để máu có thể chảy ra như dao, không được phép dùng những vật nặng để giết con vật như đập đầu con vật hoặc đốt cháy nó như dùng điện để giết.
- 3 Phải nhân danh Allah, nói: Bismillah khi đi chuyển tay để cắt cổ (đâm hầu).
- 4 Phải cắt đứt những gì cần phải cắt đứt trong lúc giết, đó là thực quản, cổ họng, và tĩnh mạch, đây là hai mạch máu lớn ở cổ.

Khi nào đã hội đủ các điều kiện này thì việc giết làm thịt con vật thì con vật trở thành Halal, còn nếu như thiếu một trong các điều kiện này thì con vật không được Halal.

> Allah đã cho phép chúng ta ăn thức ăn của người dân Kinh sách (Do thái và Thiên Chúa) nếu họ giết thịt theo cách thức của Islam.

Các loại thịt trong các nhà hàng và các cửa tiệm:

- 1 Những gì không phải do người Muslim và người dân Kinh sách giết thịt mà do người đạo Phật, Bà-la-môn, những người vô đạo giết thịt thì chúng Haram, tương tự những gì trong các nhà hàng và các cửa tiệm ở đất nước mà người dân đa phần không phải là Muslim và dân Kinh sách đều Haram trừ phi đã xác định là do người Muslim hay dân Kinh sách giết thịt.
- 2 Những gì được giết thịt bởi người Muslim và dân Kinh sách theo cách thức giáo luật thì đều được phép ăn.
- 3 Những gì được người Muslim hoặc dân Kinh sách giết thịt bằng cách thức không đúng theo giáo luật như dùng điện giết, làm chết ngọt thì đều Haram.
- 4 Những gì được người Kinh sách giết thịt nhưng không rõ là giết theo cách thức nào, tương tự những gì được tìm thấy trong các nhà hàng và các cửa tiệm của họ theo nguồn gốc của sự việc những loại thịt đó được làm theo cách của họ, quan điểm đúng nhất và hợp lý nhất là được phép ăn nhưng phải nên nhân danh Allah khi ăn, và dĩ nhiên là nên tìm hiểu và xác định các loại thịt Halal trước khi ăn.

> *Săn bắt hợp giáo luật*

Săn bắt là việc làm không bị ngăn cấm đối với các thú vật và chim muông được phép ăn thịt của chúng nhưng không thể chế ngự chúng để giết thịt chúng theo giáo luật, chẳng hạn như các loài chim hoang dã thuộc các loài không ăn thịt, tương tự như nai, hươu, thỏ rừng, ...

Săn bắt có những điều kiện bắt buộc sau:

- 1** Người săn bắt phải là người Muslim, hoặc dân Kinh sách có ý thức về việc săn bắt, bởi thể con vật săn được do người thờ bụt tượng hoặc người tâm thần thì không ăn được
- 2** Con vật phải là những loài không có khả năng chế ngự chúng để giết thịt theo giáo luật do chúng luôn bỏ chạy xa khỏi con người, còn nếu như con vật là những loài có khả năng chế ngự chúng để giết theo giáo luật như gà, dê, bò thì không được giết thịt chúng theo cách săn bắt.
- 3** Dụng cụ giết phải sắc bén làm chết con vật như mũi tên, đạn và những gì tương tự, còn những gì giết con vật do sức nặng của nó như đá và những gì tương tự thì không được phép ăn ngoại trừ trước khi con vật chết kịp thời giết thịt nó theo giáo luật.
- 4** Phải nhân danh Allah tức nói: Bismillah trước khi phóng dụng cụ săn bắt.
- 5** Nếu như bắt được con thú hoặc chim sau khi săn được mà nó vẫn còn sống, chưa chết, thì phải giết thịt nó bằng cách thức theo giáo luật.
- 6** Cấm săn bắt thú vật không với mục đích ăn thịt, chẳng hạn như những người săn bắt thú vật chỉ vì thú vui và tiêu khiển.

> Phép tắc và lễ nghĩa ăn uống

Allah quy định nhiều phép tắc và lễ nghĩa trong cách ăn và uống để khẳng định sự sáng suốt của Thượng Đế cũng như để nhắc nhở con người nhớ đến ân huệ mà Ngài đã ban cho họ, qua đó để phòng ngừa bệnh tật và để khỏi lãng phí vô ích.

Những phép tắc và lễ nghĩa tiêu biểu:

1 **Giáo luật cấm ăn và uống bằng các vật dụng bằng vàng và bạc hoặc được tráng với cả hai loại kim loại này, bởi vì trong sự việc đó có sự hoang phí và ngạo mạn, hơn nữa làm tủi lòng những người nghèo.** Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Các người chớ uống bằng những vật dụng bằng vàng và bạc, cũng chớ dùng ăn trong những cái đĩa bằng hai thứ đó, bởi quả thật hai thứ đó là của họ trên thế gian và của các người ở Đời Sau”** (Albukhari: 5110, Muslim: 2067).

2 **Rửa hai tay trước và sau khi ăn, và hãy chắc chắn việc làm này nếu như hai tay có dơ hoặc có dính thức ăn.**

3 **Nói Bismillah (nhân danh Allah) trước khi ăn hoặc uống, điều đó mang ý nghĩa rằng bẻ tôi cầu phúc và xin sự che chở bởi đại danh của Allah; và nếu quên nói từ lúc ban đầu thì hãy nói trong lúc ăn:**
(بِسْمِ اللَّهِ أَوْلَهُ وَآخِرِهِ)
Bismillahi auwalihî wa a-khirihî Nhân danh Allah từ đầu đến cuối.

Và quả thật, Nabi ﷺ đã nhìn thấy một cậu bé không biết phép tắc ăn nên Người đã dạy cậu bé, nói: **“Này cậu bé, hãy nhân danh Allah, hãy ăn bằng tay phải và hãy ăn những gì ở ngay trước mặt mình”** (Albukhari: 5061, Muslim: 2022).

4 **Ăn, uống bằng tay phải, Nabi ﷺ nói: “Các người chớ ăn bằng tay trái bởi quả thật Shaytan ăn bằng tay trái”** (Muslim: 2019).

5 **Giáo luật khuyến khích người Muslim không ăn hoặc uống trong tư thế đứng.**

6 **Ăn phần thức ăn ở gần phía mình chớ ăn những phần của mọi người, bởi vì ăn phần thức ăn ở phía của mọi người là cách hành xử thiếu lịch sự, quả thật Nabi ﷺ đã bảo một cậu bé: “cậu hãy ăn phần ở ngay phía trước của mình”.**

7 **Giáo luật khuyến khích nhặt miếng thức ăn lên khi nó rơi rớt, khuyến khích quét hết thức ăn còn dính và ăn nó, đó là duy trì và gìn giữ ân huệ và thức ăn.**

8 Không chê bai, xem thường thức ăn, hoặc là nên khen hoặc là không ăn nhưng giữ im lặng, Thiên Sứ của chúng ta ﷺ không hề chê bai thức ăn, nếu thích thì Người ăn còn không thích thì người không ăn. (Albukhari: 5093, Muslim: 2064).

9 Không nên ăn quá nhiều thức ăn hơn nhu cầu cần thiết, bởi vì điều đó là con đường dẫn tới bệnh tật và lười biếng, nên ăn uống vừa đủ điều đó tốt nhất như Nabi ﷺ có nói: **“Thật tệ hại cho con cháu Adam (con người) thường thích nhét đầy cái bao tử của y, con cháu Adam chỉ cần ăn vài miếng là đã đủ sức sống, nhưng nếu muốn vượt qua mức đó thì hãy chia bữa tử thành ba phần: một phần cho thức ăn, một phần cho đồ uống và một phần cho không khí”** (Tirmizhi: 2380, Ibnu Ma-jah: 3349).

10 Khi ăn xong hãy nói: (الحمد لله) (Al-hamdulillah) – (Mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Allah hoặc tạ ơn Allah). Tạ ơn Allah về những ân huệ mà Ngài đã ban phát cho mình trong khi Ngài đã không ban phát cho đa số người, và cũng có thể nói thêm:

Alhamdulillah allazdi at’amani hazda wa razaqani-hi min ghairi hawlin minni wala quwata.

(Tạ ơn Allah, Đấng đã ban phát thức ăn này cho bề tôi và đã nuôi dưỡng bề tôi ngoài khả năng và sức mạnh của bề tôi).

> Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, Allah hài lòng với người bề tôi rằng khi y ăn y tạ ơn Ngài hoặc khi y uống y cũng tạ ơn Ngài”** (Muslim: 2734).

Y phục của bạn

9

Y phục là ân huệ trong các ân huệ mà Allah đã ban phát cho con người, như Ngài đã phán: **{Hỡi con cháu của Adam! TA (Allah) đã ban cho các ngươi y phục để các ngươi che kín phần xấu hổ của các ngươi và để chúng diện; tuy nhiên, y phục tốt nhất là Taqwa (lòng kính sợ Allah). Đó là một trong các dấu hiệu của Allah, mong rằng họ biết lưu nhớ.}** (Chương 7 – Al’Araf, câu 26).

Mục lục của chương:

Y phục trong Islam

Những loại trang phục bị nghiêm cấm:

- Những loại trang phục để hở phần Awrah
- Những loại trang phục có sự tương đồng giữa hai giới
- Những loại trang phục bắt chước những người Kafir.
- Những loại trang phục thể hiện sự tự cao và ngạo mạn
- Khi các loại trang phục có tơ lụa hoặc vàng
- Những gì có sự phung phí hoặc xa xỉ vô ích

Y phục trong Islam

Y phục của người có đức tin nên đẹp và sạch sẽ, đặc biệt trong lúc giao tế, quan hệ với mọi người và lúc dâng lễ nguyện Salah, như Allah đã phán: **{Này hỡi con cháu của Adam, các ngươi hãy ăn mặc chỉnh tề và trang nhã ở mỗi nơi thờ phượng}** (Chương 7 – Al’Araf, câu 31).

Quả thật, Allah đã qui định cho con người trang hoàng cho đẹp trên y phục của y, đó là biểu hiện sự tôn trọng và yêu quý ân huệ của Allah, Ngài phán: **{Hãy bảo chúng: “Ai cấm dùng các món trang sức xinh đẹp mà Allah đã làm ra cho các bầy tôi của Ngài sử dụng và cấm dùng các món thực phẩm tốt lành?”}** **Hãy bảo chúng: “Các thứ đó dành cho những ai có đức tin sống ở đời này và dành cho họ vào Ngày Phục Sinh”.** **TA (Allah) đã giải thích rõ các Lời mặc khải đúng như thế cho đám người hiểu biết.** (Chương 7 – Al-A’raf, câu 32).

Y phục nhằm khẳng định một số nhu cầu:

1 Che đậy những bộ phận nhất định của cơ thể con người bởi đó là phần xấu hổ tự nhiên của con người, như Allah đã phán: **{Hỡi con cháu của Adam! TA (Allah) đã ban cho các ngươi y phục để các ngươi che kín phần xấu hổ của các ngươi}** (Chương 7 – Al’Araf, câu 26).

2 Bảo vệ cơ thể con người khỏi cái nóng, cái rét, những tác hại, cái nóng và cái rét từ sự thay đổi của thời tiết và khí hậu, những tác hại từ những cuộc tấn công của môi trường (hay kẻ thù) đến cơ thể con người. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và Ngài (Allah) làm ra những chiếc áo choàng để bảo vệ các ngươi khỏi bị nóng và làm những chiếc áo giáp bảo vệ các ngươi trước sức tấn công (của kẻ thù). Bằng cách đó, Ngài đã hoàn tất ân huệ của Ngài cho các ngươi để may ra các ngươi thần phục Ngài.}** (Chương 16 – Annahl, câu 81).

> Y phục nhằm mục đích mang lại lợi ích cho con người.

> Bản chất nguồn gốc của y phục

> Islam không chỉ định một loại y phục cụ thể nào, mà tốt nhất là phù hợp với y phục được phép của người dân bản xứ trừ những gì bị cấm.

Islam là tôn giáo của tự nhiên, cho nên giáo luật qui định cho con người những gì phù hợp với cuộc sống tự nhiên của họ một cách lành mạnh, không đi ngược lại với trí tuệ và sự phổ biến của công chúng.

Bản chất nguồn gốc về y phục của người Muslim cũng như sự trang hoàng cho đẹp là điều được phép.

Bởi thế, Islam không khẳng định cụ thể một loại y phục đặc trưng nào cho con người, mà bất cứ loại trang phục nào có thể đáp ứng những nhu cần thiết một cách không gây phản cảm cũng như không thái quá là được.

Thiên Sứ của Allah ﷺ đã mặc các loại y phục phổ biến trong thời của Người, và Người đã không ra lệnh bảo cũng như không hề chỉ định một loại y phục cụ thể nào, mà Người chỉ ngăn cấm một số tính chất nhất định của y phục. Bản chất nguồn gốc trong giao tế, sinh hoạt, trong đó bao gồm vấn đề ăn mặc đều là điều không có gì cấm kỵ. Do đó, khi nói điều gì đó là Haram thì cần phải có bằng chứng. Nguyên tắc này hoàn

toàn ngược lại với sự thờ phượng vì bản chất nguồn gốc của sự thờ phượng là không được phép tự ý hành động mà chỉ thực hành khi nào có lệnh sai bảo và chỉ dẫn.

Nabi ﷺ nói: **“Các người hay ăn, hãy bỏ thí, hãy mặc một cách không phung phí và thái quá”** (Annasa-i: 2559).

Các loại y phục bị ngăn cấm:

1 **Các loại y phục để lộ phần Awrah (phần nhạy cảm của thể cần phải che đậy):** Bắt buộc người Muslim phải che kín phần Awrah của mình bằng y phục, như Allah đã phán: **{Hỡi con cháu của Adam! TA (Allah) đã ban cho các người y phục để các người che kín phần xấu hổ của các người}** (Chương 7 – Al’Araf, câu 26).

Islam đã khẳng định giới hạn phải che đậy Awrah riêng biệt đối với nam và nữ, phần Awrah của nam là từ rốn đến đầu gối, còn phần Awrah của nữ giới khi hiện diện trước những nam giới (có thể lấy làm chồng) là toàn bộ cơ thể của cô ta trừ gương mặt và hai bàn tay.

Không được phép che đậy cơ thể bằng loại y phục bó sát để lộ ra đường nét của cơ thể, hoặc các loại y phục mỏng có thể nhìn thấy phần bên trong cơ thể. Bởi điều này, Allah hứa sẽ trừng phạt những ai ăn mặc y phục mỏng để người khác nhìn thấy phần Awrah của cơ thể. Nabi ﷺ nói: **“Hai loại người sẽ bị trừng phạt trong Hỏa Ngục”** và Người đã nói rằng **“đó là người phụ nữ ăn mặc bó sát và hở hang”**.

2 Các loại y phục giống cả hai giới: Tức những loại y phục của nam giống nữ và ngược lại, như nam ăn mặc các loại y phục dành riêng cho nữ hoặc nữ mặc các loại y phục chỉ dành cho nam. Đây là điều Haram, thuộc các đại trọng tội. Cũng thuộc giới luật này là nam giới có những cử chỉ, lời nói, đi lại giống nữ giới. Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nguyên rủa người đàn ông mặc loại y phục của phụ nữ và phụ nữ mặc loại y phục của nam giới (*Abu Dawood: 4098*). Tương tự, Thiên Sứ của Allah ﷺ cũng đã nguyên rủa những người thích làm nam giống nữ và nữ giống nam (*Al-bukhari: 5546*). Và ý nghĩa của sự nguyên rủa là bị trục xuất khỏi lòng thương xót của Allah. Islam muốn nam và nữ phải tuân theo quy luật tự nhiên, nam phải biểu hiện là nam thực thụ và nữ cũng thế, và đây là điều hợp lẽ tự nhiên và đúng đắn.

3 Các loại y phục bắt chước những người Kafir với những gì đặc trưng riêng biệt của họ. Chẳng hạn y phục của thầy tu, của thầy bói, các loại y phục có in hình thánh giá hoặc những loại y phục đặc trưng của một tôn giáo nào đó thì không được phép mặc. Nabi ﷺ nói: **“Ai bắt chước (làm giống) một nhóm người nào đó thì y thuộc nhóm người đó”** (*Abu Dawood: 4031*). Và qui định này cũng bao hàm việc ăn mặc các loại y phục có những kí hiệu của một tôn giáo nào đó, hay kí hiệu của một giáo phái lệch lạc

nào đó, ăn mặc như thế sẽ là biểu hiện sự yếu kém trong phong cách, không tự tin bản thân mình là người của chân lý.

Không phải là bắt chước hoặc làm giống trong việc một người Muslim ăn mặc giống như y phục phổ biến trong xứ sở của y, ngay cả y phục đó là loại phổ biến của những người Kafir trong xứ sở của y, bởi quả thật Nabi ﷺ đã từng mặc y phục giống như y phục của những người đa thần Quraish, trừ những gì được ngăn cấm.

> Cấm ăn mặc giống như kiểu cách của người Kafir hoặc những loại quần áo có những biểu tượng của tôn giáo khác Islam.

- 4 Những loại y phục biểu hiện sự tự cao tự đại và ngạo mạn. Quả thật, Nabi ﷺ nói: **“Sẽ không vào Thiên Đàng những ai mà trong tim của họ có một hạt bụi của sự tự cao tự đại”** (Muslim: 91).

Cùng chính vì lẽ này, Islam đã nghiêm cấm kéo lê áo dài phủ xuống mắt cá chân đối với nam giới bởi đó là nguyên nhân của sự tự cao tự đại. Nabi ﷺ nói: **“Ai kéo lê áo của y một cách ngạo mạn thì Allah sẽ không nhìn mặt y vào Ngày Phục Sinh”** (Albukhari: 3465, Muslim: 2085).

Và giáo luật cấm những loại quần áo gây nổi bật một cách bất thường, đó là loại quần áo khi một người mặc vào sẽ gây chú ý và khác thường đối với mọi người, khiến mọi người sẽ bàn tán về y và chủ nhân của quần áo đó sẽ được nổi tiếng do sự khác thường của y hoặc do mọi người cảm thấy khó chịu từ hình dạng, kiểu dáng hoặc màu sắc kỳ quái của chiếc áo, hoặc do người mặc muốn thể hiện sự tự cao tự đại của bản thân. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Ai mặc bộ trang phục gây nổi tiếng trên thế gian thì vào Ngày Phục Sinh Allah sẽ cho y mặc y phục thấp hèn nhất”** (Ahmad: 5664, Ibnu Ma-jah: 3607).

- 5 Nếu như những loại quần áo dành cho nam giới được làm bằng tơ lụa hay vàng thì quả thật Islam nghiêm cấm hai thứ đó đối với nam giới. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói về vàng và tơ lụa: **“Quả thật hai thứ này Haram đối với nam giới trong cộng đồng tín đồ của Ta và Halal đối với nữ giới”** (Ibnu Ma-jah: 3595, Abu Dawood: 4057).

Ý nghĩa của tơ lụa bị nghiêm cấm đối với nam giới là tơ lụa tự nhiên được lấy từ tơ tằm.

- 6 Các loại y phục biểu hiện sự phung phí và xa xỉ vô ích, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Các người hãy ăn, hãy bố thí, hãy mặc một cách không phung phí và thái quá”** (Annasa-i: 2559).

Và điều này khác biệt tùy trường hợp, một người giàu có thì y có thể mua một cái áo mà người nghèo không thích hợp mua, một sự đối chiếu giữa tài sản của y, thu nhập hàng tháng của y cũng như những quyền lợi khác của y, bởi thế, một cái áo có thể là sự phung phí theo lý của người nghèo nhưng lại không phải là sự phung phí theo lý của người giàu.

> Cấm phung phí trong việc ăn mặc và điều này sẽ khác biệt tùy theo hoàn cảnh và nhu cầu hợp lý riêng của từng cá nhân.

Gia đình của bạn

10

Islam quan tâm đến tất cả mọi khía cạnh cũng như các yếu tố củng cố và làm vững chắc gia đình, Islam luôn bảo vệ gia đình khỏi những điều có tác hại và đe dọa đến nó, bởi lẽ sự cải thiện tốt đẹp của gia đình chính là sự cải thiện và bảo vệ từng cá nhân và tập thể nói chung.

Mục lục của chương:

Vai trò của gia đình trong Islam

Vai trò của người phụ nữ trong Islam:

- Islam nhấn mạnh việc chăm sóc và quan tâm phụ nữ
- Không có chỗ để xung đột giữa hai giới
- Phân loại phụ nữ trên cơ sở quan hệ với người đàn ông
- Các phép tắc trong mối quan hệ giữa nam giới và phụ nữ (có thể cưới nhau)
- Giới hạn của Hijab

Kết hôn trong Islam

Quyền lợi, nghĩa vụ của người chồng và người vợ

Sự đa thê

Ly dị

Hiếu thảo và tử tế với cha mẹ

Quyền của con cái

> Vai trò của gia đình trong Islam

Islam biểu hiện sự quan tâm đến gia đình qua những điều sau:

1 Islam nhấn mạnh việc kết hôn và lập gia đình, đây là điều được Islam coi là điều chủ đạo cho mọi việc làm và là đường lối của các vị Thiên Sứ, như Nabi ﷺ đã nói: **“Tuy nhiên, Ta nhịn chay và Ta ăn uống, Ta dâng lễ nguyện Salah và Ta đi ngủ và Ta cưới các phụ nữ, bởi thế, ai ghét bỏ đường lối của Ta thì không thuộc cộng đồng tín đồ của Ta”** (Albukhari: 4776, Muslim: 1401).

- Qur'an xem kết hôn lập gia đình là một ân huệ thiêng liêng và là những dấu hiệu mà Allah tạo nó ra từ sự an nhàn, yêu thương và thông cảm giữa người đàn ông và vợ của y, Ngài phán: {**Và một trong những dấu hiệu của Ngài là Ngài đã tạo ra từ bản thân các người những người vợ cho các người để các người sống an lành với họ và Ngài đã đặt giữa các người tình yêu thương và lòng bao dung, quả thật trong sự việc đó là những dấu hiệu cho nhóm người biết ghiền ngắm.**} (Chương 30 – Arrum, câu 21).
- Ra lệnh việc đơn giản hóa vấn đề kết hôn và hỗ trợ những ai muốn kết hôn lập gia đình để cân bằng sinh lý của bản thân, như Nabi ﷺ đã nói: “Ba nghĩa vụ đối với Allah cần phải giúp họ” và Người đã nhắc đến một trong số đó: **“Người kết hôn muốn cân bằng sinh lý”** (Tirmizhi: 1655).
- Bảo những thanh niên cường tráng về sinh lý nên kết hôn lập gia đình, bởi vì trong sự việc đó có sự an lành, thanh nhàn cho họ, một giải pháp hợp lý trong việc giải quyết nhu cầu ham muốn sinh lý cao của họ.

> Qur'an xem sự an bình, yêu thương và sự bao dung giữa hai vợ chồng là một trong những ân huệ thiêng liêng.

2 Islam cho mỗi cá thể từ mỗi cá nhân của một gia đình sự tôn trọng một cách trọn vẹn, dù cá thể đó là nam hay nữ:

Islam đặt người cha, người mẹ giữ vai trò và trách nhiệm lớn trong việc chăm sóc và dạy dỗ con cái của họ. Abdullah bin Umar ﷺ thuật lại rằng chính ông đã nghe Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Tất cả các người đều là những người trông coi quán xuyên người dưới quyền của mình, vị Imam phải là người trông coi quan xuyên và y có trách nhiệm với người dân của y, người đàn ông là người trông coi quán xuyên và y có trách nhiệm với vợ con của y, người phụ nữ trong nhà chồng của cô ta là người trông coi quán xuyên và cô ta có trách nhiệm với chồng con của cô ta, người giúp việc là người trông coi quan xuyên tài sản của người chủ và y có trách nhiệm với công việc của y.”** (Albukhari: 853, Muslim: 1829).

3 Islam quan tâm và xem trọng vấn đề rèn dạy phép tắc tôn trọng cha mẹ và ông bà, chăm sóc và nghe lời sai bảo của họ cho đến khi họ lìa trần:

Dù cho người con nam hay nữ có lớn tuổi như thế nào đều phải vâng lời cha mẹ của mình và đối xử tử tế với họ, quả thật Allah đã chỉ định việc làm đó song hành với sự thờ phượng Ngài, Ngài cấm những cử chỉ, thái độ, hành vi bất kính với họ, ngay cả chỉ là một lời nói hay một âm thanh phát ra biểu hiện sự bất kính với họ cũng bị ngăn cấm. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và Thượng Đế của Người (Muhammad) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng ‘uf’ (âm thanh biểu hiện sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ lời lẽ tôn kính.}** (Chương 17 – Al-Isra, câu 23).

4 Bảo phải duy trì và bảo đảm quyền lợi của con cái dù trai hay gái, bắt buộc phải đối xử công bằng với chúng trong việc nuôi dưỡng, chu cấp và những điều biểu hiện ở bên ngoài.

5 Bắt buộc người Muslim phải hàn gắn máu mủ ruột thịt, có nghĩa là con người phải đối xử tử tế với bà con ruột thịt dù là bên cha hay bên mẹ:

Chẳng hạn như anh (chị) em ruột, chú bác ruột, cô dì ruột, con cái của họ, đối xử tử tế với bà con ruột thịt là một trong việc làm tuân lệnh và đến gần Allah, và Islam cảnh báo việc cắt đứt tình máu mủ hoặc có hành vi cư xử không tốt với họ, và đây được coi là một trong những đại trọng tội, Nabi ﷺ nói: **“Sẽ không vào được Thiên Đàng những ai cắt đứt tình máu mủ ruột thịt”** (Albukhari: 5638, Muslim: 2556).

> Islam bảo phải yêu thương và tôn trọng cha mẹ ông bà.

> Vai trò của người phụ nữ trong Islam

Islam quý trọng và tôn vinh người phụ nữ, Islam giải phóng phụ nữ khỏi ách nô lệ cho đàn ông, và Islam cũng giải phóng phụ nữ khỏi việc bị coi như một món hàng rẻ mạt, không có danh dự cũng không được tôn trọng. Và những giáo luật tiêu biểu liên quan đến việc quý trọng và tôn vinh phụ nữ:

- Islam cho phụ nữ quyền được hưởng của thừa kế và được chia phần một cách công bằng và vinh dự, có lúc người đàn ông và phụ nữ được hưởng ngang bằng nhau, có lúc người phụ nữ lại được hưởng ở mức lượng khác nhau tùy theo mức độ thân thuộc và trách nhiệm phải chu cấp và nuôi dưỡng cho người khác.
- Đàn ông và phụ nữ luôn bình đẳng với nhau trong nhiều công việc và trong mọi giao dịch tài chính, thậm chí Thiên Sứ của Allah ﷺ đã nói: **“Phụ nữ là anh em ruột thịt của đàn ông”** (Abu Dawood: 236).
- Islam cho phụ nữ quyền tự do lựa chọn người chồng, và để phụ nữ giữ một vai trò trọng đại trong việc chăm sóc và dạy dỗ con cái. Thiên Sứ của

Allah ﷻ nói: **“Người phụ nữ trong nhà chồng của cô ta là người trông coi quán xuyên và cô ta có trách nhiệm với chồng con của cô ta.”** (Albukhari: 853, Muslim: 1829).

- Phụ nữ vẫn giữ nguyên tên họ của mình, không phải thay đổi sau khi kết hôn, cô ta vẫn mãi duy trì họ và dòng tộc của bản thân.
- Người đàn ông có trách nhiệm phải chu cấp và nuôi dưỡng cho phụ nữ nếu họ thuộc thành phần phải được hưởng quyền lợi đó như vợ, mẹ và con gái.
- Islam nhấn mạnh sự vinh dự và ân phúc về việc giúp đỡ và phục vụ cho người phụ nữ yếu đuối không có ai nương tựa, dù người phụ nữ đó không phải là bà con ruột thịt đi chăng nữa, thì Islam vẫn khuyến khích giúp đỡ và phục vụ cho người phụ nữ đó và Islam coi đó là việc làm tốt nhất ở nơi Allah. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Giúp đỡ những người góa phụ, những người nghèo giống như đi chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah, giống như người đứng dâng lễ nguyện Salah không ngừng nghỉ, và giống như người nhịn chay không xả chay”** (Albukhari: 5661, Muslim: 2982).

Islam nhấn mạnh việc chăm sóc và quan tâm phụ nữ

Mẹ: Theo lời thuật của Abu Huroiroh ﷺ rằng có một người đàn ông đến gặp Thiên Sứ của Allah ﷺ, nói: Thưa Thiên Sứ của Allah! Ai là người đáng nhất trong nhân loại để cho tôi luôn đối xử tốt? Người ﷺ nói: **“Mẹ của người”**. Người đàn ông đó hỏi tiếp người đáng kể tiếp là ai? Người ﷺ nói: **“Mẹ của người”**. Người đàn ông đó lại hỏi: Vậy người đáng kể tiếp là ai? Người ﷺ cũng nói: **“Mẹ của người”**. Người đàn ông đó vẫn hỏi: Người đáng kể tiếp là ai? Người nói: **“Cha của người”** (Albukhari: 5626, Muslim: 2548).

Con gái: Ông Uqbah bin Amir ﷺ thuật lại: Tôi đã nghe Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Ai có ba đứa con gái và luôn kiên nhẫn chịu đựng trong việc chăm sóc và nuôi dưỡng chúng, y cố gắng hết mình lo cho chúng ăn, cho chúng uống và cho chúng mặc thì chúng sẽ là bức màn chắn giữa y và Hỏa Ngục vào Ngày Phục Sinh”** (Ibnu Ma-jah: 3669).

Vợ: Bà A'ishah ﷺ thuật lại: Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Người tốt nhất trong số các người là đối xử tốt nhất với vợ của y, và Ta tốt nhất trong các người trong việc đối xử tốt với vợ của Ta”** (Tirmizhi: 3895).

Mối quan hệ giữa nam và nữ trong Islam là một mối quan hệ bổ sung cho nhau, tất cả một trong hai đều cần bổ sung qua lại cho nhau trong việc xây dựng một xã hội Muslim.

Islam không có chỗ xung đột giữa hai giới:

Ý tưởng của sự xung đột giữa đàn ông và phụ nữ đã kết thúc bởi đàn ông đã chế ngự phụ nữ trong một số xã hội còn lạc hậu, hoặc bởi sự nổi loạn của phụ nữ cũng như việc họ thoát ra khỏi bản chất tự nhiên của họ, cái đã được tạo ra cho họ, trong một số xã hội khác xa vời với giáo lý của Allah.

Tuy nhiên, điều đó chắc chắn không xảy ra nếu như không có sự rời xa khỏi giáo luật của Allah, Đáng Sáng Suốt, khi mà Allah, Đáng Tối Cao phán: **{Và các người chớ ham muốn những thứ mà Allah dùng để ưu đãi người này hơn người kia. Đàn ông hưởng phần mà họ đã kiếm được và phụ nữ hưởng phần mà họ đã kiếm được; và hãy cầu xin Allah về thiên lộc của Ngài}**

(Chương 4 – Annisa’, câu 32).

Mỗi đặc điểm, mỗi chức năng và mỗi vinh dự, đều có cái quyền riêng của nó, tất cả mọi người đều có thể đi tìm ân phúc và sự hài lòng của Allah, và giáo lý của Allah không đến chỉ để thanh toán đối với đàn ông hoặc chỉ để thanh toán với phụ nữ mà nó là giáo lý thanh toán đối với con người, đối với một xã hội Muslim.

Trong hệ thống giáo luật Islam không có chỗ cho cuộc chiến và xung đột giữa hai giới, và cũng không mang ý nghĩa cạnh tranh hơn thua giữa hai giới về những điều phù phiếm của trần gian, và cũng không phải mang mục đích tấn công phụ nữ hay tấn công nam giới nhằm làm suy yếu một trong hai bởi sự chỉ trích và theo dõi những thiếu sót.

Bởi thế, tất cả những điều đó đều vô ích ở một khía cạnh, và ở một khía cạnh khác đó là sự hiểu sai về Islam, về sự thật bình đẳng của hai giới, và tất cả phải nên cầu xin Allah ân phúc nơi Ngài.

Phân loại phụ nữ dưới mỗi quan hệ với người đàn ông

Phụ nữ theo mỗi quan hệ với người đàn ông được phân như sau:

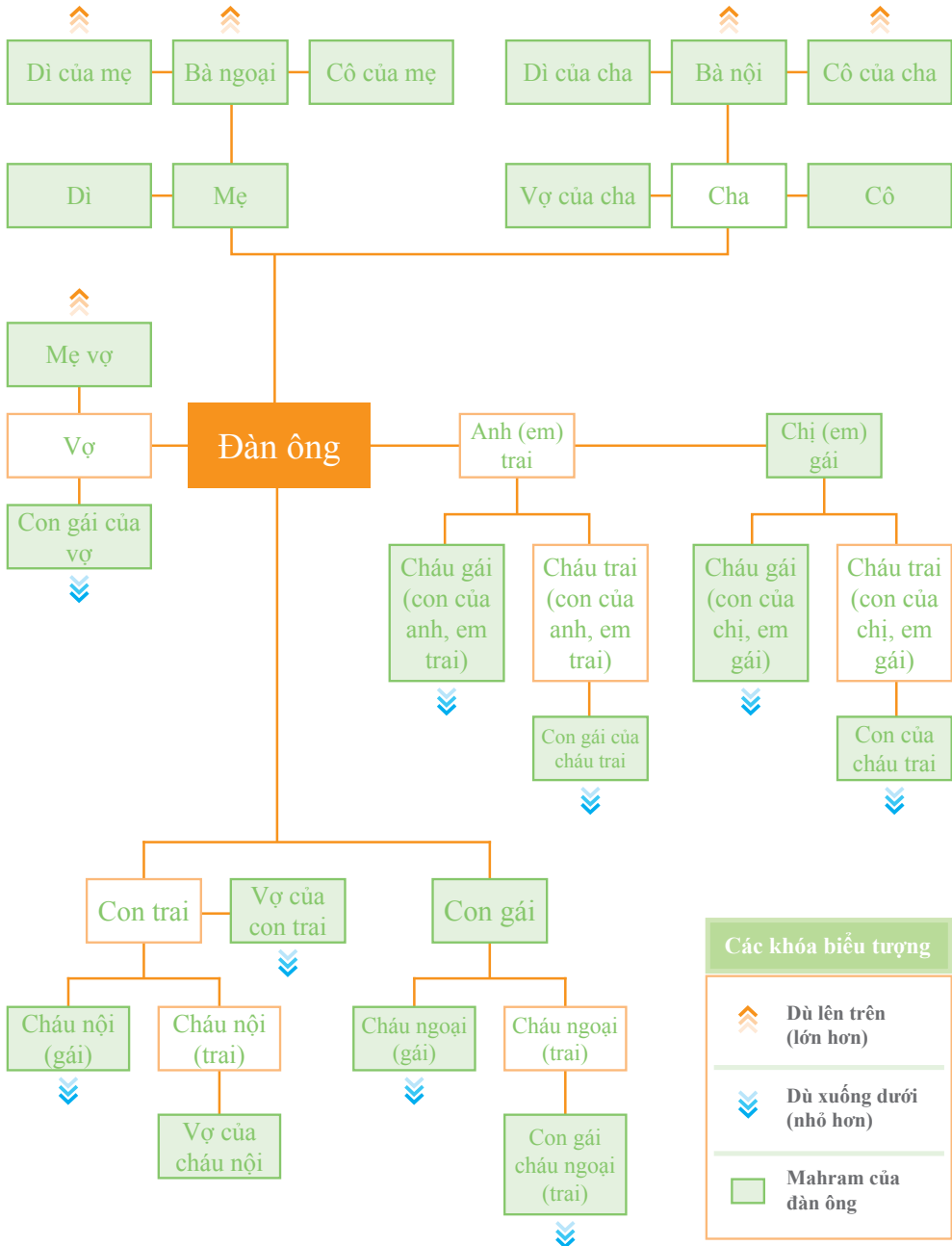
1 Phụ nữ là vợ của y:
Người đàn ông được quyền nhìn, ngắm, và tận hưởng những gì y muốn từ người vợ của y, tương tự, người phụ nữ cũng được quyền đó từ người chồng của mình. Quả thật, Allah đã gọi chồng là y phục của vợ và vợ là y phục của chồng giống như một hình ảnh tuyệt vời về sự kết nối tâm sinh lý, tình cảm và thể chất giữa hai người vợ chồng. Allah, Đáng Tối Cao phán: **{Họ (vợ) là y phục của các người (chồng) và các người là y phục của họ}** (Chương 2 – Albaqarah, câu 187). (Xem trang 211)

2

Là người Mahram của y:

Ý nghĩa của Mahram là người phụ nữ mà người đàn ông không được phép lấy làm vợ một cách vĩnh viễn. Và những người Mahram là những người sau đây:

1	Mẹ ruột, bà (ngoại, nội) và các bà trên cấp đó.
2	Con gái ruột, cháu (nội, ngoại) và cháu chắt.
3	Chị (em) ruột, chị (em) một cha khác mẹ, chị (em) một mẹ khác cha.
4	Cô ruột tức chị hay em gái ruột của ba hoặc chị (em) gái cùng cha khác mẹ hay cùng mẹ khác cha với ba, bao hàm cả bà cô ruột tức cô của ba, hoặc cô ruột của mẹ.
5	Dì ruột tức chị (em) gái ruột của mẹ hoặc chị (em) gái một cha khác mẹ hay một mẹ khác cha của mẹ, và bao hàm cả dì ruột của cha và dì ruột của mẹ.
6	Cháu gái ruột tức con gái của anh (em trai) ruột hay của anh (em trai) cùng cha khác mẹ hoặc cùng mẹ khác cha và đưa cháu ở thế hệ sau đó như con gái của cháu ruột.
7	Con gái của chị (em gái) ruột hoặc của chị (em gái) cùng cha khác mẹ hay cùng mẹ khác cha, và bao hàm thế hệ cháu ở cấp dưới như con gái của cháu (con gái) của chị (em gái).
8	Mẹ vợ dù là vợ đang chung sống hay đã li dị, mẹ của vợ là người Mahram tức bị cấm lấy làm vợ vĩnh viễn, tương tự mẹ của mẹ vợ tức bà của vợ.
9	Con gái riêng của vợ.
10	Vợ của con, của cháu, của cháu chắt.
11	Vợ của cha, của ông, của ông cố và các ông ở cấp trên nữa.
12	Mẹ vú tức người phụ nữ đã từng cho người đàn ông bú trong những hai năm đầu tiên sau khi chào đời ít nhất năm lần bú no đầy. Quả thật, Islam qui định người phụ nữ cho bú này như người mẹ.
13	Chị (em gái) cùng bầu vú từ người con gái của người phụ nữ đã cho y bú suốt thời gian còn nhỏ như đã nói ở trên, tương tự tất cả bà con từ phía người mẹ vú cũng không được phép lấy làm vợ giống như bà con bên huyết thống như dì, cô, bác, con của anh (em trai), con của chị (em gái).

Đây là những người Mahram được quyền xuất hiện trước y một cách thông thường (không cần hijab) giống như xuất hiện trước những người ruột thịt, tức được để lộ hai cánh tay, cổ, tóc, và những bộ phận tương tự một cách không lộ liễu và quá giới hạn.

3 Là người phụ nữ Ajnabiyah:

La Phụ nữ Ajnabiyah là tất cả những phụ nữ không phải là Mahram của người đàn ông, dù thuộc bà con thân thuộc như con gái của chú, con gái của cô, con gái của dì, con gái của cậu, vợ của anh (em trai sau khi anh, em trai đã qua đời), bà con dòng họ hoặc không phải dòng họ ...

Và quả thật, Islam đặt những nguyên tắc và luật lệ để chi phối các mối quan hệ của người Muslim nam giới với phụ nữ Ajnabiyah nhằm để bảo vệ danh dự cũng như để ngăn chặn các cánh cửa của Shaytan đối với con người, bởi Đấng đã tạo ra con người biết rất rõ những gì sẽ cải thiện cho họ, như Ngài đã phán: **{Chẳng lẽ Đấng đã tạo hóa không biết hay sao trong khi Ngài là Đấng Tinh tế, là Đấng Am tường?}** (Chương 67 – Al-Mulk, câu 14).

Những báo cáo cũng như những thống kê vẫn luôn nói hàng ngày về các tình trạng hãm hiếp, các mối quan hệ tội lỗi và Haram đã bao vây nhiều gia đình và xã hội do không áp dụng theo giáo lý và luật lệ của Allah.

> Islam đặt ra các phép tắc để chi phối mỗi quan hệ giữa nam và nữ.

Các nguyên tắc quan hệ giữa đàn ông và phụ nữ Ajnabiyah:

1 Hạ thấp cái nhìn xuống:

Bắt buộc người Muslim không được phép nhìn ngắm các phần Awrah, không được nhìn ngắm những gì gây kích thích ham muốn sinh lý, và không được nhìn ngắm phụ nữ khi không cần thiết.

Quả thật, Allah ra lệnh tất cả hai giới phải hạ thấp cái nhìn xuống bởi đó là cách để họ giảm thiểu lòng ham muốn xác thịt và giữ gìn danh dự, bởi lẽ việc tự do nhìn ngắm không có sự hạn chế là con đường dẫn đến tội lỗi và những điều khà ó, dâm loạn. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Hãy bảo những người đàn ông có đức tin hạ thấp cái nhìn xuống và che phủ phần kín đáo của cơ thể họ. Điều đó tốt cho họ hơn bởi vì Allah am tường mọi điều họ làm. Và hãy bảo những người phụ nữ có đức tin hạ thấp cái nhìn xuống và che phủ phần kín đáo của cơ thể họ.}** (Chương 24 – Annur, câu 30, 31).

Và khi nào con người có cái nhìn một cách ngẫu nhiên thì bắt buộc phải hướng cái nhìn sang chỗ khác, việc hạ thấp cái nhìn xuống bao hàm tất cả những phương tiện truyền thông, internet, những gì kích thích ham muốn dục vọng thì không được phép xem và nhìn ngắm.

> Hạ thấp cái nhìn xuống trước những thứ mà Allah nghiêm cấm là cách xua tan dục vọng và ham muốn cũng như để duy trì danh dự.

2. Cư xử một cách lịch sự và đạo đức:

Phụ nữ Ajnabiyah nói chuyện với đàn ông và đàn ông nói chuyện với phụ nữ Ajnabiyah cũng như cư xử với nhau bằng sự lịch thiệp và đạo đức đồng thời tránh xa những gì dẫn đến những sự việc không lành mạnh vi phạm giáo lý dưới mọi hình thức, cũng chính vì lẽ này:

- Allah cấm phụ nữ có cử chỉ cũng như ăn nói nhẹ nhàng một cách lả lơi với người đàn ông, Ngài bảo họ nên nói chuyện và có cử chỉ đoan trang và lịch thiệp. Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Các người chớ ăn nói lả lơi, e rằng những ai mang trong lòng một chứng bệnh (dâm dục) thì điều đó sẽ khiêu khích sự tà dâm của họ, ngược lại, các người hãy ăn nói đoan trang lịch thiệp.}** (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 32, 33).
- Allah nghiêm cấm phụ nữ thể hiện hành động, những phong cách đi đứng để gây chú ý cho người khác giới để ý đến cái đẹp của mình, Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và bảo họ chớ nện bàn chân mạnh xuống đất để gây chú ý người khác về vẻ đẹp được giấu kín của họ.}** (Chương 24 – Annur, câu 31).

3. Cấm Khulwah:

Ý nghĩa của Khulwah là người đàn ông và người phụ nữ Ajnabiyah ở riêng chỉ có hai người tại một nơi không ai nhìn thấy họ, quả thật, Islam nghiêm cấm Khulwah bởi vì nó sẽ là cánh cửa để Shaytan đi vào và xúi bẩy làm điều tội lỗi. Nabi ﷺ nói: **“Khi người đàn ông ở riêng cùng với người phụ nữ thì Shaytan sẽ là người thứ ba”** (Tirmizhi: 2165).

4 Hijab (Sự che kín thân thể):

Allah sắc lệnh bắt phụ nữ phải Hijab mà không qui định cho đàn ông bởi vì phụ nữ là phái đẹp và khiêu gợi cho ham muốn tình dục, phụ nữ gợi ham muốn tình dục hơn đàn ông.

Quả thật, Allah sắc lệnh Hijab đối với phụ nữ vì những ý nghĩa tiêu biểu sau:

- Để phụ nữ có thể hoàn thành sứ mệnh của mình trong cuộc sống và xã hội trong các lĩnh vực kiến thức và lao động một cách tốt đẹp và có thể bảo đảm phẩm hạnh và đức khiết tịnh của phụ nữ.
- Giảm thiểu những nguy cơ quấy rối tình dục, một mặt để đảm bảo sự trong sạch và lành mạnh cho cộng đồng và xã hội, một mặt để bảo vệ danh dự và sự tôn vinh cho phụ nữ.
- Giúp đàn ông nhìn phụ nữ theo cách khiết tịnh và kỷ luật, để họ cư xử với phụ nữ như một con người có sự tôn vinh, được tôn trọng và thuần khiết chứ không phải là một công cụ thỏa mãn tình dục hay một thứ phương tiện để giải trí và tiêu khiển.

Giới hạn của Hijab:

Allah sắc lệnh bắt phụ nữ khi đứng trước đàn ông Ajnabi thì phải che kín toàn thân ngoại trừ gương mặt và hai bàn tay, như Allah, Đấng Tối Cao phán: **{Và bảo họ chớ phô bày nhan sắc ra ngoài ngoại trừ bộ phận nào lộ ra ngoài tự nhiên}** (Chương 24 – Annur, câu 31). Những bộ phận nào lộ ra tự nhiên là gương mặt và hai bàn tay, trừ trường hợp khi nào sợ gương mặt và bàn tay cũng gây phân cảm dỗ thì lúc bấy giờ mới bắt buộc che đầy cả mặt và bàn tay.

Các nguyên tắc Hijab:

Phụ nữ được phép mặc bất cứ loại y phục nào tùy thích, tự do kiểu dáng và màu sắc miễn sao phải đảm bảo các yếu tố sau:

- 1 Y phục phải che kín những bộ phận bắt buộc phải che kín.
- 2 Y phục phải rộng không được bó sát để lộ các đường nét của cơ thể.
- 3 Y phục không được mỏng để thấy hết các bộ phận từ bên dưới y phục.

> Hijab bảo vệ phụ nữ và để họ có thể hoàn thành sứ mệnh của mình trong cuộc sống và xã hội trong các lĩnh vực kiến thức và lao động một cách tốt đẹp và để cho họ giữ lại hình ảnh của một con người được tôn vinh và kính trọng.

> Kết hôn lập gia đình trong Islam

> Hôn nhân là một trong mối quan hệ trọng đại và thiêng liêng mà Islam đã nhấn mạnh.

Kết hôn trong Islam là một trong những mối quan hệ xã hội thiêng liêng được nhấn mạnh và khuyến khích, và Islam đã đề nó làm đường lối của các vị Thiên Sứ (xem trang 200).

Quả thật, Islam đã thực sự quan tâm và chăm sóc tỉ mỉ các qui định của hôn nhân, nghi thức và quyền lợi của đôi vợ chồng với những gì có thể duy trì và bảo vệ mối quan hệ một cách liên tục, ổn định, và hình thành một gia đình thành công, trong đó trẻ em được chăm sóc và nuôi dạy một cách ổn định và trọn vẹn giúp giữ toàn vẹn tôn giáo cũng như ưu việt về mọi mặt trong cuộc sống.

Và những qui định đó là:

Islam đặt ra những điều kiện bắt buộc cho mỗi người vợ, người chồng để cuộc hôn nhân có giá trị một cách đúng đắn, và những điều lệ đó là:

Các điều kiện của Islam đối với người vợ:

- 1 Người phụ nữ phải là người Muslim hoặc người Kinh sách (có nghĩa người Do thái hay người Thiên chúa giáo) có đức tin nơi tôn giáo của cô ta, tuy nhiên, Islam khuyến khích chúng ta chọn lấy người phụ nữ Muslim ngoan đạo, bởi vì cô ta sẽ là người nuôi dạy và chăm sóc cho con cái của bạn, cô ta sẽ hỗ trợ cho bạn trên điều tốt đẹp và ngay chính, như Nabi ﷺ đã nói: **“Bởi thế hãy kết đôi với người phụ nữ ngoan đạo, người sẽ gạt hái được điều tốt đẹp và phúc lành ”** (Albukhari: 4802, Muslim: 1466).

2 Người phụ nữ phải là người trinh tiết đức hạnh, cấm kết hôn với người phụ nữ được biết là người dâm loạn và phạm tội Zina. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ (المائدة: ٥).

{Các người hãy cưới các phụ nữ tiết hạnh có đức tin và các phụ nữ tiết hạnh thuộc những người Kinh Sách} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 5).

3 Người phụ nữ không thuộc những thành phần Mahram như đã được trình bày (ở trang 204), và không được phép kết hôn cùng lúc với người phụ nữ và chị (em gái) của cô ta hoặc cùng với cô, dì của cô ta.

Các điều kiện của Islam đối với chồng:

Người chồng phải là người Muslim, Islam cấm phụ nữ Muslim cưới người Kafir, Islam nhấn mạnh việc chấp nhận người chồng khi nào phải hội đủ hai thuộc tính sau:

- Ngay chính trong đạo.
- Phẩm chất và nhân cách tốt.

Thiên sứ của Allah ﷺ nói: **“Khi nào người hỏi cưới (con cái, người thân) của các người là người mà các người hài lòng về tôn giáo và phẩm chất đạo đức của y thì các người hãy gả cho y”** (Tirmizhi: 1084, Ibnu Ma-jah: 1967).

> Quyền và nghĩa vụ của người chồng và người vợ

> Bắt buộc người đàn ông phải chu cấp cho vợ và con cái của y theo tiêu chuẩn sống bình thường của xã hội.

Allah qui định bắt buộc cho mỗi người vợ, người chồng những quyền và trách nhiệm nhất định, Ngài khuyến khích mỗi người vợ, người chồng cải thiện và phát triển mối quan hệ vợ chồng cũng như duy trì và đảm bảo trách nhiệm và nghĩa vụ của đôi bên, và mỗi người vợ, người chồng không được yêu cầu và đòi hỏi đối phương điều gì ngoài khả năng. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (البقرة: ۲۲۸)

{Và họ được hưởng quyền lợi giống như trách nhiệm của họ theo tiêu chuẩn sống.}
(Chương 2 – Albaqarah, câu 228).

Do đó, cần phải có sự thông cảm, bao dung, để cuộc sống vợ chồng trở nên dễ dàng tốt đẹp và mái ấm gia đình được trân trọng.

Quyền lợi của người vợ:

1 Quyền được hưởng sự cấp dưỡng và nhà ở:

- Người chồng phải có trách nhiệm và nghĩa vụ chu cấp cho người vợ thức ăn, thức uống, quần áo và những nhu cầu sinh hoạt bình thường của đời sống, người chồng phải lo chỗ ở thích hợp cho người vợ ngay cả khi người vợ là người giàu có.

- Mức lượng chu cấp: Mức lượng chu cấp sẽ chiếu theo mức sống bình thường trong thời đại và nơi họ đang sống, người chồng sẽ chu cấp sao cho phù hợp không phung phí cũng không keo kiệt. Allah, Đấng Tối Cao:

﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ (الطلاق: ۷).

{Người giàu và khá giả sẽ chi tiêu theo sự giàu và khá giả của mình, và người eo

hẹp sẽ chi tiêu theo những gì mà Allah ban cấp cho y.} (Chương 65 – Attalaq, câu 7).

- Sự chu cấp phải được diễn ra bằng tình yêu và trách nhiệm chứ không được diễn ra trong sự xi nhục và gây tổn thương, phải chu cấp bằng hành vi tốt đẹp và nghĩa tình theo tiêu chuẩn của cuộc sống như Allah đã mô tả, và sự chu cấp không phải là sự bố thí mà là nghĩa vụ và trách nhiệm của người chồng đối với người vợ theo lẽ tự nhiên.
- Việc chu cấp và nuôi dưỡng vợ và gia đình là việc làm mang lại ân phước và công đức rất lớn trong Islam. Nabi ﷺ nói: **“Khi nào người Muslim chu cấp cho gia đình của y bằng tấm lòng và đức tin thì sự chu cấp là Sadaqah (việc thiện mang lại công đức và ân phước)”** (Al-bukhari: 5036, Muslim: 1002). Và Người ﷺ có nói: **“Quả thật người chu cấp vì Allah thì sẽ được Ngài ban ân phước dù chỉ là một miếng ăn ngồi cho vào miệng của vợ mình”** (Albukhari: 56, Muslim: 1628). Và ai không chu cấp hoặc cắt giảm sự chu cấp trong khi có khả năng thì y đã phạm vào một đại tội, như Nabi ﷺ đã nói: **“Một người sẽ mang tội nếu y không thực hiện nghĩa vụ chu cấp cho người mà y phải có trách nhiệm”** (Abu Dawood: 1692).

2 Đối xử tử tế:

Cư xử bằng phẩm chất đạo đức, cử chỉ nhẹ nhàng và ân cần, lời nói êm dịu, thông cảm và bao dung những lỗi lầm cũng như những khiếm khuyết không thể trách khỏi của mỗi người. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ١٩).

{Các người hãy sống tử tế với họ bởi vì nếu như các người ghét bỏ họ thì có lẽ các người ghét một sinh vật mà Allah đã ban cho nó nhiều điều tốt lành.} (Chương 4 – An-nisa’, câu 19).

> Bất buộc người chồng phải tuân thủ theo các điều kiện của người vợ như đã được nói trong giao ước.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Người có đức tin hoàn thiện nhất là người có phẩm chất đạo đức tốt nhất, và người tốt nhất trong các người là người đối xử với phụ nữ của y bằng phẩm chất đạo đức tốt nhất”** (Tirmizhi: 1162).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Quả thật người có đức tin hoàn thiện là người có phẩm chất đạo đức tốt nhất và đối xử tử tế với vợ của y”** (Tirmizhi: 2612, Ahmad: 24677).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Người tốt nhất trong các người là người đối xử tử tế nhất với vợ của y và Ta tốt nhất trong các người trong việc đối xử tử tế với vợ của Ta”** (Tirmizhi: 3895).

Một vị Sahabah đã hỏi Thiên Sứ của Allah ﷺ, nói: Thừa Thiên Sứ của Allah, trách nhiệm của một ai đó trong chúng tôi đối với vợ của y là gì? Người ﷺ nói: **“Rằng người hãy cho cô ta ăn khi người ăn, hãy cho cô ta quần áo khi mặc quần áo, chớ dùng đánh vào mặt của cô ta, đừng chửi rủa cô ta và đừng bỏ mặc cô ta ngoại trừ ở trong nhà”** (Abu Dawood: 2142).

3 Dịu dàng và kiên nhẫn:

Bắt buộc phải tính đến việc bản chất tự nhiên của phụ nữ khác với bản chất tự nhiên của đàn ông, phải xem xét mọi khía cạnh của cuộc sống, bởi quả thật không ai không có sai sót và khuyết điểm, cho nên chúng ta cần phải kiên nhẫn, chịu đựng và nhìn vấn đề theo hướng tích cực, Allah, Đấng Tối Cao đã lưu ý vợ chồng rằng phải nhìn mọi khía cạnh một cách tích cực, Ngài phán:

﴿وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ (البقرة: ٢٣٧)

{**Và các người chớ quên đối xử độ lượng giữa các người với nhau**} (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 237).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Người có đức tin nam chớ ghét bỏ người có đức tin nữ, nếu y ghét một khuyết điểm nào đó của nàng thì hãy hài lòng một ưu điểm khác của nàng”** (Muslim: 1469).

Nabi ﷺ nhấn mạnh việc quan tâm phụ nữ và đối xử tử tế với họ đồng thời lưu ý đến tâm lý tự nhiên cũng như cảm xúc của phụ nữ khác biệt với đàn ông, và rằng sự khác biệt này là sự tích hợp và yếu tố hòa nhập cho các gia đình, và nó không nên là lý do để chia rẽ và ly hôn, như Nabi ﷺ đã nói: **“Các người hãy chấp nhận những khuyết điểm của phụ nữ, quả thật, phụ nữ được tạo ra từ xương sườn, nàng sẽ không bao giờ**

thẳng trên con đường, nếu người đã tận hưởng với nàng thì người hãy tận hưởng với nàng và hãy tận hưởng với sự công quẹo nơi nàng, còn nếu người ráng chinh nàng cho thẳng thì sẽ làm gãy nàng, và làm gãy nàng chính là ly dị nàng” (Albukhari: 3153, Muslim: 1468).

4 Ngủ đêm:

Đàn ông nên ngủ đêm bên cạnh người phụ nữ của y, bắt buộc y phải làm như thế ít nhất mỗi bốn ngày một đêm, giống như y phải chia đều giữa các người vợ của y nếu như y cưới nhiều hơn một vợ.

5 Bảo vệ nàng vì nàng là người thân và danh dự của bạn:

Khi người đàn ông kết hôn với người phụ nữ thì cô ta trở thành người thân của y, y phải có trách nhiệm bảo vệ cho người thân và danh dự của y cho dù phải hy sinh cả tính mạng bởi Nabi ﷺ đã nói: **“Ai bị giết vì để bảo vệ vợ của mình thì y là Shaheed (hy sinh vì con đường chính nghĩa của Allah)”** (Tirmizhi: 1421, Abu Dawood: 4772).

6 Không được tiết lộ chuyện thầm kín của vợ chồng:

Người đàn ông không được phép nói với người khác về chuyện riêng tư của vợ mình cũng như tiết lộ những gì thầm kín giữa đôi vợ chồng cho mọi người. Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, người xấu xa nhất nơi Allah vào Ngày Phục Sinh là người đàn ông ăn nằm với người phụ nữ của y rồi đem chuyện thầm kín của nàng tiết lộ cho mọi người”** (Muslim: 1437).

7 Không được vượt quá giới hạn được giáo luật qui định đối với người phụ nữ:

Quả thật, Islam đã đặt ra một phương pháp cứu vãn các vấn đề với các giáo điều sau:

- Nên cứu vãn tình hình bằng cuộc đối thoại trao đổi, khuyên nhủ, và nhắc nhở để sửa sai.
- Người chồng được phép không nói chuyện với vợ nhưng không quá ba ngày, được phép không ngủ chung với vợ nhưng không ra khỏi nhà.
- A'ishah رضي الله عنها nói: **“Thiên Sứ của Allah không từng đánh người phụ nữ nào cũng như người nô lệ nào ngoại trừ Người chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah”.**

8 Dạy bảo và khuyên nhủ vợ:

Người chồng có quyền ra lệnh và ngăn cấm vợ của mình, y có trách nhiệm dẫn dắt vợ của mình đến với Thiên Đàng và giúp họ tránh khỏi Hỏa Ngục, sai khiến cũng như thúc giục vợ làm những nghĩa vụ tôn giáo và ngăn cản nàng làm điều Haram, và người phụ nữ cũng vậy phải nghe lời khuyên nhủ của chồng và phải hưởng ứng theo chồng về những gì tốt đẹp, phải chăm sóc và dạy bảo con cái thành người tốt và ngoan đạo. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾
(التحريم: ٦)

{Hỡi những người có đức tin! Hãy giữ gìn và trông coi bản thân và gia đình của các ngươi tránh khỏi lửa của Hỏa ngục!} (Chương 66 – Attahri-m, câu 6).

Nabi ﷺ nói: **“Người đàn ông là người trông coi quán xuyên vợ của mình và y phải có trách nhiệm đối với vợ của y”** (Albukhari: 2416, Muslim: 1829).

9 Phải tuân thủ theo đúng điều kiện của vợ:

Nếu người phụ nữ giao điều kiện về những điều không cấm kỵ trong giáo lý trong suốt quá trình giao ước kết hôn chẳng hạn như nàng giao điều kiện là phải có nhà như thế này, phần chu cấp phải như thế này và người chồng chấp nhận các điều kiện thì bắt buộc y phải tuân thủ thực hiện. Và đây là những điều mà giáo luật Islam bắt buộc phải thực hiện và tuân thủ và bởi vì hôn ước là một trong những cuộc giao ước trọng đại cần giữ chữ tín. Nabi ﷺ nói: **“Những điều kiện giao ước đáng để các ngươi phải thực hiện là những gì khiến các ngươi hợp thức hóa trong tình dục”** (Albukhari: 4856, Muslim: 1418).

Quyền của người chồng:

1 Phải được vâng lời một cách hợp giáo lý:

Allah làm cho người đàn ông cao hơn phụ nữ một bậc, có nghĩa là người đàn ông có quyền ra lệnh cho người vợ, có quyền hướng dẫn và quán xuyến nàng, giống như người bảo hộ có quyền đối với người được bảo hộ, và Allah đã đặt người đàn ông trong một vai trò và vị trí cao hơn phụ nữ bởi vì người đàn ông phải có trách nhiệm lo toan về mặt tài chính. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (النساء: ۳۴).

{Người đàn ông phải có trách nhiệm bảo vệ và che chở cho phụ nữ bởi những ân phúc mà Allah đã ban cho họ vượt trội lẫn nhau và phải có trách nhiệm chu cấp cho họ (phụ nữ) từ nguồn tài sản của họ (đàn ông).} (Chương 2 – Annisa’, câu 34).

2 Người chồng được quyền hưởng thụ:

Một trong các quyền của người chồng đối với vợ của y là y được quyền hưởng thụ từ nàng tức quan hệ tình dục, và giáo lý khuyến khích người vợ chung diện và làm đẹp để sẵn sàng cho cuộc vui vợ chồng, và nếu người vợ không đáp lại yêu cầu của chồng trong vấn đề tình dục thì người vợ đã phạm vào đại trọng tội trừ phi có lý do chính đáng được giáo luật qui định chẳng hạn như do có kinh nguyệt, nhịn chay bắt buộc, bệnh hoạn và những gì tương tự.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Khi nào người đàn ông mời gọi vợ của y lên giường nhưng nàng từ chối (không có lý do chính đáng) làm cho y buồn lòng suốt đêm thì các Thiên thần sẽ nguyện rửa cô ta cho đến sáng”** (Albukhari: 3065, Muslim: 1436).

3 Người vợ không được phép cho người mà chồng cô ta không thích vào trong nhà:

Một trong các quyền của người chồng đối với vợ của y là cô ta không được cho ai mà chồng không thích vào nhà.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Người phụ nữ không được phép nhịn chay (khuyến khích) trong khi chồng vẫn đang ở cùng với cô ta trừ phi y cho phép, và cô ta cũng không được cho bất cứ ai vào nhà của y trừ phi y cho phép”** (Albukhari: 4899).

4 Người vợ không được rời khỏi nhà trừ phi có phép của người chồng:

Một trong những quyền của chồng đối với vợ của anh ta là cô ta không được đi ra khỏi nhà trừ phi có sự đồng ý của anh ta, dù là sự đồng ý riêng biệt cho việc rời khỏi nhà hoặc là sự đồng ý chung chung cho việc rời khỏi nhà để làm việc và nhu cầu sinh hoạt.

5 Người vợ phục vụ và hầu hạ cho chồng:

Giáo lý Islam khuyến khích người vợ phục vụ và hầu hạ cho chồng của cô ta một cách đúng mực như nấu ăn và đảm đương việc nội trợ trong nhà.

> Ly dị

> Islam khuyến khích duy trì mối quan hệ vợ chồng và nhấn mạnh điều đó, tuy nhiên, nó cũng đặt ra các giáo luật về ly dị khi mà đôi vợ chồng cần đến nó.

Islam khuyến khích cuộc hôn nhân bền vững, khuyến khích đôi vợ chồng sống hòa thuận và duy trì mối hôn nhân của họ cho tới khi một trong hai người chết đi. Quả thật, Allah gọi hôn nhân là sự giao ước trọng đại, và Islam không cho phép giới hạn thời gian để chấm dứt hôn nhân.

Tuy nhiên, Islam mặc dù khuyến khích điều đó nhưng nó lại có những giáo lý qui định cho những người sống trên trái đất, họ có những đặc điểm của họ, bản chất tự nhiên của con người phạm tục, vì thế, Islam qui định cho họ cách thức làm sao hủy bỏ cuộc giao ước này nếu như cuộc sống gặp trở ngại, không còn cách giải tỏa và cải thiện cho cuộc sống vợ chồng. Và trong trường hợp này thì bắt buộc phải hành xử theo thực tế của sự việc, đó là giải thoát cho người đàn ông và người phụ nữ. Những gì diễn ra giữa đôi vợ chồng thường có nhiều nguyên nhân, có thể do xung đột và những vấn đề khác cho nên ly dị là cần thiết để giải quyết, là phương tiện hỗ trợ tối ưu cho cả đôi bên cũng như ổn định cho gia đình và xã hội của mỗi bên, bởi lẽ hôn nhân đó đã không thể khẳng định được ý nghĩa của nó nữa thì việc chia tay giữa đôi vợ chồng là cách giải thoát thỏa đáng nhất, tốt hơn việc ở lại với nhau.

Bởi những lẽ trên, Islam cho phép ly dị để giải thoát khỏi tình trạng bế tắc giữa đôi vợ chồng, để mỗi người, vợ và chồng, đi tìm người bạn đời mới, có thể mỗi người sẽ tìm thấy ở người bạn đời mới điều tốt đẹp và hòa hợp hơn người thứ nhất. Allah, Đáng Tội Cao phán:

﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ

وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۳۰)

{Và nếu hai vợ chồng nhất định thôi nhau thì Allah sẽ làm cho đôi bên giàu có với thiên lộc của Ngài. Và Allah là Đấng rộng lượng và rất mực sáng suốt.} (Chương 4 – Annisa’, câu 130).

Tuy nhiên, Islam đặt ra nhiều điều luật và nguyên tắc trong ly dị:

- Nguyên tắc cơ bản là việc ly dị là nằm trong tay người đàn ông chứ không nằm trong tay người phụ nữ.
- Người phụ nữ khi nào không thể sống chung với chồng của cô ta nữa và chồng của cô ta không chịu ly dị cô ta thì cô ta có quyền yêu cầu ly dị từ thẩm phán và vị thẩm phán có quyền đứng ra ly dị cho cô ta nếu điều đó mang lại điều tốt lành.
- Được phép quay lại với người phụ nữ sau khi đã ly dị cô ta hai lần, nhưng nếu như y đã ly dị vợ của y lần thứ ba thì y không được quay lại với người vợ đó nữa cho đến khi nào người vợ đó đã kết hôn với người đàn ông khác một cách hoàn toàn. Và việc ly dị đúng theo giáo luật là người đàn ông phải ly dị vợ trong lúc cô ta không có kinh nguyệt và không giao hợp với cô ta

> Hiếu thảo với cha mẹ

Hiếu thảo, đối xử tử tế với cha mẹ là việc làm ngoan đạo thiêng liêng và vĩ đại, nó mang lại nhiều ân phước nơi Allah, Đấng Tối Cao, quả thật, Ngài đã liên kết việc làm này với sự thờ phượng và độc tôn hóa một mình Ngài.

Islam xem việc hiếu thảo và đối xử với cha mẹ là một trong những nguyên nhân được thu nhận vào Thiên Đàng, Thiên Sứ của Allah ﷺ phán: **“Cha mẹ là cánh cửa trung tâm của Thiên Đàng, bởi thế, nếu muốn người hãy để mắt cánh cửa đó hoặc hay giữ lấy nó”** (Tirmizhi: 1900).

• Sự nguy hiểm của việc bất hiếu và đối xử tệ bạc với cha mẹ:

Một trong những đại trọng tội mà giáo luật nghiêm cấm và cảnh báo, đó là đối xử tệ bạc với cha mẹ, như Nabi ﷺ đã nói với các vị Sahabah: **“Các người có muốn Ta cho các người biết về tội lớn nhất trong các đại trọng tội không?”** Các vị Sahabah nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, chúng tôi muốn. Người ﷺ bảo: **“Đó là tội Shirk với Allah và bất hiếu với cha mẹ”**. (Albukhari: 5918)

• Vâng lời cha mẹ trong tất cả mọi việc ngoại trừ những điều nghịch lại lệnh Allah:

Bắt buộc phải vâng lời cha mẹ trong mọi sự việc mà hai người họ sai bảo trừ phi hai người họ sai bảo nghịch lại lệnh của Allah thì không nghe lời họ, bởi vì đó là nghe theo lời sai bảo của tạo vật nghịch lại Đấng Tạo Hóa. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾
(العنكبوت: ٨)

{Và TA truyền lệnh cho con người hãy ăn ở tử tế với cha mẹ. Nhưng nếu cha mẹ đấu tranh với người để buộc người làm điều Shirk với TA (Allah) mà người không hề biết một tí nào thì chớ nghe lời hai người họ.} (Chương 29 – Al-Ankabut, câu 8).

• Ăn ở tử tế với cha mẹ đặc biệt là lúc cha mẹ ở tuổi già:

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾
(الإسراء: ٢٣)

{Và Thượng Đế của Người (Muhammad) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng ‘af’ (âm thanh biểu hiện sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ lời lễ tôn kính.} (Chương 17 – Al-Isra, câu 23).

Allah, Đấng Tối Cao phán cho biết rằng Ngài sắc lệnh bắt buộc con người phải vâng lời cha mẹ của y, không được xúc phạm hoặc lớn tiếng với hai người họ, đặc biệt là khi họ già yếu, Ngài không cho phép có thái độ bất kính với hai người cha mẹ dù chỉ là một tiếng thờ dài khó chịu.

• **Cha mẹ là người Kafir:**

Người Muslim phải ăn ở tử tế và hiếu thảo với cha mẹ, phải vâng lời sai bảo của hai người họ dù hai người họ là Kafir. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَأِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (لقمان: ١٥)

{Và nếu cha mẹ đấu tranh bắt người làm điều Shirk với TA với những kẻ mà người không biết thì người chớ nghe theo hai người họ, nhưng người hãy ăn ở và đối xử tử tế với hai người họ ở đời này.} (Chương 31 – Luqman, câu 15).

Và một trong những điều hiếu thảo với cha mẹ là hãy kêu gọi họ đến với Islam bằng sự khôn ngoan, khéo léo và nhẹ nhàng.

> *Quyền của con cái*

• Cha mẹ có trách nhiệm tìm chọn người vợ ngoan đạo và đức hạnh cho con cái của mình để cô ta trở thành một người mẹ ngoan đạo và đức hạnh, và đây là một món quà vĩ đại mà cha mẹ dành cho con cái.

• Cha mẹ nên đặt tên con cái bằng những cái tên tốt đẹp bởi vì những cái tên đó sẽ là biểu hiện tốt lành cho con cái.

• Cha mẹ phải chăm sóc con cái thật tốt, phải nuôi dạy chúng nền tảng tôn giáo và rèn luyện cho chúng có lòng yêu thích nó, Nabi ﷺ nói: **“Mỗi người các ngươi đều là người trông coi nên phải chịu trách nhiệm về những gì mà y có nghĩa vụ phải trông coi, do đó, người lãnh đạo là người trông coi và quán xuyến người dân nên y phải chịu trách nhiệm về họ, người đàn ông là người trông coi và quán xuyến người thân trong**

gia đình y nên y phải chịu trách nhiệm về họ, và người phụ nữ là người trông coi và quán xuyến nhà cửa của chồng và con cái nên cô ta phải chịu trách nhiệm họ. Như vậy chẳng phải tất cả các ngươi đều là người trông coi lẫn nhau và đều là người phải chịu trách nhiệm lẫn nhau sao?!” (Al-bukhari: 2416, Muslim: 1829).

Cha mẹ cần bắt đầu nuôi dạy con cái những gì cần thiết và quan trọng nhất rồi đến những gì quan trọng tiếp nối theo sau, cứ lần lượt như vậy, chẳng hạn như cha mẹ nên dạy con cái trước tiên về giáo lý Tawhid đúng đắn và thuần khiết không bị lẫn vào vết bản của Shirk, kế đến là dạy chúng sự thờ phượng, đầu tiên là lễ nguyện Salah, kế đến là dạy chúng đạo đức, nhân cách và lễ nghĩa của Islam và dạy chúng những gì tốt đẹp và phúc lành, và tất cả đều vì Allah, Đấng Tối Cao.

- **Chu cấp và nuôi dưỡng:** người cha phải có nghĩa vụ chu cấp và nuôi dưỡng cho các con mình, cả con trai và con gái, y không được phép ngưng nghĩa vụ này với con cái mà ngược lại y phải nỗ lực và cố gắng hết khả năng để lo chu toàn cho con cái về mặt này. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Một người sẽ mang tội nếu y không thực hiện nghĩa vụ chu cấp cho người mà y phải có trách nhiệm”** (Abu Dawood: 1692). Và Người ﷺ nói riêng về việc chăm lo, chu cấp và nuôi dưỡng cho những đứa con gái: **“Người nào có những đứa con gái và y luôn chăm sóc và nuôi dưỡng chúng tử tế thì chúng sẽ là những tấm chắn cho y khỏi Hỏa Ngục”** (Albukhari: 5649, Muslim: 2629).

- **Đối xử công bằng giữa con cái** dù là con trai hay con gái đều phải như nhau, như Thiên Sứ của Allah ﷺ đã dạy bảo: **“Các người hãy kính sợ Allah và hãy đối xử công bằng giữa con cái của các người”** (Albukhari: 2447, Muslim: 1623). Bởi thế, cha mẹ không được ưu ái với con gái hơn con trai hay ngược lại vì điều đó trái lại với lệnh của Allah.

A photograph of two young girls wearing hijabs. The girl on the left is wearing a white hijab and glasses, looking directly at the camera with a neutral expression. The girl on the right is wearing a black hijab with a white headband and has a white flower tucked into her hair; she is smiling slightly. The background is a soft, out-of-focus green. A semi-transparent grey banner is at the bottom of the image containing the text.

*Đạo đức và nhân cách của
bạn trong Islam*

11

Đạo đức và nhân phẩm trong Islam không phải là điều quý phái, sang trọng cũng như không phải là điều bổ sung mà là một phần vững chắc liên quan đến tôn giáo trong tất cả mọi khía cạnh của nó, bởi vì đạo đức và phẩm hạnh trong Islam chiếm một vị trí cao trọng. Và điều đó biểu hiện rõ trong mọi giáo luật của Islam, và Nabi ﷺ được cử phái đến cũng vì mục đích hoàn thiện những phẩm chất đạo đức.

Mục lục của chương:

Vai trò của phẩm chất đạo đức trong Islam:

- Phẩm chất đạo đức là một trong những mục đích của việc cử phái Nabi ﷺ đến
- Phẩm chất đạo đức là một phần của đức tin Iman và của giáo lý
- Phẩm chất đạo đức luôn gắn liền với tất cả mọi hình thức thờ phượng
- Ân phúc to lớn và phần thưởng vĩ đại mà Allah chuẩn bị dành cho người có phẩm chất đạo đức tốt

Ưu điểm của phẩm chất đạo đức trong Islam:

- Việc cư xử tử tế không dành riêng đối với một loại người nào đó
- Việc cư xử tử tế không phải chỉ đối với con người
- Cư xử tử tế trong mọi khía cạnh của cuộc sống
- Cư xử tử tế trong mọi hoàn cảnh

Những hình ảnh từ cuộc sống của Nabi ﷺ:

- Khiêm tốn
- Nhân từ
- Công bằng
- Tốt bụng và rộng lượng

Vai trò của phẩm chất đạo đức trong Islam

1 Quả thật, nó là một trong những mục đích quan trọng của việc cử phái Nabi Muhammad ﷺ đến với nhân loại:

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ (الجمعة: ٢)

{Ngài là Đấng đã cử trong đám người dân thất học (Ả Rập tại Makkah) một vị Sứ giả xuất thân từ họ để đọc các Lời Mặc khải của Ngài cho họ nghe và tẩy sạch họ (khỏi sự ô uế của việc tôn thờ đa thần.)

(Chương 62 – Al-Jumu'ah, câu 2).

Allah đã ban ân huệ cho những người có đức tin về việc Ngài gọi Thiên Sứ của Ngài đến dạy cho họ Qur'an và thanh lọc họ, thanh lọc ở đây có nghĩa rằng tẩy sạch con tim khỏi điều Shirk, khỏi những bản chất và tính cách xấu xa như sự ghen tị, ganh ghét và thanh lọc lời nói, hành vi khỏi thói quen và cư xử vô đạo đức và không có nhân cách. Quả thật, Nabi ﷺ nói rất rõ ràng: **“Quả thật, Ta được cử phái đến chỉ để hoàn thiện phẩm chất đạo đức tốt đẹp”** (Al-Bayhaqi: 21301). Và một trong những lý do quan trọng nhất đối với sứ mạng Thiên Sứ là cải thiện và hoàn chỉnh đạo đức cho từng cá nhân và xã hội.

2 Phẩm chất đạo đức là một phần của đức tin Iman và giáo lý:

Khi Thiên Sứ của Allah ﷺ được hỏi rằng người có đức tin nào là người có đức tin Iman tốt nhất thì Người ﷺ nói: **“Người có phẩm chất đạo đức tốt nhất”** (Tirmizhi: 1162, Abu Dawood: 4682).

Và quả thật Allah đã gọi đức tin Iman là đạo đức, Ngài phán:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ

وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ (البقرة: ١٧٧)

{Sự ngoan đạo không phải là các ngiroi

> Việc hoàn thiện phẩm chất đạo đức là một trong những mục đích quan trọng của sứ mạng Nabi ﷺ.

quay mặt về hướng đông hay hướng tây mà sự ngoan đạo là việc ai tin tưởng nơi Allah và nơi Ngày Sau, tin tưởng nơi các Thiên thần, các Kinh sách và các vị Nabi} (Chương 2 – Albaqarah, câu 177).

Sự ngoan đạo là một danh từ bao hàm tất cả những việc làm thiện tốt và phúc lành từ phẩm chất đạo đức, lời nói và hành động, bởi lẽ này mà Nabi ﷺ đã di huấn: **“Sự ngoan đạo là phẩm chất đạo đức tốt”** (Muslim: 2553).

Và vấn đề sẽ rõ ràng hơn qua lời di huấn của Nabi ﷺ: **“Đức tin Iman gồm sáu mươi mấy phần, phần cao nhất là lời tuyên thệ Shahadah ‘لا إله إلا الله’ và thấp nhất là việc nhặt gai trên đường đi, và mắc cỡ là một phần của đức tin Iman”** (Muslim: 35).

3 Phẩm chất đạo đức gắn liền với tất cả mọi hình thức thờ phượng:

Bạn sẽ không thấy Allah ra lệnh về việc thờ phượng trừ phi Ngài lưu ý đến giá trị đạo đức của nó hoặc lưu ý đến tác động của nó tới cá nhân và cộng đồng, dẫn chúng cho điều này có rất nhiều, tiêu biểu:

Lễ nguyện Salah:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنكبوت: ٤٥)

{Các người hãy dâng lễ nguyện Salah một cách chu đáo. Quả thật, lễ nguyện Salah ngăn cản một người tránh xa điều sàm bậy và tội lỗi.} (Chương 29 – Al-‘Ankabut, câu 45).

Zakah:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا﴾ (التوبة: ١٠٣)

{(Hỡi Sứ giả!) Hãy nhận lấy của bố thí từ tài sản của họ để tẩy sạch và thanh lọc họ.} (Chương 9 – Attawbah, câu 103).

Mặc dù thực chất của việc Zakah là làm từ thiện với mọi người nhưng Ngài cũng cho biết rằng nó sẽ thanh lọc và tẩy sạch bản thân khỏi những hành vi xấu.

Nhịn chay:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة: ١٨٣)

{Hỡi những ai có đức tin, việc nhịn chay đã được sắc lệnh cho các người giống như

nó đã được sắc lệnh cho những người trước các người, mong rằng các người sẽ ngay chính và ngoan đạo.} (Chương 2 – Al-Baqarah, câu 183).

Ý nghĩa của sự ngay chính và ngoan đạo đối với Allah là thực hiện theo các mệnh lệnh của Ngài đồng thời tránh xa những điều Ngài nghiêm cấm. Cũng chính vì thế mà Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Ai không bỏ những lời nói và hành vi sàm bậy thì quả thật Allah dẫu cần đến việc y bỏ thức ăn và bỏ thức uống của y”** (Albukhari: 1804). Như vậy, người nào nhịn chay nhưng không có phẩm chất đạo đức tốt thì y chưa thực sự sàm định được giá trị và ý nghĩa của việc nhịn chay.

4 Ân phúc vĩ đại và phần thưởng to lớn mà Allah chuẩn bị dành cho người có phẩm chất đạo đức tốt:

Bằng chứng cho điều đó từ Qur’an và Sunnah rất nhiều, tiêu biểu:

■ Rằng nó là điều có trọng lượng nặng nhất trong các việc làm ngoan đạo trên chiếc cân công lý ở Ngày Phục Sinh.

> Phẩm chất đạo đức tốt là việc làm vĩ đại nhất nơi Allah và là điều làm cho con người được hạnh phúc và vui vẻ.

Nabi ﷺ nói: **“Không có thứ gì để lên chiếc cân công lý lại có trọng lượng nặng hơn phẩm chất đạo đức tốt, và quả thật người của phẩm chất đạo đức tốt chắc chắn sẽ đạt được bậc cấp cao hơn cả người của nhẹn chạy và lễ nguyện Salah”** (Tirmizhi: 2003).

■ Rằng nó là nguyên nhân lớn nhất để được vào Thiên Đàng.

Nabi ﷺ nói: **“Đa số những điều đưa nhân loại vào Thiên Đàng là lòng Taqwa (kính sợ; ngay chính và ngoan đạo) đối với Allah và phẩm chất đạo đức tốt đẹp”** (Tirmizhi: 2004, Ibnu Ma-jah: 4246).

■ Rằng phẩm chất đạo đức tốt đẹp đưa nhân loại đến gần với Thiên Sứ của Allah ﷺ vào Ngày Phục Sinh:

Như Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Quả thật, người yêu thích nhất trong số các người đối với Ta và người có vị trí gần Ta nhất trong số các người vào Ngày Phục Sinh là người có phẩm chất đạo đức tốt nhất trong các người”** (Tirmizhi: 2018).

■ Rằng người có phẩm chất đạo đức tốt đẹp sẽ ở vị trí cao nhất trong Thiên Đàng bởi sự bảo đảm và nhấn mạnh từ Thiên sứ của Allah ﷺ:

Người ﷺ nói: **“Ta bảo đảm một ngôi nhà ở tầng dưới trong Thiên Đàng cho người nào từ bỏ sự tranh luận dù rằng y đúng, và một ngôi nhà ở tầng giữa trong Thiên Đàng cho người nào từ bỏ lời nói dối dù y chỉ nói đùa, và một ngôi nhà ở tầng trên cao nhất trong Thiên Đàng cho người nào có phẩm chất đạo đức tốt đẹp”** (Abu Dawood: 4800).

Ưu điểm của nền đạo đức trong Islam

Nền đạo đức Islam mang những ưu điểm, những nét độc đáo riêng biệt, những đặc điểm chỉ có trong tôn giáo vĩ đại này, tiêu biểu:

1. Việc cư xử từ tế không dành riêng đối với một loại người nào đó.

Allah đã tạo hóa nhân loại với những vóc dáng, màu da và ngôn ngữ khác biệt nhau và Ngài xem họ đều ngang bằng nhau, không ai hơn ai, và đối với Ngài không có sự phân biệt hơn kém về mức độ cao trọng và quý phái giữa người này với người kia mà sự cao quý của mỗi một con người đối với Ngài là ở đức tin Iman, ở lòng Taqwa, sự ngoan đạo và thiện tốt của y. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ (الحجرات: ١٣)

{**Này hỡi nhân loại, quả thật TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành quốc gia và bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, sự cao quý của các người ở nơi Allah là lòng kính sợ và ngoan đạo của các người.**} (Chương 49 – Al-Hujurat, câu 13).

Cư xử từ tế là ưu điểm của người Muslim trong mối quan hệ với tất cả mọi người, không phân biệt giàu hay nghèo, sang trọng hay thấp hèn, da đen hay da trắng, người Ả Rập hay không phải người Ả Rập.

Cư xử từ tế với những người không phải Muslim:

Allah, Đấng Tối Cao ra lệnh bảo chúng ta phải cư xử từ tế với tất cả mọi người. Công bằng, từ tế và nhân từ là phẩm chất đạo đức của người Muslim trong việc hành xử và ăn nói dù với người Muslim hay người ngoại đạo. Người Muslim nên rèn luyện và duy trì phẩm chất đạo đức tốt đẹp này bởi vì đó cũng là cách tuyên truyền và kêu gọi những người ngoại đạo hướng về tôn giáo vĩ đại này.

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَلَمْ يُخْرِجُواكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا
إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة: ٨)

{Allah không ngăn cấm các người đời xử tử tế và công bằng với những ai đã không giao chiến với các người và không trục xuất các người ra khỏi nhà của các người, bởi vì Allah yêu thương những người công bằng.} (Chương 60 – Al-Mumtahidah, câu 8).

Quả thật, Allah chỉ cấm chúng ta kết thân với những người ngoại đạo, cấm chúng ta yêu thích những gì của họ từ sự vô đức tin và thờ đa thần. Ngài phán:

﴿إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُواكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن
تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (الممتحنة: ٩)

{Quả thật, Allah chỉ cấm các người kết bạn và giao hảo với những ai đã chiến đấu chống các người vì vấn đề tôn giáo và trục xuất các người khỏi nhà cửa của các người và những ai tiếp tay trong việc trục xuất các người để kết thân với chúng. Và ai kết thân với chúng thì đó là những người làm điều sai quấy.} (Chương 60 – Al-Mumtahidah, câu 9).

> Người Muslim cư xử tử tế và đạo đức với tất cả mọi người dù họ có khác dân tộc và tôn giáo.

2. Việc cư xử tử tế không phải chỉ đối với con người

Tử tế đối với loài vật:

Thiên Sứ của Allah ﷺ cho chúng ta biết về một người phụ nữ đã vào Hỏa Ngục chỉ vì cô ta đã nhốt một con mèo khiến nó chết vì đói, và Người ﷺ cũng cho chúng ta biết điều ngược lại rằng một người đàn ông được Allah tha thứ hết tội lỗi vì anh ta đã cho một con chó đang khát uống nước. Nabi ﷺ nói: **“Một người phụ nữ bị đày vào Hỏa Ngục chỉ vì một con mèo, bởi cô ta đã bắt nhốt nó lại không cho nó ăn và không để nó tự đi kiếm ăn từ những thức ăn trên mặt đất”** (Albukhari: 3140, Muslim: 2619).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Có một người đàn ông, khi anh ta đi trên đường và anh ta bị khát, anh ta thấy một cái giếng, anh ta đi xuống và uống nước trong đó, rồi khi anh ta trở lên thì gặp một con chó đang lê lưỡi vì quá khát nước, anh ta nói với lòng: Chắc con chó này đang quá khát giống như mình đã quá khát lúc nãy. Thế là, y xuống giếng trở lại, dùng chiếc giày của mình múc nước lên và cho con chó uống. Vì việc làm đó, Allah tri ân anh ta và tha thứ hết tội lỗi cho anh ta”**. Các vị Sahabah nói: Thưa Thiên Sứ của Allah! Ngay cả với những con thú vật này cũng được ban cho ân phước nữa sao? Người ﷺ nói: **“Đối với tất cả mọi loài vật có lá gan tươi đều được ban cho ân phước.”** (Albukhari: 5663, Muslim: 2244).

Cư xử tử tế để bảo vệ môi trường:

Islam bảo chúng ta phải kiến trúc cho đất có nghĩa là phải cải tạo, phát triển, sản xuất và xây dựng nền văn minh cho trái đất đồng thời phải luôn giữ gìn những ân huệ của nó và không được phép phá hại và khai thác lãng phí tài nguyên của nó, và sự phá hại đó dù là đối với con người, động vật hay thực vật. Quả thật, Allah không yêu thích sự phá hại và hủy hoại đối với tất cả mọi khía cạnh của cuộc sống, như Ngài đã phán:

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ (البقرة: ٢٠٥)

{Và Allah không yêu thích sự phá hoại} (Chương 2 – Albaqarah, câu 205).

Và sự quan tâm này được xem trọng đến mức Nabi ﷺ đã di huấn các tín đồ Muslim phải cải tạo và trồng trọt cho đất ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn hay trong khoảnh khắc khốn đốn, Người nói: **“Nếu giờ tận thế đã đến mà trong tay ai đó trong các ngươi một cây chà là con và y có thể trồng nó trước khi y đứng dậy thì y hãy cắm nó xuống đất”** (Ahmad: 12981).

> Islam khuyến khích và thúc giục bảo vệ môi trường

3. Cư xử tử tế trong mọi khía cạnh của cuộc sống:

Gia đình:

Islam nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đối xử tử tế với những thành viên trong gia đình, Nabi ﷺ nói: **“Người tốt nhất trong các người là người đối xử tử tế nhất với vợ của y và Ta tốt nhất trong các người trong việc đối xử tử tế với vợ của Ta”** (Tirmizhi: 3895).

■ Và Nabi ﷺ là người tốt nhất trong nhân loại trong việc đảm đương việc nhà cũng như phụ giúp vợ của Người về tất cả mọi công việc lớn nhỏ, điều này đã được bà A'ishah ؓ, phu nhân của Người nói: **“Người luôn đồng hành trong công việc của vợ”** (Albukhari: 5048), tức Người luôn phụ giúp những công việc trong nhà cùng với vợ.

■ Và Nabi ﷺ thường vui đùa với vợ của Người, bà A'ishah ؓ, phu nhân của Người nói: Tôi ra ngoài cùng với Nabi ﷺ trong một số chuyến đi xa, và tôi là một cô bé gái chẳng cần phải mang xách đồ đạc gì cả. Người bảo mọi người: Các người hãy đi trước, các người hãy đi trước, rồi Người ﷺ nói với tôi: Lại đây, Ta với nàng sẽ chạy đua. Thế là tôi đã chạy đua với Người và tôi đã thắng Người, và Người đã im lặng. Và trong một số chuyến đi xa khác, tôi cũng đi cùng với Người, Người nói với mọi người: Các người hãy đi trước, các người hãy đi trước, rồi Người nói với tôi: Lại đây, Ta với nàng sẽ chạy đua. Thế là tôi chạy đua với Người và Người đã thắng tôi. Người cười và nói: **“Lần này huê với lần trước”**. (Ahmad: 26277).

Kinh doanh, mua bán:

Có thể lòng tham và sự yêu thích tiền bạc quá mức của con người khiến họ vượt quá giới hạn và phạm vào điều Haram, bởi thế, Islam nhấn mạnh đến tầm quan trọng của việc kiểm soát đạo đức và những đức tính tốt đẹp, tiêu biểu:

- Islam cấm vượt quá giới hạn cũng như cấm gian lận trong cân đo và Islam cảnh báo sẽ trừng phạt nghiêm khắc đối với những hành vi đó, như Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ•الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ•وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾
(المطففين: ۱-۳)

{Thất khốn khổ thay cho những kẻ gian lận, những kẻ mà khi nhận của người thì muốn nhận cho đủ còn khi đong hoặc cân cho người thì làm cho thiếu hụt (không đủ).} (Chương 83 – Al-Mutaffifin, câu 1 - 3).

- Islam khuyến khích sự xí xỏ và nhẹ nhàng trong mua bán, như Thiên Sứ của Allah e có di huấn: **“Allah sẽ thương xót người có tấm lòng rộng lượng luôn biết xí xỏ thông cảm khi bán, khi mua cũng như khi giải quyết một vấn đề”** (Albukhari: 1970).

Sản xuất:

Islam nhấn mạnh đến một số tiêu chuẩn đạo đức đối với những người làm sản xuất, tiêu biểu:

- Công việc phải thông thạo và phải làm ra sản phẩm trong hình thức tốt nhất, Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, Allah yêu thích ai đó trong các người khi nào làm một công việc nào đó thì y làm một cách tốt nhất”** (Abu Ya'la: 4386, Al-Bayhaqi trong những phần của đức tin Iman: 5313).
- Luôn giữ đúng hẹn với người, Nabi ﷺ nói: **“Biểu hiện của người Munafiq có ba: khi hứa thì không giữ lời”** (Albukhari: 33).

4. Cư xử tử tế trong mọi hoàn cảnh:

Không có trường hợp ngoại lệ trong Islam về vấn đề đạo đức và cư xử tử tế, người Muslim phải luôn thực hiện theo những gì Allah qui định và hành xử với phẩm chất đạo đức tốt ngay cả khi trong chiến tranh và lúc hoạn nạn khó khăn, mục tiêu và giá trị của sự ngoan đạo không được thực hiện bởi các phương tiện xấu xa và vô đạo đức và cũng không được dùng chúng để che đậy sự sai trái và lệch lạc.

Chính vì lẽ này, Islam đặt ra những nguyên tắc để người Muslim hành động và cư xử theo ngay cả đối với kẻ thù và trong chiến tranh và để vấn đề không phụ thuộc vào bản năng của sự tức giận, yêu thương một cách mù quáng, sự thù ghét, ích kỷ và vô cảm.

Tiêu biểu đạo đức của Islam trong chiến tranh:

1- Luôn giữ công lý và hành xử công bằng với địch, cấm áp bức và lạm dụng sự thù ghét đối với địch.

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة: ٨)

{**Và chớ để cho lòng hận thù đối với một đám người nào đó khiến các ngươi hành động bất công. Các ngươi hãy công bằng, điều đó gần với lòng ngay chính và kính sợ Allah.**}

(Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 8).

Tức các ngươi đừng lấy sự hận thù và căm ghét để vượt quá giới hạn qui định đối với địch mà các ngươi hãy luôn công bằng trong lời nói cũng như trong hành động.

2- Islam cấm sự bội ước với kẻ thù:

Sự bội tín là điều Haram ngay cả đối với kẻ thù, như Allah, Đấng Tối Cao đã phán:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ (الأنفال: ٥٨)

{**Quả thật, Allah không yêu thích những kẻ bội ước**} (Chương 8 – Al-Anfal, câu 50).

3- Islam cấm hành hạ xác chết:

Islam cấm xâm hại đến xác chết, như Nabi ﷺ đã nói: **“Các ngươi không được hành hạ xác chết”** (Muslim: 1731).

4- Islam cấm giết những người dân không tham gia chiến tranh và cấm tàn phá đất đai và môi trường:

Abu Bakr Assiddiq ؓ, vị Khalif của người Muslim, một vị Sahabah cao quý nhất trong các vị Sahabah, đã dặn dò Usamah bin Zaid khi cử phái ông lãnh đạo đoàn quân đến xứ Sham: **“ . Các ngươi không được giết trẻ con, người già, phụ nữ, các ngươi không được chặt và đốt phá các cây chà là, không được chặt phá cây ăn trái, không được giết cừu, bò, lạc đà trừ phi các ngươi giết để ăn thịt của chúng, và các ngươi sẽ đi ngang qua những nhóm người xa lánh với trần tục thì các ngươi hãy bỏ mặc họ”** (Ibnu Asa-kir 2/50).

Những hình ảnh từ cuộc sống của Nabi ﷺ và phẩm chất đạo đức của Người.

Thiên Sứ của Allah ﷺ là một hình ảnh gương mẫu tốt nhất về phẩm chất đạo đức của con người. Cũng vì lẽ này nên Qur'an đã mô tả phẩm chất đạo đức của Người là phẩm chất đạo đức vĩ đại, và bà A'ishah (رضي الله عنها), vợ của Người đã mô tả một cách chính xác về phẩm chất đạo đức của Người khi bà nói: “Phẩm chất đạo đức của Người là Qur'an” có nghĩa là Người là mô hình thiết thực để áp dụng những lời dạy của Qur'an và phẩm chất đạo đức của Nó.

> Nabi ﷺ là người có phẩm chất đạo đức vĩ đại nhất trong nhân loại.

Khiêm tốn:

- Thiên Sứ của Allah ﷺ không bao giờ chấp nhận và hài lòng để một ai đó đứng dậy tỏ lòng tôn kính bản thân Người, không những thế, Người đã cấm các vị Sahabah của Người có hành động như thế với Người. Các vị Sahabah y mặc dù là những người yêu thương, kính trọng và quý mến Người nhất nhưng họ cũng không bao giờ đứng dậy mỗi khi thấy Người ﷺ đến bởi vì họ biết rằng Người rất ghét hành động đó. (Ahmad: 12345, Al-Bazzar: 6637).
- Trước khi vào Islam, Udai bin Hatim đã từng đến gặp Người ﷺ, và lúc đó ông là một trong những nhân sĩ Ả Rập, ông đến gặp Người vì muốn tìm hiểu thực hư về sự kêu gọi của Người. Udai nói: “Tôi đến gặp Người, lúc đó, ở cùng với Người có một người phụ nữ và một vài trẻ con - ông có nói về sự thân thích của họ với Nabi ﷺ - và tôi biết chắc rằng đích thực Người không phải là vị Vua hay vị Hoàng Đế nào cả” (Ahmad: 19381). Khiêm tốn là đức tính của tất cả các vị Nabi.
- Người ﷺ thường ngồi cùng với các vị Sahabah như thể Người là một thành viên trong số họ, Người không hề ngồi với tư cách để phân biệt thân phận của mình với những người cùng ngồi xung quanh, thậm chí có lần một người lạ bước vào trong lúc Người ﷺ đang ngồi cùng với các vị Sahabah, y đã không thể phân biệt được Người ﷺ với các vị Sahabah của Người, lúc đó, y phải hỏi: Trong các người ai là Muhammad? (Albukhari: 63).
- Anas bin Malik (رضي الله عنه) thuật lại: “Một bé gái nô lệ thuộc những bé gái nô lệ của cư dân Madinah nắm tay Thiên Sứ của Al-

lah ﷺ và lời kéo Người đi theo ý của nó” (Albukhari: 5724). Điều này có nghĩa rằng Người ﷺ rất nhân từ và nhẹ nhàng với trẻ nhỏ và phái yếu. Và quả thật, Hadith này đã nhấn mạnh sự khiêm tốn đáng được ca ngợi của Người bởi nó đề cập đến phụ nữ chứ không phải là đàn ông và người nô lệ chứ không phải là người tự do, đứa bé gái nô lệ này đã nắm tay của một vị Nabi và kéo đi theo ý của nó.

- Người ﷺ nói: **“Sẽ không vào được Thiên Đàng đối với người nào mà trong tim của y có sự tự đại tự cao dù chỉ bằng một hạt cải”** (Muslim: 91).

Nhân từ:

- Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Những người có lòng nhân từ sẽ được Đấng Nhân Từ thương xót, các ngươi hãy nhân từ đối với những ai trên trái đất rồi Đấng ở trên trời sẽ thương xót các ngươi”** (Tirmizhi: 1924, Abu Dawood: 4941).

Một số hình ảnh về sự nhân từ của Nabi ﷺ ở nhiều mặt:

■ Người thương trẻ con:

- Một người dân sa mạc đến gặp Nabi ﷺ nói: Các người hôn trẻ con của các người sao? Còn chúng tôi không hôn chúng bao giờ. Thế là Nabi ﷺ đáp lại lời của người đàn ông sa mạc đó, nói: **“Nếu Allah đã lấy đi lòng thương xót khỏi trái tim của ngươi thì Ta không thể lấy nó lại cho ngươi!”** (Albukhari: 5652, Muslim: 2317). Và trong một lời thuật khác rằng có một người khác nhìn thấy Người ﷺ hôn Al-Hasan con trai của Ali thì nói: Quả thật, tôi có tới mười đứa con nhưng tôi chưa bao giờ hôn đứa nào cả. Nghe xong, Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, ai không có lòng thương xót thì sẽ không được thương xót”** (Muslim: 2318).
- Có một lần, Nabi ﷺ vừa dâng lễ nguyện Salah vừa bế đứa cháu của Người, Amamah con gái của Zaynap, khi Người Su-

jud thì Người bỏ nó xuống và khi Người đứng thì Người bế nó lên. (Albukhari: 494, Muslim: 543).

- Trong lúc dâng lễ nguyện Salah, nếu Người ﷺ nghe thấy tiếng khóc của trẻ con thì Người sẽ thực hiện lễ nguyện Salah nhanh và nhẹ (tức đọc ngắn các lời Kinh Qur'an). Ông Abu Qatadah t thuật lại rằng Nabi ﷺ nói: **“Quả thật, Ta đứng trong lễ nguyện Salah, Ta muốn kéo dài nó, nhưng vì Ta nghe tiếng khóc của trẻ con nên Ta đã hoàn tất nó sớm hơn, bởi lẽ Ta ghét gây khó khăn cho mẹ của đứa trẻ.”** (Albukhari: 675, Muslim: 470).

■ **Người nhân từ với phụ nữ:**

Quả thật, Nabi ﷺ khuyến khích và thúc giục việc chăm sóc, quan tâm và đối xử tử tế với các đứa con gái, Người nói: **“Ai có những đứa con gái, y chăm sóc và đối xử với chúng tử tế thì chúng sẽ là tấm chắn ngăn cách y với Hỏa Ngục”** (Albukhari: 5649, Muslim: 2629).

Không những thế, Người ﷺ còn nhấn mạnh bảo các tín đồ Muslim phải hết sức quan tâm và đối xử thật tử tế với vợ của họ, Người ra lệnh cho những người Muslim phải khuyên nhủ nhau làm điều đó, Người ﷺ nói: **“Các người hãy khuyên bảo nhau đối xử thật tốt với phụ nữ”** (Albukhari: 4890).

Một số hình ảnh về sự dịu dàng, ân cần và yêu thương với người thân trong nhà của Người ﷺ: Người từng ngồi xuống sát bên con lạc đà của Người để đầu gối cho Safiyah ﷺ bước lên lưng của nó (lạc đà) (Albukhari: 2120). Và mỗi khi Fatimah ﷺ, con gái của Người đến thì Người nắm lấy tay và hôn Fatimah và Người kéo Fatimah lại ngồi sát chỗ Người. (Abu Dawood: 5217).

■ **Người thương xót những kẻ yếu đuối:**

- Nabi ﷺ khuyến khích mọi người hỗ trợ và nuôi dưỡng trẻ mồ côi, Người nói: **“Ta và người bảo hộ trẻ mồ côi sẽ ở trong Thiên Đàng như thế này”** và Người chia ra ngón tay trở và ngón tay giữa và cử động qua lại. (Albukhari: 4998).
- Người ﷺ xem những người đi giúp đỡ những người phụ nữ góa và những người nghèo và có hoàn cảnh khó khăn như những người đi chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah và như những người nhịn chay ban ngày và dâng lễ nguyện Salah ban đêm. (Albukhari: 5661, Muslim: 2982).
- Người ﷺ xem việc yêu thương những người yếu hèn và việc cho họ những gì cần thiết là nguyên nhân được Allah ban phát thêm bổng lộc và được Ngài giúp thắng lợi trước kẻ thù, Người ﷺ nói: **“Các người hãy giúp đỡ những người hèn yếu, bởi quả thật, các người sẽ giành được thắng lợi và được ban phát thêm bổng lộc bởi những người yếu hèn của các người”** (Abu Dawood: 2594).

> Thiên Sứ của Allah ﷺ khẳng định rằng việc hỗ trợ và tốt bụng với phụ nữ góa và những người nghèo ngang bằng với việc đi chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah.

> Khi Thiên Sứ của Allah ﷺ nhìn thấy một chú chim mẹ đang kêu la và tìm kiếm chim con vừa bị một số vị Sahabah bắt đi thì Người nói: **“Ai đã làm đau lòng con chim này bởi con của nó vậy?”** Thế là các Sahabah đã trả lại con cho nó.

■ **Người thương xót loài vật:**

- Người ﷺ khuyến khích mọi người thương xót loài vật, không được bắt chúng làm những gì quá khả năng của chúng và không được hành hạ và đánh đập chúng. Người ﷺ nói: **“Quả thật Allah đã ghi mọi điều tốt đẹp cho tất cả mọi thứ, bởi thế, khi nào các người giết thì các người hãy giết một cách tốt nhất và khi nào các người cắt cổ con vật (làm thịt) thì các người hãy cắt cổ một cách tốt nhất, các người hãy mài lưỡi dao cho sắc bén để con vật mà các người cắt cổ ra đi một cách nhẹ nhàng”** (Muslim: 1955).
- Một vị Sahabah ﷺ thuật lại rằng Người ﷺ nhìn thấy một tổ kiến bị chúng tôi thiêu đốt thì Người nói: **“Ai đã đốt cái này?”**. Chúng tôi nói: Là chúng tôi, Người ﷺ nói: **“Quả thật, không ai có quyền trừng phạt bằng lửa ngoại trừ duy nhất một mình Thượng Đế của lửa”** (Abu Dawood: 2675).

Công bằng:

- Quả thật, Thiên Sứ của Allah ﷺ rất công bằng trong việc thi hành theo giới luật của Allah, Đấng Tối Cao, cho dù là đối với người thân ruột thịt của Người đi chăng nữa, bởi vì Người luôn tuân lệnh của Allah:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ (النساء: ١٣٥)

{Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy luôn đứng lên bênh vực cho nền công lý như là những nhân chứng cho Allah dù điều đó có nghịch lại với bản thân của các ngươi hoặc nghịch lại với cha mẹ và bà con ruột thịt của các ngươi} (Chương 4 – Annisa’, câu 135).

- Một số vị Sahabah đến gặp Nabi ﷺ để xin Người không thực thi lệnh trừng phạt người phụ nữ thuộc bộ tộc tiếng tăm vì tội trộm cắp thì Người ﷺ nói: **“Ta thề bởi Đấng nắm lấy linh hồn của Muhammad, nếu Fatimah con gái của Muhammad phạm tội trộm cắp thì chắc chắn Ta cũng sẽ cắt tay của nó”** (Albukhari: 4053, Muslim: 1688).
- Khi Người ﷺ cấm mọi người Riba (cho vay lấy lãi) thì Người bắt đầu với người bà con gần nhất của Người, Người đã cấm người chú (bác) của Người, Al-Abbas, Người ﷺ nói: **“Riba đầu tiên mà Ta áp dụng luật nghiêm cấm là Riba của chúng ta, Riba của Abbas bin Abdul-Mattalib đã bị xóa bỏ tất cả”** (Muslim: 1218).
- Người ﷺ đặt ra thước đo nền văn minh và tiến bộ của cộng đồng là người yếu thế lấy lại quyền lợi của mình từ những người mạnh thế mà không có sự lo sợ và do dự. Nabi ﷺ nói: **“Sự thiêng liêng đối với người nô lệ là rằng kẻ yếu thế lấy lại quyền lợi của mình mà không phải e ngại và lo sợ”** (Ibnu Ma-jah: 2426).

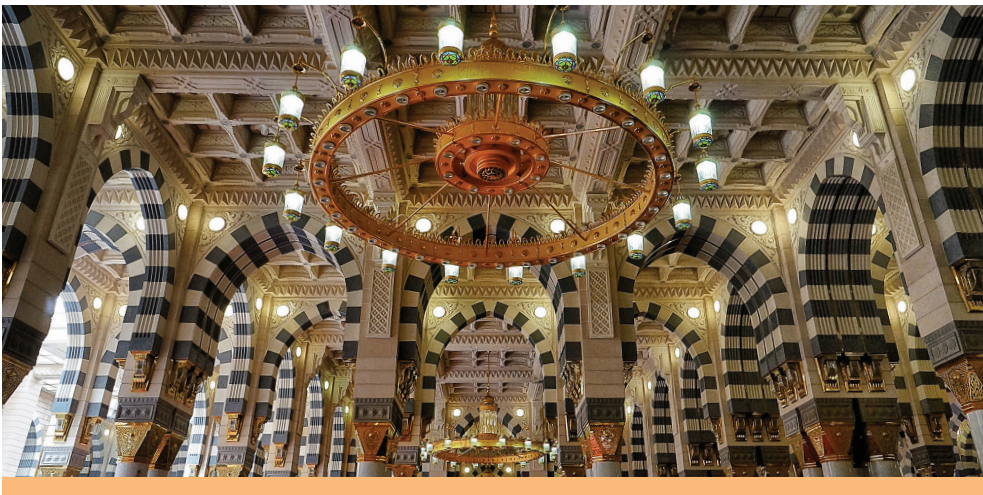

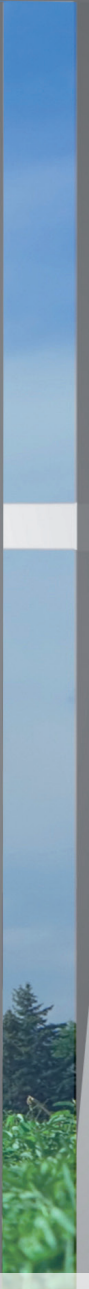
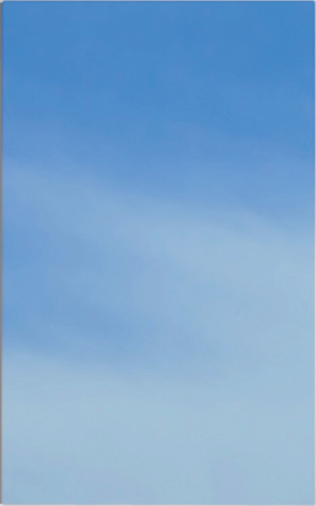
> Thiên Sứ của Allah ﷺ là người công bằng nhất trong nhân loại dù đối với người thân hay đối với kẻ thù.

Tốt bụng và rộng lượng:

- Nabi ﷺ là người rộng lượng nhất trong nhân loại, Người trở nên rộng lượng nhất trong tháng Ramadan khi Người gặp đại Thiên thần Jibril ﷺ, vào mỗi đêm của Ramadan đại Thiên thần Jibril đều gặp Người cho tới khi Người qua đời, Người ﷺ ôn lại Qur'an với đại Thiên Thần, và khi Người gặp đại Thiên thần ﷺ thì sự rộng lượng của Người hơn cả con gió thổi đi. (Albukhari: 1803, Muslim: 2308).
- Người ﷺ cho tất cả những gì người ta xin, một người đàn ông đến xin Người, Người đã cho y một bầy dê giữa hai ngọn núi, người đàn ông trở lại người nhà của y bảo: Đây hồi mọi người, hãy vào Islam bởi quả thật Muhammad cho đi mà không hề sợ nghèo. (Muslim: 2312).
- Tám mươi ngàn Dirham (đồng bạc) được mang đến cho Người ﷺ, Người đổ nó lên một chiếc chiếu, rồi Người cúi xuống phân phát, Người đã phát hết đồng tiền đó cho bất cứ ai đến xin Người. (Al-Hakim: 5423).
- Có một người đàn ông đến xin Người ﷺ, Người nói: **“Ta không còn gì nữa hết, nhưng người cứ mua thứ gì người cần rồi tính cho Ta, khi nào Ta có Ta sẽ thanh toán”**. Umar ﷺ nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, Allah không bắt Người phải gánh vác những gì ngoài khả năng đâu. Nabi ﷺ không thích điều đó. Người đàn ông đó nói: **“Cứ cho đi và chớ đừng lo sợ Đấng của chiếc Ngai vương cất giếm”**. Thế là Nabi ﷺ mỉm cười và niềm vui hiện rõ trên gương mặt của Người. (Theo các Hadith chọn lọc: 88).
- Khi Thiên Sứ của Allah ﷺ trở lại từ cuộc chinh chiến Hunain, những người dân thôn và những người mới gia nhập Islam ồ ạt đến đòi chia chiến lợi phẩm, họ chen lấn nhau đến nỗi đẩy cả Người ﷺ té vào một cái cây, và họ giật lấy cái áo của Người. Người ﷺ đứng lên và nói: **“Các người hãy đưa cái áo lại cho Ta, nếu Ta có nhiều ân huệ như những cái cây này chắc chắn Ta sẽ chia hết cho các người, rồi các người sẽ thấy Ta không keo kiệt, không nói dối và cũng không hèn nhát”** (Albukhari: 2979).

Nabi ﷺ quả thật đã để lại nhiều tấm gương đạo đức tốt đẹp trong mọi khía cạnh của cuộc sống.

Cuộc sống mới của bạn

12

Quả thật, khoảnh khắc một người gia nhập Islam là một trong những khoảnh khắc thiêng liêng và trọng đại nhất trong cuộc đời của y. Và nó thực sự là khoảnh khắc chào đời của y, bởi vì sau khoảnh khắc này y nhận thức được nguyên nhân mà y tồn tại trong cuộc sống này và y biết làm thế nào để sống cho hợp với giáo luật Islam, một tôn giáo khoan dung và độ lượng.

Mục lục của chương:

Làm thế nào để một người gia nhập Islam?

Sám hối

Tạ ơn về ân huệ được soi sáng và sám hối

Kêu gọi đến với Islam:

- Ân phúc của việc kêu gọi đến với Allah
- Cách thức kêu gọi đúng đắn
- Kêu gọi người thân trong gia đình

Môi trường và gia đình của bạn

Cuộc sống gia đình sau khi gia nhập Islam:

- Khi đôi vợ chồng cùng gia nhập Islam
- Khi người chồng gia nhập Islam còn người vợ thì chưa gia nhập Islam
- Khi người vợ gia nhập Islam còn người chồng thì không
- Islam của trẻ con

Thay đổi tên sau khi gia nhập Islam

Sunan Al-Fit-rah

> Làm thế nào để một người gia nhập Islam?

Một người gia nhập Islam bằng cách nói lên lời tuyên thệ Shahadah một cách hiểu rõ ý nghĩa của nó, tin tưởng và làm theo nó, và lời tuyên thệ Shahadah là:

- 1 (Phiên âm): Ash-hadu alla ila-ha illollo-h – **Tôi chứng nhận không có Thượng Đế nào khác ngoài Allah.** Lời chứng nhận này có nghĩa rằng tôi chứng nhận, tôi tin tưởng rằng không có Thượng Đế nào đích thực đáng được thờ phượng mà duy nhất chỉ có một mình Allah, tôi chỉ thờ phượng một mình Ngài và không tổ hợp với Ngài bất cứ điều gì.
- 2 (Phiên âm): Wa ash-hadu anna Muhammadar-rosu-lullo-h – **Và tôi chứng nhận Muhammad là Thiên Sứ của Allah.** Lời này có nghĩa rằng tôi chứng nhận, tôi tin tưởng rằng đích thực Muhammad là Thiên Sứ của Allah được cử phái đến cho toàn nhân loại, họ phải tuân thủ theo mệnh lệnh của Người, phải tránh xa những điều Người nghiêm cấm, và tôi chỉ thờ phượng Allah theo sự chỉ dẫn và đường lối của Người. (xem trang 40 – 48).

Người Muslim mới cải đạo cần tắm rửa:

Quả thật, khoảnh khắc một người gia nhập Islam là một trong những khoảnh khắc thiêng liêng và trọng đại nhất trong cuộc sống của y. Và nó thực sự là khoảnh khắc chào đời của y, bởi vì sau khoảnh khắc này y nhận thức được nguyên nhân mà y tồn tại trong cuộc sống này. Giáo luật qui định cho việc y gia nhập đạo là y nên tắm để tẩy sạch thân thể, điều này giống như việc y đã tẩy sạch nội tâm khỏi những vết bẩn của Shirk và tội lỗi thì giáo luật khuyến khích y tẩy sạch thể xác bằng cách dùng nước để tắm.

Và quả thật, Nabi ﷺ đã bảo một vị Sahabah – một trong những người đứng đầu của Ả Rập – tắm khi ông ta muốn vào Islam. (Albayhaqi: 837).

> Sám hối

Sám hối là quay trở về với Allah, tất cả những ai làm điều tội lỗi và vô đức tin sau đó thành tâm quay về với Allah thì y thực sự đã sám hối với Ngài.

Và người Muslim cần phải sám hối và tìm kiếm sự tha thứ trong tất cả các giai đoạn của cuộc sống bởi vì bản chất con người là hay phạm điều tội lỗi, và bất cứ khi nào y làm điều sai trái thì giáo lý kêu gọi y hãy quay về sám hối với Allah và cầu xin Ngài tha thứ.

Các điều kiện để sự sám hối có giá trị là gì?

Quả thật, sự sám hối cho tất cả những tội lỗi bao gồm cả sự vô đức tin và Shirk muốn được chấp nhận và có giá trị nơi Allah thì đều cần phải hội đủ các điều kiện sau:

1 Từ bỏ việc làm tội lỗi và sai trái:

Sự sám hối về những hành vi sai trái và tội lỗi sẽ không có giá trị nếu như hành vi tội lỗi và sai trái đó vẫn tiếp tục và duy trì trong lúc sám hối, còn trường hợp nếu tái phạm sau khi đã sám hối đúng cách thì sự sám hối trước đó vẫn có giá trị, tuy nhiên cần phải sám hối lại cho điều tái phạm, cứ như thế.

2 Hối hận về những điều sai trái và tội lỗi đã làm:

Sự sám hối sẽ không hình thành nếu như không có sự hối hận tức day dứt, buồn rầu và không yên lòng về tội lỗi đã làm, và cũng không được xem là thực sự hối hận nếu như ai đó cứ luôn miệng nói về những tội lỗi trước đây của mình với niềm tự hào và kiêu hãnh về điều đó, cũng chính vì vậy nên Nabi ﷺ nói: “Hối hận là sám hối” (Ibnu Majah: 4252).

3 Quyết không quay lại với điều tội lỗi:

Sự sám hối của một người bề tội sẽ không có giá trị nếu như y định tâm sẽ quay lại với tội lỗi sau khi đã sám hối.

Những bước xác định sự quyết tâm:

- Người sám hối phải hứa với lòng mình rằng sẽ không quay lại cho đến hơi thở cuối cùng dù có phải gặp hoàn cảnh và trở ngại thế nào. Nabi ﷺ nói: **“Ba điều mà một người sẽ tìm trong đó sự ngọt ngào của đức tin Iman”**, Người đề cập một trong ba điều đó là **“Ghét quay lại với sự vô đức tin sau khi đã được Allah cứu rỗi khỏi nó giống như việc ghét bị dầy trong Hỏa Ngục”** (Albukhari: 21, Muslim: 43).
- Tránh xa những người, những địa điểm làm cho đức tin Iman suy giảm cũng như dẫn lối đưa đường đến với tội lỗi.
- Nhiều Du-a đến Allah, Đấng Tối Cao, xin Ngài làm vững chắc và kiên định tâm lòng trên tôn giáo của Ngài cho đến khi từ già cõi đời bằng bất cứ ngôn ngữ nào, và một số lời Du-a từ Qur'an và Sunnah:

• ﴿رَبَّنَا لَا تَزُغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ (آل عمران: 8)
{Lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng làm cho trái tim của bầy tôi lệch lạc sau khi Ngài đã hướng dẫn bầy tôi!} (Chương 3 – Ali-Imran, câu 6).

- Nabi ﷺ thường cầu nguyện:
 « يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ » (رواه الترمذي: 2140)

“Ya muqollibal – qulub thabbit qolbi a’la di-nik”

“Này hỡi Đấng làm thay đổi những con tim, xin Ngài hãy giữ vững trái tim bẻ tôi trên tôn giáo của Ngài” (Tirmizhi: 2140).

Điều gì sau sự sám hối?

Khi một người đã sám hối, đã quay về với Allah, Đấng Tối Cao, thì Ngài sẽ tha thứ hết tội lỗi của y dù tội lỗi đó có lớn và nghiêm trọng như thế nào bởi lẽ lòng thương xót và nhân từ của Ngài là bao la, bao trùm hết mọi thứ, như Ngài đã phán:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (الزمر: ٥٣)

{Hãy nói: “Hỡi các bẻ tôi của TA! Những ai đã làm cho tâm hồn mình vương tội thì chớ nên tuyệt vọng về Đức Khoan dung của Allah. Chắc chắn Allah sẽ tha thứ mọi tội lỗi. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng tha thứ, rất mực Khoan dung.} (Chương 39 – Azzumar, câu 53).

Sau khi sám hối một cách thành tâm và đúng nghĩa thì người Muslim sẽ không còn tội lỗi nữa, không những thế, Allah, Đấng Tối Cao còn đổi những điều xấu thành những điều tốt và phúc lành, như Ngài đã phán:

﴿إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ (الفرقان: ٧٠)

{Ngoại trừ những ai biết sám hối và tin tưởng rồi làm việc thiện, những người đó là những người mà Allah sẽ đổi điều xấu xa của họ thành điều tốt lành và ân phúc bởi

vì Allah là Đấng Hằng Tha thứ, Rất mực Khoan Dung} (Chương 25 – Al-Furqan, câu 70).

Với tình trạng này tức sau khi đã sám hối thì người bẻ tôi phải luôn giữ bản thân mình, phải luôn cân trọng chớ để Shaytan xâm nhập vào những mạch máu của y và dẫn y đến với điều lầm lạc.

Sự ngọt ngào của đức tin Iman:

Người nào yêu thương Allah và Thiên Sứ của Ngài ﷺ lớn hơn tình yêu đối với bản thân y thì y sẽ trở nên yêu thương những người khác bởi sự đến gần của họ với Allah, bởi giá trị tôn giáo của họ và bởi Islam của họ, và sẽ trở nên ghét việc quay lại với sự vô đức tin, Shirk và lầm lạc trước đó giống như y ghét bị thiêu đốt trong Hỏa Ngục. Và lúc bấy giờ, y sẽ cúi đầu quỳ lạy phủ phục Allah bằng cả đức tin Iman, y sẽ tìm thấy sự ngọt ngào trong trái tim của y về những điều y tìm thấy nơi Allah từ sự an lòng, hạnh phúc cũng như ân huệ được hướng dẫn, như Nabi ﷺ đã nói: **“Ba điều mà một người sẽ tìm thấy trong đó sự ngọt ngào của đức tin Iman: Yêu thương Allah và Thiên Sứ của Ngài hơn bất cứ điều gì khác, yêu thương và không yêu thương một người chỉ vì Allah, và ghét quay lại với sự vô đức tin sau khi đã được Allah cứu rỗi khỏi nó giống như việc ghét bị dày trong Hỏa Ngục”** (Albukhari: 21, Muslim: 43).

> Người Muslim tìm thấy sự ngọt ngào của đức tin Iman khi nào y ghét quay lại với sự vô đức tin giống như y ghét bị ném vào lửa.

> Tạ ơn về ân huệ được soi sáng và sám hối

Một trong những biểu hiện sự tạ ơn lớn nhất của người Muslim về ân huệ của Allah đã dành cho y qua sự sám hối và hướng dẫn là:

1 **Bám trụ lấy tôn giáo và kiên nhẫn chịu đựng trên những khó khăn và trở ngại trong việc giữ gìn duy trì tôn giáo:**

Người sở hữu một nguồn kho báu quý giá thì y luôn cố gắng hết sức để giữ gìn và bảo vệ nó khỏi những kẻ trộm, những kẻ cướp và bất cứ điều gì gây ảnh hưởng đến nó. Islam là một món quà vĩ đại được ban tặng cho loài người, nó không phải là những tư tưởng hoặc những thú vui để con người tiêu khiển khi nào y muốn, mà nó là tôn giáo chi phối tất cả mọi sự tĩnh động trong cuộc sống của y. Cũng chính vì thế nên Allah, Đấng Tối Cao đã phán bảo vị Thiên Sứ của Ngài ﷺ phải kiên trì giữ lấy Islam và Qur'an, không được buông ra bởi vì đó là con đường ngay chính và chân lý:

﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
(الزخرف: ٤٣)

{Bởi thế, Người (Muhammad) hãy bám chắc vào điều đã được mặc khải cho Người. Quả thật, Người đang đi trên con đường ngay chính và chân lý.} (Chương 43 – Azzukhruf, câu 43).

Và người Muslim không nên quá buồn rầu một khi gặp phải một tai kiếp và hoạn nạn nào đó sau khi đã gia nhập Islam, bởi đây là sự thử thách của Allah, có rất nhiều người tốt hơn chúng ta và Ngài đã thử thách họ với những tai kiếp nặng nề hơn chúng ta rất nhiều nhưng họ đã kiên nhẫn chịu đựng và cố gắng vượt qua, họ chính là những vị Nabi của Allah được Ngài phán kể về những câu chuyện của họ, họ đã gặp không biết bao nhiêu tai kiếp khủng khiếp nhưng họ đã không hề mềm yếu và gục ngã trên con đường chính nghĩa của Allah. Những kiếp nạn là những cuộc thử thách của Allah cho đức tin Iman trung thực và cho sức mạnh của ý chí kiên định. Do đó, chúng ta phải đối mặt với những cuộc thử thách mà bám chặt lấy tôn giáo của Allah, và hãy cầu xin Ngài giống như Nabi ﷺ đã thường cầu xin Ngài với lời:

﴿يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ﴾ (رواه الترمذي: ٢١٤٠)

“Ya muqollibal – qulub thabbit qolbi a’la di-nik”

“Này hỡi Đấng làm thay đổi những con tim, xin Ngài hãy giữ vững trái tim bẻ tôi trên tôn giáo của Ngài” (Tirmizhi: 2140).

Và trong ý nghĩa này, Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿أَحْسَبِ النَّاسَ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ • وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ (العنكبوت: ٢-٣)

{Phải chăng con người nghĩ rằng chúng sẽ được yên thân khi nói: “Chúng tôi đã tin tưởng” mà không bị thử thách hay sao? Và quả thật, TA (Allah) đã thử thách những người trước họ, mục đích Allah muốn làm cho thấy rõ ai là người trung thực và ai là kẻ gian dối.} (Chương 29 – Al-Ankabut, câu 2, 3).

2 Nỗ lực trong việc kêu gọi đến với Allah bằng sự khéo léo, khôn ngoan và lời khuyên tốt đẹp:

Đây là một trong những cách biểu hiện lòng biết ơn lớn lao nhất về ân huệ của Allah đối với con người, giống như nó là một trong những nguyên nhân để giữ vững tôn giáo của Allah. Một người khi đã trải qua một căn bệnh hiểm nghèo, căn bệnh đó đã hoành hành làm hư hại thân xác của y và làm lãng phí biết bao nhiêu ngày đêm của y, nhưng rồi y đã tìm được phương cách và công thức điều trị hiệu quả căn bệnh hiểm nghèo của y; sau khi y khỏi bệnh chắc chắn y sẽ luôn cố gắng tuyên truyền phương thức điều trị đó lại cho mọi người, đặc biệt là người thân thuộc của y và những người mà y yêu mến. Và điều này sẽ được giải thích rõ hơn trong những phần sau đây:

> Sự kêu gọi đến với Islam

Ân phước của việc kêu gọi đến với Allah:

Kêu gọi đến với Allah là một trong những việc làm ân phúc nhất đã được Qur'an và Sunnah tuyên dương ca ngợi, tiêu biểu:

- 1 Kêu gọi đến với Allah là con đường thành công trên cõi đời này và ở Đời Sau, như Allah đã phán:

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾
(آل عمران: ١٠٤)

{Và hãy để cho một tập thể trong các người đứng lên đi mời gọi thiên hạ đến với điều tốt và bảo họ làm điều thiện cũng như ngăn cản họ làm điều xấu. Và những người đó là những người thành công.}

(Chương 3 – Ali' Imran, câu 104).

- 2 Rằng lời nói của người kêu gọi đến với Allah tốt hơn những lời nói khác và là lời nói được Allah yêu thương, như Ngài phán khen ngợi lời nói của người kêu gọi đến với Ngài:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت: ٣٣)

{Và ai tốt lời nói hơn một người mời gọi nhân loại đến với Allah và làm việc thiện và nói rằng quả thật tôi là một người Muslim.} (Chương 41 – Fussilat, câu 33).

Không có lời nói nào tốt đẹp hơn lời nói của người mời gọi nhân loại đến với Allah vì y đã hướng dẫn nhân loại hướng đến sự thờ phượng Allah, Đấng đã tạo hóa ra họ, Đấng Bảo hộ họ, Đấng đã đưa họ ra khỏi nơi tâm tối của Shirk đến với ánh sáng của đức tin Iman.

- 3 Sự kêu gọi đến với Allah là chấp hành theo mệnh lệnh của Ngài, như Ngài đã phán:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (التحل: ١٢٥)

{Hãy mời gọi đến với con đường của Thượng Đế của Ngươi (Muhammad!) một cách khôn ngoan và với lời khuyên tốt đẹp; và hãy tranh luận với họ bằng phương cách tốt đẹp nhất.} (Chương 16 – Annahl, câu 125).

Bởi thế, bắt buộc người kêu gọi đến với Islam phải kêu gọi bằng sự khôn ngoan, khéo léo, y nên biết đặt các vấn đề vào đúng chỗ của nó, y phải biết rõ điều y kêu gọi và điều gì cải thiện họ và y cần phải kêu gọi bằng những lời khuyên tốt đẹp có sức ảnh hưởng, y phải cố gắng tìm những cách tốt nhất cũng như phải biết cách mềm mỏng và nhẹ nhàng trong cách hướng dẫn.

4 Sự kêu gọi đến với Allah là công việc và nhiệm vụ của tất cả các vị Thiên Sứ, trong đó, vị Thiên Sứ đứng đầu trong số họ, Thiên Sứ của chúng ta Muhammad ﷺ là hình ảnh tiêu biểu nhất. Quả thật, Allah đã cử phái Người ﷺ làm vị nhân chứng cho nhân loại, một vị báo tin mừng cho những người có đức tin về Thiên Đàng và những phần thưởng, một vị cảnh báo những kẻ vô đức tin và những người làm điều tội lỗi về Hỏa Ngục và sự trừng phạt, và làm một vị mời gọi nhân loại đến với Allah, Người là vị lan truyền ánh sáng chân lý cho toàn nhân loại. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا • وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ (الأحزاب: ٤٥-٤٧)

{Này hỡi Nabi (Muhammad!), quả thật, TA (Allah) đã cử phái Người làm một nhân chứng, một người báo tin mừng, một người cảnh báo, và một người kêu gọi nhân loại đến với Allah theo sự cho phép của Ngài. TA cử Người đến như một ngọn đuốc soi sáng, Người hãy báo tin mừng cho những người có đức tin rằng họ sẽ nhận được ân phúc to lớn từ nơi Allah.} (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 45 – 47).

5 Sự kêu gọi đến với Allah là cánh cửa không dứt điều tốt lành, bởi người nào tiếp nhận lời kêu gọi của bạn và được Allah soi sáng hướng dẫn trên đôi tay của bạn thì bạn sẽ được ân phúc của người đó, có nghĩa là khi người đó dâng lễ nguyện Salah, thờ phượng và truyền dạy kiến thức cho người thì bạn đều được ban cho ân phúc theo các việc làm đó của y. Quả thật, có ân huệ nào vĩ đại hơn ân huệ mà Allah ban cho người mời gọi đến với Ngài! Nabi ﷺ nói: **“Ai mời gọi đến với sự hướng dẫn thì**

y sẽ được ân phúc như ân phúc của người theo y, và họ không bị giảm mất bất cứ điều gì từ những ân phúc của họ” (Muslim: 2674).

6 Công đức của người kêu gọi đến với Allah tốt hơn tất cả của cải vật chất trên thế gian, bởi phần thưởng của người kêu gọi là ở nơi Allah không phải ở nơi các bề tôi, cho nên, phần thưởng đó rất vĩ đại, hơn nữa Đấng Rộng lượng và Quảng đại sẽ không cho những ai mà Ngài yêu thương ngoài điều vĩ đại, như Ngài phán:

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (يونس: ٧٢)

{Nhưng nếu các người quay mặt bỏ đi thì ta (Muhammad) đâu có đòi hỏi các người ban thưởng cho ta, bởi vì phần thưởng của ta là ở nơi Allah và ta được lệnh phải là người Muslim (tức thân phục Ngài)} (Chương 10 – Yunus, câu 72).

Và Nabi ﷺ nói: **“Nếu Allah hướng dẫn một người duy nhất bởi ngươi thì điều đó tốt cho ngươi hơn cả việc ngươi có được con lạc đà hung đỏ (lạc đà quý hiếm và giá trị đối với người Ả Rập)”** (Albukhari: 2847, Muslim: 2406).

Phương thức kêu gọi đúng đắn:

Allah mô tả sự kêu gọi đúng đắn theo những tiêu chí sau:

1 Sự hiểu biết và có kiến thức:

Người kêu gọi đến với Allah phải là người có kiến thức về điều y mời gọi cũng như hiểu biết rõ ràng về những điều y nói, như Allah phán:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ (يوسف: ١٠٨)

{Hãy bảo (họ): **“Đây là con đường của Ta (Muhammad). Ta mời các người đến với Allah. Ta và những người theo Ta đang đi trên con đường chân lý.”**} (Chương 12 – Yusuf, câu 108). Có nghĩa là hãy nói đi hồi Nabi rằng đây là đường lối của ta: ta mời gọi đến với Allah trên cơ sở kiến thức và hiểu biết, và đây cũng là đường lối của những ai theo ta trong con đường kêu gọi.

Người Muslim không nhất thiết phải là người có kiến thức về nhiều vấn đề mới có thể kêu gọi đến với Allah mà chỉ cần khi nào y biết rõ về một giáo luật nào đó thì y phải nên tuyên truyền và kêu gọi đến với nó. Nếu y biết về sự độc tôn hóa Allah trong thờ phượng thì phải kêu gọi mọi người đến với điều đó, nếu như y biết về những nét đẹp của Islam thì y phải truyền tải nó đến mọi người, thậm chí dù chỉ là một câu kinh trong Qur’an mà y biết được thì phải truyền đạt đến mọi người như Nabi ﷺ có nói: **“Các ngươi hãy truyền đạt lại từ những điều Ta chỉ dạy dù chỉ là một câu Kinh Qur’an”** (Albukhari: 3274).

Vì vậy, các vị Sahabah khi vào Islam qua sự kêu gọi của Nabi ﷺ, họ học hỏi các nền tảng tôn giáo cũng như những căn bản của nó chỉ trong vài ngày, sau đó, họ đến với cộng đồng của họ để kêu gọi họ đến với Islam và được mọi người tiếp nhận và phẩm chất đạo đức cũng như cách cư xử từ tế đã khiến mọi người gia nhập Islam.

2 Khéo léo trong sự mời gọi:

Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ١٢٥)

{Hãy mời gọi đến với con đường của Thượng Đế của Ngươi (Muhammad!) một cách khôn ngoan và với lời khuyên tốt đẹp; và hãy tranh luận với họ bằng phương cách tốt đẹp nhất.} (Chương 16 – An-nahl, câu 125). Khôn ngoan là sự biết cách lựa chọn thời điểm cũng như hoàn cảnh thích hợp để truyền tải.

Và bản chất và tính cách của con người thường khác biệt nhau, không ai giống ai, tâm lòng cởi mở của họ, khả năng nhận thức và hiểu của họ cũng rất khác nhau. Do đó, người kêu gọi cần chọn cách thích hợp đối với họ, và nên biết nắm bắt cơ hội có nhiều ảnh hưởng nhất đến cuộc sống của họ.

Và tất cả những cách thức kêu gọi nên bằng sự nhẹ nhàng, mềm dẻo, cùng với những lời khuyên tốt đẹp, đồng thời phải có một tấm lòng thương xót và cảm mến đến những đối tượng muốn kêu gọi. Hãy nên đối thoại một cách hòa nhã, thanh bình chứ không khuấy động sự hận thù. Vì lẽ này, Allah đã ban ân huệ cho vị Thiên Sứ của Ngài ﷺ rằng Người rất mềm mỏng và có tấm lòng xị xóa với mọi người, nếu thực sự Người nghiêm khắc, cứng nhắc thì chắc chắn mọi người đã tránh xa Người. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا لَاقْتُلُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ (آل عمران: ١٥٩)

{Bởi thế, với lòng khoan dung của Allah, Người (Muhammad) nên đối xử hiền hòa với họ. Và nếu Người khắt khe và cứng rắn với họ thì họ sẽ rời xa Người đi tản mác khắp nơi.} (Chương 3 – Ali-Imran, câu 159).

Kêu gọi người thân:

Người được Allah ban ân huệ tìm thấy ánh sáng của Islam nên cố gắng hết sức mình trong việc kêu gọi người thân trong gia đình và bà con của y đến với Islam bởi lẽ họ là những người thân nhất của y và là những người mà y yêu mến, y nên kiên nhẫn chịu đựng khi phải đối mặt với họ, y hãy cố gắng tìm mọi phương cách thích hợp và khéo léo trong sự mời gọi đó, như Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ (طه: ۱۳۲)

{Và hãy bảo ban người nhà của Người dâng lễ nguyện Salah và hãy kiên nhẫn trên sự việc đó} (Chương 20 – Taha, câu 132).

Có thể một số người kêu gọi được người ngoài đón nhận sự kêu gọi đó của y nhưng không ai trong bà con họ hàng của y tiếp nhận nó, điều này khiến họ đau lòng và nuối tiếc, tuy nhiên, người kêu gọi nên biết rằng sự kêu gọi được thành công là cần có sự nỗ lực hết mình, có sự nhiệt quyết trong việc tìm kiếm các nguyên nhân và luôn cầu xin Allah hướng dẫn cho họ, và người kêu gọi chớ nên nản lòng ngay cả khi gặp phải nhiều khó khăn trở ngại.

Giống như hành động của Thiên Sứ ﷺ đối với người bác của Người Abu Talib, người đã luôn ủng hộ Người, luôn đứng ra bảo vệ cho Người trước sự chống đối và đàn áp của bộ tộc Quraish nhưng ông đã không tiếp nhận Islam. Nabi ﷺ đã cố gắng thuyết phục người bác của người tiếp nhận Islam, Người đã cố gắng kêu gọi ngay cả những khoảnh khắc cuối cùng trước khi người bác của Người rời khỏi cuộc sống thế gian này, Người ﷺ nói: **“*Này bác của con, bác hãy nói La ilaha-ilollo-h, con sẽ dùng nó để biện hộ cho người noi Allah*”** (Albukari: 3671, Muslim: 24). Tuy nhiên, ông ta đã không

đón nhận lời kêu gọi của Người ﷺ và đã chết trong sự vô đức tin, thế là Allah đã mặc khải xuống câu Kinh:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (القصص: ٥٦)

{**Quả thật, Người (Muhammad) không thể hướng dẫn được ai mà Người yêu thương, ngược lại Allah mới là Đấng hướng dẫn người nào Ngài muốn. Và Ngài biết rõ nhất ai là những người được hướng dẫn theo Chính đạo.**} (Chương 28 – Al-Qisas, câu 56).

Do đó, người kêu gọi chỉ có nhiệm vụ là cố gắng hết sức mình trong việc kêu gọi và tuyên truyền cũng như hướng dẫn mọi người đến với điều tốt đẹp, còn việc thay đổi và soi sáng con tim là do quyền của Allah, Ngài muốn hướng dẫn ai đến con đường chân lý là tùy ý Ngài.

Người Muslim mới cải đạo từ lúc gia nhập đạo vẫn phải củng cố và cải thiện mối quan hệ cũng như vẫn cứ xử tốt đẹp với tất cả người thân và những người quen biết của y dù là người Muslim hay không phải là người Muslim, bởi vì Islam không kêu gọi đến với sự thu mình và cô lập.

Việc cư xử tử tế với mọi người cũng như quan hệ giao tế với họ bằng phẩm chất đạo đức tốt nhất là cách tốt nhất để giới thiệu tôn giáo này, tôn giáo mà vị Thiên Sứ của nó được cử phái đến để hoàn thiện phẩm chất đạo đức tốt đẹp.

Gia đình và người thân, họ là bước đầu tiên trong việc thực hành các phẩm chất đạo đức tốt đẹp cũng như cung cách cư xử tử tế ôn hòa (xem trang 220).

Đây là một số qui định giáo lý mà người Muslim mới cải đạo có thể cần đến chúng trong gia đình của y.

Islam của trẻ con:

Tất cả loài người đều được tạo hóa trên bản chất tự nhiên là Islam (tức thần phục Allah, Đấng Tạo Hóa), còn những tôn giáo khác là sự phát sinh và được hình thành do sự giáo dục và nuôi dạy của cha mẹ. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: **“Tất cả mọi đứa trẻ sinh ra đều được sinh ra trên bản chất tự nhiên, thế rồi cha mẹ của nó đã làm cho nó trở thành người Do thái hoặc Thiên Chúa hoặc Majus (thờ lửa)”** (Albukhari: 1292, Muslim: 2658).

Tuy nhiên, đứa trẻ ngoại đạo nào chết đi thì chúng ta sẽ cư xử với nó theo giới luật được qui định đối với người ngoại đạo trên thế gian này, và Allah, Đấng Tối Cao sẽ biết rõ những điều bí mật và thầm kín và Ngài không bao giờ bắt công với một ai. Vào Ngày Phục Sinh, Ngài sẽ thử thách chúng, ai tuân lệnh Ngài sẽ được vào Thiên Đàng còn ai không tuân lệnh Ngài sẽ phải vào Hỏa Ngục.

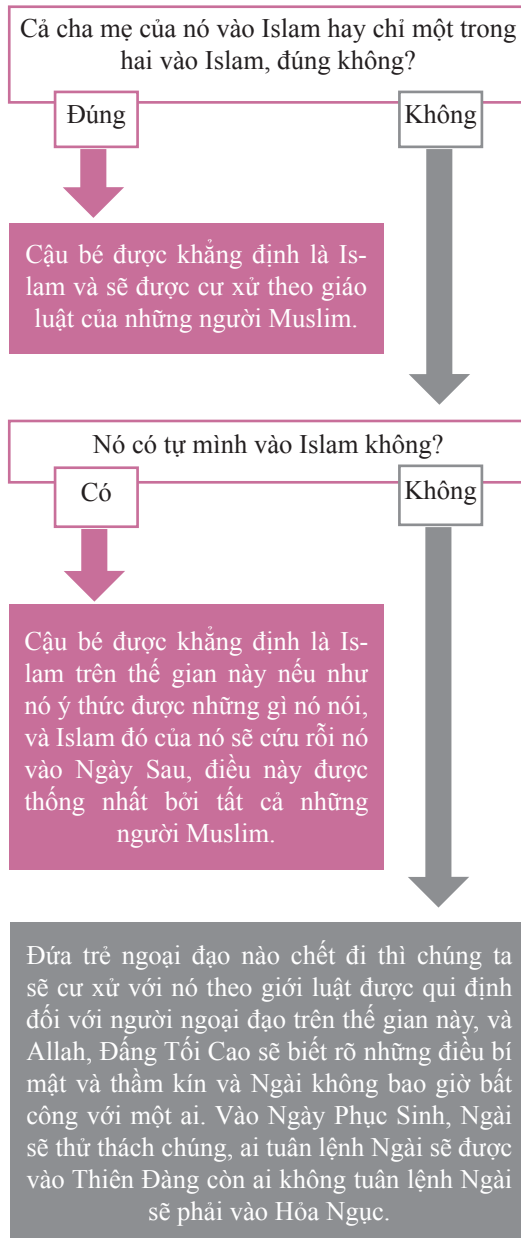
Và khi Thiên Sứ của Allah ﷺ được hỏi về những đứa trẻ của những người thờ đa thần thì Người nói: **“Khi Allah tạo hóa chúng thì Ngài biết rõ chúng đã là người như thế nào”** (Albukhari: 1317).

Nhưng khi nào chúng ta khẳng định các trẻ con ngoại đạo là theo Islam trên thế gian này?

Để xác định Islam của trẻ con, có các tình huống khác nhau:

- 1 Khi cha mẹ vào Islam hoặc một trong hai vào Islam thì đứa trẻ sẽ theo tôn giáo tốt đẹp nhất của cha mẹ nó.
- 2 Khi trẻ con vào Islam lúc nó đã có ý thức nhưng chưa trưởng thành (tức chưa đến tuổi dậy thì) dù cha mẹ của nó không vào Islam. Quả thật, có một cậu bé Do thái đã hầu hạ cho Nabi ﷺ, lúc cậu ta bệnh, Nabi ﷺ đã đến thăm cậu ta và mời gọi cậu ta vào Islam, Người ﷺ ngồi ngay phía đầu của cậu ta và nói: **“Cậu hãy vào Islam”**. Cậu ta nhìn cha của mình đang ở sát bên, người cha nói: Con hãy nghe theo lời Abu Qasim (tức Nabi). Thế là cậu ta chấp nhận Islam. Nabi ﷺ rời đi và nói: **“Tạ ơn Allah đã cứu rỗi nó khỏi Hỏa Ngục”** (Albukhari: 1290).

> Sau khi vào Islam có nên thay đổi tên hay không?

Người Muslim vẫn giữ nguyên tên gọi của mình sau khi đã vào Islam không cần phải đổi, bởi lẽ trong thời của các Sahabah không hề biết đến việc đổi tên khi vào đã vào Islam, quả thật, đã có rất nhiều người vào Islam và họ vẫn giữ nguyên tên của họ dù không phải là tiếng Ả Rập trừ phi tên gọi đó mang ý nghĩa không tốt lành thì nên thay đổi do ý nghĩa không tốt lành của nó mà thôi.

Việc đổi tên nên thực hiện trong các trường hợp sau:

1 Tên gọi đó mang tên vật thờ phượng ngoài Allah hoặc nó mang ý nghĩa trái với đức tin Iman:

Chẳng hạn như tên của người đó là Abdul-Masih (người bẻ tội của Giê-Su) hoặc Abdul-Annabi (người bẻ tội của Nabi) hoặc tên gọi mang ý nghĩa trái với đức tin Iman như tên Shanwadah có nghĩa là đứa con của Allah, bởi Allah luôn tối cao hơn những thứ đó.

Hoặc tên gọi được đặt với những thuộc tính dành riêng cho Allah, Đấng Tối Cao:

Chẳng hạn như gán cho người bẻ tội một thứ gì đó từ những điều dành riêng cho Allah, Đấng Tối Cao, như gọi là Malik Al-Muluk (Vua của những vị vua) và những gì tương tự.

2 Tên gọi đó mang ý nghĩa xấu không tốt lành mà bản chất tự nhiên của mỗi người đều không chấp nhận.

Allah, Đấng Tối Cao đã nghiêm cấm chúng ta những điều xấu xa và gớm ghiếc về thức ăn, đồ uống và tất cả mọi thứ trong cuộc sống, bởi thế, không nên đặt tên xấu mang những ý nghĩa xấu sau khi đã vào Islam, như Allah phán:

﴿يَسْأَلُ الْإِسْمَ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ (الحجرات: ١١)

{Việc bêu tên xấu của một người sau khi y đã tin tưởng là một việc xấu xa.}

(Chương 49 – Al-Hujurat, câu 11).

Ý nghĩa của tên có trái với tôn giáo và niềm tin không?

Có

Không

Bắt buộc phải đổi thành tên nào khác không mang ý nghĩa này.

Tên này có phải là biểu hiệu của một tôn giáo nào đó hoặc là tên phổ biến của những tín đồ không phải Muslim hay không?

Có

Không

Nên đổi tên để tránh những điều không hay cũng như để tránh sự bất chước người ngoại đạo.

Tên gọi đó có mang ý nghĩa nào đó khiến mọi người ghét bỏ không?

Có

Không

Khuyến khích đổi thành một cái tên khác tốt đẹp để phù hợp với một người đã vào Islam.

Khuyến khích đổi tên:

Nếu như tên mới là tên được yêu thích đối với Allah như đổi tên thành tên Abdullah (bè tôi của Allah), Abdurrahman (bè tôi của Đấng Độ Lượng) hay những tên gọi mang ý nghĩa thờ phượng và phủ phục Allah. Đây là những tên gọi yêu thích khuyến khích đặt, tuy nhiên, nó không liên quan gì đến việc gia nhập Islam của một người.

- Được phép đổi tên dù không có nguyên do cần phải đổi chẳng hạn như đổi tên không phải tiếng Ả Rập thành tên theo tiếng Ả Rập, nhưng điều đó không phải là điều được khuyến khích trong giáo lý cũng như chẳng dính líu gì đến việc gia nhập Islam của một người.

Nếu như tên gọi không mang một điều gì từ những ý nghĩa nói trên đây thì không bắt buộc phải đổi tên, bởi quả thật, nhiều người Muslim trong thời kỳ đầu của Islam vẫn giữ nguyên tên của họ khi vào Islam mặc dù tên của họ không phải là tiếng Ả Rập.

Và người Muslim có quyền đổi tên tuy thích dù không có nguyên nhân cần phải đổi, tuy nhiên giáo lý khuyến khích đổi tên thành những tên gọi mang ý nghĩa được Allah yêu thích như Abdullah, Abdurrahman.

> Sunan Al-Fit-rah

> Islam mong muốn người Muslim luôn ở trong phong thái tốt đẹp nhất.

Sunan Al-Fit-rah có nghĩa là gì?

Sunan Al-Fit-rah là những đặc điểm tự nhiên mà Allah đã tạo hóa trên bản thân con người và con người cần phải cải thiện chúng để trở nên hoàn hảo, trở nên một phong thái tốt đẹp và sạch sẽ, bởi lẽ Islam luôn quan tâm đến mọi cái đẹp, mọi sự hoàn thiện của cuộc sống cho người Muslim để họ được cải thiện từ nội tâm đến ngoại hình.

Nabi ﷺ nói: **“Al-Fit-rah có năm: cắt da qui đầu, tẩy lông bộ phận sinh dục, tỉa râu mép, cắt móng tay, chân và tẩy lông nách”**

(Albukhari: 5552, Muslim: 257).

Cắt da qui đầu: là cắt bỏ phần da bao quanh đầu dương vật, và điều này nên làm vào vài ngày đầu sau khi sinh.

Đây là việc làm khuyến khích đối với nam giới, nó mang lại nhiều lợi ích sức khỏe, nhưng nó không phải là điều kiện hay nghi thức gia nhập Islam, và người Muslim sẽ không có tội nếu như không cắt da qui đầu do sợ hay do một lý do nào đó.

Tẩy lông bộ phận sinh dục: là loại bỏ phần lông quanh bộ phận sinh dục bằng mọi cách thích hợp.

Tia râu mép: việc chừa râu mép là điều được phép nhưng không phải là điều khuyến khích, tuy nhiên, người Muslim khi chừa râu mép thì phải cắt ngắn cho gọn gàng, không để dài quá mức bình thường.

Chừa râu cằm: Islam khuyến khích và thúc giục nam giới chừa râu cằm, râu cằm ở đây bao hàm cả râu quay hàm.

Ý nghĩa của việc chừa râu là không cạo nó để noi gương theo Sunnah của Nabi ﷺ.

Cắt móng tay, chân: Người Muslim nên theo dõi móng tay chân, nên cắt ngắn chúng bởi vì chúng là chỗ mà vết bẩn sẽ bám vào.

Tẩy lông nách: Người Muslim nên loại bỏ phần lông mọc ở nách bằng cách nhổ hay bất cứ cách nào khác để giữ vệ sinh tránh gây mùi hôi.

Lời kết

Bước thứ hai của bạn là như thế nào?

Sau khi bạn hoàn tất cuốn sách này thì bạn thực sự đã xong bước thứ nhất trong việc tìm hiểu những điều cần thiết cho tôn giáo của bạn. Bạn chỉ còn lại việc là cần nỗ lực và cố gắng thực hành theo những gì mà bạn đã học hỏi, bạn hãy áp dụng kiến thức học được vào trong cuộc sống thực tiễn của bạn, bởi lẽ việc học mà không hành hoặc biết mà không làm theo sẽ là một thảm họa cho người người hiểu biết Ngày Phục Sinh.

Tương tự, bạn phải nỗ lực học hỏi những điều bạn cần cũng như những gì mà bạn không tìm thấy trong cuốn sách này từ những nguồn tài liệu đáng tin cậy khác.

Người Muslim cho dù có đạt đến mức độ nào đi nữa trong đức tin Iman thì cũng cần phải bổ sung thêm sự hướng dẫn và chỉ đạo. Cũng chính vì điều này, trong bài Kinh Fatihah, chương Kinh vĩ đại nhất trong Qur'an, Allah đã bắt người Muslim lặp đi lặp lại chương này nhiều lần hằng ngày trong các lễ nguyện Salah của y, trong đó có câu Kinh:

﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (الفاتحة: ٦)

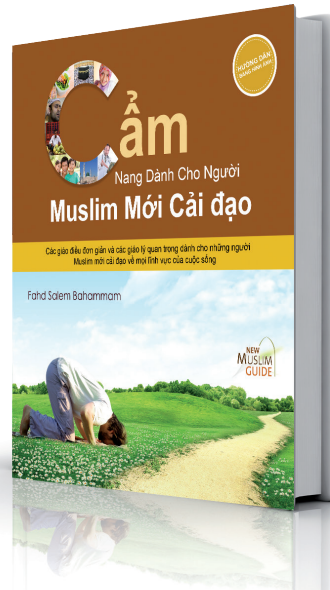
{Xin Ngài hướng dẫn bày tôi con đường ngay chính}. (Chương 1 – Al-Fatihah, câu 5).

Hãy kính sợ Allah theo khả năng của các người:

Bạn sẽ không bao giờ tìm thấy trong cuốn sách này hay bất kỳ cuốn sách nào khác lời giải đáp chi tiết cho tất cả mọi tình huống, mọi sự kiện xảy ra mà bạn gặp phải. Bởi thế, bắt buộc bạn phải hỏi và tư vấn những học giả để bạn có thể kính sợ Allah theo khả năng của bạn trong tất cả những tình huống và hoàn cảnh mà bạn gặp phải cũng như trong tất cả những mối quan hệ và sinh hoạt hằng ngày. Allah, Đấng Tối Cao phán:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: ١٦)

{Bởi thế, các người hãy kính sợ Allah theo khả năng của các người.} (Chương 64 – Attagha-bun, câu 16).

Hãy luôn quan tâm và duy trì quan hệ với những anh em đồng đạo Muslim của bạn và hãy tiếp cận họ:

Hãy luôn gần gũi với những anh em đồng đạo Muslim của bạn, hãy thường xuyên tới lui viếng thăm các trung tâm Islam, hãy sống và vui tươi cùng với họ, quả thật Allah đã ra lệnh bảo Nabi ﷺ - và Người là người có đức tin Iman vĩ đại nhất trong nhân loại –phải kiên nhẫn và cố gắng đồng hành cùng với những người ngoan đạo, Ngài phán:

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ (الكهف: ٢٨)

{Và hãy kiềm nén bản thân mà sống cùng với những người cầu nguyện Thượng Đế của họ sáng chiều vì muốn được sự hài lòng của Ngài.} (Chương 18 – Al-Kahf, câu 28).

Nabi ﷺ cũng đã cảnh báo việc tránh xa những người Muslim bởi vì điều đó sẽ là nguyên nhân dẫn đến sự lầm lạc giống như một con cừu rời bầy của nó đi ăn một mình thì mỗi đe dọa gặp phải sói đối với nó là rất lớn.

Nabi ﷺ nói: **“Các người phải ở cùng với tập thể bởi quả thật sói sẽ chỉ tìm ăn thịt những con dê rời xa bầy đàn”** (Al-Mustadrik: 567).

Bởi lẽ này, người Muslim nói chung phải tiếp cận những anh em đồng đạo của y, phải luôn cùng với họ, bởi đó là một trong những nguyên nhân dẫn đến điều tốt lành, và vững chắc.

Vì vậy, người mới bắt đầu trên con đường luôn cần đến những người chỉ đường và dìu dắt y bước đi.

Cầu xin Allah phù hộ cho bạn, xin Ngài làm cho bạn vững chắc trên tôn giáo của Ngài, và xin Ngài hoàn thiện cho bạn những ân huệ công khai và thầm kín từ nơi Ngài ..

دليل المسلم الجديد

The New Muslim **Guide**

Guide du converti musulman

ለአዲስ ሰለምቴዎች መመሪያ

Ang Gabay Para sa Bagong Muslim

Vodič novom muslimanu

新改宗者のためのガイドブック

La guida del nuovo musulmano

새내기 무슬림을 위한 지침서

Handbuch für den neuen Muslim

नव मुस्लिम मार्गदर्शिका

Guía para o novo muçulmano

新穆斯林指南

Руководство для принявшего ислам

Guía para el Nuevo Musulmán

U . K - Birmingham
B11 1AR
Tel : +441214399144

K . S . A
Tel : +966112922240

www.newmuslimguide.com
www.guide-muslim.com
info@modern-guide.com